

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA
HOTĂRÎRE nr. _____

din _____ 2026
Chișinău

**pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a
deșeurilor textile**

În temeiul art. 2 a Legii nr. 112/2014 pentru ratificarea Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2014, nr. 185-199 art. 442) și în temeiul Programului național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025, (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2025, nr. 269-288, art. 319, **Guvernul HOTĂRĂȘTE:**

1. Se aprobă Regulamentul privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile (se anexează).
2. Raportarea obligatorie privind atingerea etapizată a țintelor anuale la nivel național de către producători în ceea ce privește colectarea pentru reutilizare, reciclare și /sau valorificare energetică a deșeurilor textile în funcție de tipul acestora, se efectuează începând cu data de 1 ianuarie 2029, în conformitate cu anexa nr. 7 din Regulamentul menționat la pct. 1.
3. Monitorizarea și implementarea prezentei hotărâri se pune în sarcina Agenției de Mediu.
4. Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

PRIM-MINISTRU

Contrasemnează:

Ministrul mediului

Gheorghe HAJDER

REGULAMENT

privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile

Prezentul Regulament transpune parțial:

- Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L 312 din 22 noiembrie 2008 (CELEX [32008L0098](#)), așa cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2025/1892/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 septembrie 2025 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) seria L. 1892 din data de 26 septembrie 2025 (CELEX [32025L1892](#));
- Anexa VII din Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (CELEX [32024R1781R](#));

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulamentul privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile (în continuare – Regulament) constă în instituirea unui cadru juridic de reglementare a gestionării deșeurilor textile în scopul prevenirii sau reducerii impactului asupra mediului, contribuind astfel la punerea în aplicare a prevederilor art. 52¹ din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, asigurând un grad ridicat de protecție a mediului.

2. Prezentul Regulament se aplică produselor textile și articolelor textile de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte pentru uz casnic sau pentru alte utilizări, în cazul în care aceste produse sunt similare ca natură și compoziție cu cele pentru uz casnic, indiferent de componența fibrelor textile utilizate (naturale, sintetice sau mixte), cu condiția ca produsul să se încadreze în categoriile enumerate în anexa nr. 1, întru prevenirea sau reducerea efectelor negative ale generării și gestionării acestor tipuri de deșeuri, precum și prin promovarea reutilizării, reciclării și a altor forme de valorificare, în vederea utilizării eficiente a resurselor.

3. Prezentul Regulament stabilește cerințele aplicabile producătorilor de produse textile supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (14) și (17) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și respectiv asupra deșeurilor textile rezultate din produsele plasate pe piață, inclusiv aplicarea interdicțiilor la distrugerea anumitor categorii de produse textile enumerate în anexa nr. 11 care nu au fost oferite spre vânzare sau a produselor returnate de consumatori pe baza dreptului consumatorilor de returnare, reglementată de legislația specifică în acest domeniu.

4. Colectarea deșeurilor textile se realizează separat de celelalte fluxuri de deșeuri, precum metal, hârtie și carton, sticlă, plastic, lemn și bio-deșeuri, în vederea păstrării potențialului de reutilizare și facilitării reciclării de înaltă calitate.

5. Pentru a facilita procesul de reciclare fibră la fibră, producătorii de produse textile asigură ca aceste produse să fie etichetate, marcate sau însoțite de documente comerciale cu respectarea cerințelor stabilite prin H.G. nr.11/2024 cu privire la aprobarea Reglementării tehnice privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile.

6. Producătorilor de produse textile le revine obligația de a asigura gestionarea corespunzătoare a deșeurilor textile rezultate din produsele textile plasate pe piață, inclusiv prin contribuții financiare, în conformitate cu prevederile punctelor 79-88 și a cerințelor stabilite de prezentul Regulament, pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin în cadrul mecanismului de implementare a responsabilității extinse a producătorului în conformitate cu prevederile art.12, alin (2¹) și art. 29 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.

7. În sensul prezentului Regulament, suplimentar la noțiunile din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, se aplică următoarele noțiuni:

- 7.1 . *ciclu de viață* – înseamnă etapele succesive și interdependente pe care le parcurge un produs textil, de la achiziția materiilor prime sau generarea din resurse naturale inclusiv etapele de producție, distribuție, utilizare, colectare și tratare finală;
- 7.2 . *costuri operaționale de gestionare* – cheltuielile aferente colectării separate, transportului, stocării temporare și sortării deșeurilor textile, diminuate cu veniturile obținute din valorificarea materiei prime secundare rezultate din aceste deșeuri;
- 7.3 . *consumator* – persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică sau profesională;
- 7.4 . *consum propriu* - utilizarea unui produs textil exclusiv de către persoana fizică sau juridică care l-a produs sau importat, fără intenția de a-l comercializa, distribui sau utiliza cu titlu profesional;
- 7.5 . *cu titlu profesional* – orice tip de furnizare a unui produs consumatorilor sau utilizatorilor, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit;
- 7.6 . *deșeuri textile* – produse textile care au ajuns la sfârșitul ciclului de viață și întrunesc criteriile de deșeu conform art. 2 alin. (9) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. Categoriile de deșeuri textile clasificate conform Listei deșeurilor aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2018, se prezintă în anexa nr. 2 la prezentul Regulament;
- 7.7 . *distrugere* – înseamnă deteriorarea intenționată sau eliminarea unui produs textil ca deșeu, cu excepția eliminării cu unicul scop de a livra produsul eliminat pentru operațiuni de pregătire pentru reutilizare, inclusiv recondiționare sau refabricare;
- 7.8 . *distribuitor* – orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât fabricantul sau importatorul, care pune la dispoziție pe piață un produs textil;
- 7.9 . *fabricant* – orice persoană fizică sau juridică care fabrică produse textile sub numele sau marca proprie sau pentru care se proiectează sau se fabrică produse textile și care utilizează respectivele produse textile pentru a livra sau a prezenta produsele sub numele sau marca proprie, fără ca acestea să fi fost plasate anterior pe piață;
- 7.10 . *importator* – orice persoană fizică sau juridică care plasează pe piață pentru prima dată, cu titlu profesional, un produs textil;
- 7.11 . *fast fashion* – model de producție și comercializare a produselor textile caracterizat prin realizarea rapidă a colecțiilor la prețuri reduse, utilizarea materiilor prime ieftine, schimbarea frecventă a stilurilor și stimularea consumului excesiv, ceea ce determină o durată de viață scurtă a produselor și generarea accelerată a deșeurilor textile;
- 7.12 . *întreținere* – înseamnă una sau mai multe acțiuni efectuate pentru a menține un produs într-o stare în care acesta poate îndeplini scopul pentru care a fost conceput, inclusiv procesarea, transportul și livrarea materiilor prime și componentelor;
- 7.13 . *lanț de aprovizionare* – toate activitățile și procesele din amonte ale lanțului valoric al produsului, până la punctul în care produsul ajunge la client;

- 7.14. *modernizare* – acțiuni desfășurate în vederea îmbunătățirii funcționalității, a performanței, a capacității, a siguranței sau a esteticii unui produs;
- 7.15. *planul operațional* – documentația elaborată de către producătorii de produse textile, care prezintă ansamblul activităților desfășurate pe durata de aplicare a planului și modalitatea prin care îndeplinesc obligațiile ce le revin privind gestionarea deșeurilor textile și care se prezintă Agenției de Mediu în scopul evaluării și aprobării acestuia;
- 7.16. *producător* – înseamnă fabricanții, distribuitorii, importatorii, reprezentanții autorizați, care indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv operatorii economici străini care vând produse textile direct consumatorilor din Republica Moldova prin intermediul comerțului la distanță, plasează pe piață *pentru prima dată* produse textile, inclusiv produse textile purtate și uzate cu titlu profesional;

Persoanele fizice sau juridice care importă produse textile pentru consum propriu în calitate de utilizator final, fără a le comercializa, a le distribui sau a le utiliza în scopuri comerciale, nu sunt considerate producători în sensul prezentului Regulament, dar respectă cerințele privind gestionarea produselor textile, precum și a deșeurilor textile conform prezentului Regulament și prevederilor Legii nr. 209/2016 privind deșeurile;

- 7.17. *produse textile* – articole fabricate integral sau parțial din fibre textile naturale, artificiale sau sintetice, inclusiv cele combinate cu alte materiale (precum metal, plastic etc.), care se încadrează în categoriile de îmbrăcăminte, lenjerii, articole de uz casnic, accesorii, precum și alte produse enumerate în anexa nr. 1, indiferent de destinația lor personală, casnică, profesională sau industrială;
- 7.18. *produse textile uzate/purtate* – înseamnă toate produsele textile care prin folosire au pierdut parțial din calitățile fizico-chimice ale fibrelor textile noi și sunt colectate și sortate pentru reutilizare prin revânzare, donare sau export, indiferent dacă sunt de proveniență autohtonă sau de import. Acele produse care nu pot fi reutilizate din cauza deteriorării sunt considerate deșeuri textile în momentul colectării, cu excepția cazului în care sunt predate direct unui operator autorizat care le evaluează imediat ca fiind apte pentru reutilizare și revânzare;
- 7.19. *reciclare fibră-la-fibră* – reciclare prin care produsele textile care au devenit deșeuri sunt procesate astfel încât fibrele textile să fie reaplicate în materiale pentru îmbrăcăminte sau textile de uz casnic;
- 7.20. *recondiționare* – înseamnă acțiunile efectuate pentru pregătirea, curățarea, testarea și dacă este necesar repararea unui produs textil uzat/purtat astfel încât acesta să își recapete funcționalitatea și să poată fi utilizat din nou conform destinației sale inițiale;
- 7.21. *refabricare* – reprezintă procesul de transformare a deșeurilor textile, a produselor uzate sau a componentelor acestora într-un produs textil nou, care diferă semnificativ de produsul inițial prin scop, tip, performanță sau caracteristici de siguranță;
- 7.22. *reparare* – înseamnă una sau mai multe acțiuni efectuate pentru a readuce un produs care prezintă defecte sau un produs devenit deșeu la o stare în care acesta îndeplinește scopul prevăzut;
- 7.23. *sfârșitul ciclului de viață* – înseamnă etapa ciclului de viață care începe atunci când un produs este eliminat și se termină atunci când deșeurile asociate produsului sunt readuse în natură sau intră în ciclul de viață al unui alt produs;
- 7.24. *sistem colectiv* – organizație necomercială (non profit) constituită în conformitate cu Legea nr. 86/2020 cu privire la organizațiile necomerciale, înregistrată în Registrul de stat al organizațiilor necomerciale, creată de cel puțin trei producători, în baza art. 12 și 12¹ din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile în scopul onorării obligațiilor de responsabilitate extinsă a producătorului pentru gestionarea deșeurilor de textile;
- 7.25. *sistem individual* – sistem de gestionare organizat de producătorii de textile pe cont propriu, conform prezentului Regulament. Acest sistem se aplică opțional și exclusiv pentru produsele destinate altor utilizatori decât gospodăriile casnice așa cum este reglementat în art.12, alin. (2), lit. a) din Legea nr.209/2016 privind deșeurile;

- 7.26. *țintele de colectare* – procentaj obținut prin împărțirea cantității de deșeuri textile colectate separat în tone pe parcursul anului calendaristic la masa medie a cantității totale de produse textile, introduse pe piață în ultimii 3 ani;
- 7.27. *țintele de reutilizare* – cantitatea totală de produse textile modernizate, recondiționate, refabricate, reparate, raportată la cantitatea totală de deșeuri textile colectate;
- 7.28. *țintele de reciclare și/sau valorificare* – cantitatea totală de deșeuri textile reciclate și/sau valorificate energetic, raportată la cantitatea totală de deșeuri textile colectate;
- 7.29. *reprezentant autorizat* - persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul Republicii Moldova, desemnată prin contract scris de către un producător de produse textile stabilit într-un alt stat, care acționează în numele acestuia pentru îndeplinirea obligațiilor de responsabilitate extinsă a producătorului în temeiul prezentului regulament;
- 7.30. *utilizator final* – persoană fizică sau juridică care importă, achiziționează sau utilizează produse textile pentru consum propriu, fără a le comercializa, distribui sau utiliza în scopuri comerciale nu constituie producători în sensul prezentului Regulament, dar respectă cerințele privind gestionarea textilelor precum și a deșeurilor de textile conform prezentului Regulament și a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile;
- 7.31. *operatorii instalațiilor și/sau activităților de gestionare a deșeurilor textile* – persoane fizice sau juridice autorizate de Agenția de Mediu conform prevederilor art. 25 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și ale art. 12-27 din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale, care are ca obiect de activitate tratarea deșeurilor textile.

Capitolul II PREVENIRE

8. Pentru protejarea sănătății populației și a mediului, precum și pentru evitarea eliminării necontrolate a deșeurilor textile, producătorii de produse textile sunt obligați să aplice măsuri de prevenire pe întreg ciclul de viață al produselor, în vederea reducerii cantității deșeurilor generate.

9. Producătorii, în completarea măsurilor de prevenire prevăzute în anexa nr. 4 a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, au obligația:

- 9.1. să aplice ierarhia deșeurilor, conform art. 3 alin. (1) și (1¹), respectiv art. 3¹ din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;
- 9.2. să aplice principii de proiectare ecologică, astfel încât produsele textile să fie mai durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile, cu utilizarea pe cât posibil a materialelor sigure și cu conținut redus de substanțe periculoase, în conformitate cu prevederile legislației naționale și, după caz, cu standardele europene aplicabile;
- 9.3. să utilizeze materii prime reciclabile și/saubiodegradabile în măsura în care este fezabil;
- 9.4. să reducă supra-producția și să combată practici de tip fast fashion;
- 9.5. să nu elimine prin incinerare sau depozitare, produsele textile noi nevândute, cu excepția cazurilor justificate tehnic, de sănătate publică sau de securitate, aprobate de autoritatea competentă;
- 9.6. să dezvolte modele de afaceri circulare individual sau în parteneriat cu alți producători, deținători de patente de întreprinzător inclusiv întreprinderi sociale axate pe închiriere, reutilizare, reparare, recondiționare și utilizarea de materiale reciclate și regenerabile;
- 9.7. să informeze consumatorii despre îngrijirea corectă a produselor textile și despre opțiunile de reutilizare, reparare sau reciclare;
- 9.8. să eticheteze corect produsele textile, oferind informații despre compoziția fibroasă, metode de întreținere și alte aspecte relevante pentru a prelungi durata de viață a produsului;
- 9.9. să sprijine, individual sau prin intermediul sistemelor colective de responsabilitate extinsă a producătorului, desfășurarea campaniilor de informare cu privire la metode aplicabile pentru prevenirea generării deșeurilor textile și modalități de reutilizare disponibile;

- 9.10. să colaboreze cu instituții de învățământ și ONG-uri pentru inițierea de proiecte demonstrative, ateliere sau campanii dedicate reutilizării textilelor purtate/uzate., stimulând inovația socială și implicarea comunității;
- 9.11. să integreze, în măsura posibilităților, criterii de trasabilitate digitală (ex. cod QR, etichetă inteligentă sau pașaport digital pentru produs) pentru a facilita monitorizarea ciclului de viață și a destinației textilelor; aceste cerințe se vor aplica gradual, conform planului național de implementare.

Capitolul III

ÎNREGISTRAREA PRODUCĂTORILOR

10. Pentru monitorizarea respectării cerințelor prezentului Regulament, Agenția de Mediu ține evidența producătorilor de produse textile și, în acest sens, întocmește și menține Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorilor (în continuare – Lista producătorilor), prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”, stabilit în Hotărârea Guvernului nr. 682/2018.

11. Producătorii de produse textile existenți pe piață se înscriu în Lista producătorilor în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului Regulament, primind un număr de înregistrare care este comunicat de aceștia, în maximum 30 de zile lucrătoare de la atribuire, tuturor rețelilor comerciale de distribuție a produselor textile prin care sunt vândute produsele textile plasate pe piață.

12. Producătorii de produse textile nou-înregistrați pe piață au obligația de a se înscrie în Lista producătorilor conform prevederilor pct. 11, în termen de 3 luni de la data înregistrării la Agenția Servicii Publice și până la inițierea activității de plasare pe piață a produselor textile.

13. Obligația de înregistrare în Lista producătorilor se referă atât la agenții economici nou-înregistrați pe piață, cât și la producătorii existenți până la data intrării în vigoare a prezentului Regulament.

14. Persoanele fizice care importă produse textile în cantități ocazionale și cu o valoare care nu depășește pragurile financiare și/sau limitele cantitative prevăzute în Codul vamal nr. 95/2021, destinate exclusiv uzului personal al destinatarului sau al familiei sale și care, prin natura sau cantitatea lor, nu sunt destinate activităților comerciale sau de producție, nu sunt considerate producători în sensul prezentului Regulament.

15. Persoanele fizice care importă produse textile și care depășesc pragurile financiare și/sau limitele cantitative prevăzute în Codul vamal nr. 95/2021, sau care prin natura, frecvența ori cantitatea lor indică un caracter comercial, se consideră introduse pe piață și producători în sensul prezentului Regulament.

16. Producătorii și/sau distribuitorii care distribuie, cumpără, primesc prin donație sau recepționează prin alte mijloace, în vederea vânzării sau pentru uz propriu, produse textile noi și/sau uzate, precum și entitățile publice și private care achiziționează, primesc prin donație sau recepționează prin alte mijloace, pentru uz propriu, produse textile noi și/sau uzate, pot solicita producătorilor/distribuitorilor de pe piață respectarea obligației de înregistrare în Lista producătorilor, prin prezentarea numărului de înregistrare, și pot refuza recepționarea produselor provenite de la producători/distribuitori neînregistrați.

17. Producătorii care introduc pe piață produse textile prin vânzări la distanță, inclusiv online, sunt obligați să se înregistreze în Lista producătorilor prevăzută de prezentul Regulament și să respecte

toate obligațiile aferente. În cazul în care producătorul nu este stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, acesta are obligația de a desemna un reprezentant autorizat pe teritoriul național, care să îndeplinească în numele său obligațiile prevăzute de prezentul Regulament.

18. Cererea de înregistrare în Lista producătorilor se completează după modelul prezentat în anexa nr. 3 și se depune la Agenția de Mediu în format electronic, prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”, fiind însoțită de următoarele documente:

18.1. în cazul sistemului individual:

- 18.1.1. planul operațional, după modelul din anexa nr. 4;
- 18.1.2. informațiile generale, completate conform modelului prezentat în anexa nr. 5;
- 18.1.3. contract cu operatori autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile;
- 18.1.4. opțional pentru producătorii care asigură întreținerea, modernizarea, recondiționarea, refabricarea, repararea produselor/deșeurilor textile dovada acestor operațiuni sau contract cu prestatori de aceste servicii.

18.2. în cazul sistemului colectiv:

- 18.2.1. dovada unui sistem colectiv, care include extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, statutul sistemului colectiv creat și lista fondatorilor;
- 18.2.2. setul de documente pentru obținerea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, conform art. 25 alin. (4) și (6) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;
- 18.2.3. planul operațional, după modelul din anexa nr. 4.

18.3. în cazul producătorilor membri ai sistemului colectiv:

- 18.3.1. dovada calității de membru al unui sistem colectiv, conform art. 12 alin. (5) lit. e) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;
- 18.3.2. informațiile generale, completate conform modelului prezentat în anexa nr. 5.

19. Agenția de Mediu adoptă o decizie cu privire la aprobarea planului operațional în termen de 10 zile lucrătoare, termen în care poate solicita clarificări și informații necesare pentru a permite o evaluare substanțială a planului.

20. Agenția de Mediu eliberează numărul de înregistrare pentru producătorii de produse textile în termen de 10 zile lucrătoare din ziua acceptării cererii.

21. Înregistrarea producătorilor în Lista producătorilor este valabilă pe o perioadă de 5 ani. Cererea de reînnoire a înregistrării se depune cu 2 luni înainte de expirarea perioadei de valabilitate, după modelul de cerere prezentat în anexa nr. 3.

22. Producătorii care renunță la plasarea pe piață a produselor textile, în termen de 30 de zile de la încetarea activității, notifică în scris acest fapt Agenției de Mediu, conform modelului din anexa nr. 6, cu scopul de a fi radiați din Lista producătorilor.

23. Începând cu 1 ianuarie 2028, pot plasa pe piață produse textile noi și/sau uzate numai producătorii înregistrați în Lista producătorilor.

24. Până la data de 20 noiembrie a fiecărui an, producătorii care intenționează să își îndeplinească responsabilitatea extinsă a producătorului prin sistem individual sau prin sistem colectiv notifică Agenției de Mediu intenția de a-și desfășura activitatea în anul următor, conform modelului de scrisoare prevăzut în anexa nr. 6.

Capitolul IV

ROLURI ȘI RESPONSABILITĂȚI

25. Subiecți ai mecanismului de responsabilitate extinsă a producătorului pentru produsele textile, cu obligații directe în temeiul prezentului Regulament, sunt exclusiv următoarele categorii:

- 25.1. producătorii care plasează pe piață produse textile, așa cum sunt definiți la pct.7, subpct.16);
- 25.2. sistemele colective care acționează în numele producătorilor.

26. La implementarea mecanismului de responsabilitate extinsă a producătorului pentru produsele textile participă, în limitele competențelor stabilite de legislația în vigoare, următoarele categorii de subiecți:

- 26.1. operatorii activității de gestionare a deșeurilor autorizați de Agenția de Mediu în corespundere cu prevederile art. 25 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și care desfășoară activități de colectare, sortare, reutilizare și valorificare;
- 26.2. producătorii care introduc pe piață produse textile prin vânzări la distanță, inclusiv online, conform pct.17 din prezentul Regulament;
- 26.3. autoritățile administrației publice locale responsabile pentru colectarea deșeurilor textile conform art.11 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;
- 26.4. întreprinderi sociale, întreprinderi de stat sau deținători de patente de întreprinzător care desfășoară activități de reutilizare prin modernizare, recondiționare, refabricare, reparare a produselor textile purtate/uzate.
- 26.5. organizații neguvernamentale, instituții de caritate, fundații, comunități religioase, grupuri de inițiativă sau alte entități care desfășoară acțiuni de colectare și/sau donare de produse textile către categoriile defavorizate ale populației.
- 26.6. grupuri sau rețele de voluntari implicați în acțiuni de colectare, sortare, distribuire, reparație sau promovare a reutilizării și donării de produse textile.

27. Producătorii de produse textile care își onorează responsabilitatea extinsă a producătorului în mod individual au următoarele responsabilități:

- 27.1. să se înregistreze în lista producătorilor conform cerințelor prevăzute în pct. 10;
- 27.2. să asigure măsuri de prevenire a poluării cu deșeurile textile prevăzute de prezentul Regulament;
- 27.3. să asigure colectarea separată a deșeurilor textile în conformitate cu prevederile prezentului Regulament, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare, reciclare și valorificarea acestora;
- 27.4. să asigure îndeplinirea ȋntinelor de colectare pentru reutilizare și/sau valorificare prevăzute în anexa nr. 7 a prezentului Regulament, si inclusiv stocarea corespunzătoare până la predare conform cerințelor stabilite de art. 12³ din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;
- 27.5. să ȋnă evidența privind tipul și cantitatea produselor textile plasate pe piață, a cantității deșeurilor textile colectate separat, inclusiv reutilizate și/sau predate pentru reciclare și/sau valorificare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. d) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, inclusiv la punctele de colectare organizate;
- 27.6. să raporteze anual Agenției de Mediu datele privind cantitatea de deșeurile textile colectate și reciclare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. i) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, respectȋnd prevederile pct. 72 din prezentul Regulament;
- 27.7. să nu aplice costuri utilizatorilor finali care predau deșeurilor textile la punctele de colectare create.

28. Sistemele colective care acționează în numele producătorilor de produse textile în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (8) și art. 29 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, au următoarele responsabilități:

- 28.1. să dețină autorizaȋia pentru gestionarea deșeurilor în cazul implementării responsabilităȋii extinse a producătorului, conform prevederilor art. 24 alin. (3) și art. 25 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;
- 28.2. să confirme calitatea de membri fondatori numai pentru producătorii care corespund noȋiunii menȋionate la pct. 7 subpct. 16);
- 28.3. să accepte în rândul membrilor toȋi producătorii care solicită aderarea și corespund criteriilor prevăzute în statut, refuzul cererii de aderare este permis doar în baza unei justificări ȋntemeiate și cu aprobarea Agenȋiei de Mediu;

- 28.4. să asigure nediscriminarea și desfășurarea transparentă a activităților de gestionare a deșeurilor textile față de operatorii economici contractați;
- 28.5. să reinvestească eventualul profit exclusiv în activitățile destinate îndeplinirii responsabilităților ce le revin producătorilor pentru care au preluat responsabilitatea;
- 28.6. să asigure gestionarea corectă a resurselor financiare acumulate din plata tarifelor de preluare a responsabilității de către producători, pentru acoperirea costurilor aferente, conform pct. 80-89 din prezentul Regulament;
- 28.7. să afișeze pe pagina web oficială costul operațional de gestionare a deșeurilor textile în termen de 15 zile de la emiterea autorizației și să notifice producătorii afiliați, precum și să publice pe pagina web, cu cel puțin 15 zile înainte de aplicare, orice modificare a acestui cost;
- 28.8. să aplice, în stabilirea contribuțiilor financiare plătite de producători, principiul de modulare, pe produse individuale sau grupuri de produse similare, luând în considerare durabilitatea, potențialul de reparare, reutilizare și reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, în conformitate cu ciclul de viață al produsului conform prevederilor art.12, alin. (2²) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;
- 28.9. să asigure transparența utilizării contribuțiilor financiare prin constituirea organului de control, în conformitate cu art. 12 alin. (2⁴) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;
- 28.10. să asigure, în numele producătorilor membri, atingerea ȋintelor de colectare pentru reutilizare, reciclare și /sau valorificare energetică a deșeurilor textile, stabilite în anexa nr.7 a prezentului Regulament , inclusiv stocarea corespunzătoare până la predare;
- 28.11. să informeze regulat producătorii despre îndeplinirea obligaȋiilor de raportare, cantităȋile colectate separat și transmise spre reutilizare sau reciclare, precum și despre investiȋiile realizate pentru anul de raportare în sectorul de reutilizare/reciclare;
- 28.12. să raporteze anual Agenȋiei de Mediu datele privind cantităȋile și categoriile de produse textile și deșeuri textile colectate pentru reutilizare, reciclare și /sau valorificare energetică care respectă operaȋiunile stabilite de anexele nr. 1, nr. 2 și nr. 3¹ din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și a cerinȋelor prezentului Regulament;
- 28.13. să asigure sisteme de colectare separată a deșeurilor textile în cooperare cu autorităȋile administraȋiei publice locale în conformitate cu prevederile art. 12¹ alin (4) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și cu respectarea prevederilor pct. 4 și a prezentului Regulament, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și valorificarea acestora;
- 28.14. să nu aplice costuri utilizatorilor finali care predau deșeurilor textile la punctele de colectare create;
- 28.15. să organizeze campanii de informare în colaborare cu subiecȋii stabiliȋi la pct.26 privind importanȋa colectării separate a deșeurilor textile;
- 28.16. să dezvolte sau să susȋnă platforme digitale (website, aplicaȋii mobile) care să ofere consumatorilor informaȋii despre punctele de colectare, procedurile de predare, beneficiile reutilizării și opȋiuni pentru schimb, donaȋie sau recondiȋionare;
- 28.17. să faciliteze colaborarea cu întreprinderile sociale organizaȋii de caritate, fundaȋii sau grupuri de iniȋiativă care desfășoară acȋiuni de reutilizare, donare a textilelor către categoriile defavorizate ale populaȋiei;
- 28.18. să adopte, la propria iniȋiativă, orice alte măsuri sau proiecte care pot contribui la creșterea gradului de colectare separată, reutilizare și reciclare a textilelor, cu respectarea obiectivelor prezentului Regulament;
- 28.19. să furnizeze, deșeurile textile colectate către operatorii autorizaȋi care deȋin instalaȋii de reciclare fibră-la-fibră sau alte forme de valorificare materială și energetică, la cererea justificată a acestora, cu respectarea principiilor trasabilităȋii, calităȋii materialelor și în conformitate cu contractele de operare în vigoare.

29. Pentru îndeplinirea condiȋiilor prevăzute la pct. 28, sistemele colective pot avea și calitatea de comerciant de deșeuri, în condiȋiile art. 18⁴ al Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, prin investirea profitului în propriul sistem.

30. Operatorii autorizați de Agenția de Mediu pentru activitatea de colectare, pregătirea pentru reutilizare, transport, sortare, depozitare, recondiționare, reciclare, valorificare sau eliminare a deșeurilor textile, conform prevederilor prezentului Regulament, au următoarele responsabilități:

30.1. dețin autorizație integrată de mediu sau autorizație de mediu, emisă conform prevederilor art. 12-28 din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale, cu indicarea explicită a operațiunilor de valorificare și eliminare pe care le poate aplica asupra acestora, conform anexelor nr. 1, nr. 2 și nr. 3¹ din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.

30.2. asigură evidența și raportarea datelor despre deșeurile textile colectate și reciclate conform modului de evidență și de raportare a informațiilor stabilit în art. 32 alin. (3) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și în corespundere cu prevederile Instrucțiunii cu privire la ținerea evidenței și transmiterea datelor și informațiilor despre deșeuri și gestionarea acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 501/2018;

30.3. asigură gestionarea deșeurilor textile prin metode și procedee ce nu poluează mediul, în conformitate cu cerințele stabilite de art. 3 - 3¹, art. 4, art. 18 și art. 52¹ din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;

30.4. colaborează cu sistemele colective și individuale în bază de contract în vederea colectării separate a deșeurilor fără amestecarea cu alte tipuri de deșeuri, sortării, pretratării, utilizării și reciclării deșeurilor textile, conform cerințelor prevăzute în art.12¹ alin. (4) lit. c) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;

30.5. organizează periodic sesiuni de instruire pentru personal privind sortarea corectă a deșeurilor textile, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile, prevăzute de art. 2 alin. 4), din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile cu respectarea prevederilor prezentului Regulament, astfel contribuind la prevenirea generării deșeurilor și extinderea duratei de viață a produselor.

31. Autoritățile administrației publice locale conform prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) și art.12 alin. (17) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, au următoarele responsabilități:

31.1. să colaboreze cu sistemele individuale și colective în bază de contract pentru a dezvolta un sistem complementar de colectare a deșeurilor textile, conform prevederilor stabilite în art.11, alin. (6) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile respectând cerințele din Anexa nr.14a prezentului Regulament.

31.2. să aloce terenuri necesare pentru colectarea separată și depozitarea temporară a deșeurilor textile și dotarea acestora cu containere specifice acestui tip de deșeu;

31.3. să informeze populația, în colaborare cu sistemele individuale și colective, despre amplasarea punctelor de colectare, tipurile de textile acceptate, condițiile de predare și beneficiile reutilizării și reciclării, să includă în planurile locale de gestionare a deșeurilor conform art. 35 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, măsuri și obiective specifice pentru colectarea, reutilizarea și valorificarea deșeurilor textile;

31.4. să colaboreze cu producătorii, sistemele colective, întreprinderile sociale, instituțiile de învățământ, ONG-urile și alte structuri relevante pentru promovarea și susținerea reparației, recondiționării și reutilizării textilelor, inclusiv prin acțiuni precum colectarea separată a textilelor uzate, târguri de schimb și donații sau ateliere de reparații și reutilizare creativă, în scopul creșterii gradului de implicare a comunității;

31.5. să faciliteze accesul categoriilor defavorizate ale populației la textile reutilizabile sau reparate, prin colaborare cu instituții de asistență socială, ONG-uri și rețele de voluntari;

31.6. să utilizeze platforme digitale locale care să ofere informații în timp real despre punctele de colectare, stocurile disponibile pentru donații și serviciile de reparații sau recondiționare.

32. În scopul reducerii deșeurilor textile și reintroducerii lor în circuitul economic, întreprinderile sociale, care desfășoară activități de reutilizare prin modernizare, recondiționare, refabricare, reparare produse textile purtate/uzate conform art. 36¹, alin. (4) din Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenori și întreprinderi, au următoarele responsabilități:

32.1. să desfășoare activități de reparație, curățare, recondiționare și pregătire pentru reutilizare a produselor textile colectate, contribuind la prevenirea generării de deșeuri și extinderea duratei de viață a produselor;

32.2. să desfășoare activități de colectare și sortare a produselor textile uzate/purtate recepționate în cele reutilizabile și cele ca deșeu, respectiv cele cu statut de deșeu să fie predate operatorilor și/sau sistemelor colective autorizate,

32.3. să angajeze și să sprijine profesional persoane din categoriile defavorizate ale populației, în vederea promovării incluziunii sociale prin activități legate de economia circulară în domeniul textilelor;

32.4. să colaboreze cu sistemele individuale și colective, inclusiv cu autoritățile administrației publice locale în campanii de informare și educare a publicului privind beneficiile reutilizării textilelor și colectării separate a deșeurilor textile;

32.5. să raporteze periodic, către partenerii contractuali și Agenția de Mediu informații privind cantitățile de deșeuri textile colectate, recondiționate, reutilizate sau transmise pentru reciclare, conform obligațiilor asumate prin contracte sau parteneriate;

32.6. să promoveze inovația socială și practici sustenabile în domeniul gestionării textilelor, în parteneriat cu ONG-uri, instituții de învățământ, mediul de afaceri și comunitățile locale.

32.7. să organizeze sau să participe la târguri de caritate, evenimente comunitare de schimb, donații sau acțiuni de colectare de textile, în colaborare cu ONG-uri, autorități locale, instituții de învățământ și alte organizații relevante, pentru a reintroduce produsele textile uzate în circuitul economic și social și pentru a sprijini persoanele aflate în dificultate.

33. Utilizatorii finali de produse textile și generatorii de deșeuri textile, au următoarele responsabilități:

33.1. să nu arunce deșeurile textile în amestec cu restul deșeurilor municipale;

33.2. să nu le înhumeze, abandoneze pe sol sau în apele de suprafață;

33.3. să nu ardă deșeurile textile, prevenind astfel poluarea aerului și riscurile pentru sănătate;

33.4. să returneze deșeurile textile la punctele de colectare create de sistemele individuale sau colective, inclusiv cele create de alte structuri relevante menționate la pct. 26 din Regulament și cu care aceste sisteme colaborează;

33.5. să colecteze separat deșeurile textile în vederea asigurării unui grad înalt de valorificare conform prevederilor art.13, alin. 2) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile ținând cont de cerințele din Anexa nr.14 a prezentului Regulament;

33.6. să acorde prioritate donării, schimbului sau reparării produselor textile, înainte de a le preda ca deșeuri, pentru a extinde durata de viață a acestora;

33.7. să reducă consumul produselor textile de tip „fast fashion” și să opteze pentru produse durabile, reciclabile sau realizate din materiale sustenabile;

33.8. să notifice subiecții prevăzuți la pct. 26 despre punctele de colectare nefuncționale sau cazurile de abandon ilegal al textilelor, pentru îmbunătățirea sistemului.

Capitolul V

SISTEME DE COLECTARE

34. Organizarea sistemelor de colectare separată a deșeurilor textile se va realiza de producători în mod individual sau prin intermediul sistemelor colective în strictă conformitate cu planul operațional aprobat de Agenția de Mediu și elaborat după modelul din anexa nr. 4, ținând cont de cerințele pentru colectare separată din Anexa nr.14 a prezentului Regulament.

35. Producătorii care aleg să își onoreze individual responsabilitatea conform pct.18 subpct.1) vor colecta deșeurile textile separat prin intermediul propriilor puncte de colectare.

36. Punctele de colectare ale sistemelor individuale pot fi create în cooperare cu structurile cheie relevante implementării responsabilității extinse a producătorului conform pct. 26, în vederea extinderii rețelei punctelor de colectare a deșeurilor textile și a produselor textile purtate/uzate, în conformitate cu cerințele stabilite în Anexa nr.14 din prezentul Regulament.

37. Sistemele colective, în cooperare cu subiecții prevăzuți la pct. 26 subpct 2) din prezentul Regulament, în scopul atingerii țintelor de colectare separată pentru reutilizare și/sau valorificare, au următoarele obligații:

37.1. să organizeze și să finanțeze colectarea separată a deșeurilor textile și a produselor textile uzate/purtate de la consumatori, inclusiv prin crearea de puncte de colectare dedicate și prin parteneriate cu magazine și alte puncte de vânzare, în scopul prevenirii eliminării necontrolate a acestora; programele pot include stimulente pentru predarea voluntară a produselor textile uzate/purtate;

37.2. să asigure integrarea colectării separate a deșeurilor textile în fluxul de deșuri municipale, în cooperare cu operatorii serviciului public de gestionare a deșeurilor municipale responsabili de activitățile de colectare și transport;

37.3. să implementeze măsuri specifice pentru promovarea reutilizării deșeurilor textile colectate și sortate, ca prioritate față de reciclare sau valorificare energetică, în conformitate cu ierarhia deșeurilor;

37.4. să asigure preluarea și direcționarea deșeurilor textile colectate separat către operațiuni de sortare, pregătire pentru reutilizare, reciclare fibră-la-fibră, precum și alte forme de valorificare materială sau energetică.

38. În conformitate cu art. 12 alin. (18) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, colectarea deșeurilor textile se face doar prin punctele de colectare separată create de subiecții prevăzuți la art. 25 din prezentul Regulament.

39. Este interzisă amestecarea deșeurilor textile colectate separat cu alte tipuri de deșuri, substanțe sau materiale, care ar împiedica reutilizarea și/sau reciclarea acestora precum și încredințarea, respectiv primirea, în vederea eliminării prin depozitare finală, conform art. 52¹, alin. (7) din Legea nr.209/2016 privind deșeurile.

40. În cadrul sistemelor de colectare create, trebuie să fie stabilite fluxuri separate de colectare și sortare pentru deșeurile textile, care să permită identificarea produselor apte pentru reutilizare, pe baza unei evaluări vizuale și funcționale efectuate de către operatorii autorizați, conform criteriilor aprobate de autoritatea competentă, în vederea redirectionării acestora către reutilizare.

41. Deșeurile textile colectate separat pot fi considerate produse textile uzate/purtate apte pentru reutilizare în condițiile în care:

41.1. sunt supuse unor operațiuni de curățare, reparare sau testare tehnică care să asigure că pot fi utilizate din nou fără prelucrare suplimentară;

41.2. sunt predate ulterior spre reutilizare cu respectarea prevederilor prezentului Regulament.

42. Produsele textile returnate de către consumatori, care nu au devenit deșuri și care corespund prevederilor pct. 7 subpct. 17), nu pot fi luate în considerare la calculul îndeplinirii țintelor pentru reutilizare stabilite prin prezentul Regulament.

Capitolul VI

REUTILIZAREA, RECONDIȚIONAREA PRODUSELOR TEXTILE ȘI A DEȘEURILOR TEXTILE

43. Pregătirea pentru reutilizare a produselor textile uzate și care au statut de deșeu se realizează în scopul extinderii ciclului de viață al acestora și diminuării cantităților de deșuri generate, prin

operațiuni de verificare, curățare, recondiționare și reparare, conform definițiilor prevăzute în prezentul Regulament.

44. În vederea realizării țintelor pentru reutilizare specificate în pct. 52 și anexa nr. 7 din prezentul Regulament, sistemele individuale sau colective pot colabora cu întreprinderi sociale, deținători de patente de întreprinzător și alți operatori care desfășoară activități de reparare, recondiționare, modernizare, refabricare sau alte procese similare care vizează prelungirea duratei de viață a produselor textile, respectând prevederile prezentului Regulament.

45. Pentru atingerea țintei minime totale de pregătire pentru reutilizare a deșeurilor textile colectate separat prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament, producătorii, individual sau prin intermediul sistemelor colective, vor organiza și finanța activități de recondiționare, reparare sau modernizare a produselor textile, în vederea reintegrării acestora în circuitul economic.

46. În procesul de pregătire pentru reutilizare se acordă prioritate operațiunilor de recondiționare și reparare, astfel încât produsele textile să își recapete funcționalitatea inițială și să poată fi donate sau reintroduse pe piață, în conformitate cu standardele igienico-sanitare aplicabile.

47. Producătorii și sistemele colective asigură reutilizarea produselor textile purtate/uzate și care au statut de deșeu prin modernizare, recondiționare, refabricare sau reparare, în condițiile stabilite de prezentul Regulament.

48. Produsele textile nevândute, care nu pot fi plasate pe piață, dar nu prezintă riscuri pentru viața și sănătatea consumatorilor, nu pot fi distruse prin incinerare sau depozitare. Acestea vor fi redistribuite cu prioritate prin donație sau transferate către operatori autorizați pentru reciclare sau valorificare, cu indicarea explicită a operațiilor aplicabile, conform anexei nr. 2 la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.

49. Produsele textile recondiționate, reparate sau pregătite pentru reutilizare trebuie să fie etichetate corespunzător cu mențiunea „reutilizat”, „recondiționat” sau „reparat”, pentru a asigura transparență și informarea corectă a consumatorilor.

50. Operatorii implicați în recondiționare, reparare și reutilizare au obligația să respecte condițiile igienico-sanitare corespunzătoare, astfel încât produsele textile reutilizate să nu prezinte riscuri pentru sănătatea consumatorilor.

Capitolul VII

ȚINTE DE COLECTARE, REUTILIZARE, RECICLARE ȘI VALORIFICARE ENERGETICĂ

51. Începând cu data de 1 ianuarie 2028, producătorii de produse textile sunt obligați să realizeze țintele minime de colectare separată pentru reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică a deșeurilor textile prevăzute în tabelul din anexa nr. 7 din prezentul Regulament, calculate ca procent din media cantităților exprimate în kilograme de produse textile introduse pe piață în ultimii 3 ani calendaristici.

52. Țintele de reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică prevăzute în tabelul din anexa nr. 7 din prezentul Regulament sunt cumulative și permit flexibilitate în atingerea țăintelor minime totale, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

52.1. producătorii sunt obligați să pregătească pentru reutilizare deșeurile textile colectate separat, prin activități precum reparația, recondiționarea sau modernizarea acestora, în scopul reintegrării în circuitul economic;

52.2. deșeurile textile care conțin minimum 85% bumbac sau alte fibre naturale similare vor fi orientate cu prioritate către reciclarea de tip fibră-la-fibră, acolo unde există capacitate națională sau regională disponibilă. În lipsa acestor capacități, deșeurile textile pot fi exportate în scopul reciclării, cu respectarea prevederilor art. 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;

52.3. în cazul în care compoziția produsului textil nu face posibilă reciclarea conform anexei nr. 13 din prezentul Regulament, deșeurile textile pot fi valorificate energetic în corespundere cu prevederile Regulamentului privind incinerarea și co-incinerarea deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 205/2023. În lipsa acestor capacități, deșeurile textile pot fi exportate în scopul valorificării energetice, cu respectarea prevederilor art. 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;

52.4. deșeurile textile încetează să mai fie considerate deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) și art. 6 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile în momentul în care:

52.4.1. au trecut printr-o operațiune de valorificare prevăzută în anexa nr. 2 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;

52.4.2. îndeplinesc criteriile stabilite de art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;

52.4.3. îndeplinesc cerințele privind valorificarea sau reciclarea anumitor categorii de deșeuri menționate la art. 52¹ din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, în scopul atingerii Țintelor de valorificare și reciclare prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament.

53. Agenția de Mediu stabilește dacă a fost atinsă ținta minimă totală pentru reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică pentru un an în baza datelor raportate de producătorii individuali sau sistemele colective care acționează în numele acestora și operatorii autorizați pentru colectarea și valorificarea deșeurilor textile.

54. Deșeurile textile exportate în scopul reciclării și/sau valorificării energetice, cu respectarea prevederilor art. 63 și 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile sunt luate în considerare pentru atingerea Țintelor minime totale, prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament, doar în condițiile în care există o dovadă scrisă a operatorului autorizat pentru tratarea deșeurilor ce confirmă că reciclarea/valorificarea deșeurilor textile a avut loc, astfel cum este specificat în procedura de transfer a deșeurilor indicate la pct. 73 subpct. 3) și 5) din Regulamentul privind transferurile de deșeuri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 411/2022.

Capitolul VIII TRANSPORTAREA

55. Transportul deșeurilor textile la operatorii autorizați pentru activitate de gestionare se efectuează în conformitate cu art. 44 și 45 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.

56. În timpul transportării pe teritoriul național, se asigură trasabilitatea deșeurilor textile transportate, prin completarea formularelor corespunzătoare, în conformitate cu Regulamentul privind transferurile de deșeuri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 411/2022.

57. Procedura de organizare a transportului transfrontalier de deșeuri textile în scopul tratării se realizează în corespundere cu prevederile art. 62² și art. 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, respectând prevederile Convenției Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova este parte.

58. Evidența notificărilor pentru transferul deșeurilor la export sau tranzit se va realiza prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”.

Capitolul IX

TEHNOLOGII NOI DE RECICLARE ȘI ÎMBUNĂTĂȚIRE A PERFORMANȚEI DE MEDIU

59. Producătorii de produse textile, individual sau prin intermediul sistemelor colective, împreună cu operatorii economici autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile, au obligația să promoveze utilizarea tehnologiilor și procedurilor care reduc impactul asupra mediului și sporesc gradul de valorificare materială a deșeurilor textile.

60. Operatorii economici autorizați pentru colectarea, sortarea și reciclarea deșeurilor textile aplică, în măsura posibilităților, cele mai bune tehnici disponibile (BAT) și metode de lucru care asigură eficiență în utilizarea resurselor, reducerea poluării și creșterea ratei de recuperare a materialelor textile.

61. Producătorii de produse textile aplică măsuri de prevenire, ținând cont de principiile și documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) pentru industria textilă, adaptate specificului și nivelului tehnologic al operatorului, aprobate la nivel național prin Ordin al Ministerului Mediului, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale.

62. Producătorii și sistemele colective pot sprijini, prin parteneriate voluntare, dezvoltarea de proiecte-pilot, ateliere de inovare sau colaborări cu întreprinderi sociale, universități și institute de cercetare, orientate spre reutilizarea și reciclarea avansată a textilelor.

63. Producătorii, sistemele colective și operatorii autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile pot accesa măsuri de sprijin financiar prin programele naționale de ecologizare, inclusiv Programul de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 592/2019, implementat prin intermediul Organizației pentru Dezvoltarea Antreprenorialului (ODA).

64. În conformitate cu Programul național pentru economie verde și circulară aprobat prin H.G. nr.495/2024, producătorii, sistemele colective și operatorii autorizați pot beneficia de instrumente de suport pentru investiții în tehnologii ecologice, design sustenabil, reciclare fibră-la-fibră, valorificarea deșeurilor și alte servicii cu impact pozitiv asupra mediului.

65. Ministerul Mediului, în colaborare cu alte autorități competente, facilitează integrarea sectorului textil în programele naționale și internaționale de finanțare pentru economia circulară, prin informarea periodică a producătorilor și sistemelor colective despre oportunitățile disponibile.

Capitolul X

INFORMAȚII PENTRU UTILIZATORII FINALI

66. Producătorii de produse textile care intenționează să își îndeplinească responsabilitatea extinsă a producătorului prin sistem individual sau prin sistem colectiv furnizează utilizatorilor finali, în special prin campanii de informare, platforme digitale (website, aplicații mobile) și/sau la punctul de vânzare, informații despre:

- 66.1. substanțele periculoase sau potențial dăunătoare utilizate în procesul de fabricație a produselor textile (ex. vopsele, tratamente antimicrobiene, finisaje ignifuge), în special atunci când acestea pot afecta sănătatea umană sau pot polua mediul în timpul spălării sau eliminării;
- 66.2. locația punctelor de colectare a deșeurilor textile, actualizată și accesibilă online (pe site-ul producătorului sau al sistemului colectiv), indicând locațiile fizice unde consumatorii pot preda produse textile uzate, inclusiv informații despre programul de funcționare și tipurile de textile acceptate;

- 66.3. eticheta sau mesaje pe ambalaj care indică faptul că produsul nu trebuie aruncat în amestec cu deșeurile municipale și oferă îndrumări privind predarea către centre de colectare/reutilizare;
- 66.4. posibilitățile de reparație, precum: ateliere locale, servicii parteneriate pentru reparare, sau reduceri oferite în cadrul programelor „Repara și poartă din nou”;
- 66.5. întreținerea corectă a produselor textile, pentru a prelungi durata de viață: ghiduri de spălare, curățare, depozitare și reparare minoră (ex. cusături, înlocuire nasturi, plasturi textile).
67. Producătorii de produse textile asigură că aceste produse sunt marcate în mod corespunzător cu simbolul prezentat în anexa nr. 12 a prezentului Regulament.
68. Simbolurile se tipăresc în mod vizibil, lizibil și durabil pe eticheta produsului.
69. Producătorii de produse textile individual sau colectiv în coordonare cu Agenția de Mediu, precum și cu autoritățile administrației publice locale promovează campanii de informare și de educare a consumatorilor pentru a-i încuraja să faciliteze procesul de colectare, reutilizare, valorificare și reciclare a deșeurilor textile.

Capitolul XI

EVIDENȚA ȘI RAPORTAREA

70. Agenția de Mediu ține evidența producătorilor de produse textile, inclusiv a celor care furnizează produse textile prin intermediul tehnicilor de comunicare la distanță, întocmește și menține Lista producătorilor prin intermediul Sistemului informatic automatizat „Managementul deșeurilor”, conform prevederilor stabilite de art. 12 alin. (5) lit. c) și alin. (6) lit. b) și 33 alin. (3) și (4) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.

71. Sistemele individuale și colective raportează Agenției de Mediu anual, până la data de 30 aprilie a anului ce urmează, în format electronic datele privind:

71.1. cantitatea și tipul de deșeuri textile colectate separat, reutilizate, reciclate și/sau valorificate, după modelul din anexa nr. 10;

71.2. raportul narativ, în formă liberă, privind sinteza (descrierea) activităților desfășurate pentru realizarea responsabilității extinse a producătorului, conform planului operațional și în corespundere cu modalitatea de verificare a raportului narativ, după modelul din anexa nr.8.

72. Sistemele colective comunica Agenției de Mediu modalitatea și frecvența de colectare a deșeurilor textile de la gospodăriile particulare, prin intermediul serviciului de salubritate, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului Regulament. Frecvența de colectare se stabilește prin decizia autorităților publice locale;

73. Sistemele colective au obligația să transmită producătorilor individuali pentru care au preluat responsabilitatea, până la data de 1 aprilie a anului de gestiune, rezultatul implementării planului operațional pentru anul precedent, indicând cantitățile de produse textile colectate, valorificate și/sau reciclate.

74. Agenția de Mediu verifică raportul narativ, având la bază informațiile din anexa nr.8 și anexa nr. 10 și comunică, în termen de 10 zile, producătorului individual sau sistemului colectiv obiecții sau lipsa acestora.

75. În termen de 30 de zile de la data comunicării obiecțiilor de către Agenția de Mediu, sistemele individuale și sistemele colective au obligația de a remedia neregulile constatate și de a remite raportul corectat, inclusiv informațiile solicitate suplimentar.

76. Producătorii care au transferat responsabilitatea privind realizarea țințelor anuale de reutilizare și/sau reciclare și valorificare a deșeurilor textile transmit Agenției de Mediu datele de identificare a sistemului colectiv autorizat cu care a încheiat contractul de transfer al responsabilității până la data de 20 noiembrie a fiecărui an.

77. Suplimentar datelor raportate conform pct. 71 din Regulament, producătorii de produse textile, care în procesul de producție generează mai mult de 100 kg deșeurilor textile sunt obligați să țină evidența lunară și să raporteze anual datele privind gestionarea deșeurilor textile către Agenția de Mediu, în conformitate cu Instrucțiunea cu privire la ținerea evidenței și transmiterea datelor și informațiilor despre deșeurile și gestionarea acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 501/2018, prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”.

78. Prima raportare se va face în anul următor înregistrării.

Capitolul XII FINANȚAREA

79. Producătorii de produse textile, pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în vederea implementării responsabilității extinse a producătorului, asigură plata contribuțiilor financiare necesare pentru acoperirea costurilor reglementate la art. 12 alin. (2¹) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și de prezentul Regulament, ce decurg din colectarea și reutilizarea, valorificarea și/sau reciclarea deșeurilor textile care includ:

- 79.1. costuri de sortare pe categorii de fibre, de igienizare, de recondiționare, de logistică inversă ,etc;
- 79.2. colectarea separată a deșeurilor textile și a transportării lor ulterioare, precum și operațiilor de valorificare, inclusiv pentru îndeplinirea țințelor de colectare astfel cum sunt prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament luându-se în considerare veniturile dobândite din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare obținute din reciclarea și valorificarea deșeurilor textile;
- 79.3. furnizarea accesului utilizatorilor finali la informații despre gestionarea deșeurilor textile, în conformitate cu pct. 66 și 69;
- 79.4. obligațiile de raportare în conformitate cu cerințele pct. 71;
- 79.5. dovada investițiilor executate și a costurilor suportate în raportul financiar anual, în baza documentelor financiare (documente primare care justifică producerea faptelor economice).

80. În cazul onorării obligațiilor aferente responsabilității extinse a producătorului în mod colectiv, contribuțiile financiare sunt modulate pe produse individuale sau grupuri de produse similare, luându-se în considerare durabilitatea acestora și potențialul lor de reparare, de reutilizare și de reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, ținându-se cont de ciclul de viață a produselor textile, în conformitate cu prevederile art. 12 alin (2²) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și luând în considerare reciclabilitatea produselor textile pe tipurile de fibre și capacitatea de reciclare și valorificare energetică a acestora prevăzute de anexa nr. 13 la Regulament, permise doar în cadrul unităților autorizate pentru acest scop de către Agenția de Mediu.

81. Producătorii autohtoni de produse textile, inclusiv cei care dețin eticheta ecologică pentru produse textile conform Hotărârii Guvernului nr. 204/2023 pentru aprobarea Regulamentului privind etichetarea ecologică, beneficiază de o reducere a contribuției financiare pentru implementarea responsabilității extinse a producătorului, aplicabilă proporțional cu cantitățile de produse certificate introduse pe piață. Procentul reducerii și metodologia de aplicare (care prevede intervalul procentual, condiții minime de eligibilitate, indicatori de performanță de mediu) se stabilesc prin ordin al autorității centrale de mediu.

82. Sistemele colective în numele producătorilor vor asigura:

82.1. transparența în utilizarea contribuțiilor financiare, privind activitatea financiară a sistemului colectiv în conformitate cu prevederile prezentului Regulament;

82.2. contribuțiile financiare menționate la art. 12 alin. (2³) din Legea nr 209/2016 privind deșeurile, nu depășesc costurile necesare pentru a furniza servicii de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Aceste costuri sunt stabilite între actorii implicați în sistemul colectiv, în mod transparent în baza unui audit financiar extern, cu raportare periodică privind activitatea financiară a sistemului colectiv, care se prezintă atât membrilor sistemului colectiv, cât și autorităților de control, la cerere.

83. Criteriile pentru calcularea finanțării costului gestionării deșeurilor textile sunt stabilite în anexa nr. 15 a prezentului Regulament.

84. În cazul sistemului colectiv, finanțarea costurilor menționate la pct. 79 se realizează proporțional cu cantitatea de produse textile plasate pe piață de membrii săi, calculată pe baza cantităților declarate de produse textile plasate pe piață pentru comercializare în perioada de raportare.

85. Producătorii suportă, suplimentar la sancțiunile contravenționale, costurile operaționale de gestionare, în cazul în care nu-și îndeplinesc țintele anuale prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament sau în cazul constatării de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului a unei diferențe dintre cantitățile de deșeuri declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri efectiv gestionate, și achită la bugetul de stat plata corespunzătoare, conform prevederilor art. 29 alin. (4¹) lit. a) și lit. c) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.

86. Sistemele colective suportă costurile de colectare separată a deșeurilor textile colectate prin intermediul punctelor de colectare municipale. Costurile se stabilesc de comun acord cu autoritățile publice locale, dar nu trebuie să depășească costul efectiv stabilit pentru prestarea serviciului de salubritate pentru populație, în conformitate cu prevederile Legii nr. 178/2025 privind serviciul public de salubritate și în baza criteriilor pentru calcularea finanțării costului gestionării deșeurilor textile stabilite în anexa nr. 15 a prezentului Regulament.

87. Pentru implementarea unor tehnologii noi de reciclare și îmbunătățire a performanței de mediu, sistemele individuale și colective sunt eligibile pentru a aplica la fonduri de finanțare în domeniul mediului, sau la programele de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 592/2019 cu privire la aprobarea Programului de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii.

88. În vederea atingerii țintelor de reutilizare stabilite în anexa nr. 7 la prezentul Regulament, sistemele colective vor alocă un minim de 5% (cinci procente) din contribuțiile financiare reglementate la art. 12 alin. (23) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, achitate de producătorii membri, pentru promovarea reutilizării prin susținerea serviciilor de modernizare, recondiționare, refabricare și reparare a deșeurilor textile și a produselor uzate, fără a depăși costurile necesare furnizării serviciilor de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.

Capitolul XIII

SISTEMUL DE IDENTIFICARE ȘI MARCAJ

89. Pentru a facilita colectarea separată a deșeurilor textile, producătorii aplică direct pe articol sau pe etichetă sistemul de identificare și marcaj a produselor după modelul prevăzut în anexa nr. 12, suplimentar informațiilor care indică compoziția produsului sau a materialelor folosite conform prevederilor Reglementării tehnice privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 11/2024.

90. Formatul sistemului de identificare și marcaj se poate aplica după modelul prevăzut în anexa nr. 12, sau după modelul elaborat de către producători de comun acord cu sistemele colective.

91. Marcajul trebuie să fie vizibil, lizibil și durabil.

Capitolul XIV **IMPORT PRODUSE PURTATE/UZATE**

92. Importul deșeurilor textile în Republica Moldova este interzis în temeiul art. 63, cu excepția categoriilor de deșeuri prezentate în anexa nr. 7, la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.

93. Importatorii care introduc pe piață produse textile uzate/purtate în scopul reutilizării sunt considerați producători conform prevederilor pct. 7, subpct.16) și se supun prevederilor prezentului Regulament.

94. Importul produselor textile uzate/purtate destinate reutilizării nu se consideră import de deșeuri, cu condiția prezentării documentelor justificative privind starea și destinația acestora, conform pct.95 .

95. La momentul importului, importatorii sunt obligați să prezinte următoarele documente justificative:

95.1. un certificat de colectare separată și sortare emis de către o autoritate competentă sau de un operator autorizat din statul de origine;

95.2. un raport de evaluare a conformității, care să ateste că produsele textile sunt curate, necontaminate și în stare corespunzătoare pentru reutilizare directă;

95.3. o declarație pe propria răspundere a importatorului privind destinația lotului (reutilizare, nu valorificare ca deșeu).

96. Produsele textile uzate/purtate care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 95 sunt considerate deșeuri textile conform art. 2 alin. 9) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, și se supun prevederilor pct. 92 a prezentului Regulament.

97. În cazul în care autoritățile vamale sau de mediu constată că produsele textile importate nu îndeplinesc condițiile stabilite la pct. 95 pentru a fi considerate apte pentru reutilizare acestea pot dispune refuzul intrării pe teritoriul Republicii Moldova, cu respectarea cerințelor prezentului Regulament.

Capitolul XV **SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROL**

98. Nerespectarea prevederilor prezentului Regulament se sancționează conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008.

99. Inspectoratul pentru Protecția Mediului exercită funcția de supraveghere și control privind respectarea prevederilor prezentului Regulament, în baza Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, a Legii nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, a Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile.

LISTA

Produse textile conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor

1. Produse textile și îmbrăcăminte și accesorii pentru uz casnic sau de altă natură, atunci când aceste produse au o natură și o compoziție similară cu cele pentru uz casnic, care intră sub incidența regimului de răspundere extinsă.

Codul poziției tarifare	Denumire
61 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, tricotate sau croșetat
62 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, nu tricotate sau croșetat
6301	Pături și pleduri (cu excepția 6301 10 00)
6302	Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sau de bucătărie
6303	Transperante, perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat
6309	Îmbrăcăminte purtată sau uzată și alte articole purtate sau uzate
6504	Pălării și alte articole de acoperit capul, împletite sau confecționate prin îmbinarea benzilor din orice material, chiar căptușite sau împodobite
6505	Pălării și alte articole de acoperit capul, tricotate sau croșetate, confecționate din dantelă, pâslă sau alte materiale textile, în formă de una sau mai multe bucăți (dar nu din benzi), chiar căptușite sau împodobite; plase (fileuri) pentru păr din orice material, chiar căptușite sau împodobite
6506	Alte pălării sau articole de acoperit capul, chiar căptușite sau împodobite

2. Îmbrăcăminte și accesorii pentru uz casnic sau de altă natură, atunci când aceste produse au o natură și o compoziție similară cu cele pentru uz casnic, a căror compoziție principală nu este textilă, care intră sub incidența regimului de răspundere extinsă.

Codul poziției tarifare	Denumire
4203	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, din piele naturală sau reconstituită

Notă: În tabel sunt indicate produse textile și articole textile de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte de uz casnic sau alte utilizări, în cazul în care astfel de produse sunt similare ca natură și compoziție cu cele pentru utilizate de uz casnic.

LISTA
categoriilor de deșeuri în funcție de sursa generării acestora și codurile clasificate conform
H.G. 99/2018 privind lista deșeurilor

Coduri	CATEGORII, SUBCATEGORII ȘI TIPURI DE DEȘEURI
20	DEȘEURI MUNICIPALE (DEȘEURI PROVENITE DIN GOSPO-DĂRII ȘI DEȘEURI SIMILARE, PROVENITE DIN COMERȚ, INDUSTRIE ȘI INSTITUȚII), INCLUSIV FRAȚIUNI COLEC-TATE SEPARAT
20 01 10	Îmbrăcăminte
20 01 11	materiale textile

Antet solicitant

Nr./.....

CERERE

de acordare a numărului de înregistrare privind introducerea pe piață
a produselor textile noi

Solicităm înregistrarea persoanei juridice în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorilor și acordarea numărului de înregistrare pentru introducerea pe piață a produselor textile noi, pentru care fapt comunicăm următoarele date:

1. Denumirea completă: <DenumireCompletă a organizației>
prescurtată: “<DenumirePrescurtatăa organizației>”
2. Forma juridică de organizare a persoanei juridice: <FormaJuridică>
3. IDNO: <Nr. de Identificare> din <Registrul>
4. Sediul persoanei juridice: <AdresaJuridică>Număr de contact
5. Administratorul: <AdministratorNume>, numit pe termen nelimitat/pe perioada
6. Genurile principale de activitate: <GenuriList>
7. Fondator(i): <FondatorCotaList>
8. Modul în care se asumă responsabilitățile: <sistem individual sau colectiv>
9. În cazul sistemului colectiv: <numele și datele de contact ale sistemului>

Pentru susținerea cererii prezentăm următoarele acte specifice:

În conformitate cu prevederile legale, ne asumăm răspunderea că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Data _____

Persoana autorizată,

(semnătura)

Declarație: Subsemnatul, _____, sunt informat și sunt de acord că datele cu caracter personal furnizate vor fi prelucrate de către registratorul/subregistratorul _____ în scopul asigurării trasabilității produselor textile noi și/sau deșeurilor textile destinate reutilizării, valorificării și/sau reciclării, cu respectarea regimului de securitate și confidențialitate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar pe propria răspundere că datele indicate în cerere sunt veridice și complete, iar informația furnizată nu va fi folosită în scopuri incompatibile sau remisă fără temei terților neautorizați. Conștientizez că, anumite categorii de date cu caracter personal furnizate, și anume numele/prenumele, datele de contact și adresa, vor fi făcute publice prin intermediul paginii web oficiale a Agenției de Mediu, având în vedere scopul de a asigura trasabilitatea produselor textile noi și/sau deșeurilor textile destinate reutilizării, valorificării și/sau reciclării atunci când constituie de

Structura planului operațional a sistemului individual și colectiv

Structura planului operațional este stabilit în conformitate cu prevederile art. 25 alin.(6) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile

<i>Datele de identificare</i>
1. datele de identificare; 2. adresa juridică și indicarea adreselor tuturor filialelor din țară, după caz; 3. datele de contact; 4. cuprinsul planului operațional; 5. numele și funcția semnatarului planului operațional. Pentru producătorii care își onorează responsabilitatea în mod colectiv, planul operațional reprezintă un plan comun întocmit de sistemul colectiv. Suplimentar la cerințele menționate la punctele 1 – 5, un plan a sistemului colectiv conține cel puțin o descriere a: -producătorilor, membrii sistemului colectiv; -angajamentelor specifice și obiectivelor fiecărui producător.
<i>Obiectul planului operațional</i>
1. indicarea categoriei/categoriilor de deșeuri care fac obiectul planului operațional și originea acestuia (conform codurilor din anexa nr.1) 2. descrierea clară și indicarea tipului de textile noi pe care compania le introduce pe piață ca producător/importator (conform anexei nr.1); 3. cantitățile anuale de textile noi introduse pe piață pe tipuri și care fac obiectul planului operațional.
<i>Acțiunile întreprinse pentru organizarea colectării separate și atingerea țintelor de colectare reutilizare, valorificare și/sau reciclare</i>
Descrierea măsurilor întreprinse pentru îndeplinirea prevederilor prezentului Regulament: 1. rețeaua punctelor de colectare, cu indicarea adreselor exacte unde pot fi livrate produsele textile și a deșeurilor textile; 2. colectarea selectivă a deșeurilor textile; 3. reutilizarea, valorificarea și/sau reciclarea optimă a produselor textile și deșeurilor textile, în conformitate cu cerințele de mediu; 4. acoperirea costurilor de operare a punctelor de colectare; 5. măsuri întreprinse pentru sensibilizarea și informarea utilizatorilor finali; 6. Dovada contractelor cu operatori autorizați de Agenția de Mediu pentru colectarea și reutilizarea, valorificarea și/sau reciclarea produselor textile și a deșeurilor textile.
<i>Planul financiar</i>
Un plan financiar pe durata planului operațional, care să justifice: 1. în cazul sistemelor colective – costurile și îndeplinirea responsabilităților atribuite pentru gestionarea produselor textile în corespundere cu prevederile pct. 88-89 din Regulamentul privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile; 2. în cazul sistemelor individuale – costurile și îndeplinirea responsabilităților atribuite pentru gestionarea deșeurilor în corespundere cu prevederile pct. 80 din Regulamentul privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile
<i>Angajamente</i>
Angajamentul specific semnat și datat de producător sau, după caz, de către o persoană fizică autorizată să reprezinte societatea, precum că deșeurile care fac obiectul planului operațional, și care sunt colectate de acesta întru atingerea țintelor de colectare sunt: 1. reutilizate în conformitate cu cerințele prevăzute în prezentul Regulament; 2. sunt valorificate și/sau reciclate de acesta în conformitate cu cerințele prevăzute în prezentul Regulament. De asemenea, angajamentul precizează modul în care sunt acoperite costurile de colectare și reutilizare, valorificarea și/sau reciclarea produselor textile și a deșeurilor textile;
<i>Aprobarea planului operațional</i>
Planul operațional, se aprobă în conformitate cu următoarea procedură: 1. cererea de aprobare a planului operațional, (în continuare – <i>cerere</i>) se depune la Agenția de Mediu, prin scrisoare recomandată, de preferință în numele solicitantului, semnată și datată de solicitant sau, după caz, de către o persoană fizică autorizată să reprezinte societatea și include următoarele <i>anexe</i> : 1.1. copia acordului de asociere împreună cu oricare amendamente la acest memorandum în ultimii cinci ani; 1.2. proiectul planului operațional, pentru care este solicitată autorizarea; 2. Agenția de Mediu verifică cererea:

- 2.1. în cazul în care cererea este incompletă, în termen de 10 zile de la depunerea cererii Agenția de Mediu informează solicitantul prin scrisoare recomandată, cu privire la informațiile și detaliile care lipsesc;
- 2.2. în cazul în care cererea este completă, în termen de 10 zile de la depunerea cererii Agenția de Mediu informează solicitantul despre aceasta prin scrisoare recomandată;
- 2.3. planul operațional, se aprobă pentru o perioadă maximă de cinci ani;
- 2.4. în cazul în care planul se aprobă pentru o perioadă mai scurtă, Agenția de Mediu trebuie să argumenteze decizia luată;
- 2.5. cererea poate fi depusă repetat, în conformitate cu procedura prevăzută la lit. a)-d) de mai sus pentru o perioadă maximă de cinci ani;
3. Agenția de Mediu:
 - 3.1. la solicitarea producătorului/reprezentantului producătorului restituie cererea de aprobare a planului operațional, fără examinare;
 - 3.2. restituie, fără examinare, cererea de aprobare a planului operațional, în cazul în care a constatat încălcarea de către producător a cerințelor prezentului Regulament;
4. deținătorul planului operațional, este obligat să informeze imediat Agenția de Mediu, prin scrisoare recomandată, privind modificarea următoarelor informații din dosarul său:
 - 4.1. datele de identificare ale companiei;
 - 4.2. adresa sau datele de contact;
 - 4.3. obiectul planului operațional, aprobat;
 - 4.4. angajamentele din planul operațional, aprobat;
 - 4.5. persoana fizică sau juridică trebuie să respecte cu strictețe angajamentele incluse în planul operațional, aprobat;
 - 4.6. planul operațional, este prezentat, anual, înainte de data de 1 octombrie a anului care precedă anul la care se referă planul operațional. Planul operațional, anual conține un rezumat al acțiunilor planificate și un grafic clar al acestora, rezultatele scontate și divizarea sarcinilor;
 - 4.7. până la data de 1 aprilie a fiecărui an, trebuie depus un raport privind implementarea planului operațional, în cursul anului precedent.

Informații
generale estimate pe anul pentru care se face înregistrarea

Producător _____

Categorii de produse textile noi introduse pe piață/colectate în anul _____	Cantitatea
1. 2.	Kg/tonne
Total	

Model de scrisoare de notificare

Antet solicitant

Nr. /

NOTIFICARE

privind intenția de a desfășura/sista activitatea în anul următor

Prin prezenta, <Denumire Completă>, <Forma Juridică>, cu numărul de înregistrare <IDNO> din <Registrul>, cu sediul <Adresa Juridică>, notifică <intenția de a desfășura activitatea ce ține de implementarea responsabilității extinse a producătorului în raport cu deșeurile textile în anul următor <în mod individual/prin aderarea la sistem colectiv <denumirea sistemului colectiv>>/sistarea activității și solicită radierea din Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorilor>.

În conformitate cu prevederile legale, ne asumăm răspunderea că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Data _____

Persoana autorizată

(semnătura)

Țintele anuale minime de colectare separată pentru reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică a deșeurilor textile

	Rata de colectare separată anuală (%) din greutatea produsului	Țintele de reutilizare (%) calculat total colectate separat
Pentru anul 2028	15	5
Pentru anul 2029	20	7
Pentru anul 2030	30	10
Pentru anul 2031	45	12
Pentru anul 2032	55	15
Pentru anul 2033	60	20

**Modalitatea de verificare
a raportului narativ privind îndeplinirea țăintelor**

Aspecte de verificare a raportului narativ privind îndeplinirea țăintelor de colectare, reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică prevede:

1. îndeplinirea responsabilităților descrise în capitolul IV din Regulament;
2. acuratețea raportărilor privind stadiul îndeplinirii țăintelor minime totale;
3. verificarea conformității raportărilor în relație cu generatorii, colectării și valorificatorii produselor textile și a deșeurilor textile;
4. verificarea trasabilității deșeurilor colectate de la punctul de colectare/colector pînă la instalația de reciclare/valorificare;
5. rezultatele controalelor efectuate de către autoritățile de mediu, după caz;
6. respectarea elementelor din autorizația de mediu privind gestionarea deșeurilor, după caz;
7. îndeplinirea țăintelor anuale minime totale de colectare, reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică, conform prevederilor prezentului Regulament;
8. asigurarea transparenței față de toți producătorii pentru care au preluat responsabilitatea;
9. specificarea dacă s-a reinvestit profitul în aceleași tipuri de activități întreprinse în vederea îndeplinirii obligațiilor pentru care au preluat responsabilitatea de către sistemele colective;
10. evidențierea riscurilor la care sunt expuși și modul lor de remediere;
11. elementele interne și externe care împiedică producătorul individual/sistemul colectiv să își îndeplinească țăintele.

Cerințe procedurale pentru înregistrare

1. Cerințe pentru înregistrare

Înregistrarea producătorilor care importă și/sau distribuie produse textile noi se face în Lista producătorilor, parte integrantă a Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”, deținută de către Agenția de Mediu, în format electronic, precum și pe suport de hârtie.

Agenții economici care importă și/sau distribuie textile noi, care introduc pentru prima dată cu titlu profesional se înregistrează doar o singură dată pe piața Republicii Moldova și li se furnizează un număr de înregistrare.

2. Informații furnizate de către producători

Agenții economici care importă și/sau distribuie textile noi furnizează Agenției de Mediu următoarele informații:

- 2.1. denumirea și denumirea comercială a acestuia (după caz) sub care își desfășoară activitatea pe teritoriul național;
- 2.2. adresa/adresele agentului economic: codul poștal și localitatea, denumirea străzii și numărul, țara, numărul de telefon, numele unei persoane de contact, numărul de fax și adresa de e-mail ale agentului economic, dacă este cazul;
- 2.3. precizări cu privire la tipurile de textile noi introduse pe piață;
- 2.4. informații cu privire la modul în care agentul economic își îndeplinește obligațiile printr-un sistem individual sau colectiv;
- 2.5. data cererii de înregistrare;
- 2.6. codul național de identificare fiscală al agentului economic (opțional);
- 2.7. declarația prin care se precizează că informațiile furnizate sunt adevărate;
- 2.8. datele de identificare ale organizației colective.

3. În cazul modificării datelor furnizate de agentul economic în conformitate cu subpct. 1) - 8), acesta, în termen de maximum o lună de la data modificării, informează Agenția de Mediu.

4. Radierea

În cazul în care agentul economic își pierde calitatea de producător, solicită radierea din evidențe, informând Agenția de Mediu.

**Procedura de raportare a datelor privind gestionarea deșeurilor textile rezultate din
produsele textile plasate pe piață**

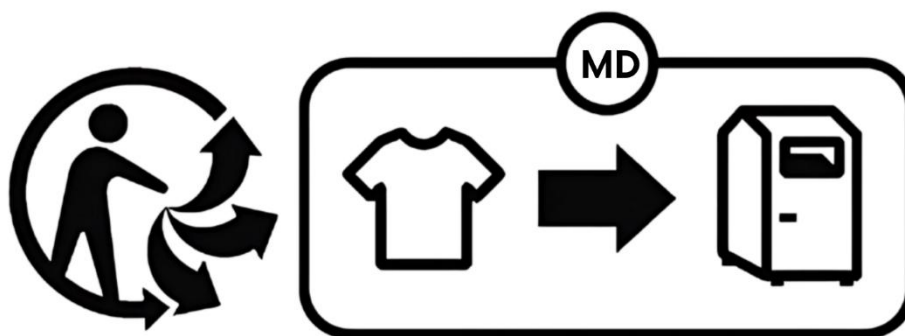
Cod deșeu	Cantitatea produselor textile plasate pe piață (tone)	Cantitatea de deșeuri textile generată (tone)	Cantitatea de deșeuri textile colectată separat (tone)	Cantitatea de deșeuri textile reutilizată, refolosită (tone)	Cantitatea de deșeuri textile reciclată (tone)	Cantitatea de deșeuri textile valorificată (tone)
04 02 09						

Notă: Cantitățile de textile generate pot fi calculate pe baza statisticilor naționale.

Produse de consum a căror distrugere de către operatorii economici este interzisă.
Codurile de nomenclatură și descrierile sunt preluate din Legea nr. 172/2014 privind aprobarea
Nomenclurii combinate a mărfurilor

Codul mărfurilor	Descriere
Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte	
61	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, tricotate sau croșetate
62	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, altele decât cele tricotate sau croșetate
6504	Pălării și alte articole pentru acoperit capul, împletite sau confecționate prin îmbinarea benzilor din orice material, chiar căptușite sau împodobite
6505	Pălării și alte articole pentru acoperit capul, tricotate sau croșetate, confecționate din dantelă, pâslă sau alte produse textile, sub formă de una sau mai multe bucăți (dar nu din benzi), chiar căptușite sau împodobite plase și fileuri pentru păr din orice material, chiar căptușite sau împodobite

**Model de identificare și marcaj pentru produse textile, care fac obiectul colectării
separate**

Tipuri de fibre și capacitate de reciclare și valorificarea energetică a acestora

Tip de fibră	Amestec de fibre	Reciclare mecanică (prioritar fibră-la-fibră)	Reciclare mecanică	Valorificare energetică
Bumbac	100% bumbac	✓	✓	-
Bumbac	98% bumbac / 2% alte fibre	✓	✓	-
Bumbac	95% bumbac / 5% alte fibre	✓	✓	-
Bumbac	85% bumbac / 10% MMCF / 5% alte fibre	✓	✓	-
Bumbac	80% bumbac / 20% alte fibre	-	✓	-
Bumbac	60% bumbac / 40% poliester	-	✓	-
Bumbac	60% bumbac / 40% alte fibre	-	✓	✓
Poliester	100% poliester	✓	✓	-
Poliester	98% poliester / 2% alte fibre	-	✓	✓
Poliester	95% poliester / 5% alte fibre	-	✓	✓
Poliester	70% poliester / 30% alte fibre	-	-	✓
Poliester	60% poliester / 40% bumbac	-	-	✓
Poliester	60% poliester / 40% alte fibre	-	-	✓
Nailon	100% nailon		✓	✓
Fibre celulozice artificiale	100% Fibre celulozice artificiale	-	✓	✓
Fibre celulozice artificiale	50% Fibre celulozice artificiale 50% poliester	-	✓	✓
Fibre celulozice artificiale	50% Fibre celulozice artificiale 50% bumbac	-	✓	✓
Lână	100% lână	✓	✓	-
Lână	95% lână / 5% alte fibre	-	✓	-
Lână	85% lână / 15% alte fibre	-	✓	-

Sursa: WRAP – Textiles 2030: Instrumentar pentru design circular

Criterii și cerințe pentru colectarea separată a deșeurilor textile

Prezenta anexă stabilește criteriile și cerințele minime obligatorii privind organizarea și operarea punctelor de colectare separată a deșeurilor textile în cadrul sistemelor individuale sau colective. Cerințele se aplică tuturor punctelor de colectare operate direct sau prin intermediul operatorilor contractați/desemnați.

1. Cerințe minime pentru punctele de colectare

Punctele de colectare ale sistemelor individuale sau colective trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- 1.1. deșeurile textile trebuie să fie depozitate astfel încât să nu afecteze sănătatea populației, mediul sau împrejurimile imediate;
- 1.2. punctul de colectare trebuie să fie îngrădit și/sau securizat, pentru a preveni accesul persoanelor neautorizate;
- 1.3. colectarea trebuie să fie garantată prin predarea deșeurilor textile colectate separat către operatori autorizați pentru sortare, reciclare și/sau valorificare, cu respectarea prevederilor Regulamentului;
- 1.4. punctul de colectare trebuie să fie ușor de identificat, cu informații afișate clar pentru utilizatori, cel puțin privind: tipurile de textile acceptate, instrucțiuni de depunere, program/frecvență de colectare (după caz), datele de contact ale operatorului sau administratorului punctului de colectare;
- 1.5. trebuie asigurată igienizarea periodică a spațiului/punctului de colectare, pentru prevenirea mirosurilor neplăcute și a infestărilor cu dăunători;
- 1.6. trebuie asigurate facilități de acces pentru toate categoriile de utilizatori, inclusiv pentru persoane cu mobilitate redusă, în măsura posibilului tehnic;
- 1.7. trebuie asigurată monitorizarea și evidența cantităților colectate separat, printr-un sistem digital sau prin registre, astfel încât să fie posibilă raportarea către autorități și asigurarea trasabilității;
- 1.8. punctele de colectare trebuie amplasate în zone ușor accesibile populației, cu respectarea normelor urbanistice și de siguranță aplicabile;
- 1.9. punctele de colectare vor prevedea, dacă este posibil, compartimentarea colectării pentru textile reutilizabile și textile nereutilizabile, pentru facilitarea sortării ulterioare.

2. Criterii de dimensionare și accesibilitate teritorială

- 2.1. Rețeaua de puncte de colectare se dimensionează astfel încât să asigure un nivel adecvat de acces al populației, după cum urmează:
 - 2.1.1. densitate orientativă: 1 punct de colectare la 1.000 – 1.500 locuitori, utilizând containere cu volum orientativ de 1,5 – 2,5 m³;
 - 2.1.2. în zone urbane: distanță maximă de acces recomandată de 1 km până la cel mai apropiat punct de colectare;
 - 2.1.3. în zone cu densitate ridicată: distanță optimă recomandată de 500 – 800 m.

3. Categori de colectare (după caz)

- 3.1. În vederea creșterii calității fluxului colectat separat și a eficientizării sortării, punctele de colectare pot fi organizate, după caz, pe următoarele categorii:
 - 3.1.1. îmbrăcăminte generală;
 - 3.1.2. accesorii (curele, genți, pălării);
 - 3.1.3. lenjerie de pat;
 - 3.1.4. textile de bucătărie și baie;
 - 3.1.5. alte textile de casă (fețe de masă, perdele);
 - 3.1.6. jucării textile;
 - 3.1.7. textile auto.

4. În cazul în care colectarea pe categorii nu este implementată la punctul de colectare, sortarea pe categorii se realizează ulterior, în cadrul operațiunilor efectuate de operatorii autorizați.

Criterii pentru calcularea finanțării costului gestionării deșeurilor textile

1. Costuri de colectare și transport ale deșeurilor textile

1.1. Colectarea și transportul deșeurilor textile colectate separat către instalațiile de sortare și clasificare

Costurile aferente colectării separate și transportului deșeurilor textile către instalațiile de sortare și clasificare se vor defalca în **costuri fixe** și **costuri variabile**.

1.1.1. Costurile fixe includ, fără a se limita la:

- 1.1.1.1.amortizarea containerelor sau a altor sisteme de colectare utilizate exclusiv pentru deșeurile textile;
- 1.1.1.2.întreținerea, curățarea, spălarea, repararea și, după caz, înlocuirea acestora;
- 1.1.1.3.cheltuieli generale aferente activității de colectare, conform legislației în vigoare.

1.1.2. Costurile variabile includ, după caz:

- 1.1.2.1.amortizarea mijloacelor de transport utilizate pentru colectarea deșeurilor textile;
- 1.1.2.2.costurile cu combustibilul;
- 1.1.2.3.curățarea și întreținerea vehiculelor;
- 1.1.2.4.asigurări și taxe aferente mijloacelor de transport;
- 1.1.2.5.cheltuieli cu personalul implicat în activitățile de colectare și transport;
- 1.1.2.6.alte cheltuieli operaționale justificate.

1.2. Colectarea și transportul deșeurilor textile recuperate din fluxul de deșeuri municipale reziduale

În situațiile în care deșeurile textile sunt recuperate din fluxul de deșeuri municipale reziduale, costurile de colectare și transport se vor calcula exclusiv pentru cantitățile de deșeuri textile efectiv recuperate și direcționate către sortare, în conformitate cu metodologia stabilită pentru costurile fixe și variabile prevăzute la pct. 1.1.

1.3. Transportul deșeurilor textile sortate

Se vor lua în considerare costurile variabile aferente transportului deșeurilor textile sortate către operatorii autorizați pentru:

- 1.3.1. pregătirea pentru reutilizare;
- 1.3.2. reciclare;
- 1.3.3. alte forme de valorificare materială, în conformitate cu ierarhia deșeurilor.

2. Costuri de sortare și clasificare a deșeurilor textile

2.1. Sortarea și clasificarea deșeurilor textile provenite din colectare separată

Costurile de sortare și clasificare a deșeurilor textile colectate separat includ, după caz:

- 2.1.1. amortizarea construcțiilor și a echipamentelor utilizate;
- 2.1.2. cheltuieli cu personalul;
- 2.1.3. costuri operaționale (energie, consumabile, mentenanță);
- 2.1.4. cheltuieli generale aferente activității.

2.2. Sortarea deșeurilor textile recuperate din fluxul rezidual

În cazul deșeurilor textile recuperate din fluxul de deșeuri municipale reziduale, costurile de sortare și clasificare vor include aceleași categorii de cheltuieli prevăzute la pct. 2.1, proporțional cu cantitățile efectiv gestionate.

3. Costuri ale tratării ulterioare a deșeurilor textile

3.1. Tratarea deșeurilor textile destinate reciclării sau pregătirii pentru reutilizare

Costurile aferente gestionării deșeurilor textile sortate și livrate operatorilor autorizați pentru reciclare sau pregătire pentru reutilizare pot fi eligibile pentru finanțare în cadrul mecanismului REP, în măsura în care acestea nu sunt acoperite prin valorificarea materialelor rezultate.

3.2. Tratarea deșeurilor textile nereutilizabile și nereciclabile

Costurile aferente tratării deșeurilor textile nereutilizabile și nereciclabile, inclusiv prin incinerare sau depozitare finală, vor fi luate în considerare numai pentru fracțiile rezultate după sortare și cu respectarea strictă a ierarhiei deșeurilor și a legislației naționale aplicabile.

4. Costuri aferente informării și conștientizării publice

Se pot include costurile aferente campaniilor de informare și conștientizare privind:

- 4.1. prevenirea generării deșeurilor textile;
- 4.2. reutilizarea produselor textile;
- 4.3. colectarea separată a deșeurilor textile, desfășurate în cooperare cu autoritățile publice, instituțiile de învățământ sau organizațiile societății civile.

5. Costuri de monitorizare și raportare

Se pot include cheltuielile justificate aferente:

- 5.1. monitorizării fluxurilor de deșeuri textile;
- 5.2. colectării și raportării datelor către autoritățile competente;
- 5.3. elaborării statisticilor privind generarea și gestionarea deșeurilor textile, în conformitate cu cerințele Agenției de Mediu.

6. Elemente specifice de luat în considerare la calcularea costurilor

La determinarea costurilor se vor lua în considerare, după caz:

- 6.1. structura populației deservite;
- 6.2. dispersia geografică a localităților;
- 6.3. accesibilitatea infrastructurii de colectare;
- 6.4. existența unor centre mari de generare a deșeurilor textile;
- 6.5. condițiile logistice specifice mediului urban și rural.

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul Hotărârii Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile a fost elaborat de către Ministerul Mediului cu suportul Centrului de instruire și consultanță E-Circular în cadrul Programului regional RECONOMY implementat de HELVETAS Swiss Intercooperation, cu sprijinul Agenției Suedeze pentru Cooperare Internațională pentru Dezvoltare (Sida), care promovează dezvoltarea economică verde și incluzivă în țările Parteneriatului Estic și din Balcanii de Vest.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Proiectul Hotărârii Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile este propus, cu scopul acoperirii lacunei normative existente în gestionarea corespunzătoare a acestor tipuri de deșeuri, în temeiul prevederilor art. 6, 9, 11, 13 și 15 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, care conțin prevederi generale dar nu specifică expres modalitatea de gestionare a acestora pentru a asigura trasabilitatea de-a lungul lanțului valoric și are ca sursă principală Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L 312 din 22 noiembrie 2008 (CELEX 32008L0098), așa cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2025/1892/UE a Parlamentului European a Consiliului din 10 septembrie 2025 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) seria L. 1892 din data de 26 septembrie 2025 (CELEX 32025L1892), inclusiv Anexa VII din Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (CELEX 32024R1781R). Obligația țării de a stabili reglementări privind aprobarea regulamentului pentru gestionarea deșeurilor textile se regăsește Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, Cluster 4: Agenda verde și conectivitatea sustenabilă, CAPITOLUL 27, Anexa A, SUBCAPITOLUL 27.2. MANAGEMENTUL DEȘEURILOR, nr d/o 34, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025 la punctul 34. De asemenea, dezvoltarea cadrului normativ pentru gestionarea privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile este prevăzută la poziția 341 a Planului național de reglementări pentru anul 2025 aprobat prin H.G nr. 841/2024, fiind corelat cu acțiunile Planului de acțiuni pentru implementarea Programului național pentru gestionarea deșeurilor pentru anii 2023-2027 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2023, care include acțiuni axate pe promovarea și susținerea activităților economice orientate spre dezvoltarea Centrelor de reparare/recondiționare a bunurilor folosite în scopul refolosirii acestora (de tip „second hand shops”). Respectiv, proiectul abordează necesitatea de a completa cadrul legal existent și de a elabora cadrul normativ nou, eliminând astfel discrepanțele dintre legislația națională și cea europeană referitor la gestionarea deșeurilor textile. Aprobarea acestui regulament rezultă și din obiectivul Programul Național de Dezvoltare Industrială pentru anii 2024-2028 aprobat prin H.G nr. 280/2024 de a stimula productivitatea și tranziția la economia verde inclusiv în industria produselor textile și a articolelor de

îmbrăcăminte. Acest obiect poate fi atins prin crearea unor lanțuri valorice circulare, în care deșeurile textile sunt reduse, refolosite sau reciclate, dezvoltarea unor servicii de colectare și reciclare a deșeurilor textile, care să susțină și cererea de materii prime reciclate și sprijinirea producătorilor autohtoni care adoptă practici sustenabile, eco-design și inovație în procesele de producție. Aprobarea Regulamentului este justificată și de **Strategia de dezvoltare economică a Republicii Moldova**, aprobată prin **Hotărârea Guvernului nr. 393/2024**, care identifică **textilele, încălțăminte și obiectele de decor cu brand propriu**, precum și **managementul deșeurilor**, drept sectoare cu **potențial ridicat de creștere accelerată, incluzivă și durabilă**.

Nu în ultimul rând, aprobarea proiectului Hotărârii Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile, este condiționată și de necesitatea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă din agenda globală 2030 care sunt naționalizate în Strategia Națională de Dezvoltare "Moldova 2030 bazate pe promovarea creșterii economiei durabile:

ODD 3: Sănătate și stare de bine

ODD 8: Muncă decentă și creștere economică

ODD 9: Construirea unor infrastructuri rezistente, promovarea industrializării durabile și încurajarea inovației

ODD 11: Orașe și comunități durabile

ODD 12: Consum responsabil

ODD 13: Acțiune asupra climei

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

Sectorul analizat reprezintă a 3-a cea mai mare sursă de poluare cu emisii de gaze cu efect de seră, 87% dintre materialele utilizate pentru fabricarea hainelor ajung la gropile de gunoi și doar 1% dintre haine sunt reciclate în noi articole de îmbrăcăminte. Producția globală de textile și îmbrăcăminte s-a dublat în ultimii 20 de ani, atingând un nivel record de 116 milioane tone în 2022 (de la 8,3 kg/persoană în 1975 până la 19 kg/persoană în 2022 la nivel UE conform datelor publicate de Agenția Europeană de Mediu). Producția de îmbrăcăminte generează risipă semnificativă, aproximativ 15% din material fiind irosit în procesul de fabricație. La nivelul consumului, o piesă de îmbrăcăminte este purtată în medie de doar 10 ori, iar doar 8% dintre hainele vechi sunt reutilizate. În final, la sfârșitul ciclului de viață, peste 100 de milioane de tone de deșeuri textile ajung anual la gropile de gunoi, în timp ce doar 1% sunt reciclate în produse textile noi. La nivel național impactul de mediu al acestui sector practic nu a fost analizat până la moment, respectiv nu există prevederi legislative care să facă responsabili producătorii de gestionarea deșeurilor textile rezultate din produsele plasate pe piață. Impactul de mediu al acestui sector în continuare va fi analizat prin rolul său în dezvoltarea economiei naționale.

În perioada 2016-2022, sectorul era în constantă dezvoltare, conform datelor din figura nr.1, de la 343 întreprinderi în 2016 la 506 întreprinderi în 2022. În anul 2023 se atestă o ușoară diminuare la 482 companii. Această descreștere este argumentată și prin diminuarea cererii pentru produsele industriei textile naționale, care s-a redus în subramura de fabricare a articolelor de îmbrăcăminte cu (-16%) și a produselor textile (-9%) conform datelor Biroului Național de Statistică publicate în Programul Național de Dezvoltare Industrială pentru anii 2024-2028.

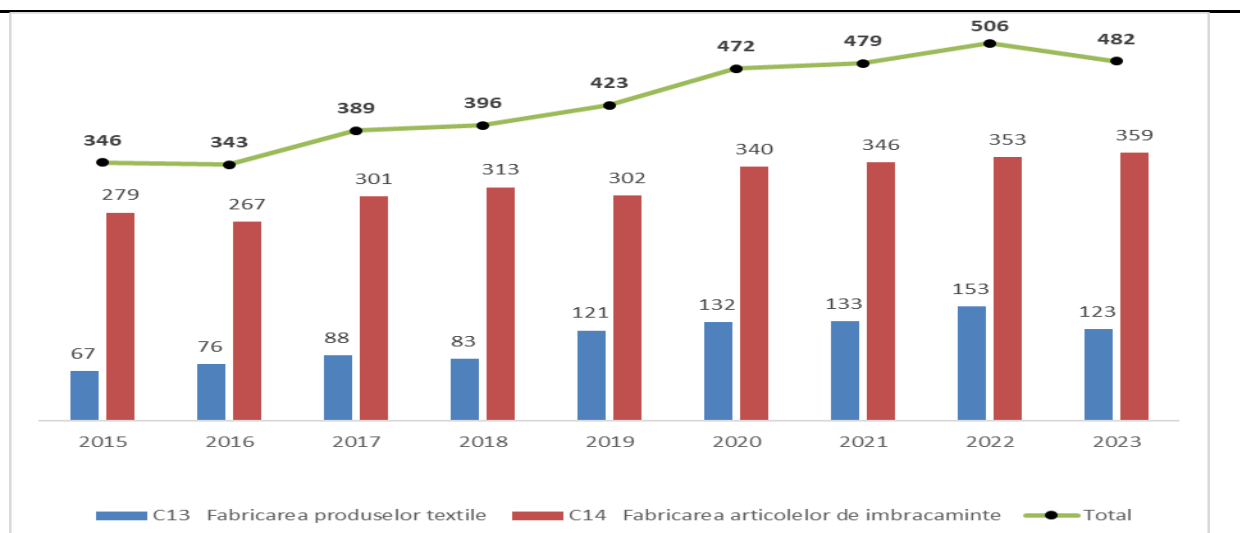

Figura 1. Numărul de companii 2015-2023

Sursa: [Biroul Național de Statistică al RM](#)

Pe de altă parte, conform datelor oferite de BNS se atestă o creștere a numărului deținătorilor de patente de întreprinzător de la 502 în 2020 la 572 în 2024 pentru activitatea cusutului, tricotarea și reparația îmbrăcăminte și acoperămintelor pentru cap și comercializarea. Respectiv în contextul incertitudinii economice, tot mai mulți cetățeni aleg să-și valorifice competențele prin activități antreprenoriale simple, reglementate prin patentă. Activitatea oferă un venit imediat și o flexibilitate mai mare comparativ cu alte forme de organizare economică. Totodată ponderea acestui sector reglementat prin patentă nu poate fi neglijat în contribuția avută atât prin deșeurile generate din procese de producție cât și serviciile oferite sau cele noi care pot fi dezvoltate pentru a prelungi durata de viață a produselor textile prin reparație, recondiționare, etc.

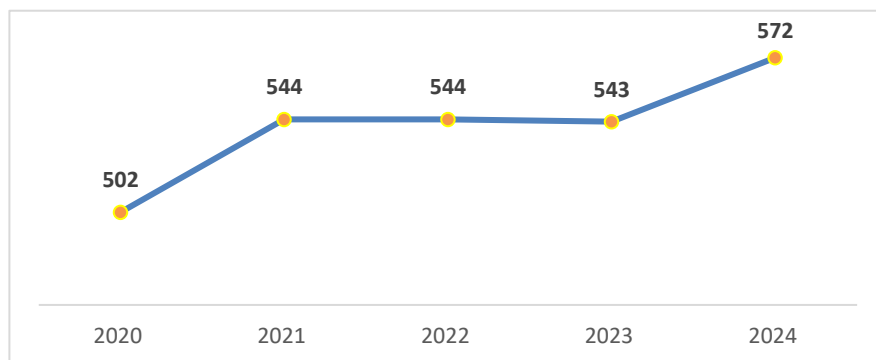

Figura 2. Deținători patente întreprinzători pentru activitatea cusutului, tricotarea și reparația îmbrăcăminte și acoperămintelor pentru cap și comercializarea, 2020-2024

Sursa: Serviciul Fiscal de Stat

Analiza comparativă a companiilor din sector după mărimea companiei se prezintă în figura nr.3, respectiv se observă că 89 % din total companii din sector sunt întreprinderi micro (73%) și mici (16%).

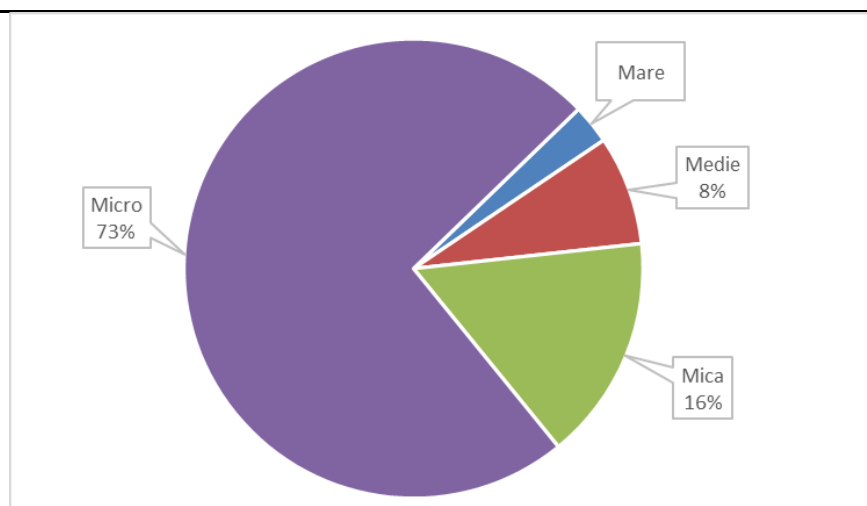

Figura 3. Tipul companiei (2023)

Sursa: [Biroul Național de Statistică](#)

Este important de remarcat, cifra de afaceri a sectorului textile și îmbrăcăminte este de 6,6 miliarde lei în 2023, cu 65% în creștere comparativ cu anul 2014.

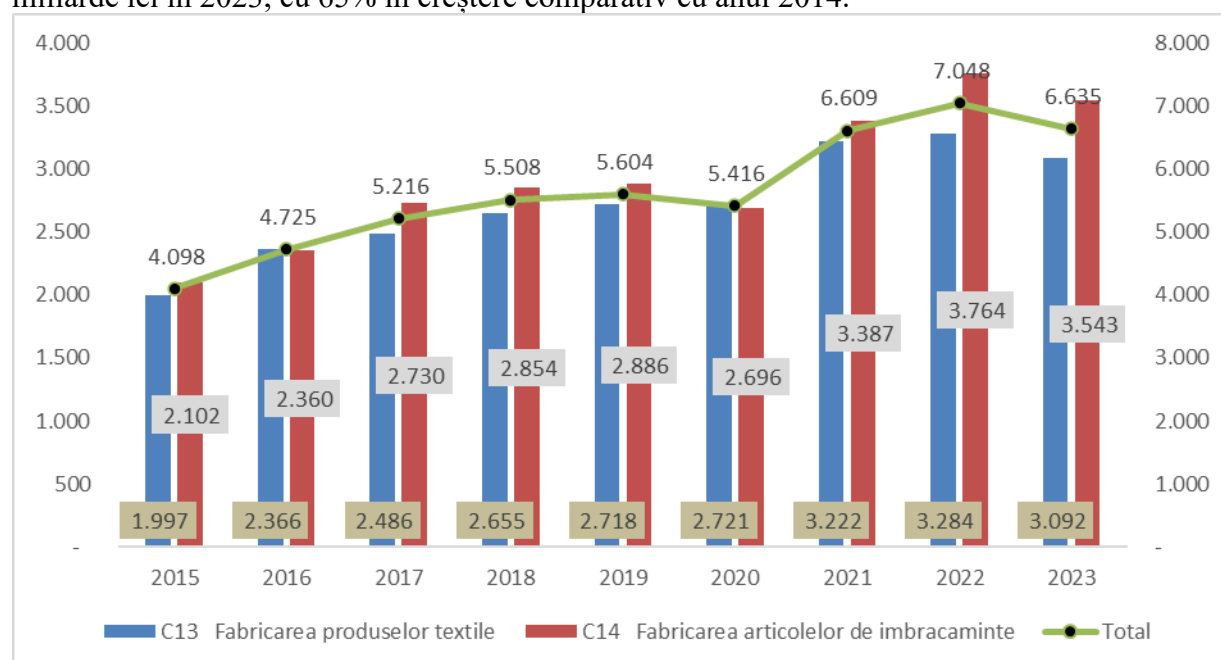

Figura 4. Cifra de afaceri (mil.lei)

Source: [National Bureau of Statistics of RM](#)

În sector conform datelor din figura nr.5 au activat în anul 2023, 18982 angajați din care 13259 antrenați în fabricarea articolelor de îmbrăcăminte și 5723 în fabricarea produselor textile.

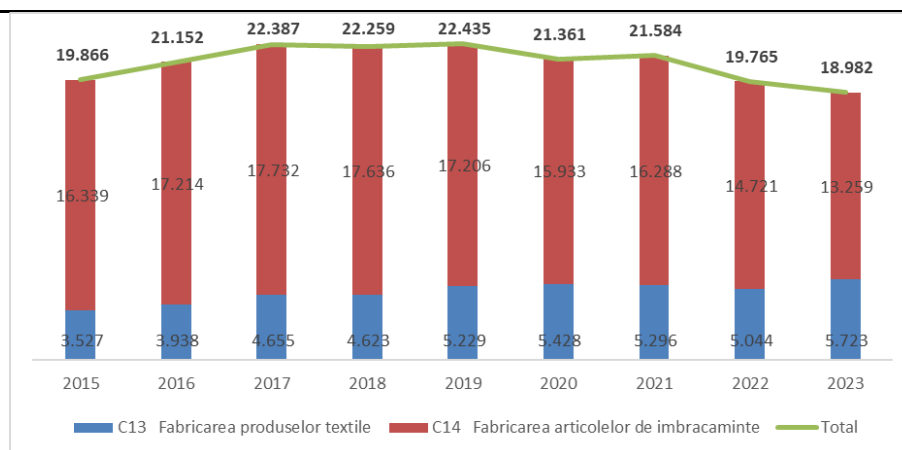

Figura 5. **Numar angajați**
Sursa: [Biroul Național de Statistică](#)

Un aspect important în analiza impactului de mediu a sectorului, nemijlocit principalele surse de deșeuri textile generate țin de evaluarea situației curente, inclusiv sub aspect comparativ a pieței de import-export. În anul 2009-2010, se constată faptul că importurile au depășit exporturile, iar în anul 2024, importurile sunt cu 56% mai mari decât exporturile (489 mil.UDS Import în comparație cu 313 mil.UDS export), conform datelor din figura nr.6.

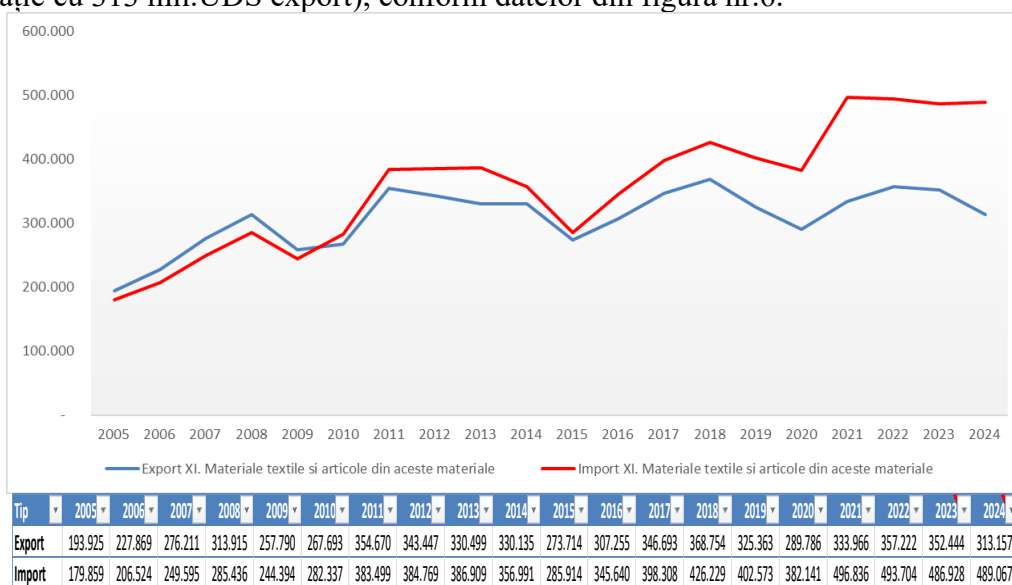

Figura 6. **Comerțul exterior-interior, Capitolul XI.(mii USD)**

Sursa: [Serviciul Vamal](#)

Conform datele oferite de Serviciul Vamal, din total 54604 tone de textile importate în 2024 conform figurei nr.7, tendință care se menține anual în creștere, cea mai mare pondere a venit următoarelor 20 poziții tarifare după cum se prezintă în tabelul nr.1

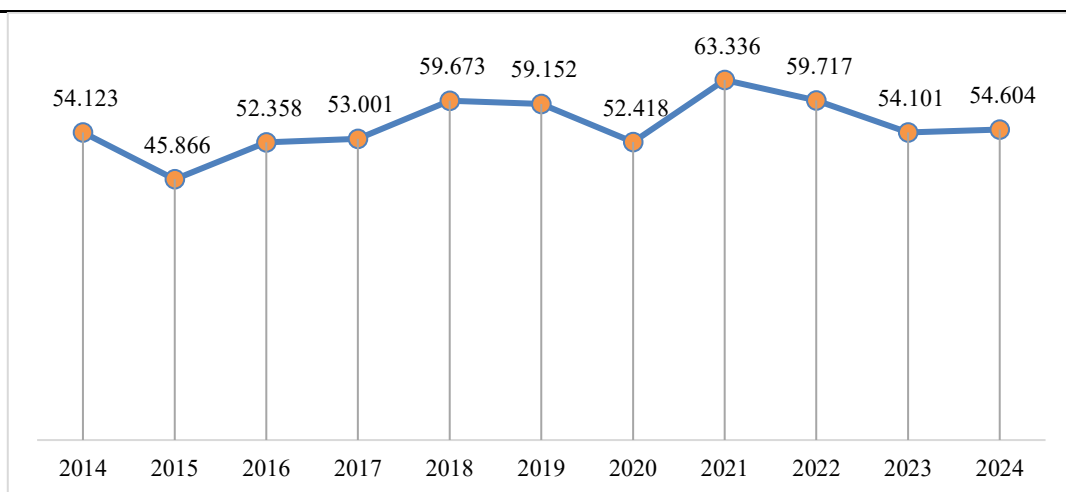

Figura 7. Total IMPORT textile, conform Secțiunii XI – NCM (tone)

Sursa: [Serviciul](#) Vamal

Tabel 1. Top 20 importuri, per Poziție, (tone)

Cod Marfa - 4 cifre	2019	2020	2021	2022	2023	2024
5201: Bumbac, necardat și nepieptănat	14.695	7.677	10.117	8.833	6.654	6.560
5603: Articole nețesute, chiar impregnate, îmbrăcate, acoperite sau stratificate	3.635	4.709	4.516	4.163	4.993	3.814
6309: Îmbrăcăminte purtată sau uzată și alte articole purtate sau uzate	4.003	4.129	4.432	4.192	3.126	3.440
5601: Vată din materiale textile și articole din aceasta	919	1.839	2.033	1.327	1.653	2.573
6302: Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sau de bucătărie	1.388	1.169	1.843	1.964	2.101	2.563
5407: Țesături din fire de filamente sintetice	3.125	2.156	2.469	2.629	2.029	2.174
6117: Alte accesorii de îmbrăcăminte, confecționate, tricotate sau croșetate...	1.901	2.035	2.976	2.660	1.890	1.870
5702: Covoare și alte acoperitoare de podea din materiale textile, țesute, fără smocuri sau suvițe, chiar confecționate...	1.556	1.564	2.026	1.610	1.789	1.805
6305: Saci și săculețe pentru ambalarea mărfurilor	1.311	1.429	1.577	1.617	1.561	1.792
6307: Alte articole confecționate, inclusiv tipare de îmbrăcăminte	480	780	1.045	963	1.055	1.446
6001: Catifea, pluș, inclusiv materiale denumite „cu păr lung” și materiale buclate, tricotate sau croșetate	975	1.054	1.439	1.242	1.343	1.419
6006: Alte materiale tricotate sau croșetate	2.250	2.588	3.145	2.045	2.012	1.408
5703: Covoare și alte acoperitoare de podea din materiale textile (inclusiv gazon), cu smocuri, chiar confecționate	835	570	1.173	769	763	1.403
5903: Țesături impregnate, îmbrăcate sau acoperite cu material plastic ori stratificate cu material plastic	1.036	1.030	1.394	1.296	1.457	1.397
6310: Zdreănțe, sfori, frânghii și funii, din materiale textile, în formă de deșeuri sau de articole uzate	1.660	945	1.111	928	1.056	1.210

6115: Ciorapi-chilot, dresuri, ciorapi, șosete și alte articole similare, inclusiv ciorapii cu compresie progresivă..	1.040	1.056	1.336	1.647	1.444	1.045
6204: Costum taioar, ansambluri, jachete, sacouri, rochii, fuste, fuste-pantaloni, pantaloni, salopete cu bretele, pantaloni scurți și șorturi...	489	518	766	1.064	936	982
6110: Jerseuri, pulovere, cardigane și articole similare, veste și articole similare	494	620	799	973	946	823
5503: Fibre sintetice discontinue, necardate și nepieptănate...	636	699	682	815	799	791
6109: Tricouri („T-shirts”), bluze și maiouri de corp, tricotate sau croșetate..	568	495	668	730	655	788

Doar în perioada 2019-2024 au fost importate în total 23.322 tone de îmbrăcăminte purtată sau uzată și alte articole purtate sau uzate (codul 6309). Dacă să estimăm că în mediu o unitate de marfă are 330g, putem afirma că aproximativ 70 milioane unități de îmbrăcăminte purtată au ajuns pe teritoriul național. Experiența țărilor care la fel importă haine purtate/uzate confirmă că deși sunt importate în scop de reutilizare o mare parte ajung la gropile de gunoi, deoarece nu au valoare comercială în țara care le importă, fie nu sunt potricite (mărimi care nu se potrivesc standarelor sau climei locale), fie calitatea lor este foarte proastă, sunt rupte sau murdare. Cea mai mare cantitate de îmbrăcăminte purtată sau uzată este importată din Germania, Elveția, Belgia, astfel putem constata că pentru anul 2024 circa 50% din marfă ajunge în Republica Moldova din Germania.

Tabel 2. Top țări care exportă către Republica Moldova mărfuri la poziția 6309 (kg)

TARA_EXPORT	2020	2021	2022	2023	2024
Germania	2.160.219	2.521.281	2.137.733	1.721.911	1.855.545
Elvetia	368.243	459.319	424.605	230.071	251.705
Belgia	383.329	221.766	164.252	439.129	362.306
S.U.A.,inclusiv Porto Rico	366.217	364.477	317.860	273.332	196.457
Olanda	235.600	195.954	272.776	141.529	298.589
Romania	99.812	173.621	225.670	25.235	51.819
Polonia	203.543	129.025	84.316	30.060	60.998
Danemarca	70.873	71.930	98.933	78.495	48.960
Regat Unit al MB si Irlandei Nord		36.356	166.819	53.183	44.560
Suedia	59.281	67.257	54.853	37.469	46.852
Cehia	49.427	18.389	32.057	54.311	83.443
Canada	48.965	62.800	26.250	13.551	54.369
Norvegia,Insulele Svalb/Mayen	21.621	40.074	23.449	11.688	28.031
Italia	11.675	11.897	65.084	950	10.559
Austria	7.180	16.112	27.618	981	17.314

Sursa: Serviciul Vamal

Aceste date de fapt demonstrează că piața europeană se debarasează inteligent de mărfurile textile uzate (care mai prezintă interes pentru comerțul acestora), asigurând circularitatea acestora pe alte piețe internaționale dintre care face parte și Republica Moldova. Transportarea hainelor purtate/uzate dintr-o țară în alta nu le face circulare și nu susține tranziția spre o economie circulară. Dacă inițial aceste haine ajungeau în gropile de gunoi din Occident, acum ele sfârșesc în gropile de gunoi din Republica Moldova.

Importul de îmbrăcăminte purtata sau uzata si articole textile purtate (Cod marfă 6309) a fost legalizată în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 427/2001 privind importul și comercializarea unor mărfuri de uz personal folosite. Datorită acestor reglementări piața Republicii Moldova continuă a fi invadată de mărfuri de tip „second-hand” care reieșind din uzura acestora, în scurt timp devin deșeuri.

Informațiile Serviciului Vamal demonstrează că RM realizează și unele exporturi de articole textile uzate/ deșeuri textile (Cod marfă 6310 - cârpe, zdrențe, sfori, frânghii si funii), în cantitate de 5.249.746 kg, care sunt exportate în cca 23 de țări, dar acest fapt nu demonstrează că piața Republicii Moldova se eliberează de deșeurile textile sau asigură reciclarea și circularitatea acestora, deoarece preponderent se exportă deșeuri textile (stabilite la Codul 6310) care nu cuprind îmbrăcămintea purtată sau uzată, alte tipuri de textile uzate (Cod marfă 6309). Conform datelor oferite de Agenția de Mediu, prin notificări de export sunt exportate doar deșeuri din bumbac preponderent în Turcia.

Tot în contextul analizei prognozei de creștere a deșeurilor textile la nivel național este important de remarcat comerțul online. Atât în Uniunea Europeană cât și în Republica Moldova cele mai frecvente bunuri achiziționate online sunt hainele (inclusiv articolele sportive), încălțăminte și accesoriiile.

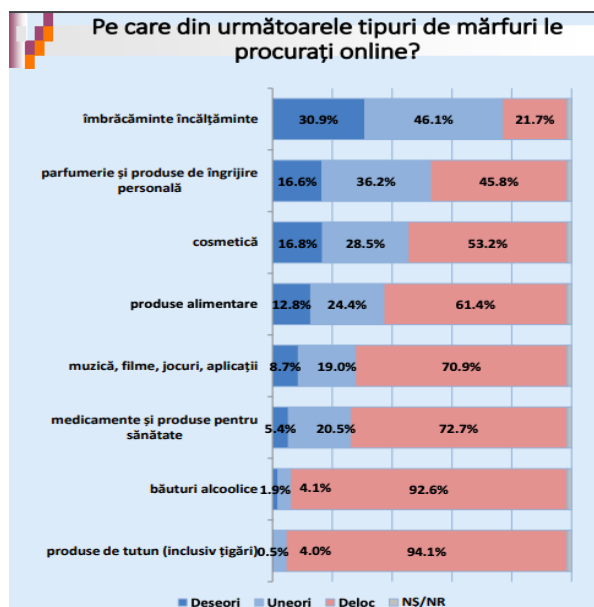

Figura 8. E-commerce in Moldova, 2022

Sursa: https://agora.md/stiri/102873/doar-20-dintre-moldoveni-fac-cumparaturi-online-care-bunuri-sunt-cele-mai-cautate-grafic-sondaj?fbclid=IwARlgY2fDLJZYji7_DheaVhyBFnCio8oj27cE_VPrDzpkM3ht-U8VcFnkibg

În urma achiziției online rezultă foarte multe deșeuri textile necontorizate, pentru care nu avem o evidență, multe din care în foarte scurt timp se transformă în deșeuri. Adicional pe lângă îmbrăcăminte rezultă și cantități enorme de deșeuri de ambalaje care la nivel național sunt reglementate la fel prin mecanismul REP, mai puțin cele rezultate din vânzările online.

Problema principală abordată prin prezentul proiect de Regulament care impune și intervenții constă în lipsa reglementării responsabilităților ce revin producătorilor de produse textile și de îmbrăcăminte, respectiv lipsa unui funcțional de gestionare a deșeurilor textile în corespundere cu ierarhia deșeurilor, inclusiv organizarea acțiunilor de colectare, sortare și valorificare a deșeurilor textile, ceea ce conduce la:

- Creșterea cantității de deșeuri textile generate la nivel național pe seama creșterii importului de produse textile, inclusiv purtate (second-hand), calitatea proastă a produselor textile, comerțul online cu accent sporit pe vânzare-cumpărare de îmbrăcăminte;
- Eliminarea deșeurilor textile în amestec cu deșeurile municipale din lipsa punctelor de colectare separată, generând astfel riscuri de poluare a solului, apei și aerului ținând cont de compoziția diversificată a textilelor (fibre sintetice ușor inflamabile, substanțe chimice, pigmenți, coloranți, adezivi, etc.);
- Capacitate redusă/practic zero de reciclare a deșeurilor textile. În primul rând nici nu sunt operatori antrenați în acest proces din lipsa sistemului de colectare separată, pe de altă parte cea mai mare parte din produse plasate pe piață au o compoziție textilă mixtă (preponderant poliester) fapt care tehnic face imposibilă și foarte costisitoare reciclarea;
- Pierderea oportunităților economice asociate reciclării și reutilizării, reparării textilelor, inclusiv crearea de locuri de muncă și dezvoltarea industriei de reciclare;
- Evidență datelor privind deșeurile textile pre și post consum colectate, generate și valorificate este una incompletă;
- Produsele textile din poliester reprezintă, în esență, o formă de plastic, iar eliminarea lor necorespunzătoare la gunoiști prezintă un risc sporit asupra mediului și sănătății umane. În plus, în timpul procesului de degradare, textilele din poliester pot emite gaze cu efect de seră, agravând astfel schimbările climatice și afectând negativ calitatea aerului. Aceste efecte combină riscuri ecologice semnificative cu potențiale pericole asupra sănătății comunităților din proximitatea gropilor de gunoi;
- Pierderea valorii economice a materialelor textile, deoarece resursele valoroase care ar putea fi reciclate sau reutilizate sunt irosite prin eliminarea lor în gropi de gunoi sau prin ardere;
- Creșterea costurilor pentru administrațiile locale, care sunt nevoite să gestioneze volume mari de deșeuri textile fără un sistem eficient de valorificare și fără posibilitatea de a conlucra cu producătorii din lipsa reglementării mecanismului de responsabilitate extinsă a producătorului;
- Reducerea competitivității sectorului textil, deoarece lipsa unui cadru reglementat și a unui sistem funcțional de gestionare a deșeurilor îngreunează adoptarea practicilor de economie circulară;
- Împiedicarea dezvoltării unor noi oportunități economice, precum inițiative de reciclare, recondiționare sau producție sustenabilă, care ar putea stimula economia locală;
- Deteriorarea imaginii sectorului textil național pe piețele internaționale, unde sustenabilitatea și gestionarea eficientă a resurselor devin criterii esențiale pentru colaborare și parteneriate comerciale.

Cu referire la accesul limitat la date privind deșeurile textile, mai exact statistica nerelevantă la acest capitol, de remarcat în corespundere cu Raportul privind deșeurile pentru 2023 prezentat de Agenția de Mediu, deșeurile textile pre-consum (cele rezultate din procesul de producere) sunt clasificate cu codul 04 - „Deșeuri provenite din industria pielăriei, a blănăriei și din industria textilă” din cele 20 categorii de deșeuri specificate în Lista deșeurilor (Hotărârea Guvernului nr.99/2018). Pentru anul 2023 s-au raportat la acest cod 5 tipuri de deșeuri textile după cum se prezintă în tabelul nr. 3 cu o cantitate totală generată de 1378,59 tone, din care 1357,57 tone colectate și doar 237,90 tone valorificate. Datele sunt rapoarte în mare parte de 33 agenți economici din care doar 16 fac parte din sectorul textile și îmbrăcăminte. Raportat la numărul companiilor care activează în sector, prezentat anterior în figura nr.1, este evident că în cea mai mare parte companiile nu duc evidența și nu fac raportările către Agenția de Mediu așa cum prevede cadrul legal.

Tabel 3. Cantitatea de deșeuri textile generate, colectate și valorificate, 2023, tone

		generate	colectate	valorificate
Cod: 0401 Deșeuri provenite din industria pielăriei și a blănăriei				
040199	deșeuri nespecificate	10,30	10,30	-
Cod: 0402 Industria textilă				
040209	deșeuri de piele tăbăcită (ștuțuri, răzături, tăieturi, praf de lustruit) cu conținut de crom	21,00	21,00	-
040215	deșeuri de la finisare, altele decât cele specificate la 04 02 14	787,08	787,08	-
040221	deșeuri de fibre textile procesate	71,57	70,51	-
040222	deșeuri de fibre textile procesate	250,74	230,78	-
040299	deșeuri nespecificate	237,90	237,90	237,90
	TOTAL	1378,59	1357,57	237,90
Cod: 2001 Frațiuni colectate separat				
200111	Materiale textile	78,20	98,69	-

Sursa: [Raport Agenția de Mediu 2023](#)

În cazul deșeurilor textile post-consum (rezultate la finele ciclului de viața a unui produs) datele statistice se reflectă la codul 200111 din Lista deșeurilor și după cum se poate observa în tabelul nr.3 avem total colectate separat 98,69 tone pentru anul 2023. Cantitatea deșeurilor textile colectate în amestec nu o putem deduce dar putem estima cantitatea deșeurilor textile post consum generate la nivel național conform Studiului de caracterizare a deșeurilor și evaluare a perspectivelor de producere a energiei din deșeuri în Moldova. Respectiv, din total deșeuri generate în mediu 3,15 % revin deșeurilor textile. Raportat la numărul populației (2,4 milioane de locuitori) și cantitatea de deșeu generată pe cap de locuitor (în mediu 402 kg/an/pers), cantitatea totală de deșeuri textile post-consum generate anual la nivel național este 30391,00 tone, cantitate care depășește considerabil statistica pusă la dispoziție și confirmă cantitatea enormă de deșeuri textile negestionate, aruncate în amestec. Respectiv, din total deșeuri textile post-consum generate, doar 0,3 % sunt colectate separat.

Cadrul legislativ aplicabil:

- **Legea nr.209/2016 privind deșeurile**, care reglementează prin art.12, alin. (14), litera g) și art. 52¹, promovarea responsabilității extinse a producătorului pentru produse textile, responsabilitatea producătorilor de produse textile în vederea protejării sănătății populației și a mediului, precum și pentru prevenirea formării și eliminării necontrolate a deșeurilor textile. Totodată, conform art.14, alin. (2) din lege, pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri sunt obligați să colecteze separat cel puțin următoarele categorii de deșeuri: hârtie, materiale plastice, sticlă, metale, **textile** și deșeuri biologice.
- **Legea nr. 162/2023 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor** Prevederile legii se aplică produselor care cad sub incidența reglementărilor tehnice ce transpun legislația Uniunii Europene, specificate în anexa nr. 1 (poziția 16. Denumire a fibrelor textile și etichetare corespunzătoare și marcarea a compoziției fibroase a produselor textile). Totodată legea reglementează că produsele oferite spre vânzare prin intermediul mijloacelor electronice sau prin alte mijloace de vânzare la distanță sunt considerate a fi puse la dispoziție pe piață în cazul în care oferta este destinată utilizatorilor finali din Republica Moldova.
- **Hotărârea Guvernului nr.495/2024 pentru aprobarea Programului de promovare a economiei verzi și circulare**, care prevede conform planului de acțiuni elaborarea cerințelor și stabilirea Țintelor minime pentru recuperarea și reciclarea anumitor produse

cum ar fi cele textile, etc.; Elaborarea unor studii/analize cu privire la proiectarea ecologică a produselor, inclusiv a textilelor; Dezvoltarea unui mecanism de susținere a certificării/etichetării ecologice a produselor și serviciilor în baza criteriilor de performanță legate de calitate și sustenabilitate; Integrarea și dezvoltarea competențelor verzi și de tranziție justă, ca urmare a ajustării standardelor de calificare și a programelor existente de dezvoltare tehnologică și antreprenorială, inclusiv a cursurilor acreditate în domeniu.

- **Hotărârea Guvernului nr.393/2024 pentru aprobarea Strategiei naționale de dezvoltare economică 2030**, care prezintă textilele, încălțăminte și obiecte de decor cu brand propriu ca Sector cu un înalt potențial de creștere accelerată, incluzivă și durabilă. Strategia prevede implementarea programelor de susținere a afacerilor cu amprentă redusă asupra mediului, inclusiv pe parcursul întregului ciclu de viață, pentru a îmbunătăți introducerea și accesul la inovații, know-how, tehnologii cu emisii reduse de carbon, prevenirea și reducerea poluării, promovarea eficienței resurselor și circularitatea, precum și pentru a respecta cerințele și standardele de mediu naționale și europene.
- **Hotărârea Guvernului nr.11/2024 pentru aprobarea Reglementării tehnice privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile.** Conform noilor reglementări, un produs textil este etichetat sau marcat cu denumirea și procentul din greutate al tuturor fibrelor care compun produsul, în ordine descrescătoare. Aceste prevederi sunt importante pentru a evalua corect compoziția produselor textile și respectiv posibilitatea tehnică de reciclare.
- **Hotărârea Guvernului nr. 280/2024 pentru aprobarea Programului Național de Dezvoltare Industrială pentru anii 2024-2028.** Conform acestuia, fabricarea produselor textile și a articolelor de îmbrăcăminte sunt listate printre sectoarele de activitate prioritare, eligibile pentru ajutoare de stat. Unul dintre obiectivele programului este stimularea productivității și tranziția la economia verde, ceea ce presupune sprijinirea producătorilor autohtoni care adoptă practici sustenabile, eco-design și inovație în procesele de producție și necesitatea dezvoltării unor servicii de colectare și reciclare a deșeurilor textile, care să susțină și cererea de materii prime reciclate.
- **Hotărârea Guvernului nr. 207/2023 cu privire la aprobarea Regulamentului privind etichetarea ecologică**, cu criteriile de bază la eliberarea etichetei ecologice axate pe: *înlocuirea substanțelor periculoase cu substanțe mai sigure ori utilizându-se materiale sau proiecte alternative, oricând este fezabil din punct de vedere tehnic; posibilitățile de reducere a impactului asupra mediului oferite de durabilitatea și de caracterul reutilizabil al produselor.* Astfel, prezentul act normativ se aplică și grupului de produse: îmbrăcăminte și textile conform anexa nr.1, pentru care se stabilesc criteriile de acordare a etichetei ecologice și care îndeplinesc cerințele de protecție a mediului.

Ca rezultat principalele deficiențe/lacune normative identificate și care au dus la apariția problemei sunt:

- Lipsa unui cadru normativ secundar specializat pentru punerea în aplicare a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, armonizat cu legislația Uniunii Europene. Menționăm că, parțial, aceste lacune au fost redresate prin modificările recente aduse Legii nr. 209/2016, prin introducerea art. 12 alin. (14) lit. g) și art. 52¹, care promovează aplicarea mecanismului de Responsabilitate Extinsă a Producătorului pentru produsele textile. Cu toate acestea, aplicarea efectivă a acestor prevederi necesită un regulament de punere în aplicare, care să stabilească clar responsabilitățile, mecanismele operaționale și fluxurile financiare.

- Lipsa aplicării principiului „poluatorul plătește” într-un sector intens poluator, care generează cantități semnificative de deșeuri textile gestionate necorespunzător. Respectiv în Legea 1540/1998 privind plata pentru poluarea mediului, mai exact în anexa nr.8 nu se regăsesc produsele textile și de îmbrăcăminte în lista mărfurilor care poluează mediul. Pentru moment producătorii achită doar taxa de import care variază între 12 % din valoarea de facturare a produselor de îmbrăcăminte noi la 12,5 pentru produse de îmbrăcăminte purtată și 15 % pentru cele purtate triate. Efectiv la ziua de azi, producătorii nu suportă nici un cost pentru poluarea mediului, respectiv nu vin nici cu o contribuție în reducerea poluării și nici nu sunt motivați să investească în produse mai durabile, mai calitative, etc.;
- Lipsa răspunderii producătorilor pentru gestionarea deșeurilor textile rezultate din produse plasate pe piață (aici se includ produse autohtone, importate noi și a cele importate uzate/purtate). În mod special se atrage atenția lipsei de reglementare a pieței second-hand. După cum s-a menționat mai sus, *anual în țară ajung peste 10 milioane unități de îmbrăcăminte, produse în mare parte de proastă calitate, utilizate pentru o perioadă foarte scurtă de timp și pentru care nimeni nu poartă răspundere*. Experiența țărilor care la fel importă second-hand confirmă că o mare parte din haine purtate importate pentru „reutilizare” vor ajunge, de asemenea, la gunoi, deoarece nu au valoare comercială în țara care le importă. La nivel național nu există date oficiale despre cât din hainele second-hand exportate reprezintă, de fapt, deșeuri. De exemplu, în Ghana, aproximativ 15 milioane articole vestimentare uzate ajung în fiecare săptămână din Regatul Unit, Europa, America de Nord și Australia, inundând piața de haine. Se estimează că aproximativ 40% dintre acestea sunt de o calitate atât de slabă încât sunt considerate fără valoare încă de la sosire și ajung aruncate într-o groapă de gunoi. Aceasta înseamnă că aproximativ 6 milioane de articole vestimentare părăsesc piața Kamanto în fiecare săptămână ca deșeuri¹. Simpla mutare a hainelor dintr-un loc în altul nu le face circulare și nu susține tranziția spre o economie verde și circulară cu este prevăzut și în Programul Național pentru o Economie verde și circulară aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.495/2024. Dacă inițial aceste haine ajungeau în gropile de gunoi din Occident, acum ele sfârșesc în gropile de gunoi din Republica Moldova.

Paradoxul legislativ în acest sens este că pe de o parte Strategia de Dezvoltare Economică 2030 aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.393/2024 prezintă industria textilă drept industrie cu înalt potențial de creștere accelerată, incluzivă și durabilă. În același timp, de ani buni importăm cantități enorme de îmbrăcăminte uzată/purtată și suportăm costurile de mediu, economice și sociale de pe urma deșeurilor generate, și în paralel contribuim direct la diminuarea cererii pentru produsele industriei textile naționale, care s-a redus în subramura de fabricare a articolelor de îmbrăcăminte cu (-16%) și a produselor textile (-9%), afectând direct competitivitatea acestui sector și posibilitatea de implementarea și promovarea a inovației sustenabile.

Studiile și recomandările experților subliniază importanța eliminării acestor lacune legislative pentru a atinge conformitatea completă cu acquis-ul comunitar. Integrarea tuturor prevederilor într-un singur act național ar facilita accesul producătorilor din industria textilelor și a îmbrăcăminte la informațiile și procedurile relevante de reglementare, asigurând o aplicare clară și unitară a cerințelor UE pentru a atinge conformitatea completă cu acquis-ul comunitar.

¹ [9f50d3de-greenpeace-germany-poisoned-fast-fashion-briefing-factsheet-april-2022.pdf](#)

Reieșind din datele prezentate, raportat la creșterea constantă inclusiv a importurilor de haine purtate/uzate anual și în lipsa unui cadru de trasabilitate a acestor deșeuri, aplicarea mecanismului de Responsabilitate Extinsă a Producătorului, se prezintă ca cea mai eficientă soluție pentru Republica Moldova.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul de Regulament are la bază implementarea principiului „poluatorul plătește” fiind aliniat inclusiv la cerințele legislației europene privind aplicarea principiului de Responsabilitate Extinsă a Producătorului (REP). Prin urmare producătorii de produse textile definiți în proiectul de regulament drept fabricanți, importatori, comercianți, distribuitori, reprezentanții autorizați, care indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin intermediul vânzărilor online, care plasează pe piață produse textile, inclusiv produse textile purtate și uzate cu titlu profesional, sub numele sau marca proprie vor asigura măsuri de prevenire, reutilizare și reciclare a deșeurilor textile rezultate din produsele plasate pe piață, acoperind costurile necesare acestor acțiuni.

Mecanismul REP reglementat prin propunerea de proiect este în strictă corespundere cu prevederile art. 12 și art. 52¹ din Legea nr.209/2016 privind deșeurile. Totodată, proiectul de regulament elaborat are la bază analiza sectorului textile la nivel național, inclusiv capacitatea sectorului de a gestiona deșeurile rezultate, după cum s-a descris anterior în prezenta notă. În acest sens, reieșind din lipsa unei infrastructuri de gestionare a deșeurilor textile prin reciclare la moment, capacități existente dar puțin dezvoltate de producători în domeniul reutilizării prin modernizare, recondiționare, refabricare, reparare și posibilitatea de valorificare energetică a deșeurilor textile compoziția fibroasă a cărora face imposibilă sau foarte costisitoare reciclarea, proiectul de regulament are stabilite pentru producătorii de produse textile ținte de reutilizare și/sau reciclare/valorificare energetică combinate, oferindu-le astfel posibilitatea de a opta fie pentru o pregătire mai mare în vederea reutilizării (în cazul deșeurilor textile de calitate superioară), fie pentru mai multă reciclare (în cazul deșeurilor textile în care concentrația bumbacului nu este mai mică de 85%), inclusiv valorificare energetică (în cazul în care compoziția produsului sau a materialelor folosite nu face posibilă reciclarea conform anexei nr. 12 din proiectul de regulament). Totodată, deși țintele propuse prin proiectul Regulamentului sunt cumulative, se aplică un procentaj minim gradual pentru pregătirea în vederea reutilizării și un procentaj minim gradual pentru reciclarea fibră-la-fibră (cunoscută și sub denumirea de „reciclare în circuit închis”). S-a optat pentru această abordare nu doar pentru a promova reciclarea, ci în special reciclarea de înaltă calitate fibră-la-fibră.

Un element nou în proiectul de Regulament propus este reglementarea măsurilor de prevenire/reducere a deșeurilor textile prin promovarea serviciilor de reparație. La fel în cadrul Regulamentului s-a reglementat și rolul întreprinderilor sociale, care desfășoară activități de reutilizare prin modernizare, recondiționare, refabricare, reparare produse textile purtate/uzate conform art.36¹ din Legea nr.845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi. Prin urmare, Regulamentul pune un mare accent pe implementarea mecanismului REP inclusiv prin susținerea dezvoltării modelor de afaceri circulare bazate pe parteneriate între producători, deținători de patente de întreprinzător inclusiv întreprinderi sociale axate pe închiriere, reutilizare, reparare, recondiționare și utilizarea de materiale reciclate și regenerabile.

Pentru facilitarea colectării separate a deșeurilor textile, în proiectul de Regulament se propune ca producătorii să aplice sistemul de identificare și marcaj a produselor după modelul prevăzut în anexa nr. 11, sau acesta poate fi elaborat de către producători de comun acord cu sistemele colective. Acest marcaj intervine suplimentar la informațiile care indică compoziția produsului sau a materialelor folosite conform prevederilor Reglementării tehnice privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.11/2024.

Totodată, proiectul introduce reglementări specifice pentru importul produselor purtate/uzate, luând în considerație fluxurile consistente de produse textile de tip „*second-hand*” care sunt plasate pe piață (argumentele de rigoare sunt expuse la poziția 2.2 din prezenta Notă) și faptul că la etapa actuală importul deșeurilor textile în Republica Moldova este interzisă cu excepția listei deșeurilor aprobată prin anexa nr.7 la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.

Astfel, conform reglementărilor propuse importatorii la momentul importului, sunt obligați să prezinte un set de documente justificative care asigură trasabilitatea produselor textile sub aspectul conformității acestora, care să ateste că produsele textile sunt curate, necontaminate și în stare corespunzătoare pentru reutilizare directă. Respectiv, producătorul urmează să dețină și un certificat de colectare separată și sortare care a fost emis de către o autoritate competentă sau de un operator autorizat din statul de origine. În acest sens, importatorul va declara pe propria răspundere și destinația lotului, cu ce scop sunt importate aceste produse pentru a fi reutilizate dar nu valorificate ca deșeuri.

Concomitent, în cazul în care la importul produselor textile autoritățile vamale sau de mediu constată că produsele respective nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate apte pentru reutilizare, acestea pot dispune refuzul intrării pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepția cazului în care sunt admise spre import conform anexa nr.7 la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.

Proiectul de hotărâre a Guvernului este elaborat în conformitate cu prevederile Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Regulamentul privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile este constituit din 15 capitole, inclusiv 99 puncte și 15 anexe. Printre principalele prevederi ale proiectului se numără:

Cap. I. Dispoziții generale

Cap. II Prevenire

Cap. III. Înregistrarea producătorilor

Cap. IV. Roluri și responsabilități

Cap. V. Sisteme de colectare

Cap. VI. Reutilizarea, recondiționarea produselor textile uzate și deșeurilor textile

Cap. VII. Țintele de colectare, valorificare și reciclare, inclusiv valorificarea energetică

Cap. VIII. Transportarea

Cap. IX. Tehnologii noi de reciclare și îmbunătățire a performanței de mediu

Cap. X. Informații pentru utilizatorii finali

Cap. XI. Evidența și raportarea

Cap. XII. Finanțarea

Cap. XIII. Sistemul de identificare și marcaj

Cap. XIV. Import produse purtate/uzate

Cap. XV. Supravegherea și controlul

În timp ce Directiva-cadru a UE privind deșeurile prevede implementarea obligatorie a mecanismului de responsabilitate extinsă a producătorului pentru textile până în anul 2028, Republica Moldova optează pentru o abordare anticipativă și strategică, utilizând reglementarea nu doar ca instrument de conformare, ci ca mecanism de creare a condițiilor necesare pentru dezvoltarea pieței. Prezentul proiect de Regulament este conceput pentru a sprijini construirea unui ecosistem funcțional care să permită reținerea valorii în economie prin dezvoltarea serviciilor de prevenire, reparație, reutilizare, pregătire pentru reutilizare și reciclare, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, reducând astfel presiunea asupra operatorilor și sistemelor existente pe termen mediu și lung.

Conformarea cu legislația UE va asigura alinierea legislației naționale la standardele europene, un pas esențial pentru integrarea Republicii Moldova în Uniunea Europeană, respectând cerințele legislației de mediu în domeniul deșeurilor, axată pe o economie circulară și durabilă. Obiectivele și rezultatele, vor fi cuantificate prin atingerea Țintelor de reutilizare și reciclare a deșeurilor textile. Implementarea acestor măsuri este planificată să se realizeze etapizat începând cu anul 2026 urmând ca rezultatele să fie monitorizate și evaluate între anii 2027 și 2030.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

Conform referinței incluse mai sus, alte opțiuni alternative nu sunt.

Absența reglementării speciale („situația de status quo”) – menținerea actualei legislații generale privind deșeurile nu ar permite atingerea obiectivelor de colectare, reutilizare și reciclare impuse de directiva-cadru UE privind deșeurile (2008/98/CE) și de modificările recente (incluzând transpunerea Directivei (UE) 2025/1892). O astfel de abordare nu este viabilă, deoarece ar încălca obligația de armonizare prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018 și ar exclude mecanismele moderne (de exemplu REP obligatoriu) necesare gestionării eficiente a deșeurilor textile.

Măsuri exclusive voluntare – o schemă bazată doar pe cooperare voluntară între producători și autorități ar genera acoperire inegală și insuficientă (producătorii mari s-ar alătura pentru imagine, cei mici vor întârzia), neasigurând o reducere semnificativă a volumului deșeurilor textile. Experiența Țărilor UE arată că doar obligativitatea REP asigură finanțarea și organizarea colectării separate.

Reglementare parțială (de exemplu, doar colectare sau doar educație) – deși campaniile de conștientizare și colectarea separată sunt utile, ele nu rezolvă problema lipsei fondurilor și responsabilității pentru reciclare. Fără REP obligatoriu, costurile de gestionare ar rămâne în sarcina bugetului public sau a populației, contrar principiului „poluatorul plătește” și obligațiilor internaționale asumate de Republica Moldova. Nicio alternativă parțială nu satisface simultan cerințele legislative UE și necesitatea unui mecanism clar de finanțare a reciclării.

În concluzie, niciuna dintre opțiunile alternative analizate nu îndeplinește condițiile de eficiență și conformitate cu cadrul european; de aceea, proiectul reglementării prevede doar varianta unui sistem obligatoriu de responsabilitate extinsă a producătorului și măsuri complementare de colectare și reciclare.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Implementarea proiectului nu necesită schimbări instituționale.

Elaborarea cadrului normativ se va face prin completarea legislației existente, fără a implica costuri suplimentare pentru sectorul public.

Implementarea noului regulament nu impune crearea unor structuri noi de stat. Atribuțiile principale (monitorizare, control, raportare) vor fi preluate de autoritățile existente în domeniul mediului și al administrației publice locale (Ministerul Mediului, Agenția de Mediu, consiliile raionale/municipale etc.), utilizând resursele și personalul deja alocat, fără reorganizări instituționale majore.

Majoritatea cheltuielilor pentru colectarea și reciclarea deșeurilor textile vor fi acoperite de producători (prin taxa REP) și, eventual, prin fonduri europene pentru mediu. Sectorul public nu va suporta costuri operaționale suplimentare semnificative, întrucât responsabilitatea financiară revine companiilor care pun pe piață produse textile. Cheltuielile ocazionate de reglementare (de exemplu, actualizarea procedurilor de autorizare sau raportare) pot fi integrate în activitatea curentă a instituțiilor competente, fără impact major asupra bugetului de stat.

Autoritățile Publice Locale și operatorii de salubritate locali vor integra colectarea separată a textilelor în sistemele existente (după modelul colectării materialelor reciclabile), iar controalele

de mediu privind conformitatea legislației vor rămâne în sarcina organelor abilitate (IPM). Impactul net asupra organelor publice va fi neutru sau pozitiv (amplificarea eforturilor de mediu). Astfel, prin alinierea la standardele UE (prin Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018), proiectul de regulament se implementează folosind capacitatea instituțională existentă și nu implică costuri adiționale substanțiale pentru sectorul public.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Legislația actuală prin sistemul de responsabilitate extinsă a producătorului reglementează un spectru larg de tipuri de deșeuri (deșeuri de: *ambalaje, echipamente electrice și electronice, uleiuri uzate, baterii și acumulatori, anvelope uzate și vehicule scoase din uz*) dar există o categorie de deșeuri post consum care ajung în amestec la gropile de gunoi din categoria deșeurilor textile (textile, îmbrăcăminte și încălțăminte uzată, etc.). Din 01.01.2025 APL este responsabil pentru colectare separată a deșeurilor textile dar în lipsa unui cadru legislativ care să responsabilizeze producătorii de atingerea unor ținte privind reutilizarea și/sau reciclarea prin colectare separată, APL-urile nu vor putea organiza individual acest proces. În acest sens, pentru dezvoltarea infrastructuri de colectare este importantă colaborarea producătorilor cu APL, pentru crearea sistemului REP similar celor create și funcționale astăzi pentru deșeurile specifice enumerate mai sus, inclusiv pentru dezvoltarea unor servicii complementare de gestionare deșeuri așa cum sunt prevăzute în Legea nr.209/2016 privind deșeurile.

Responsabilitatea extinsă a producătorului (REP) este un mecanism de reglementare economică, conform căruia producătorul și importatorul de mărfuri sunt obligați să dispună de produse, proprii sau de import, la sfârșitul ciclului, după pierderea proprietăților de consum textilelor și a îmbrăcămintei.

Impactul economic.

Prin implementarea prezentului act normativ, producătorii de produse textile care intră sub incidența mecanismului de Responsabilitate Extinsă a Producătorului vor asigura finanțarea costurilor aferente gestionării deșeurilor textile generate de produsele plasate pe piață.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, aceste costuri vizează:

- costurile aferente organizării și finanțării colectării separate a deșeurilor textile, inclusiv transportul acestora;
- costurile aferente operațiunilor de tratare, inclusiv sortare, reutilizare, reciclare și alte forme de valorificare, necesare pentru atingerea obiectivelor și țăintelor stabile;
- costurile necesare pentru atingerea țăintelor de colectare, reutilizare și reciclare;
- costurile aferente furnizării de informații către deținătorii de deșeuri, inclusiv activități de informare și conștientizare;
- costurile aferente colectării datelor, monitorizării și obligațiilor de raportare;
- cheltuieli administrative legate de autorizarea și funcționarea sistemelor REP (*cuantumul taxelor pentru activități de gestionare a deșeurilor se prezintă în tabelul de mai jos extras din Anexa 3¹ al Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, coroborată cu prevederile Legii nr. 160/211 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător*).
- Tabel nr.4

Lista actelor permissive emise de către Agenția de Mediu pentru instalațiile și/sau activitățile de gestionare a deșeurilor

Nr. crt.	Actul permisiv	Cuantumul taxei, lei	Termenul de valabilitate
1	Autorizație pentru gestionarea deșeurilor pentru: c) comercializarea deșeurilor; d) implementarea responsabilității extinse a producătorului prin sistemul colectiv	1000 20000	5 ani

2	Consimțământ prealabil scris – acordat pentru transferul transfrontalier de deșeuri de către autoritatea competentă națională după acceptarea notificării prealabile scrise pentru import și export	5000	Până la efectuarea exportului/ importului
3	Consimțământ prealabil scris – acordat pentru transferul transfrontalier de deșeuri de către autoritatea competentă națională după acceptarea notificării prealabile scrise pentru tranzit	10000	Până la efectuarea tranzitului

Link: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=147038&lang=ro#
https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=144967&lang=ro#

Finanțarea acestor costuri de către producători nu presupune realizarea directă a operațiunilor de gestionare a deșeurilor, ci asigurarea resurselor financiare necesare pentru funcționarea unui sistem eficient, implementat prin intermediul sistemelor colective REP și al operatorilor autorizați.

Conform celui mai recent studiu al [Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene \(JRC\)](#), intitulat „Soarta și compoziția deșeurilor textile din Italia, Republica Cehă și România” (2025), 65% din textilele post-consum sunt tehnic reciclabile. Bariera principală este sortarea inadecvată, nu compoziția materialului. Din punct de vedere economic, datele din tabelul nr. arată că costurile de colectare pot fi optimizate în cadrul unor sisteme bine organizate. De exemplu, în cadrul unui proiect pilot (Pölva), costul mediu de colectare a fost de 0,82 EUR/kg, sub media UE estimată între 1,00–1,20 EUR/kg, demonstrând că investițiile în sisteme eficiente pot reduce presiunea financiară asupra operatorilor.

Totodată, fracția de textile reutilizabile are un potențial economic important, cu venituri estimate între 1,50 și 2,00 EUR/kg, ceea ce confirmă că reutilizarea trebuie tratată ca prioritate, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, și nu doar ca etapă secundară față de reciclare.

În ceea ce privește capacitatea operațională, productivitatea sortării variază semnificativ în funcție de nivelul de profesionalizare, de la 40–60 kg/oră pentru personal începător, până la 85–100 kg/oră pentru sortatori experimentați, subliniind importanța formării profesionale și a investițiilor în competențe ca parte integrantă a sistemului de gestionare a deșeurilor textile.

Tabel nr 5 . Date de referință privind colectarea și valorificarea deșeurilor textile

Indicator	Valoare / Detalii
Rata medie de captare UE	15% (date 2022)
Potențial reciclare tehnică	65% din textilele post-consum
Cost colectare (Pilot Pölva)	€0,82/kg (vs media UE €1,00-1,20/kg)
Venit potențial (Reutilizare)	€1,50 - €2,00/kg pentru fracția purtabilă
Productivitate Sortator	Expert: 85-100 kg/h vs Începător: 40-60 kg/h

În ansamblu, datele din tabel susțin necesitatea instituirii unui cadru normativ clar privind gestionarea deșeurilor textile și aplicarea mecanismului de Responsabilitate Extinsă a Producătorului, capabil să asigure colectare separată, sortare eficientă, valorificare economică și trasabilitate, reducând pierderile de valoare și presiunea asupra sistemelor de gestionare a deșeurilor municipale.

În contextul în care, la nivel național, infrastructura de gestionare a deșeurilor textile este practic inexistentă, Regulamentul are un rol esențial în stimularea dezvoltării acesteia, evitând transferul costurilor către operatori sau autoritățile publice locale. Astfel, reglementarea contribuie la crearea unui sistem funcțional și sustenabil, care să reducă presiunea financiară asupra actorilor existenți și să permită implementarea graduală și echilibrată a mecanismului REP.

Prin proiectul de regulament se propune, în mod prioritar, stimularea productivității și tranziția către economia verde și circulară în industria textilă, prin crearea unui cadru care să încurajeze comportamente responsabile și investiții în produse sustenabile. În acest sens, un rol esențial îl are motivarea economică a producătorilor care plasează pe piață produse textile durabile, prin aplicarea **mecanismului de contribuții financiare REP modulate**, în conformitate cu prevederile art.12, alin. (2²) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. Aplicarea contribuțiilor REP modulate are ca scop internalizarea costurilor de mediu și orientarea pieței către produse cu impact redus asupra mediului, fără a penaliza uniform toți producătorii. Astfel, produsele proiectate conform principiilor de eco-design și economie circulară vor beneficia de contribuții reduse, în timp ce produsele cu performanță scăzută din punct de vedere al durabilității și valorificării vor avea contribuții mai ridicate. Quantumul contribuțiilor REP modulate va fi stabilit de sistemele colective de Responsabilitate Extinsă a Producătorului, în baza unor criterii clare și unitare de modulare aprobate prin Ordin al Ministerului Mediului, ținând cont de compoziția materialelor textile, durabilitatea produselor și capacitatea sau posibilitatea tehnică de valorificare a acestora. Contribuțiile astfel stabilite vor fi supuse aprobării Agenției de Mediu, asigurând transparența, predictibilitatea și controlul public al mecanismului.

Astfel, această reglementare nu implică cheltuieli din bugetele componente ale bugetului public național (BPN), iar costurile de implementare vor fi acoperite integral din contribuțiile producătorilor în cadrul mecanismului de Responsabilitate Extinsă a Producătorului (REP).

1) Impactul asupra bugetelor publice – pe componente și ani bugetari

- Bugetul de Stat (BS): va constitui 0 lei în perioada anilor 2026–2029, reieșind din faptul că activitățile de autorizare/supraveghere vor fi acoperite din taxe și tarife.
- Bugetele unităților administrativ-teritoriale (BUAT/APL): constituie 0 lei în perioada 2026–2029, respectiv se anticipează economii la servicii de salubritate și depozitare prin transferul costurilor către producători (REP).

2) Mecanisme și surse de finanțare

- Contribuții financiare REP (inclusiv de modulare) achitate de producători/importatori și gestionate prin sisteme colective autorizate. Costurile acoperite includ: colectare separată, transport, sortare, pregătire pentru reutilizare, reciclare/valorificare, informare, raportare și cheltuieli administrative.
- Nu sunt identificate alte resurse financiare externe la această etapă. Eventuale granturi/proiecte vor fi reflectate prin rectificare bugetară după caz.

3) Venituri bugetare generate/ratate

- Venituri din taxe pentru acte permissive/servicii:
 - autorizație gestionare deșeuri (1.000 lei pentru comercializare; 20.000 lei pentru implementarea REP prin sistem colectiv);
 - consimțământ prealabil scris pentru transferuri transfrontaliere a deșeurilor (5.000–10.000 lei).
 - nivelul veniturilor depinde de numărul de operatori autorizați.
- Nu se anticipează venituri ratate la nivelul BPN, dimpotrivă, se preconizează reducerea presiunii asupra cheltuielilor APL pentru gestionarea deșeurilor textile.

4) Argumentarea costurilor estimative (descifrarea calculelor)

În baza modelului de cost prevăzut de Legea nr. 209/2016 și practicilor REP, contribuțiile producătorilor vor acoperi următoarele linii de cost:

- (1) colectare separată și transport;
- (2) sortare și pregătire pentru reutilizare;
- (3) reciclare/valorificare (inclusiv reciclare fibră-la-fibră acolo unde este fezabil);
- (4) informare/conștientizare;
- (5) monitorizare, raportare și trasabilitate; (vi) costuri administrative ale sistemului REP.

Contribuția financiară a sistemelor REP implică cost total eligibil raportat la volumul – țintă. Ajustări de modulare (durabilitate, reci labilitate, conținut reciclat, periculozitate.

Determinarea volumului de deșeuri pentru atingerea țintei se face pe baza cantităților plasate pe piață și a țințelor anuale de colectare, reutilizare și reciclare stabilite prin regulament.

5) Concluzie privind sustenabilitatea financiară

Impact bugetar public: neutru/pozitiv (cheltuieli publice suplimentare: 0; venituri din taxe de autorizare: potențial pozitiv). Impact total al măsurii este suportat de producători prin REP, în linie cu principiul „poluatorul plătește”

Promovarea afacerilor circulare prin reglementările propuse prin proiectul de regulament vor genera cel puțin următoarele beneficii:

- dezvoltarea unui cadru predictibil și stabil pentru investiții în colectarea, reutilizarea, reciclarea și valorificarea deșeurilor textile;
- reducerea presiunii asupra bugetelor publice și a autorităților publice locale prin transferul costurilor de gestionare a deșeurilor textile către producători prin aplicarea mecanismului “poluatorul plătește”;
- creșterea competitivității industriei textile și stimularea inovării prin aplicarea contribuțiilor REP modulate;
- îmbunătățirea trasabilității fluxurilor de deșeuri textile și a calității datelor pentru fundamentarea politicilor publice.
- prelungirea ciclului de viață al produselor textile, reducând astfel cantitatea de deșeuri generate;
- creștere economică prin venituri suplimentare din vânzarea produselor recondiționate, refabricare, reparare
- crearea de locuri de muncă locale și verzi, în special pentru persoane din grupuri vulnerabile;
- mai multe produse reutilizabile la prețuri accesibile, contribuind la incluziunea socială;
- dezvoltarea de inițiative locale bazate pe valorificarea textilă – exemplu: ateliere de reparații, croitorii sociale, magazine second-hand organizate responsabil;
- extinderea gamei de servicii oferite de producători (ex. reparații personalizate, upcycling creativ).

Reciclarea textilelor contribuie semnificativ la conservarea resurselor și reducerea consumului energetic. Mult mai puțină energie este necesară pentru a transforma materialele textile reciclate în produse noi, comparativ cu producerea materialelor din resurse primare. De exemplu, reciclarea unei tone de materiale într-un program obișnuit generează economii de cel puțin **187 USD**, ținând cont de economiile la electricitate, petrol, gaze naturale și cărbune – chiar și după deducerea costurilor de colectare și transport.

În plus, reciclarea **reduce sau elimină costurile asociate depozitării deșeurilor textile sau incinerării acestora**, care, în contextul național, sunt din ce în ce mai dificil de susținut din punct de vedere logistic și financiar.

Un alt avantaj major este **integrarea materialelor textile reciclate în alte sectoare economice** din Republica Moldova. Fibrele și materialele rezultate din reciclare pot fi utilizate ca materie primă în:

- **industrie auto** – pentru izolații fonice sau căptușeli interioare,
- **construcții** – pentru materiale termoizolante ecologice,
- **producția de mobilier** – în umpluturi sau tapițerie, etc.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Luând în considerație actori cheie din lanțul valoric al textilelor, Regulamentul va avea un impact pozitiv asupra sectorului privat, permițând producătorilor din Republica Moldova să creeze noi oportunități pentru dezvoltarea unor produse textile adaptate cerințelor pieței UE, stimulând astfel diversificarea și adaptarea la tendințele de consum internaționale.

Proiectul propus prevede măsuri care să reglementeze prioritar practici de prevenire și reutilizare a deșeurilor textile și în cazul în care aceste opțiuni nu sunt posibile din punct de vedere tehnic și economic, reciclarea și alte tipuri de valorificare deșeurilor textile respectiv.

Producătorii și importatorii de textile – vor suporta principalele obligații noi. Aceștia vor fi obligați să finanțeze integral colectarea și reciclarea deșeurilor textile provenite din produsele pe care le introduc pe piață (sistem REP), conform modelelor din statele membre ale UE. Practic, producătorii vor plăti o contribuție anuală către fondul de gestionare a deșeurilor textile (colectiv) sau vor implementa un sistem individual de responsabilitate extinsă a producătorului. Această măsură poate crește costurile operaționale ale producătorilor, însă experiența altor țări arată că acestea pot fi absorbite prin ajustări minore de preț și investiții în proiecte circulare (reciclare, colectare etc.).

Producătorii – vor fi implicați prin obligații de predare separată a deșeurilor textile (resturile din ambalaje, mostre, retururi) către operatori autorizați și prin informarea consumatorilor (puncte de colectare, instruire eco). Aceasta presupune eforturi logistice moderate (depozitarea temporară a deșeurilor textile și predarea lor entităților responsabile), fără a crea taxe noi, deoarece costurile administrației acestui sistem cad tot pe producători.

Pentru sectorul privat există și oportunități economice: firmele specializate în reciclare textilă vor putea beneficia de creșterea volumului de materiale recepționate. Se așteaptă dezvoltarea de noi afaceri în domeniul reciclării textile, încurajate de o cerere mai mare. Există potențial mare pentru afacerile de recondiționare, reparare a produselor textile, în vederea oferirii

Este posibilă o creștere foarte modestă a prețurilor la unele produse textile, reflectând costurile REP, însă acest aspect este compensat de îmbunătățirea nivelului de servicii (colectare gratuită deșeuri, transparență a sistemului) și de beneficiile pe termen lung ale reducerii deșeurilor (mediu mai curat, economie circulară).

În ansamblu, sectorul privat va absorbi costurile generatorilor de deșeuri textile (producători și importatori), stimulând în același timp inovația în reciclare și utilizarea resurselor regenerabile. Obiectivul creșterii durabilității și al conformității cu piața unică europeană va consolida poziția companiilor naționale pe termen lung.

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Implementarea Responsabilității Extinse a Producătorului (REP) pentru textile presupune colectarea și gestionarea unor seturi de date necesare pentru trasabilitatea produselor și raportarea conformă. Acestea pot include informații despre producători, distribuitori și consumatori, precum și detalii legate de cantitatea de produse plasate pe piață, operațiuni de colectare, reciclare sau eliminare deșeuri textile. Conform prevederilor art. 12 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului sunt obligați să se înregistreze în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, deținută de Agenția de Mediu care este parte componentă a SIA MD.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Implementarea Responsabilității Extinse a Producătorului pentru textile are un impact semnificativ asupra echității sociale și egalității de gen. Acest sector este dominat de forță de muncă feminină, mai ales în procesele de producție, reciclare și recondiționare, iar reglementările care vizează gestionarea responsabilă a deșeurilor textile pot influența direct condițiile de muncă și oportunitățile economice pentru aceste categorii de angajați.

Prin introducerea unor obligații clare pentru producători și importatori, noul cadru legislativ poate contribui la îmbunătățirea condițiilor de muncă, asigurând o mai mare transparență în lanțurile de aprovizionare și reducând riscurile legate de exploatarea muncitorilor. Un alt aspect important este accesibilitatea sistemului de colectare și reciclare pentru toți cetățenii, indiferent de statutul socio - economic. Dacă nu sunt luate măsuri pentru a asigura infrastructura necesară în toate regiunile, există riscul ca doar anumite segmente ale populației să poată beneficia de avantajele acestui sistem, ceea ce ar putea accentua inegalitățile sociale. În acest sens, este esențial ca implementarea REP să fie însoțită de campanii de informare și educare, astfel încât toți cetățenii să fie încurajați să participe la proces și să beneficieze de avantajele economiei circulare.

deschiderea unor noi oportunități economice.

În primul rând, adoptarea regulamentului va contribui la crearea unei piețe funcționale de cerere și ofertă pentru deșeurile textile, care în prezent sunt colectate în amestec cu deșeurile menajere și, în lipsa unei infrastructuri dedicate, sfârșesc la depozitul de deșuri. Prin introducerea obligației de colectare separată, sortare și raportare, se vor crea premisele pentru apariția unor fluxuri clare și trasabile de deșuri textile, care pot fi direcționate către reutilizare, reparație sau reciclare.

Regulamentul pune un accent deosebit pe prevenirea generării de deșuri și promovarea reutilizării, ceea ce reprezintă o oportunitate de dezvoltare economică pentru piața serviciilor de reparație și reutilizare. Acest lucru este cu atât mai relevant cu cât, în sectorul textil, pe lângă cele aproximativ 482 de companii active, se regăsesc și 572 de întreprinzători individuali care activează în baza patentei în domenii precum cusutul, tricotarea, reparația îmbrăcăminții și comercializarea acestora. Astfel, regulamentul poate contribui la revitalizarea meseriilor tradiționale și la transformarea acestor activități într-un segment economic modern și sustenabil, stimulând micro-antreprenoriatul și economia locală.

Totodată, dezvoltarea unei infrastructuri de colectare separată a deșeurilor textile va facilita apariția unor modele de afaceri inovatoare, bazate pe transformarea deșeurilor textile în materii prime secundare pentru alte industrii. În contextul Republicii Moldova, câteva exemple

relevante ar fi industria mobilă prin folosirea fibrelor textile uzate pentru crearea de umpluturi pentru mobilă sau saltele, valorificarea ca biomasă pentru textilele naturale care nu pot fi reciclate altfel, în condiții controlate, producerea de izolații termoacustice din textile reciclate pentru construcții sau industria auto, etc.

Această diversificare a utilizării deșeurilor textile creează premise pentru dezvoltarea unei economii circulare locale și pentru atragerea de investiții în domeniul reciclării, sortării și procesării textilelor, contribuind totodată la reducerea importului de materii prime și la creșterea rezilienței industriei locale. Regulamentul propus nu este doar un instrument de protecție a mediului, ci și un catalizator pentru transformarea sectorului textil din Republica Moldova într-un ecosistem mai eficient, mai incluziv și mai competitiv. Prin implicarea activă a producătorilor, comercianților, prestatorilor de servicii și a întreprinderilor mici, se creează o bază solidă pentru dezvoltarea durabilă și pentru integrarea Moldovei în tendințele europene privind economia circulară.

Totodată, regulamentul va impulsiona agenții economici din sector să-și optimizeze procesele de producție și modelul de afaceri, în vederea reducerii stocurilor de produse nevândute. În locul unei producții axate pe cantitate, abordările orientate pe cerere reală (de tip „made-to-order” sau „just-in-time”) vor deveni mai rentabile, contribuind la scăderea riscului de generare a deșeurilor textile post-producție. În mod indirect, acest lucru va reduce și presiunea asupra resurselor naturale, diminuând consumul de apă, energie și substanțe chimice în procesul de fabricație. În ansamblu, mecanismul taxei modulatorie REP va acționa ca un factor de inovație, competitivitate și eficiență economică, susținând transformarea treptată a sectorului textil din Republica Moldova într-un sector circular și orientat spre sustenabilitate.

4.5. Impactul asupra mediului

Amprenta de mediu a industriei textile este semnificativă. Potrivit celui mai recent raport „*Circularity Gap Textiles Report 2024*” industria textilă, a devenit unul dintre cei mai mari consumatori de resurse, ceea ce duce la daune mediului la nivel mondial. Raportul estimează că sectorul contribuie cu aproape 3,5% din emisiile globale de gaze cu efect de seră (GES) legate de schimbările climatice, cu 5% la supraîncărcarea de poluanți, care perturbă ecosistemele marine și de apă dulce și reprezintă 3,5% din deficitul de apă. ***Peste 100 miliarde de articole de îmbrăcăminte sunt produse anual, 92 milioane de tone deșeuri textile sunt generate în fiecare an, iar 87% dintre materialele utilizate pentru fabricarea hainelor ajung la gropile de gunoi.***

Producerea a 1 kg de textile necesită aproximativ 0,58 kg de substanțe chimice, iar în diferite etape ale procesului tehnologic sunt utilizate până la 2.000 substanțe chimice, respectiv 20% din toată poluarea apei din întreaga lume este atribuită coloranților și agenților de finisare care se scurg în mediu din industria textilă.

Conform datelor publicate de Agenția de Mediu, în anul 2023 au fost colectate separat 98,69 tone deșeuri textile post-consum. În mediu conform calculelor efectuate un cetățean din Republica Moldova generează 12,5-13 kg deșeuri textile pe an, respectiv ar fi o cantitate totală de deșeuri textile post -consum generate la nivel național de 30391,00 tone. Reiese că separat au fost colectate doar 0,3% deșeuri textile, restul fiind aruncate în amestec, arse necontrolat, etc.

Industria textilă și de îmbrăcăminte generează anual 100 milioane tone deșeuri textile. Doar 1% dintre haine sunt reciclate, în noi articole de îmbrăcăminte. Lista deșeurilor textile de-a lungul lanțului valoric este foarte diversă și se prezintă în tabelul de mai jos.

Tabel nr.6

Deșeuri generate la nivel de lanț valoric		
1	Producția de fibre	Deșeuri agricole, rezultate din cultivarea bumbacului, în, cânepă. Deșeuri chimice, reziduuri de polimeri
2	Producția de fire și țesături	Deșeuri de filare și țesere Resturi de țesături Deșeuri chimice
3	Producția de fire și țesături	Resturi de materiale Deșeuri de tipar Articole defecte Îmbrăcăminte nevândută Deșeuri de ambalaje
4	Consum	Microplastice eliberate în rezultatul spălării Deșeuri textile din reparații și ajustări
5	Sfârșitul ciclului de viață	Haine uzate sau deteriorate Articole textile uzate pentru casă

Aici important de remarcat că cea mai mare pondere o au deșeurile post-consum (92%) și mai puțin deșeurile textile pre-consum rezultate în procesul de producție. Anume din acest considerent este foarte important implementarea mecanismului REP pentru textile.

Un alt impact de mediu rezultă din compoziția produselor textile. Peste 65 % din ele sunt produse din fibre sintetice, preponderent polistiren. De exemplu, pentru a crea țesătura necesară unui tricou este nevoie de aproximativ 19 sticle PET reciclate. Ca finalitate toate produsele textile sintetice care ajung la gropile de gunoi reprezintă la fel o formă de plastic. Tendința actuala de promovare a produselor textile din PET reciclat (PET) nu este o soluție sustenabilă. Dependența de sticlele de plastic reciclate limitează impactul pozitiv, deoarece hainele din Poliester nu sunt biodegradabile și pot deveni deșeuri în timp. Soluția de transformare a sticlelor PET în fibre textile rezolvă incomplet problema deșeurilor, deoarece soluția reală constă în reducerea generală a consumului de plastic și promovarea materialelor complet circulare.

Astfel, pentru a diminua semnificativ impactul asupra mediului, se impune stabilirea unui set de măsuri și reglementări prin care producătorii își asumă responsabilitatea financiară pentru colectarea și tratarea deșeurilor rezultate din produse plasate pe piață la finele ciclului lor de viață prin responsabilitate extinsă. Producătorii sunt responsabili nu doar pentru vânzarea produselor, dar și pentru a preveni/reduce și gestiona eficient deșeurile rezultate, reducând astfel impactul asupra mediului.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Nu au fost identificate alte impacturi majore, distincte de cele analizate la pct. 4.1–4.5, care să justifice o categorie separată de analiză.

Totuși, se vede relevante două efecte transversale. Primul este efectul pozitiv asupra procesului de armonizare legislativă și asupra pregătirii instituționale și economice pentru aplicarea acquis-ului Uniunii Europene în materia deșeurilor textile, inclusiv în contextul obligațiilor

asumate prin Programul național de aderare. Al doilea este efectul pozitiv asupra calității datelor, trasabilității și fundamentării viitoarelor politici publice, deoarece proiectul creează premise pentru evidența mai exactă a produselor textile plasate pe piață, a fluxurilor de deșeuri textile și a operațiunilor de reutilizare/reciclare/valorificare. Aceste efecte nu constituie impacturi distincte majore, ci amplifică beneficiile deja descrise asupra sectorului public, sectorului privat și mediului.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Preluarea cerințelor Directivei 2008/98/CE privind deșeurile (actualizată), Regulamentul (UE) 2024/1157 privind transferurile de deșeuri, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1257/2013 și (UE) 2020/1056 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), inclusiv preluarea Anexei VII din Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE, care prevede interzicerea distrugerii de către operatorii economici a unor produse de consum (îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, etc.)

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Proiectul Regulamentului privind gestionarea produselor textile și deșeurilor textile are drept scop elaborarea cadrului normativ de punere în aplicare a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și Hotărârea Guvernului nr. 610/2018 pentru aprobarea Regulamentului Guvernului, la data de 21.02.2025 pe pagina web oficială a Ministerului Mediului și pe portalul guvernamental particip.gov.md a fost plasat anunțul cu privire la inițierea elaborării proiectului hotărârii a Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea deșeurilor textile care poate fi accesat la următorul link:

<https://particip.gov.md/ro/document/stages/anunt-public-privind-initierea-elaborarii-proiectul-de-regulament-privind-implementarea-mecanismului/13996>

Pe parcursul procesului de elaborare, **au fost organizate trei runde de consultări publice**, cu scopul de a asigura implicarea activă a părților interesate și de a îmbunătăți conținutul proiectului de regulament, după cum urmează:

- **08 mai 2025** – prima consultare publică, dedicată prezentării conceptului general al regulamentului și a principiilor de bază privind gestionarea deșeurilor textile și implementarea mecanismului de Responsabilitate Extinsă a Producătorului poate fi accesată la următorul link:
<https://particip.gov.md/ro/document/stages/anunt-privind-consultarea-publica-a-proiectului-de-regulament-privind-gestionarea-produselor-textile/14406>
- **26 septembrie 2025** – a doua consultare publică, axată pe clarificarea mecanismelor propuse, rolurile actorilor implicați și colectarea feedback-ului din partea operatorilor economici, autorităților publice locale și altor părți interesate poate fi accesat la următorul link: <https://mediu.gov.md/ro/content/5496>
- **22 ianuarie 2026** – a treia consultare publică, având ca obiectiv prezentarea versiunii actualizate a proiectului de regulament și discutarea propunerilor de ajustare rezultate în urma consultărilor anterioare poate fi accesat la următorul link: - <https://mediu.gov.md/ro/content/5589>

Consultările publice au reunit reprezentanți ai autorităților publice centrale și locale, ai mediului de afaceri din sectorul textilelor și îmbrăcăminte, operatori de gestionare a deșeurilor, organizații ale societății civile și alți actori relevanți. Observațiile și propunerile formulate în cadrul acestor consultări au fost analizate și, după caz, integrate în versiunea actualizată a proiectului de Regulament.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul de lege va fi supus expertizei juridice și respectiv expertizei anticorupție în conformitate cu cerințele Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative. Rezultatele expertizelor menționate supra, vor fi reflectate la etapa recepționării acestora.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Pentru incorporarea actului în cadrul normativ existent sunt necesare următoarele intervenții:

- modificarea Hotărârii Guvernului 411/2022 pentru aprobarea Regulamentului privind transferurile de deșeuri;
modificarea Hotărârii Guvernului nr. 427/2001 privind importul și comercializarea unor mărfuri de uz personal folosite;
- elaborarea și aprobarea reglementărilor privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH);
- elaborarea și aprobarea criteriilor unitare de modulare contribuții REP pentru produse textile aprobate prin Ordin al Ministerului Mediului;
- completarea criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru produse textile, ținând cont și de obligația producătorilor privind implementarea REP.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Ministerul Mediului prin intermediul Agenției de Mediu va asigura implementarea proiectului promovat. Nu se prevăd a fi necesare schimbări instituționale în vederea implementării opțiunii recomandate.

Secretar de stat

Grigore STRATULAT

TABEL DE CONCORDANȚĂ
la proiectul Hotărârii de Guvern pentru aprobarea
Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile
(număr unic /MM/2026)

1	Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr. CELEX Directivei 2008/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) seria L 312 din 22 noiembrie 2008, nr. CELEX 32008L0098 , astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva (UE) 2025/1892 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 septembrie 2025 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, nr. CELEX 32025L1892 , publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) seria L. 1892 din data de 26 septembrie 2025		
2	Titlul proiectului de act normativ național Proiectul Hotărârii de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile		
3	Gradul general de compatibilitate: Compatibil		
4	Autoritatea/persoana responsabilă Ministerul Mediului		
5	Data întocmirii/actualizării:		
6 Actul Uniunii Europene		7 Proiectul de act normativ național	8 Gradul de compatibilitate
CAPITOLUL I OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII Articolul 1 Obiectul și domeniul de aplicare Prezenta directivă stabilește măsuri pentru a proteja mediul și sănătatea populației prin prevenirea sau reducerea generării de deșeuri, a efectelor adverse antrenate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora, care sunt elemente esențiale pentru tranziția către o economie circulară și pentru a garanta competitivitatea Uniunii pe termen lung.		Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, art. 1 alin.(1): (1) Prezenta lege stabilește bazele juridice, politica de stat și măsurile necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile 1. Regulamentul privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile (în continuare – Regulament) constă în instituirea unui cadru juridic de reglementare a gestionării deșeurilor textile în scopul prevenirii sau reducerii impactului asupra mediului, contribuind astfel la punerea în aplicare a prevederilor art. 521 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, asigurând un grad ridicat de protecție a mediului.	Compatibil
Articolul 2 Excluderi din domeniul de aplicare (1) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei directive următoarele:(a) efluenții gazoși emiși în atmosferă și dioxidul de carbon captat și transportat în scopul stocării		Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, art. 1 alin. (2), (3) și (4): (2) Prevederile prezentei legi nu se aplică: a) efluenților gazoși emiși în atmosferă;	Compatibil

geologice și stocat geologic în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului (1); (b) soluri (in situ), inclusiv soluri contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol; (c) soluri necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este sigur că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat; (d) deșeuri radioactive; (e) explozibili dezafecți; (f) materii fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alineatului (2) litera (b), paie și alte materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sunt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației. (2) În măsura în care intră sub incidența altor acte legislative comunitare, se exclud din domeniul de aplicare al prezentei directive următoarele: (a) ape uzate; (b) subproduse de origine animală inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului sau a compostului; (c) carcase de animale care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sunt eliminate conform Regulamentului (CE) nr. 1774/2002; (d) deșeuri rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a exploatării carierelor care intră sub incidența Directivei 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive (2); (e) substanțe destinate utilizării ca materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (3) și care nu constau din sau care nu conțin produse secundare animale. (3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte legislative comunitare aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor	b) terenurilor (in situ), inclusiv solurilor contaminate neexcavate și clădirilor legate permanent de sol; c) solurilor necontaminate și altor materiale naturale excavate în cadrul activităților de construcție, în cazul în care aceste materiale vor fi utilizate în stare naturală pe terenul de unde au fost excavate; d) deșeurilor radioactive; e) explozibililor dezafecți; f) materiilor fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alin. (3) lit. b), paielor și altor materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sînt folosite în agricultură sau silvicultură ori pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației. (3) În măsura în care sînt reglementate prin alte acte legislative, se exclud din domeniul de aplicare a prezentei legi următoarele: a) apele uzate; b) subprodusele de origine animală, inclusiv produsele transformate, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului ori a compostului; c) cadavrele animalelor care au murit în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv ale animalelor care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sînt eliminate conform prevederilor legale sanitar-veterinare; d) deșeurile care rezultă în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și depozitare a resurselor minerale, precum și cele rezultate din exploatarea carierelor. (4) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte legislative aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și ale	Compatibil	Compatibil
---	--	--------------------------	--------------------------

navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și ale secetei sau ale asanării terenurilor, nu intră sub incidența prezentei directive în cazul în care se dovedește că respectivele sedimente sunt nepericuloase. (4) Prin intermediul unor directive speciale pot fi stabilite norme speciale pentru cazuri individuale, sau care completează dispozițiile prezentei directive, privind gestionarea anumitor categorii de deșeuri.	secetei sau ale asanării terenurilor nu intră sub incidența prezentei legi în cazul în care se dovedește că respectivele sedimente sînt nepericuloase.		
Articolul 3 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „deșeuri” înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce; 2. „deșeuri periculoase” înseamnă orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase enumerate în anexa III; 2a. „deșeuri nepericuloase” înseamnă deșeurile care nu intră sub incidența punctului 2; 2b. „deșeuri municipale” înseamnă: (a) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat de la gospodării, inclusiv hârtia și cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, bio-deșeurile, lemnul, textilele, ambalajele, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori și deșeurile voluminoase, inclusiv saltelele și mobila; (b) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat din alte surse, în cazul în care deșeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere; Deșeurile municipale nu includ deșeurile provenite din producție, agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare, inclusiv nămolul de epurare, vehiculele scoase din uz sau deșeurile provenite din activități de construcție și demolări. Această definiție nu aduce atingere repartizării responsabilităților de gestionare a deșeurilor între actorii publici și cei privați; 2c. „deșeuri provenite din activități de construcție și demolări” înseamnă deșeuri generate de activități de construcție și demolări; 3. „uleiuri uzate” înseamnă toate uleiurile minerale sau lubrifiantii sintetici sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, art. 2 Noțiuni: pct. 9) <i>deșeu</i> – orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă sau are intenția ori obligația să îl arunce; pct. 11) <i>deșeuri periculoase</i> – orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase specificate în anexa nr. 3 și care se încadrează în categoria deșeurilor periculoase din Lista deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2018; pct. 10¹⁾ <i>deșeuri nepericuloase</i> – deșeuri care nu intră sub incidența punctului 11); pct. 10) <i>deșeuri municipale</i> – se referă la: a) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat care provin din gospodării, și deșeuri similare ca natură sau compoziție care provin din activități comerciale, industriale și administrative, menționate la categoria 20 din Lista deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2018, inclusiv hârtie și carton, sticlă, metale, materiale plastice, deșeuri biodegradabile, lemn, textile, ambalaje, echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori, precum și deșeuri voluminoase, inclusiv saltele și mobilă; b) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat din alte surse, în cazul în care deșeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere. Deșeurile municipale nu includ deșeurile din producție, cele rezultate din activitatea medicală, deșeurile din agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice, ape uzate și tratarea apelor uzate, inclusiv nămolurile de epurare, vehiculele scoase din uz și deșeurile provenite din activități de construcție și demolări. 11¹⁾ <i>deșeuri provenite din activități de construcție și demolări</i> – deșeuri generate de activități de construcție și demolări; pct. 24) <i>uleiuri uzate</i> – toate uleiurile minerale sau lubrifiantii sintetici, sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial;	Compatibil	

ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice; 4. „bio-deșeuri” înseamnă deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeuri alimentare și de bucătărie provenite de la gospodării, birouri, restaurante, depozite angro, cantine, firme de catering sau magazine de vânzare cu amănuntul și deșeuri comparabile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare; 4a. „deșeuri alimentare” înseamnă toate produsele alimentare definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (4) care au devenit deșeuri; 4b. „producător de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc” înseamnă orice fabricant, importator sau distribuitor sau orice altă persoană fizică sau juridică, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin intermediul contractelor la distanță în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului (5), care fie: (a) este stabilit într-un stat membru și fabrică produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc sub nume propriu sau sub marcă comercială proprie ori comandă proiectarea sau fabricarea acestora și le furnizează pentru prima dată sub nume propriu sau sub marcă comercială proprie pe teritoriul statului membru respectiv; (b) este stabilit într-un stat membru și revinde pe teritoriul statului membru respectiv, sub nume propriu sau sub marcă comercială proprie, produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc, fabricate de alți operatori economici, pe care nu figurează numele, denumirea comercială sau marca unui astfel de operator economic; (c) este stabilit într-un stat membru și furnizează pentru prima dată pe teritoriul statului membru respectiv, cu titlu profesional, produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc care provin dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță; sau (d) vinde produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc prin contracte la distanță direct utilizatorilor finali dintr-un stat membru, indiferent dacă este vorba sau nu de gospodării private, și este stabilit într-un alt stat membru sau într-o țară terță.	pct. 9¹) deșeuri biodegradabile – deșeuri care sunt supuse digestiei aerobe sau anaerobe, precum deșeurile alimentare și cele provenite din grădini, hârtia și cartonul; Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile 16) producător – înseamnă fabricanții, distribuitorii, importatorii, reprezentanții autorizați, care indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv operatorii economici străini care vând produse textile direct consumatorilor din Republica Moldova prin intermediul comerțului la distanță, plasează pe piață pentru prima dată produse textile, inclusiv produse textile purtate și uzate cu titlu profesional;	Parțial compatibil	
--	--	--------------------------------------	--

Sintagma „producător de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc” <u>nu include nici fabricantii, importatorii sau distribuitorii sau alte persoane fizice sau juridice care furnizează pe piață produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte uzate enumerate în anexa IVc evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare</u> sau produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc derivate din astfel de produse uzate sau din deșeuri de astfel de produse ori din părți ale acestora, nici croitorii independenți care confecționează articole personalizate; 4c. „a pune la dispoziție pe piață” înseamnă orice tip de furnizare a unui produs textil, asociat textilelor sau de încălțăminte enumerat în anexa IVc spre distribuire sau utilizare pe piața unui stat membru în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit; 4d. „organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor” înseamnă o entitate juridică ce organizează, din punct de vedere financiar sau din punct de vedere financiar și operațional, îndeplinirea obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor; 4e. „platformă online” înseamnă o platformă online în sensul definiției de la articolul 3 litera (i) din Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului (6); 4f. „furnizor de servicii de logistică” înseamnă un furnizor de servicii de logistică în sensul definiției de la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului (7); 4g. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală; 4h. „utilizator final” înseamnă utilizator final în sensul definiției de la articolul 3 punctul 21 din Regulamentul (UE) 2019/1020; 4i. „entitate din sectorul economiei sociale” înseamnă o entitate de drept privat care furnizează bunuri sau servicii și care funcționează în conformitate cu următoarele principii: (a) întâietatea oamenilor, precum și a obiectivelor sociale sau de mediu în raport cu profitul; (b) reinvestirea totalității sau a majorității profiturilor și a excedentelor pentru a-și urmări mai departe obiectivele sociale sau de mediu și pentru a desfășura activități în	Hotărârea de Guvern nr.561/2020 pentru aprobarea Regulamentului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, pct.5 16¹) plasare pe piață – activitatea definită conform art. 12 alin. (1) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; Hotărârea de Guvern nr.93/2023 pentru aprobare Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, art.12,pct.(2) Responsabilitatea extinsă a producătorului reprezintă totalitatea de obligații de ordin financiar și/sau organizatoric impuse producătorilor, în mod individual sau colectiv, pentru recuperarea și valorificarea sau reciclarea produselor scoase din uz sau devenite deșeuri. Hotărârea de Guvern nr.561/2020 pentru aprobarea Regulamentului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, 8¹) <i>consumator</i> – persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică sau profesională; Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct.7 subpct. 3) <i>consumator</i> – persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică sau profesională;	Compatibil Compatibil Compatibil Compatibil	
---	--	---	--

interesul membrilor sau utilizatorilor săi sau al societății în general; precum și (c) o guvernare democratică sau participativă; 4j. „produs de consum nevândut” înseamnă un produs de consum nevândut în sensul definiției de la articolul 2 punctul 37 din Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului (8); 5. „producător de deșeuri” înseamnă orice persoană ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană care efectuează operațiuni de pre-tratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri; 6. „deținător de deșeuri” înseamnă producătorul deșeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora; 7. „comerciant” înseamnă orice întreprindere care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor; 8. „broker” înseamnă orice întreprindere care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor; 9. „gestionarea deșeurilor” înseamnă colectarea, transportul, valorificarea (inclusiv trierea) și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker; 10. „colectare” înseamnă strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare; 11. „colectare separată” înseamnă colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora; 12. „prevenire” înseamnă măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc: (a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora; (b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și sănătății populației, sau (c) conținutul de substanțe periculoase al materialelor și produselor;	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, art.2,pct.(18) <i>producător de deșeuri</i> – orice persoană fizică sau juridică ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană juridică care efectuează operațiuni de pretratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri, sau o localitate din momentul în care locuitorii acesteia elimină deșeuri, în conformitate cu art. 23¹, într-o locație desemnată în acest scop; Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 2. Noțiuni (3) <i>broker</i> – orice persoană fizică sau juridică care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor; 15) <i>gestionarea deșeurilor</i> – colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supravegherea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker; 5) <i>colectare</i> – strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare, cu condiția ca stocarea deșeurilor într-o instalație de colectare a deșeurilor să nu depășească o perioadă de 9 luni; 6) <i>colectare separată</i> – colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat, în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora; 17) <i>prevenire</i> – măsuri luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc: a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea ciclului de viață a acestora; b) efectele nocive ale deșeurilor asupra mediului și sănătății populației; sau c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor.	Compatibil	Compatibil
--	--	--------------------------	--------------------------

13. „reutilizare” înseamnă orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute; 14. „tratare” înseamnă operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării; 15. „valorificare” înseamnă orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop, sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie în general. Anexa II stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă; 15a. „valorificare materială” înseamnă orice operațiune de valorificare, alta decât valorificarea energetică, și reprelucrarea în materiale care urmează să fie folosite drept combustibil sau alte modalități de producere a energiei. Aceasta cuprinde, printre altele, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și rambleierea; 16. „pregătirea pentru reutilizare” înseamnă operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pre-tratare; 17. „reciclare” înseamnă orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere; 17a. „rambleiere” înseamnă orice operațiune de valorificare în cadrul căreia se utilizează deșeuri nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deșeurile utilizate pentru rambleiere trebuie să înlocuiască materiale care nu sunt deșeuri, să fie adecvate pentru scopurile menționate mai sus și să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri; 18. „regenerarea uleiurilor uzate” înseamnă orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;	22) <i>reutilizare</i> – orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute; 23) <i>tratare</i> – operațiuni de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării; 25) <i>valorificare</i> – orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv în întreprinderi sau în economie în general. Anexa nr.2 stabilește o listă a operațiunilor de valorificare a deșeurilor; 26) <i>valorificarea energetică a deșeurilor</i> – utilizarea deșeurilor, într-un mod similar cu combustibilul, pentru a-și recupera conținutul energetic sau, într-un mod diferit, pentru a produce energie; 16) <i>pregătirea pentru reutilizare</i> – operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pretratare; 19) <i>reciclare</i> – orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de rambleiere; 18²⁾ <i>rambleierere</i> – metodă de valorificare a deșeurilor, în cadrul căreia se utilizează deșeuri nepericuloase în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deșeurile utilizate pentru rambleiere înlocuiesc materialele care nu sunt deșeuri; ele trebuie să fie adecvate pentru scopurile menționate și să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri; 21) <i>regenerarea uleiurilor uzate</i> – orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;	Compatibil	
--	--	--------------------------	--

19. „eliminare” înseamnă orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa I stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă; 20. „cele mai bune tehnici disponibile” înseamnă cele mai bune tehnici disponibile în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din Directiva 96/61/CE; 21. „schemă de răspundere extinsă a producătorilor” înseamnă un set de măsuri luate de statele membre pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs.	13) <i>eliminare</i> – orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa nr.1 stabilește o listă a operațiunilor de eliminare; 4) <i>cele mai bune tehnici disponibile (BAT)</i> – stadiul cel mai avansat și mai eficient înregistrat în dezvoltarea activităților și a metodelor de operare a acestora, care demonstrează posibilitatea practică a anumitor tehnici de a constitui referința pentru stabilirea valorilor-limită de emisie și a altor condiții de autorizare în scopul prevenirii poluării, iar în cazul în care acest fapt nu este posibil, pentru a reduce emisiile și impactul asupra mediului în ansamblul său;		
Articolul 4 Ierarhia deșeurilor 1. Următoarea ierarhie a deșeurilor se aplică ca ordine de prioritate în legislația și politica privind prevenirea și gestionarea deșeurilor: (a) prevenție; (b) pregătirea pentru reutilizare; (c) reciclare; (d) alte tipuri de recuperare, de exemplu, recuperarea energiei; și (e) eliminare. 2. Atunci când aplică ierarhia deșeurilor menționată la alineatul (1), statele membre iau măsuri pentru a încuraja opțiunile care oferă cel mai bun rezultat global din punct de vedere ecologic. Acest lucru poate necesita abaterea de la ierarhie a anumitor fluxuri de deșeuri în cazul în care acest lucru este justificat de o abordare a ciclului de viață privind impactul general al generării și gestionării acestor deșeuri. Statele membre se asigură că elaborarea legislației și politicii în materie de deșeuri este un proces pe deplin transparent, respectând normele naționale existente privind consultarea și implicarea cetățenilor și a părților interesate. Statele membre iau în considerare principiile generale de protecție a mediului, precum și principiile precauției și sustenabilității, fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, protecția resurselor, precum și impactul general asupra mediului, sănătății umane, economiei și societății, în conformitate cu articolele 1 și 13.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 3. Ierarhia gestionării deșeurilor și modalitatea aplicării acesteia (1) Ierarhia gestionării deșeurilor, astfel cum este prezentată mai jos, se aplică în calitate de ordine a priorităților în cadrul legislației și al politicii în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor: a) prevenirea; b) pregătirea pentru reutilizare; c) reciclarea; d) alte operațiuni de valorificare, inclusiv valorificarea energetică; e) eliminarea. (11) Gestionarea deșeurilor se bazează pe ierarhia gestionării deșeurilor, conform căreia prioritară este prevenirea generării deșeurilor, și, în cazul în care producerea deșeurilor nu poate fi prevenită, se respectă ordinea de priorități conform alin. (1). (2) Aplicarea ierarhiei gestionării deșeurilor, astfel cum este prevăzută la alin. (1), și respectarea acesteia sunt obligatorii pentru toți subiecții implicați în gestionarea deșeurilor, asigurând prevenirea generării deșeurilor și gestionarea eficientă și eficace a deșeurilor, inclusiv controlul acestor activități, astfel încât să se reducă efectele negative ale deșeurilor asupra mediului. (3) În sensul prevederilor alin. (2), pentru anumite fluxuri de deșeuri specifice, aplicarea ierarhiei gestionării deșeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viață privind efectele globale ale generării și gestionării acestor deșeuri.	Compatibil	

3. Statele membre utilizează instrumente economice și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, cum ar fi cele indicate în anexa IVa sau alte instrumente și măsuri adecvate.	(4) Ministerul Mediului asigură un proces transparent de elaborare a legislației și a politicilor în domeniul gestionării deșeurilor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional. (5) În aplicarea ierarhiei gestionării deșeurilor se iau în considerare principiile generale ale protecției mediului, precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, potrivit prevederilor art. 1 și 4. (6) Producătorii de deșeuri, indiferent de forma juridică de organizare (întreprindere, organizație, instituție publică și de menire socioculturală), care dețin mai mult de 10 angajați, pe lângă obligațiile menționate în prezenta lege, elaborează și implementează acțiuni de prevenire a generării deșeurilor și aplică ierarhia gestionării acestora, inclusiv acțiuni de colectare separată a deșeurilor generate de propria activitate. În cazul instituțiilor de asistență medicală, prevederile prezentului alineat se aplică indiferent de numărul de angajați. Articolul 31. Competențele privind activitățile de control în domeniul gestionării deșeurilor (1) Autoritățile teritoriale de mediu inspectează și iau măsuri pentru respectarea de către cei implicați în gestionarea deșeurilor a legislației de mediu și a condițiilor de autorizare stabilite conform legii. (2) Autoritățile teritoriale pentru sănătate publică exercită monitorizarea departamentală a cerințelor de gestionare a deșeurilor rezultate din activitățile medicale. (3) - abrogat. (4) Autoritățile vamale și reprezentanții Inspectoratului pentru Protecția Mediului și ai subdiviziunilor teritoriale ale acestuia controlează încărcăturile și iau măsuri pentru asigurarea conformității cu documentele însoțitoare și pentru respectarea prevederilor legale referitoare la îndeplinirea condițiilor de export, import și tranzit ale deșeurilor. (5) Supravegherea și controlul de stat al respectării de către persoanele juridice care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor a obligațiilor menționate la art.18 alin.(6) din prezenta lege sunt exercitate de către autoritatea competentă la nivel național în domeniul securității cibernetice potrivit Legii nr.48/2023 privind securitatea cibernetică. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile	Compatibil	Compatibil
---	--	-------------------	-------------------

	pct.9 subpct.1) să aplice ierarhia deșeurilor, conform art. 3 alin. (1) și (11), respectiv art. 31 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;		
Articolul 5 Subproduse (1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că o substanță sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanțe sau a respectivului obiect nu este considerat deșeu, ci un subprodus, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este sigură; (b) substanța sau obiectul pot fi utilizate direct, fără a fi supuse unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită; (c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție; și (d) utilizarea ulterioară este legală, și anume substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante privind produsul, protecția mediului și protecția sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației. (2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul unor substanțe sau obiecte specifice. Aceste criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și facilitează o utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). La adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia ia ca punct de plecare criteriile cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre toate criteriile adoptate de statele membre în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol și acordă prioritate practicilor repetabile de simbioză industrială în dezvoltarea criteriilor detaliate. (3) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criterii detaliate privind aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru substanțe sau obiecte specifice.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 5. Subproduse (1) Pentru ca o substanță sau un obiect, care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia, să nu fie considerat deșeu în sensul art.2 pct.9), dar să fie considerat subprodus, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții: a) utilizarea ulterioară a substanței sau obiectului respectiv este sigură; b) substanța sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită; c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție; și d) utilizarea ulterioară este legală, în sensul că substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele pertinente privind producția, protecția mediului și a sănătății populației pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației. (2) Deținătorul subprodusului întocmește documentația de însoțire, care să ateste conformitatea cu condițiile prevăzute la alin.(1), fiind obligat să predea subprodusul altei persoane cu documentația de însoțire. (3) Conținutul documentației de însoțire, criteriile și procedura de verificare a conformității substanței sau a obiectului considerat subprodus în condițiile prevăzute la alin.(1) sunt stabilite de Guvern. (4) O substanță sau un obiect este considerat deșeu dacă, în conformitate cu procedura menționată la alin.(3) din prezentul articol, nu se consideră subprodus și corespunde definiției prevăzute la art.2 pct.9).	Compatibil	

Statele membre transmit Comisiei o notificare privind respectivele criterii detaliate în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului (9) în cazurile în care directiva menționată impune o astfel de obligație.			
Articolul 6 Încetarea statutului de deșeu (1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de reciclare sau altei operațiuni de valorificare sunt considerate că au încetat să mai fie deșeuri dacă respectă următoarele condiții: (a) substanța sau obiectul urmează să fie utilizat în scopuri specifice; (b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză; (c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor; și (d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației. (2) Comisia monitorizează elaborarea în statele membre de criterii naționale de încetare a statutului de deșeu și evaluează nevoia de a elabora criterii la nivelul Uniunii pe această bază. În acest scop și dacă este cazul, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul anumitor tipuri de deșeuri; Respectivele criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și înlesnesc utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale. Printre ele se numără: (a) deșeuri autorizate ca material de intrare în procesul de valorificare; (b) procese și tehnici de tratare permise; (c) criterii de calitate privind încetarea statutului de deșeu pentru materialele care rezultă din operațiunea de valorificare în conformitate cu standardele aplicabile produselor, inclusiv valori-limită pentru poluanți, atunci când este necesar; (d) cerințe pentru sistemele de gestionare pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de încetare a statutului de deșeu, inclusiv pentru controlul calității și auto-	Legea 209/2016 privind deșeurile Articolul 6. Încetarea statutului de deșeu (1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) în momentul în care au trecut printr-o operațiune de valorificare prevăzută în anexa nr. 2 și îndeplinesc următoarele condiții: a) substanța sau obiectul rezultat se utilizează în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice; b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză; c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă normele aplicabile produselor; și d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației. (2) Criteriile specifice pentru încetarea statutului de deșeu se stabilesc în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare a anumitor categorii de deșeuri, precum agregatele, hârtia, sticla, metalele, anvelopele și textilele, luându-se în considerare eventualele efecte negative asupra mediului ale substanței sau produsului în cauză, inclusiv valoarea-limită pentru poluanți. (3) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri în conformitate cu alin. (1) și (2) din prezentul articol încetează de asemenea să mai fie considerate deșeuri, în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute de actele normative aprobate de Guvern, în cazul în care îndeplinesc cerințele privind valorificarea sau reciclarea anumitor categorii de deșeuri menționate la art. 49–51, 521, 54, 60 și 61. (3¹) La stabilirea criteriilor specifice pentru încetarea statutului de deșeu pentru anumite fluxuri de deșeuri, menționate la alin. (2), se ține cont de acțiunile de protecție a mediului și a sănătății populației, precum și de promovare a utilizării durabile și raționale a resurselor naturale. Aceste criterii trebuie să includă: a) modalitatea de utilizare a deșeurilor, inclusiv cantitatea acestora, în cadrul activităților de valorificare a deșeurilor; b) procese și metode permise de valorificare a deșeurilor; c) criteriile de calitate pentru substanța sau obiectul rezultat care nu mai este considerat deșeu după operațiunea de valorificare, în conformitate cu standardele de produs aplicabile, cerințele de	Compatibil	

monitorizare, precum și pentru acreditare, dacă este cazul; și (e) o cerință pentru o declarație de conformitate. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). Atunci când adoptă respectivele acte de punere în aplicare, Comisia ține cont de criteriile relevante stabilite de statele membre în conformitate cu alineatul (3) și le ia ca punct de plecare pe cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre aceste criterii. (3) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criterii detaliate pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru anumite tipuri de deșeuri. Respectivul criterii detaliate iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului și sănătății umane ale substanței sau ale obiectului în cauză și respectă cerințele stabilite la literale (a)-(e) de la alineatul (2). Statele membre transmit Comisiei o notificare privind aceste criterii în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 dacă directiva respectivă impune o astfel de obligație. (4) Dacă nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii sau la nivel național în temeiul alineatului (2) sau respectiv (3), un stat membru poate decide de la caz la caz sau poate lua măsurile care se impun pentru a verifica că anumite deșeuri au încetat să mai fie deșeuri pe baza condițiilor stabilite la alineatul (1) și, dacă este necesar, reflectând cerințele stabilite la alineatul (2) literale (a)-(e) și ținând cont de valorile limită pentru substanțe poluante și alte efecte adverse posibile asupra mediului și sănătății umane. Astfel de decizii de la caz la caz nu trebuie să fie notificate Comisiei în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535. Statele membre pot să publice informații despre deciziile de la caz la caz și despre rezultatele verificării de către autoritățile competente prin mijloace electronice. (5) O persoană fizică sau juridică care: (a) utilizează, pentru prima dată, un material care a încetat să mai fie deșeu și care nu a fost introdus pe piață; sau (b) introduce pe piață un material pentru prima dată după ce a încetat să mai fie deșeu; se asigură că materialul îndeplinește cerințele relevante în baza legislației aplicabile în materie de substanțe chimice și referitoare la produsul respectiv. Condițiile prevăzute la alineatul (1) trebuie să fie îndeplinite înainte ca legislația	calitate pentru substanța sau obiectul rezultat, inclusiv valorile-limită pentru poluanți și nivelul impurităților, după caz; d) cerințele pentru eliberarea, păstrarea și deținerea documentelor care atestă conformitatea substanței sau a obiectului rezultat. (3²) Criteriile specifice pentru încetarea statutului de deșeu pentru anumite fluxuri de deșeuri se stabilesc în actele normative aprobate de Guvern. În cazul în care pentru anumite fluxuri de deșeuri nu au fost stabilite criterii specifice și există solicitare din partea deținătorului de deșeuri în vederea stabilirii acestora, Agenția de Mediu analizează și verifică împreună cu reprezentanții Inspectoratului pentru Protecția Mediului îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), în baza metodologiei aprobate prin ordinul ministrului mediului, și propune criterii specifice pentru fluxurile respective. (4) Deținătorul de deșeuri prezintă autorității administrative cu funcții de reglementare în domeniul gestionării deșeurilor, menționată la art.10 alin.(1), solicitarea privind încetarea statutului de deșeu în conformitate cu prevederile alin.(1)–(3) din prezentul articol, în modul stabilit de Guvern. (5) Solicitarea privind încetarea statutului de deșeu se depune odată cu cererea de obținere a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, emise în baza Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale. Operatorul instalației de valorificare a deșeurilor prezintă suplimentar documentele care atestă conformitatea proceselor prin care deșeurile respective încetează să mai fie deșeuri, cu condiția că acestea îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) din prezentul articol. (6) Agenția de Mediu retrace sau reperfectează autorizațiile menționate la alin. (5) dacă există o modificare a condițiilor care sunt decisive pentru eliberarea acestora ori substanța sau obiectul rezultat încetează să mai îndeplinească condițiile prevăzute la alin. (1). (7) Atunci când substanța sau obiectul nu mai este considerat deșeu se respectă cerințele de înregistrare a acestuia conform Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice. Persoanele fizice sau juridice care utilizează sau care produc o substanță sau un articol ce nu mai sunt considerate deșeuri, fiind disponibile pe piață pentru prima dată, se asigură că substanța sau articolul în cauză respectă cerințele de înregistrare prevăzute în Legea nr. 277/2018 privind substanțele chimice. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile	Compatibil
--	---	--------------------------

privind substanțele chimice și produsele să se aplice la materialele care au încetat să mai fie deșeuri.	pct. 52 subpct. 4) deșeurile textile încetează să mai fie considerate deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) și art. 6 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile în momentul în care: a) au trecut printr-o operațiune de valorificare prevăzută în anexa nr. 2 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; b) îndeplinesc criteriile stabilite de art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; c) îndeplinesc cerințele privind valorificarea sau reciclarea anumitor categorii de deșeuri menționate la art. 521 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, în scopul atingerii Țintelor de valorificare și reciclare prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament.		
Articolul 7 Lista deșeurilor (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă prin întocmirea și revizuirea, în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, a unei liste de deșeuri. ◀ Lista deșeurilor include deșeuri periculoase și ia în considerare originea și compoziția deșeurilor și, dacă este cazul, valorile limită de concentrație a substanțelor periculoase. Lista de deșeuri este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos. Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect sau respectiva substanță va fi considerat(ă) deșeu în orice împrejurare. O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției de la articolul 3 punctul 1. (2) Un stat membru poate considera anumite deșeuri ca deșeuri periculoase în cazul în care, chiar dacă nu figurează ca atare pe lista de deșeuri, acestea prezintă una sau mai multe din proprietățile enumerate în anexa III. Statul membru notifică imediat astfel de situații Comisiei și furnizează Comisiei toate informațiile relevante. În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată. (3) În cazul în care un stat membru deține dovezi conform cărora anumite deșeuri care figurează pe listă ca fiind periculoase nu prezintă niciuna din proprietățile enumerate în anexa III, acesta le poate trata ca nepericuloase. Statul membru notifică fără întârziere situațiile de acest tip Comisiei și furnizează Comisiei toate dovezile necesare în	Legea 209/2016 privind deșeurile Articolul 7. Lista deșeurilor (1) Lista deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, se actualizează periodic de către Ministerul Mediului și se aprobă de Guvern. (11) Deșeurile sunt clasificate după categorii, subcategorii și tipuri de deșeuri, fie ca deșeuri periculoase sau nepericuloase, fie ca alte deșeuri, așa cum se definesc în Lista deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2018. (12) În contextul alin. (11), alte deșeuri sunt cele care nu sunt în corespundere cu definiția prevăzută la art. 2 pct. 11). Deșeurile municipale amestecate sunt considerate alte deșeuri, chiar dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 2 pct. 11). (2) Lista deșeurilor este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos. (21) Deșeurile care se încadrează în categoria deșeurilor periculoase ori sunt amestecate sau contaminate cu deșeuri periculoase sau deșeuri periculoase tratate pot fi clasificate ca alte deșeuri numai dacă proprietățile lor periculoase, evaluate ca proprietăți periculoase ale deșeurilor în conformitate cu anexa nr. 3, au fost eliminate din acestea. (3) Includerea unei substanțe sau a unui obiect în Lista deșeurilor nu înseamnă că acestea se consideră ca fiind deșeu în orice împrejurare. O substanță sau un obiect se consideră ca fiind deșeu numai în cazul în care corespunde noțiunii prevăzute la art. 2 pct. 9). (4) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice, indiferent de genul de activitate, tipul de proprietate și forma juridică de organizare, de sursa de finanțare, inclusiv autoritățile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, sunt obligați să încadreze fiecare tip de deșeu generat din propria	Compatibil	

lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată. (4) Reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase nu se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos. (6) Statele membre pot considera deșeurile drept nepericuloase în conformitate cu lista deșeurilor menționată la alineatul (1). (7) Comisia asigură faptul că lista deșeurilor și orice revizuire a acestei liste respectă în mod corespunzător principiile clarității, inteligibilității și accesibilității pentru utilizatori, în special pentru întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri).	activitate în codurile din Lista deșeurilor conform actelor normative aprobate de Guvern. (5) În cazul unui tip de deșeu care se încadrează, potrivit Listei deșeurilor, sub două coduri diferite, în funcție de posibila prezență a unor caracteristici periculoase (codurile marcate cu asterisc), încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, a testelor efectuate cu utilizarea metodelor de testare aplicabile descrise în Regulamentul privind stabilirea metodelor de testare, aprobat de Guvern, sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional, a buletinelor de analiză și a altor documente relevante. (6) Laboratorul de referință, stabilit de către Agenția de Mediu, analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea și încadrarea deșeurilor. (7) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției în scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de tratare și de eliminare a acestora. (8) În baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante puse la dispoziție de producătorii și deținătorii de deșeuri menționați la alin. (4) și (7) din prezentul articol, autoritatea administrativă menționată la art.10 alin.(1) consideră că un deșeu este periculos, chiar dacă acesta nu figurează în Lista deșeurilor, atunci când acesta prezintă una sau mai multe din proprietățile specificate în anexa nr. 3. (9) În cazul în care Agenția de Mediu constată, în baza analizelor de laborator sau a studiilor de fezabilitate, că un deșeu care se clasifică în lista deșeurilor ca fiind periculos nu prezintă niciuna dintre proprietățile specificate în anexa nr. 3, acesta se consideră ca fiind nepericulos. (10) Se interzice reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos. Hotărârea Guvernului nr. 99/2018 pentru aprobarea Listei deșeurilor Pct. 7 . Se stabilesc 20 de categorii de deșeuri în funcție de sursa generării acestora, care sînt definite printr-un cod format din primele două cifre ale codului complet menționat în pct.6 din prezenta listă. Tabel 1 - Lista categoriilor de deșeuri	Compatibil	
--	---	--------------------------	--

CAPITOLUL II CERINȚE GENERALE Articolul 8 Răspunderea extinsă a producătorului 1. Pentru a consolida reutilizarea și prevenirea, reciclarea și alte forme de recuperare a deșeurilor, statele membre pot lua măsuri legislative sau nelegislative pentru a se asigura că orice persoană fizică sau juridică care dezvoltă, produce, prelucrează, tratează, vinde sau importă produse în mod profesional (producătorul produsului) are răspundere extinsă a producătorului. Astfel de măsuri pot include acceptarea produselor returnate și a deșeurilor care rămân după utilizarea acestor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și responsabilitatea financiară pentru astfel de activități. Aceste măsuri pot include obligația de a furniza informații disponibile publicului cu privire la măsura în care produsul este reutilizabil și reciclabil. În cazul în care astfel de măsuri includ instituirea de scheme de răspundere extinsă a producătorilor, se aplică cerințele minime generale prevăzute la articolul 8a. Statele membre pot decide ca producătorii de produse care își asumă responsabilități financiare sau financiare și organizatorice pentru gestionarea etapei de deșeuri din ciclul de viață al unui produs în mod independent ar trebui să aplice o parte din cerințele minime generale prevăzute la articolul 8a sau toate acestea. 2. Statele membre pot lua măsuri adecvate pentru a încuraja proiectarea produselor și a componentelor produselor în scopul de a reduce impactul acestora asupra mediului și generarea de deșeuri în cursul producției și utilizării ulterioare a produselor și pentru a se asigura că recuperarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri au loc în conformitate cu articolele 4 și 13. Astfel de măsuri pot încuraja, printre altele, dezvoltarea, producția și comercializarea de produse și componente ale produselor care sunt potrivite pentru utilizări multiple, care conțin materiale reciclate, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și ușor de reparat și care, după ce au devenit deșeuri, sunt adecvate pentru pregătirea pentru reutilizare și reciclare, pentru a facilita implementarea corectă a ierarhiei deșeurilor. Măsurile țin cont de impactul produselor pe tot	Tabel 2 - Lista deșeurilor Capitolul III CERINȚE GENERALE PRIVIND GESTIONAREA DEȘEURILOR Legea 209/2016 privind deșeurile Articolul 12. Responsabilitatea extinsă a producătorilor (1) Pentru a consolida reutilizarea și prevenirea, reciclarea și alte tipuri de valorificare a deșeurilor, persoanele fizice sau juridice (producătorul produsului) care, la nivel profesional, proiectează, produc, prelucrează, tratează și plasează pe piață produsele menționate la alin. (14) sunt supuse regimului de responsabilitate extinsă a producătorului. În sensul prezentei legi, plasare pe piață înseamnă orice tip de furnizare a unui produs pe piață pentru prima dată, cu titlu profesional, spre distribuire, consum sau utilizare în cursul unei activități comerciale, fie contra cost, fie gratuit. Punerea în liberă circulație (importul) se consideră plasare pe piață. (1¹) Pentru persoanele fizice și juridice de pe teritoriul Republicii Moldova care nu au relații fiscale cu sistemul bugetar al acesteia, înregistrate la Agenția Servicii Publice, plasarea pe piață se efectuează în baza regulamentului aprobat de Guvern, cu condiția plasării pe piață pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale ale Republicii Moldova. (2) Responsabilitatea extinsă a producătorului reprezintă totalitatea de obligații de ordin financiar și/sau organizatoric impuse producătorilor, în mod individual sau colectiv, pentru recuperarea și valorificarea sau reciclarea produselor scoase din uz sau devenite deșeuri. Activitățile pentru aplicarea responsabilității extinse a producătorului vizează măsurile de acceptare a produselor returnate și a deșeurilor care rămân după utilizarea respectivelor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și asigurarea financiară pentru aceste activități după cum urmează: a) opțional, în mod individual (sistem individual) – pentru produsele comercializate destinate altor utilizatori decât gospodăriile casnice; b) obligatoriu, în mod colectiv (sistem colectiv) – pentru produsele comercializate destinate consumului în gospodăriile casnice, cu respectarea prevederilor alin. (17); c) în mod individual sau în mod colectiv – pentru vehiculele scoase din uz, anvelopele uzate și uleiurile uzate, cu respectarea prevederilor alin. 171. (2¹) Contribuțiile financiare plătite de producătorii de produse pentru îndeplinirea obligațiilor responsabilității extinse a	Compatibil	
--	---	--------------------------	--

parcursul ciclului lor de viață, de ierarhia deșeurilor și, după caz, de potențialul de reciclare multiplă. 3. Atunci când aplică răspunderea extinsă a producătorului, statele membre iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, precum și impactul general asupra mediului, sănătății umane și social, respectând necesitatea de a asigura buna funcționare a pieței interne. 4. Răspunderea extinsă a producătorului se aplică fără a aduce atingere responsabilității pentru gestionarea deșeurilor, astfel cum este prevăzută la articolul 15 alineatul (1), și fără a aduce atingere legislației existente specifice fluxului de deșeuri și specifice produsului. 5. Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și actorii implicați în schemele de răspundere extinsă a producătorilor privind punerea în aplicare practică a cerințelor minime generale prevăzute la articolul 8a. Aceasta include, printre altele, schimbul de informații privind cele mai bune practici pentru a asigura o guvernanta adecvată, cooperarea transfrontalieră în ceea ce privește schemele de răspundere extinsă a producătorilor și o bună funcționare a pieței interne, privind caracteristicile organizatorice și monitorizarea organizațiilor care pun în aplicare obligațiile de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, privind modularea contribuțiilor financiare, privind selecția operatorilor de gestionare a deșeurilor și privind prevenirea aruncării deșeurilor. Comisia publică rezultatele schimbului de informații și poate oferi orientări cu privire la aceste aspecte și la altele relevante. Comisia publică, în consultare cu statele membre, orientări privind cooperarea transfrontalieră în ceea ce privește schemele de răspundere extinsă a producătorilor și privind modularea contribuțiilor financiare menționate la articolul 8a alineatul (4) litera (b). În cazul în care este necesar pentru a evita denaturarea pieței interne, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii în vederea aplicării uniforme a articolului 8a alineatul (4) litera (b), excluzând însă orice determinare precisă a nivelului contribuțiilor. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). Articolul 8a Cerințe minime generale pentru schemele de răspundere extinsă a producătorilor	producătorului acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care producătorul le plasează pe piață: a) costurile aferente colectării separate a deșeurilor și transportului ulterior al lor, precum și operațiunilor de tratare, inclusiv de tratare necesară pentru îndeplinirea obiectivelor privind gestionarea deșeurilor, și costurile necesare pentru atingerea țințelor menționate la alin. (5) lit. g), luându-se în considerare veniturile dobândite din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare obținute din produsele lor și din taxele de depozitare nerevendicate; b) costurile aferente furnizării de informații adecvate deținătorilor de deșeuri în conformitate cu alin. (5) lit. f); c) costurile aferente colectării de date și obligațiilor de raportare în conformitate cu alin. (5) lit. c); d) costurile aferente implementării sistemului de depozit pentru ambalajele reutilizabile și cele de unică folosință; e) alte cheltuieli de ordin administrativ. (22) În cazul onorării obligațiilor aferente responsabilității extinse a producătorului în mod colectiv, contribuțiile financiare sunt modulate, în măsura posibilităților, pe produse individuale sau grupuri de produse similare, luându-se în considerare durabilitatea acestora și potențialul lor de reparare, de reutilizare și de reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, ținându-se cont de ciclul de viață a produsului. (23) Contribuțiile financiare menționate la alin. (21) și (22) nu depășesc costurile necesare pentru a furniza servicii de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Aceste costuri sunt stabilite, în mod transparent, între actorii implicați în sistemul colectiv. (24) Sistemele colective sunt obligate să introducă în actul lor de constituire organul de control – cenzorul. Pentru asigurarea transparenței în utilizarea contribuțiilor financiare, la solicitarea membrilor sistemului colectiv, cenzorul întocmește anual raportul privind activitatea financiară a sistemului colectiv. Concomitent, activitatea sistemului colectiv este auditată o dată la 3 ani de către un auditor extern. Raportul se prezintă atât membrilor sistemului colectiv, cât și autorităților de control, la cerere. (3) Activitățile pentru aplicarea responsabilității extinse a producătorului trebuie să fie însoțite de măsurile necesare pentru a încuraja atât proiectarea ecologică și producerea de produse, cât și utilizarea componentelor și materialelor care au un impact redus asupra mediului și care generează o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare, precum și pentru a se asigura că valorificarea și eliminarea produselor care	
---	---	--

1. În cazul în care schemele de răspundere extinsă a producătorilor sunt instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), inclusiv în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, statele membre: (a) a defini în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor actorilor relevanți implicați, inclusiv producătorii de produse care introduc produse pe piața statului membru, organizațiile care pun în aplicare obligații de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora, operatorii de deșeuri privați sau publici, autoritățile locale și, după caz, operatorii de reutilizare și pregătire pentru reutilizare și întreprinderile economiei sociale; (b) în conformitate cu ierarhia deșeurilor, stabilește obiective de gestionare a deșeurilor, vizând atingerea cel puțin a obiectivelor cantitative relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, Directiva 94/62/CE, Directiva 2000/53/CE, Directiva 2006/66/CE și Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului (10), și stabilește alte obiective cantitative și/sau calitative considerate relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor; (c) să se asigure că există un sistem de raportare pentru colectarea de date privind produsele introduse pe piața statului membru de către producătorii de produse supuse răspunderii extinse a producătorilor și date privind colectarea și tratarea deșeurilor rezultate din aceste produse, specificând, după caz, fluxurile de deșeuri, precum și alte date relevante în sensul literei (b); (d) să asigure un tratament egal al producătorilor de produse, indiferent de originea sau dimensiunea acestora, fără a impune o sarcină de reglementare disproporționată producătorilor de cantități mici de produse, inclusiv întreprinderilor mici și mijlocii. 2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deținătorii de deșeuri vizați de schemele de răspundere extinsă a producătorilor instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sunt informați cu privire la măsurile de prevenire a generării de deșeuri, centrele de reutilizare și pregătire pentru reutilizare, sistemele de preluare și colectare, precum și la prevenirea aruncării deșeurilor. Statele membre iau, de asemenea, măsuri pentru a crea stimulente pentru ca deținătorii de deșeuri să își asume responsabilitatea de a-și depune deșeurile în sistemele de	au devenit deșeuri se realizează în conformitate cu respectarea prevederilor art. 3 și 4. Prezența substanțelor periculoase în produsele menționate la alin. (14), supuse în mod prioritar reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, precum mercurul, cadmiul, plumbul, cromul hexavalent, bifenilii polibromurați, eterii de difenil polibromurați și substanțele ce distrug stratul de ozon, inclusiv hidroclorofluorocarburile, este reglementată prin prezenta lege și prin actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. (4) Măsurile menționate la alin. (2) trebuie să încurajeze dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor cu utilizări multiple, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul unei valorificări sigure și al unei eliminări ce nu poluează mediul. (5) Producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului sunt obligați: a) să asigure, conform cerințelor aprobate de Guvern, etichetarea și marcarea produselor și utilizarea simbolurilor care indică faptul că produsul face obiectul unei colectări separate, fiind interzisă eliminarea acestuia; b) să asigure organizarea și funcționarea sistemelor individuale sau colective de gestionare a respectivelor fluxuri de deșeuri pe tot teritoriul țării, fără a se limita la acele zone în care colectarea și gestionarea deșeurilor sunt cele mai profitabile; b¹) să asigure mijloacele financiare sau financiare și organizatorice necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de responsabilitate extinsă a producătorului; b²) să instituie un mecanism de autocontrol adecvat și, dacă este cazul, susținut de audituri independente periodice pentru a evalua gestiunea lor financiară, inclusiv conformitatea cu cerințele prevăzute la alin.(21) lit. a) și b) și calitatea datelor colectate și raportate în conformitate cu lit. d) din prezentul alineat; c) să se înregistreze în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, deținută de Agenția de Mediu, prin transmiterea documentelor indicate în actele normative adoptate conform alin. (15), și să primească numărul de înregistrare; d) să asigure evidența, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, a punerii la dispoziție pe piață a produselor pe o perioadă de 5 ani, raportând anual autorității de reglementare cantitatea de produse puse la dispoziție pe piață în cazul onorării responsabilității extinse a producătorului în mod individual. La prezentarea dovezii de membru al unui sistem colectiv, această responsabilitate va fi onorată de către un sistem colectiv;		
---	--	--	--

colectare separată existentă, în special, acolo unde este cazul, prin stimulente economice sau reglementări. 3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice producător de produse sau organizație care pune în aplicare obligații de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse: (a) are o acoperire geografică, de produse și materiale clar definită, fără a limita zonele respective la cele în care colectarea și gestionarea deșeurilor sunt cele mai profitabile; (b) asigură o disponibilitate adecvată a sistemelor de colectare a deșeurilor în zonele menționate la litera (a); (c) are mijloacele financiare necesare sau mijloacele financiare și organizatorice pentru a-și îndeplini obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului; (d) pune în aplicare un mecanism adecvat de autocontrol, susținut, acolo unde este cazul, de audituri independente periodice, pentru a evalua: (eu) gestionarea sa financiară, inclusiv respectarea cerințelor prevăzute la literele (a) și (b) ale alineatului (4); (ii) calitatea datelor colectate și raportate în conformitate cu alineatul (1) litera (c) din prezentul articol și cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1013/2006; (e) pune la dispoziția publicului informații privind atingerea obiectivelor de gestionare a deșeurilor menționate la alineatul (1) litera (b) și, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorilor, și informații despre: (eu) proprietatea și calitatea de membru al acesteia; (ii) contribuțiile financiare plătite de producătorii de produse per unitate vândută sau per tonă de produs introdus pe piață; și (iii) procedura de selecție a operatorilor de gestionare a deșeurilor. 4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în conformitate cu obligațiile sale privind răspunderea extinsă a producătorului, contribuțiile financiare plătite de producătorul produsului: (a) acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care producătorul le introduce pe piață în statul membru în cauză: — costurile colectării separate a deșeurilor și ale transportului și tratării ulterioare a acestora, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii în materie de gestionare a deșeurilor, precum și costurile necesare	e) să prezinte, la etapa de înregistrare în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, dovada unui sistem individual sau să certifice calitatea de membru al unui sistem colectiv de colectare, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri; f) să deruleze programe educaționale și de informare/conștientizare privind colectarea și tratarea produselor ce au devenit deșeuri; g) să asigure, în mod individual sau prin intermediul sistemelor colective, realizarea țintelor de colectare și reciclare a produselor ce au devenit deșeuri, stabilite de Guvern; h) să pună la dispoziția publicului informații cu privire la atingerea țăintelor menționate la alin. (5) lit. g) și, în cazul îndeplinirii în mod colectiv a obligațiilor aferente responsabilității extinse a producătorului, informații cu privire la: — fondatori și membri; — contribuțiile financiare plătite de producătorii de produse pe unitate vândută sau pe tonă de produs plasat pe piață; și — procedura de selecție a operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor; — costurile operaționale aferente gestionării deșeurilor; i) să raporteze anual Agenției de Mediu rezultatele privind implementarea planului de operare și a celui financiar, inclusiv costurile operaționale aferente gestionării deșeurilor, și privind implementarea responsabilității extinse a producătorului, conform cerințelor aprobate de Guvern. (6) Distribuitorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului sunt obligați: a) să se înregistreze în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, deținută de Agenția de Mediu; b) să asigure, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, evidența plasării pe piață a produselor pe o perioadă de 5 ani precedenți și să raporteze anual autorității de reglementare cantitatea de produse puse la dispoziție pe piață. (7) Producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului își onorează în mod individual obligațiile stipulate în acest articol și prezintă autorității de reglementare dovada existenței sistemelor individuale de preluare gratuită și colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri. (8) În cazul în care producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului își onorează obligațiile stipulate în acest articol în mod colectiv, prin aderarea la un sistem colectiv, responsabilitatea individuală va fi	
---	---	--

pentru îndeplinirea altor obiective și ținte menționate la alineatul (1) litera (b), ținând cont de veniturile din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare din produsele sale și din taxele de depozitare nerevendicate; — costurile aferente furnizării de informații adecvate deținătorilor de deșeuri în conformitate cu alineatul (2), — costurile colectării și raportării datelor în conformitate cu litera (c) de la alineatul (1). Prezentul punct nu se aplică schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite în temeiul Directivei 2000/53/CE, 2006/66/CE sau 2012/19/UE; (b) în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorilor, sunt modulate, acolo unde este posibil, pentru produse individuale sau grupuri de produse similare, în special ținând cont de durabilitatea, reparabilitatea, reutilizabilitatea și reciclabilitatea acestora, precum și de prezența substanțelor periculoase, adoptând astfel o abordare bazată pe ciclul de viață și fiind aliniate cu cerințele stabilite de legislația relevantă a Uniunii și, acolo unde este disponibil, pe baza unor criterii armonizate pentru a asigura buna funcționare a pieței interne; și (c) nu depășesc costurile necesare pentru furnizarea serviciilor de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor. Aceste costuri se stabilesc în mod transparent între actorii implicați. În cazul în care acest lucru este justificat de necesitatea de a asigura o gestionare adecvată a deșeurilor și viabilitatea economică a schemei de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre se pot deroga de la împărțirea responsabilității financiare astfel cum este prevăzută la litera (a), cu condiția ca: (eu) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite pentru a atinge obiectivele și țintele de gestionare a deșeurilor stabilite în temeiul actelor legislative ale Uniunii, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare; (ii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite la sau după 4 iulie 2018 pentru a atinge obiectivele și țintele de gestionare a deșeurilor stabilite exclusiv în legislația statelor membre, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare; (iii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite înainte de 4 iulie 2018 pentru a atinge obiectivele și țintele de gestionare a deșeurilor	subsidiară responsabilității sistemului colectiv, acesta fiind responsabil de colectarea separată a produselor ce au devenit deșeuri, de asigurarea țințelor de reciclare, valorificare și eliminare în condiții sigure pentru mediu a produselor ce au devenit deșeuri, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. Devin fondatori ai sistemelor colective numai operatorii economici și/sau structurile asociative ale producătorilor care cad sub incidența noțiunii de producători de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, prevăzută în actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. Sistemele colective care acționează în numele producătorilor se autorizează de Agenția de Mediu conform art.25. (8¹) Producătorii care și-au delegat atribuțiile unui sistem colectiv conform alin. (8) nu își pot delega atribuțiile unui altui sistem colectiv în timpul anului calendaristic în curs (cu excepția cazului în care autorizarea este suspendată sau retrasă). (8²) Sistemele colective acceptă cererea de aderare/excludere a membrilor la sfârșitul anului calendaristic, cu actualizarea și transmiterea către Agenția de Mediu a planului operațional și financiar. (9) Sistemele colective care acționează în numele producătorilor de echipamente electrice și electronice sunt obligate să constituie un comision, în baza garanțiilor financiare prezentate de producători, care să acopere sumele necesare finanțării operațiunilor de colectare, tratare, valorificare și eliminare nepoluante a deșeurilor de echipamente electrice și electronice generate în gospodăriile private și a vehiculelor scoase din uz, provenite de la produsele introduse pe piața națională de către producătorii care au aderat la sistemul colectiv și care și-au încetat activitatea. Modalitățile de calcul și gestionare a garanției financiare se stabilesc prin actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. (9¹) Sistemele colective și sistemele individuale sunt responsabile de îndeplinirea obligațiilor privind atingerea țințelor de colectare, reciclare și/sau valorificare a deșeurilor generate de produsele supuse responsabilității extinse a producătorului, conform actelor normative privind gestionarea produselor respective, aprobate de Guvern. (10) La elaborarea măsurilor privind aplicarea responsabilității extinse a producătorului menționate la alin. (2), Agenția de Mediu ia în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică a acestor masuri, efectele globale asupra mediului și	
--	---	--

stabilite exclusiv în legislația statelor membre, producătorii de produse suportă cel puțin 50 % din costurile necesare; și cu condiția ca restul costurilor să fie suportate de producătorii sau distribuitorii originali de deșeuri. Această derogare nu poate fi utilizată pentru a reduce proporția costurilor suportate de producătorii de produse în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite înainte de 4 iulie 2018. 5.Statele membre stabilesc un cadru adecvat de monitorizare și aplicare a legii pentru a se asigura că producătorii de produse și organizațiile care pun în aplicare obligații de răspundere extinsă a producătorilor în numele lor își îndeplinesc obligațiile de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv în cazul vânzărilor la distanță, că mijloacele financiare sunt utilizate în mod corespunzător și că toți actorii implicați în implementarea schemelor de răspundere extinsă a producătorilor raportează date fiabile. În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, mai multe organizații pun în aplicare obligații de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, statul membru în cauză numește cel puțin un organism independent de interesele private sau însărcinează o autoritate publică cu supravegherea punerii în aplicare a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorilor. Fiecare stat membru permite producătorilor de produse stabiliți în alt stat membru care introduc produse pe teritoriul său să numească o persoană juridică sau fizică stabilită pe teritoriul său ca reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor unui producător legate de schemele de răspundere extinsă a producătorilor pe teritoriul său. În scopul monitorizării și verificării respectării obligațiilor producătorului produsului în legătură cu schemele de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre pot stabili cerințe, cum ar fi cerințe de înregistrare, informare și raportare, care trebuie îndeplinite de o persoană juridică sau fizică care urmează să fie numită ca reprezentant autorizat pe teritoriul lor. 6. Statele membre asigură un dialog periodic între părțile interesate relevante implicate în implementarea schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv producătorii și distribuitorii, operatorii privați sau publici de gestionare a deșeurilor, autoritățile locale, organizațiile societății civile și, după caz, actorii din economia socială, rețelele de reutilizare și reparare și operatorii care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare.	a sănătății populației, precum și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne. (11) În scopul evaluării performanțelor atinse în colectarea, tratarea, valorificarea sau eliminarea produselor ce au devenit deșeuri, Agenția de Mediu menține și actualizează Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, care este parte componentă a SIA MD. (12) Informația despre activitățile producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, care vizează acceptarea produselor returnate și a deșeurilor care rămân după utilizarea respectivelor produse, caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și răspunderea financiară pentru acestea, este pusă în mod obligatoriu la dispoziția publicului. (13) Regimul de responsabilitate extinsă a producătorului este aplicat fără a aduce atingere răspunderii pentru gestionarea deșeurilor, prevăzută la art. 18 alin. (1), și legislației specifice existente privind fluxul de deșeuri și produse. (14) În scopul promovării responsabilității extinse a producătorului, prioritar vor fi supuse acestor reglementări următoarele produse: a) baterii și acumulatori; b) echipamente electrice și electronice; c) vehicule; d) uleiuri; e) ambalaje; f) anvelope; g) produse textile. (15) Mecanismul de implementare a responsabilității extinse a producătorului pentru produsele menționate la alin. (14) se stabilește prin actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. (16) Este interzisă plasarea pe piață a produselor menționate la alin. (14) furnizate de către producătorii care, contrar prevederilor de la alin.(5) lit.c), nu s-au înregistrat în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului. De asemenea este interzisă publicitatea acestor produse. (17) În scopul asigurării atingerii țintelor de colectare a deșeurilor, producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului care își onorează obligația în mod colectiv colaborează, prioritar și în bază de contract, cu autoritatea administrației publice locale, conform art.		
--	--	--	--

7.Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că schemele de răspundere extinsă a producătorilor care au fost instituite înainte de 4 iulie 2018 respectă prezentul articol până la 5 ianuarie 2023. Pentru baterii, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului (11), ◀ statele membre iau măsuri pentru a se asigura că schemele de răspundere extinsă a producătorilor care au fost instituite înainte de 4 iulie 2018 respectă prezentul articol până la 18 august 2025. 8.Furnizarea de informații către public în temeiul prezentului articol nu aduce atingere păstrării confidențialității informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii și cu legislația națională.	11 alin. (5), la dezvoltarea sistemului complementar de colectare a deșeurilor generate de utilizarea produselor precum echipamentele electrice și electronice, bateriile și acumulatorii, ambalajele, produsele textile. (17¹) Vehiculele scoase din uz, anvelopele uzate și uleiurile uzate sunt gestionate prin punctele de colectare, organizate de producătorii individuali sau de sistemele colective, prin intermediul centrelor de comercializare a produselor respective ori al centrelor de servicii auto. (18) Este interzisă colectarea deșeurilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului de către alte entități decât cele prevăzute la alin. (17) și operatorii autorizați pentru tratarea acestor deșeuri, contractați de către sistemele individuale sau colective. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile XIV. IMPORT PRODUSE PURTATE/UZATE 92.Importul deșeurilor textile în Republica Moldova este interzis în temeiul art. 63, cu excepția categoriilor de deșeuri prezentate în anexa nr. 7, la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. 93.Importatorii care introduc pe piață produse textile uzate/purtate în scopul reutilizării sunt considerați producători conform prevederilor pct. 7, subpct.16) și se supun prevederilor prezentului Regulament. 94.Importul produselor textile uzate/purtate destinate reutilizării nu se consideră import de deșeuri, cu condiția prezentării documentelor justificative privind starea și destinația acestora, conform pct.95 . 95.La momentul importului, importatorii sunt obligați să prezinte următoarele documente justificative: 1)un certificat de colectare separată și sortare emis de către o autoritate competentă sau de un operator autorizat din statul de origine; 2)un raport de evaluare a conformității, care să ateste că produsele textile sunt curate, necontaminate și în stare corespunzătoare pentru reutilizare directă; 3)o declarație pe propria răspundere a importatorului privind destinația lotului (reutilizare, nu valorificare ca deșeu). 96.Produsele textile uzate/purtate care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 95 sunt considerate deșeuri textile conform art. 2 alin. 9) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, și se supun prevederilor pct. 92 a prezentului Regulament. 97.În cazul în care autoritățile vamale sau de mediu constată că produsele textile importate nu îndeplinesc condițiile stabilite la	Compatibil	
--	---	--------------------------	--

	pct. 95 pentru a fi considerate apte pentru reutilizare acestea pot dispune refuzul intrării pe teritoriul Republicii Moldova, cu respectarea cerințelor prezentului Regulament.		
Articolul 9 Prevenirea generării de deșeuri (1) Statele membre iau măsuri de prevenire a generării de deșeuri. Cel puțin, măsurile respective: (a) promovează și sprijină modelele durabile de consum și de producție; (b) încurajează conceperea, fabricarea și utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile (inclusiv în ceea ce privește durata de viață și absența obsolescenței programate), pot fi reparate, reutilizate și modernizate; (c) vizează produsele care conțin materii prime de importanță critică în scopul de a preveni transformarea acestora în deșeuri; (d) încurajează reutilizarea produselor și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reparare și reutilizare, inclusiv, în special, pentru echipamentele electrice și electronice, textile și mobilă, precum și pentru ambalaje și materialele și produsele folosite în construcții; (e) încurajează, după caz, și fără a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală, disponibilitatea pieselor de schimb, a manualelor de instrucțiuni, a informațiilor tehnice sau a altor instrumente, a echipamentelor sau programelor informatice care permit repararea și reutilizarea produselor fără a le compromite calitatea și siguranța; (f) reduc generarea de deșeuri în cadrul proceselor legate de producția industrială, extracția mineralelor, fabricare, construcții și demolări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile; (i) promovează reducerea conținutului de substanțe periculoase în materiale și produse, fără a aduce atingere cerințelor legale armonizate prevăzute la nivelul Uniunii referitoare la respectivele materiale și produse, și garantează că orice furnizor al unui articol, conform definiției de la articolul 3 punctul 33 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (12), pune la dispoziția Agenției Europene pentru Produse Chimice informațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din regulamentul menționat începând cu 5 ianuarie 2021;	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 3¹. Prevenirea generării deșeurilor (1) Persoanele fizice și juridice asigură prevenirea generării deșeurilor în cadrul desfășurării activității lor, de asemenea asigură reducerea volumului și a proprietăților periculoase ale acestora. (2) Persoanele fizice și juridice care desfășoară activități economice, care fabrică produse sunt obligate să asigure ca dezvoltarea și fabricarea produselor să limiteze generarea deșeurilor, în special a deșeurilor periculoase, în cadrul proceselor legate de producția industrială, extracția mineralelor, activitățile de construcție și demolări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile conform art. 2 pct. 4), și, în cazul în care nu este posibil de a preveni generarea deșeurilor, persoanele respective sunt obligate să asigure cel mai înalt nivel posibil de valorificare a deșeurilor, în conformitate cu ierarhia gestionării deșeurilor. (3) Persoanele fizice și juridice fabrică și plasează pe piață produse și componente ale produselor care conțin materiale reciclate (în cazul în care este fezabil din punct de vedere tehnologic) sau recuperabile în alt mod la încheierea duratei ciclului de viață și atunci când devin deșeuri, astfel încât să se reducă cantitatea de deșeuri, în special a deșeurilor care nu pot fi refolosite sau reciclate, precum și riscurile pentru mediu și sănătatea populației. (4) Producătorii de produse alimentare previn și reduc generarea de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării produselor, reduc pierderile alimentare în cadrul acestor etape ale lanțului alimentar, contribuind astfel la reducerea cu 50% a deșeurilor alimentare pe cap de locuitor, la nivel mondial, până în anul 2030. (5) Persoanele fizice și juridice care activează în cadrul comerțului angro, comerțului cu amănuntul, al altor tipuri de distribuție, precum și în sectorul de alimentație publică asigură reducerea pierderilor alimentare în cadrul acestor etape ale lanțului alimentar. Prioritare sunt măsurile de prevenire a pierderii și a risipei de alimente, stabilite conform Legii nr. 299/2022 privind prevenirea pierderii și risipei de alimente. (6) Persoanele fizice sau juridice, în mod prioritar, pot composta materialul biodegradabil produs prin activitățile lor, pentru a preveni producerea de deșeuri, în cazul în care compostul produs	Compatibil	

(j) reduc volumul deșeurilor generate, în special al deșeurilor care nu pot fi pregătite pentru reutilizare sau reciclare; (k) identifică produsele care reprezintă sursa principală a gunoaielor aruncate, în special în mediul natural și în cel marin, și adoptă măsuri corespunzătoare pentru a preveni și a reduce gunoaiile aruncate provenite de la astfel de produse; în cazul în care statele membre decid să îndeplinească această obligație prin aplicarea pe piață a unor măsuri restrictive, acestea se asigură că restricțiile respective sunt proporționale și nediscriminatorii; (l) vizează încetarea generării de deșeuri marine ca o contribuție la obiectivul de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la prevenirea și reducerea semnificativă a poluării marine de toate tipurile; și (m) dezvoltă și sprijină campanii de informare în scopul sensibilizării cu privire la prevenirea generării de deșeuri și la aruncarea de gunoaie. (2) Agenția Europeană pentru Produse Chimice creează o bază de date care conține datele ce trebuie transmise acesteia în temeiul alineatului (1) litera (i), în termen de 5 ianuarie 2020 și menține această bază de date. Agenția Europeană pentru Produse Chimice permite accesul operatorilor de tratare a deșeurilor la această bază de date. Aceasta permite, de asemenea, accesul la respectiva bază de date și pentru consumatori, la cerere. (3) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri. În acest scop, acestea utilizează indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri care sunt generate. (4) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor adoptate de acestea privind reutilizarea, măsurând gradul de reutilizare pe baza metodologiei comune prevăzute de actul de punere în aplicare menționat la alineatul (7), începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act de punere în aplicare. (7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a institui indicatori care să măsoare progresele globale înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri și adoptă, până la 31 martie 2019, un act de punere în aplicare în vederea stabilirii unei metodologii comune pentru raportarea cu	este utilizat în activitățile acestora, iar procesul de compostare nu pune în pericol mediul sau sănătatea populației. (7) Persoanele fizice și juridice care desfășoară activități economice gestionează procesul de compostare în așa fel încât să asigure descompunerea microbiană aerobă a materiei organice fără formarea de mirosuri sau emisii de metan. Compostarea materialului biologic de origine animală poate fi efectuată numai într-o instalație autorizată conform art. 25 din prezenta lege și care îndeplinește cerințele de prelucrare a subproduselor de origine animală, prevăzute de Legea nr.129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman. Compostul care nu este utilizat în activitățile acestora se consideră deșeu de rând cu alte deșeuri rezultate din compostare. (8) Producătorii, importatorii, deținătorii de deșeuri și operatorii instalațiilor și/sau activităților de gestionare a deșeurilor, în cadrul desfășurării activităților lor, asigură respectarea măsurilor de prevenire a generării deșeurilor și de gestionare a acestora, prevăzute în Programul național pentru gestionarea deșeurilor, și aplică în activitățile lor prioritățile de prevenire a generării deșeurilor și de management al deșeurilor. (9) Operatorii instalațiilor și/sau activităților de gestionare a deșeurilor asigură ca activitățile lor de gestionare a deșeurilor și orice informații pe care le oferă publicului despre aceste activități să fie în corespundere cu ordinea de priorități privind prevenirea generării deșeurilor și gestionarea acestora. (10) Persoanele fizice și juridice care desfășoară activități economice dezvoltă și sprijină campanii de informare în scopul sensibilizării opiniei publice cu privire la prevenirea generării deșeurilor și la eliminarea acestora, conform art. 3 alin. (6). Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile II. PREVENIRE 8. Pentru protejarea sănătății populației și a mediului, precum și pentru evitarea eliminării necontrolate a deșeurilor textile, producătorii de produse textile sunt obligați să aplice măsuri de prevenire pe întreg ciclul de viață al produselor, în vederea reducerii cantității deșeurilor generate. 9. Producătorii, în completarea măsurilor de prevenire prevăzute în anexa nr. 4 a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, au obligația: 1) să aplice ierarhia deșeurilor, conform art. 3 alin. (1) și (11), respectiv art. 31 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 2) să aplice principii de proiectare ecologică, astfel încât produsele textile să fie mai durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile, cu utilizarea pe cât posibil a materialelor sigure și cu	Compatibil
--	---	--------------------------

privire la reutilizarea produselor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). (9) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează datele privind reutilizarea puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (3), pentru a analiza fezabilitatea instituirii unor măsuri de încurajare a reutilizării produselor, inclusiv fezabilitatea stabilirii unor obiective cantitative. Comisia analizează, de asemenea, fezabilitatea instituirii unor alte măsuri de prevenire a generării de deșeuri, inclusiv obiective de reducere a deșeurilor. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.	conținut redus de substanțe periculoase, în conformitate cu prevederile legislației naționale și, după caz, cu standardele europene aplicabile; 3)să utilizeze materii prime reciclabile și/sau biodegradabile în măsura în care este fezabil; 4)să reducă supra-producția și să combată practici de tip fast fashion; 5)să nu elimine prin incinerare sau depozitare, produsele textile noi nevândute, cu excepția cazurilor justificate tehnic, de sănătate publică sau de securitate, aprobate de autoritatea competentă; 6)să dezvolte modele de afaceri circulare individual sau în parteneriat cu alți producători, deținători de patente de întreprinzător inclusiv întreprinderi sociale axate pe închiriere, reutilizare, reparare, recondiționare și utilizarea de materiale reciclate și regenerabile; 7)să informeze consumatorii despre îngrijirea corectă a produselor textile și despre opțiunile de reutilizare, reparare sau reciclare; 8)să eticheteze corect produsele textile, oferind informații despre compoziția fibroasă, metode de întreținere și alte aspecte relevante pentru a prelungi durata de viață a produsului; 9)să sprijine, individual sau prin intermediul sistemelor colective de responsabilitate extinsă a producătorului, desfășurarea campaniilor de informare cu privire la metode aplicabile pentru prevenirea generării deșeurilor textile și modalități de reutilizare disponibile; 10)să colaboreze cu instituții de învățământ și ONG-uri pentru inițierea de proiecte demonstrative, ateliere sau campanii dedicate reutilizării textilelor purtate/uzate., stimulând inovația socială și implicarea comunității; 11)să integreze, în măsura posibilităților, criterii de trasabilitate digitală (ex. cod QR, etichetă inteligentă sau pașaport digital pentru produs) pentru a facilita monitorizarea ciclului de viață și a destinației textilelor; aceste cerințe se vor aplica gradual, conform planului național de implementare.		
Articolul 9a Prevenirea generării de risipă alimentară 1. Statele membre iau măsuri adecvate pentru a preveni generarea de risipă alimentară de-a lungul întregului lanț de aprovizionare cu alimente, în producția primară, în prelucrare și producție, în comerțul cu amănuntul și în alte forme de distribuție a alimentelor, în restaurante și servicii alimentare, precum și în gospodării. Aceste măsuri includ cel puțin următoarele:		Prevederile UE netranspuse	

(a) dezvoltarea și sprijinirea intervențiilor de schimbare comportamentală pentru a reduce risipa alimentară și a campaniilor de informare pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la prevenirea risipei alimentare; (b) identificarea și abordarea ineficiențelor în funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente și sprijinirea cooperării între toți actorii, asigurând în același timp o distribuție echitabilă a costurilor și beneficiilor măsurilor de prevenire, care pot include combaterea practicilor de piață care cauzează risipă alimentară și sprijinirea comercializării și utilizării produselor pentru care a fost acordată o derogare de la articolul 76 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (13) în temeiul alineatului (4) al articolului respectiv, numai în condițiile, dacă există, în care a fost acordată o astfel de derogare; (c) încurajarea donării de alimente și a altor tipuri de redistribuire pentru consumul uman, asigurând prioritizarea utilizării umane față de hrana animalelor și reprocesarea în produse nealimentare; (d) sprijinirea formării și a dezvoltării competențelor, precum și facilitarea accesului la oportunități de finanțare, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii și entitățile economiei sociale; (e) încurajarea și promovarea inovării și a soluțiilor tehnologice care contribuie la prevenirea risipei alimentare, fără a aduce atingere Regulamentului (UE) 2025/40 al Parlamentului European și al Consiliului (14), în special articolului 6 al acestuia. Statele membre se asigură că toți actorii relevanți din lanțul de aprovizionare cu alimente sunt implicați proporțional cu capacitatea și rolul lor în prevenirea generării de risipă alimentară de-a lungul lanțului de aprovizionare respectiv, cu un accent special pe prevenirea unui impact disproporționat asupra întreprinderilor mici și mijlocii. Statele membre, după consultarea băncilor de alimente și a altor organizații de redistribuire a alimentelor, iau măsuri, după caz, pe baza oricărui sistem național existent de donare de alimente, pentru a se asigura că operatorii economici identificați de statele membre ca având un rol semnificativ în prevenirea și generarea de risipă alimentară, propun acorduri de donație băncilor de alimente și altor organizații de redistribuire a alimentelor, astfel încât să se faciliteze donarea de alimente nevândute care sunt sigure pentru consumul uman și la un cost rezonabil pentru operatorii economici.			
---	--	--	--

2. Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor lor de prevenire a risipei alimentare, inclusiv respectarea obiectivelor de reducere a risipei alimentare menționate la alineatul (4), prin măsurarea nivelurilor de risipă alimentară pe baza metodologiei stabilite în conformitate cu alineatul (3). 3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește stabilirea unei metodologii comune și a unor cerințe minime de calitate pentru măsurarea uniformă a nivelurilor de risipă alimentară. 4. Statele membre iau măsurile necesare și adecvate pentru a atinge, până la 31 decembrie 2030, următoarele obiective de reducere a risipei alimentare la nivel național: (a) reducerea generării de deșeuri alimentare în procesarea și fabricarea cu 10% în comparație cu cantitatea de deșeuri alimentare generată ca medie anuală între 2021 și 2023; (b) reducerea generării de risipă alimentară pe cap de locuitor, în special în comerțul cu amănuntul și alte tipuri de distribuție de alimente, în restaurante și servicii alimentare, precum și în gospodării, cu 30% în comparație cu cantitatea de risipă alimentară generată ca medie anuală între 2021 și 2023. 5. În cazul în care, în legătură cu obiectivele de reducere a risipei alimentare, un stat membru este în măsură să furnizeze date pentru un an anterior anului 2021, care au fost colectate utilizând metodele stabilite în Decizia delegată (UE) 2019/1597 a Comisiei (15) sau, pentru anii anteriori anului 2020, utilizând metode comparabile cu metodologia și cerințele minime de calitate pentru măsurarea uniformă a nivelurilor de risipă alimentară, astfel cum sunt prevăzute în decizia delegată respectivă, statul membru poate utiliza un an anterior ca perioadă de referință. Până la 17 aprilie 2027, statul membru notifică Comisiei și celorlalte state membre intenția sa de a utiliza un an anterior și, pentru un an anterior anului 2020, furnizează Comisiei datele și metodele de măsurare utilizate pentru colectarea acestora și pune la dispoziția publicului aceste date și metode de măsurare. 6. Pentru a sprijini statele membre în atingerea obiectivului de reducere a risipei alimentare prevăzut la alineatul (4) litera (b), până la 17 octombrie 2027, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc un factor de corecție pentru a ține cont de creșterea sau scăderea turismului în raport cu perioada de referință pentru stabilirea obiectivului de reducere a risipei alimentare. Actele de punere în aplicare			
--	--	--	--

respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). 7. În cazul în care Comisia consideră că datele referitoare la un an anterior anului 2020 nu respectă condițiile prevăzute la alineatul (5), aceasta adoptă, în termen de șase luni de la primirea unei notificări efectuate în conformitate cu alineatul respectiv, o decizie prin care solicită statului membru să utilizeze o medie anuală între 2021 și 2023, 2020 sau un an anterior anului 2020, alta decât cea propusă de statul membru respectiv, ca perioadă de referință. 8. Până la 31 decembrie 2027, Comisia revizuieste obiectivele care trebuie atinse până în 2030, prevăzute la alineatul (4), în vederea, dacă este cazul, modificării acestor obiective și/sau extinderii obiectivelor la alte etape ale lanțului de aprovizionare cu alimente și în vederea luării în considerare a stabilirii de noi obiective după 2030. Revizuirea menționată la primul paragraf include: (a) o evaluare a amplitudinii și a cauzelor risipei alimentare și ale pierderilor în producția primară și o identificare și o evaluare a fezabilității pârghiilor adecvate pentru reducerea acestor risipe și pierderi; (b) o evaluare a posibilității de a introduce obiective obligatorii din punct de vedere juridic în ceea ce privește alineatul (4) literele (a) și (b), care trebuie atinse până în 2035; și (c) o evaluare a impactului modificărilor nivelurilor de producție asupra posibilității de realizare a obiectivului de reducere a risipei alimentare în ceea ce privește punctul 4 litera (a). Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. 9. Statele membre își coordonează acțiunile pentru a preveni risipa alimentară și fac schimb de bune practici, inclusiv prin intermediul Platformei UE privind pierderile alimentare și risipa alimentară.			
Articolul 10 Valorificarea 1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deșeurile sunt supuse unor operațiuni de pregătire pentru reutilizare, reciclare sau alte operațiuni de recuperare, în conformitate cu articolele 4 și 13. 2. În cazul în care este necesar pentru a se respecta alineatul (1) și pentru a facilita sau îmbunătăți pregătirea	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 13. Valorificarea deșeurilor (1) Producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația valorificării acestora cu respectarea prevederilor art. 3 alin. (1)–(3) și art. 4. (11) Operatorul poate desfășura activitatea de valorificare a deșeurilor doar în condițiile în care instalația:	Compatibil	

pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de recuperare, deșeurile fac obiectul unei colectări separate și nu se amestecă cu alte deșeuri sau alte materiale cu proprietăți diferite. 3. Statele membre pot permite derogări de la alineatul (2), cu condiția îndeplinirii a cel puțin uneia dintre următoarele condiții: (a) colectarea anumitor tipuri de deșeuri împreună nu afectează potențialul acestora de a fi supuse pregătirii pentru reutilizare, reciclării sau altor operațiuni de recuperare în conformitate cu articolul 4 și are ca rezultat un rezultat al acestor operațiuni de o calitate comparabilă cu cel obținut prin colectarea separată; (b) colectarea separată nu oferă cel mai bun rezultat de mediu atunci când se iau în considerare impactul general asupra mediului al gestionării fluxurilor de deșeuri relevante; (c) Colectarea separată nu este fezabilă din punct de vedere tehnic, având în vedere bunele practici în domeniul colectării deșeurilor; (d) Colectarea separată ar implica costuri economice disproporționate, ținând cont de costurile impactului negativ asupra mediului și sănătății al colectării și tratării deșeurilor mixte, de potențialul de îmbunătățire a eficienței colectării și tratării deșeurilor, de veniturile din vânzările de materii prime secundare, precum și de aplicarea principiului „poluatorul plătește” și a răspunderii extinse a producătorului. Statele membre revizuiesc periodic derogările prevăzute la prezentul alineat, ținând cont de bunele practici în materie de colectare separată a deșeurilor și de alte evoluții în gestionarea deșeurilor. 4. Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că deșeurile care au fost colectate separat în vederea pregătirii pentru reutilizare și reciclare în temeiul articolului 11 alineatul (1) și al articolului 22 nu sunt incinerate, cu excepția deșeurilor rezultate din operațiunile ulterioare de tratare a deșeurilor colectate separat, pentru care incinerarea oferă cel mai bun rezultat de mediu în conformitate cu articolul 4. 5. În cazul în care este necesar pentru a se conforma alineatului (1) din prezentul articol și pentru a facilita sau îmbunătăți recuperarea, statele membre iau măsurile necesare, înainte sau în timpul recuperării, pentru a elimina substanțele, amestecurile și componentele periculoase din	a) este situată pe un teren, cu sau fără construcții, atribuit în folosință în acest scop prin decizie a consiliului local sau raional ori prin hotărâre de Guvern, construit sau amenajat corespunzător, în baza actelor permissive emise conform prevederilor Codului urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023, precum și este supusă recepției finale sau este o instalație mobilă de valorificare a deșeurilor; b) este autorizată pentru valorificarea deșeurilor, conform art. 25; și c) respectă condițiile tehnice de funcționare, care să asigure protecția mediului și a sănătății populației. (2) Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri sunt obligați să colecteze separat cel puțin următoarele categorii de deșeuri: hârtie, materiale plastice, sticlă, metale, textile și deșeuri biologice. (3) Valorificarea deșeurilor într-o instalație de reciclare/recuperare conform operațiunilor prevăzute în anexa nr. 2, cu excepția operațiunilor R12 și R13, va avea ca rezultat deșeuri care pot fi materie primă secundară, care devin parte componentă a solului sau se transformă în energie. În aceste condiții, operatorul poate solicita aplicarea prevederilor art. 6 privind încetarea statutului de deșeu. (4) Operatorii instalațiilor autorizate care valorifică deșeurile au următoarele obligații: a) să se asigure că produsele rezultate în urma valorificării deșeurilor (materie primă secundară) respectă cerințele pentru plasarea pe piață; b) să evite formarea de stocuri de deșeuri care urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera poluarea mediului sau care ar prezenta riscuri asupra sănătății populației; c) să folosească cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deșeurilor; d) să îndeplinească cerințele minime de tratare a deșeurilor rezultate în urma utilizării produselor menționate la art. 12 alin. (14) lit. a)–c), stabilite de Guvern. (5) Programul național pentru gestionarea deșeurilor, având la bază prevederile art. 3 și 4, include operațiuni de valorificare a tuturor deșeurilor prin metode care nu pun în pericol mediul și sănătatea populației. (6) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1)–(4), în scopul facilitării sau îmbunătățirii valorificării, deșeurile sunt păstrate separat, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de		
--	---	--	--

deșeurile periculoase în vederea tratării acestora în conformitate cu articolele 4 și 13. 6. Până la 31 decembrie 2021, statele membre prezintă Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol în ceea ce privește deșeurile municipale și deșeurile biologice, inclusiv privind acoperirea materială și teritorială a colectării separate și orice derogări în temeiul alineatului (3).	vedere tehnic, economic și al protecției mediului, și nu se amestecă cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite. (7) Deșeurile municipale colectate separat, acceptabile pentru reutilizare sau reciclare, în special hârtia, materialele plastice, sticla, metalele, textilele și deșeurile biologice, nu pot fi predate spre incinerare într-o instalație de recuperare a energiei din deșeuri, cu excepția deșeurilor generate în timpul prelucrării lor, a căror putere calorică în substanța uscată este mai mare de 6,5 MJ/kg, asigurându-se că incinerarea deșeurilor astfel generate într-o instalație de valorificare energetică a deșeurilor aduce cel mai bun rezultat din punctul de vedere al protecției mediului în conformitate cu ierarhia gestionării deșeurilor.		
Articolul 11 Pregătirea pentru reutilizare și reciclarea (1) Statele membre iau măsuri de promovare a activităților de pregătire pentru reutilizare, în special prin încurajarea instituirii și sprijinirea rețelelor de pregătire pentru reutilizare și de reparare, prin facilitarea, atunci când acest lucru este compatibil cu gestionarea corespunzătoare a deșeurilor, a accesului rețelelor respective la deșeurile deținute de schemele sau instalațiile de colectare, care pot fi pregătite pentru reutilizare, însă nu sunt prevăzute să fie pregătite pentru reutilizare de respectivele scheme sau instalații, și prin promovarea utilizării instrumentelor economice, a criteriilor aplicabile achizițiilor publice, a obiectivelor cantitative sau a altor măsuri. Statele membre iau măsuri de promovare a unei reciclări de înaltă calitate și, în acest scop, sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), instituie colectarea separată a deșeurilor. Cu condiția respectării articolului 10 alineatele (2) și (3), statele membre introduc colectarea separată cel puțin pentru hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la 1 ianuarie 2025, și pentru textile. Pentru a respecta obiectivele stabilite la prezentul articol, statele membre se asigură că există infrastructura necesară pentru colectarea separată a deșeurilor, inclusiv o acoperire materială și teritorială adecvată a punctelor de colectare separată, în conformitate cu articolul 28 alineatul (3) litera (cb). Statele membre iau măsuri de promovare a demolărilor selective pentru a permite eliminarea și manipularea în condiții de siguranță a substanțelor periculoase și pentru a facilita reutilizarea și reciclarea de înaltă calitate prin	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 14. Reutilizarea și reciclarea deșeurilor (1) Pentru respectarea prevederilor prezentei legi și asigurarea unui înalt nivel de eficiență a folosirii resurselor se stabilesc următoarele obiective ale politicii de stat: a) până în 2025 – introducerea sistemelor de colectare separată a hârtiei, sticlei, metalelor și maselor plastice cu respectarea art. 13 alin. (6); b) până în 2030 – pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor, cum ar fi, cel puțin, hârtia, sticla, metalele și masele plastice provenind din produsele casnice și, eventual, din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din consumul casnic, se mărește la un nivel minim de 30% din masă totală; c) până în 2030 – pregătirea pentru reutilizare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de rambleiere, care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte substanțe, deșeuri nepericuloase provenite din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale, se mărește la un nivel minim de 55% din masa totală. (11) Deșeurile utilizate pentru rambleiere, conform alin. (1) lit. c), trebuie să înlocuiască materialele care nu sunt deșeuri, să corespundă scopului și să fie limitate la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestui scop. Pentru rambleiere pot fi utilizate numai deșeurile care corespund din punct de vedere tehnic pentru o astfel de operațiune și care nu vor pune în pericol mediul sau sănătatea populației. Este interzisă diluarea sau amestecarea deșeurilor pentru a respecta limitele de rambleiere. (2) Programul național pentru gestionarea deșeurilor aprobat de Guvern conține măsurile corespunzătoare pentru a promova:	Compatibil	

eliminarea selectivă a materialelor, precum și măsuri de instituire a unor sisteme de sortare pentru deșeurile provenite din activități de construcție și demolări, cel puțin pentru lemn, materiale minerale (beton, cărămidă, gresie și ceramică, piatră), metal, sticlă, plastic și ghips. (2) Pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei directive și pentru a trece la o economie circulară europeană cu un înalt grad de eficiență în utilizarea resurselor, statele membre adoptă măsurile necesare destinate realizării următoarelor obiective: (a) până în 2020, pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor, cum ar fi, cel puțin, hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din gospodării și, eventual, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din gospodării, se mărește la un nivel minim de 50 % din masa totală; (b) până în 2020, pregătirea pentru reutilizarea, reciclarea și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, a deșeurilor nepericuloase provenind din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din CED, se mărește la un nivel minim de 70 % din masă; (c) până în 2025, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 55 % din greutate; (d) până în 2030, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 60 % din greutate; (e) până în 2035, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 65 % din greutate. (3) Un stat membru poate să amâne cu până la cinci ani termenele stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la alineatul (2) literele (c), (d) și (e), dacă respectivul stat membru: (a) a pregătit pentru reutilizare și a reciclat mai puțin de 20 % sau a eliminat prin depozitare peste 60 % din deșeurile sale municipale generate în 2013, potrivit datelor indicate în chestionarul comun al OCDE și Eurostat; și (b) cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenelor prevăzute la alineatul (2) litera (c), (d) sau (e), informează Comisia cu privire la intenția sa de a amâna termenul respectiv și prezintă un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa IVb.	a) reutilizarea produselor și activitățile de pregătire pentru reutilizare, în special prin măsuri de stimulare a creării unor rețele de reparare și reutilizare și prin sprijinirea acestora, prin utilizarea instrumentelor economice și a criteriilor referitoare la achizițiile publice, prin obiective cantitative stabilite de acte normative aprobate de Guvern; b) reciclarea de înaltă calitate și introducerea, în acest scop, a sistemelor de colectare separată a deșeurilor, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, iar aceste sisteme respectă standardele de calitate stabilite pentru sectoarele de reciclare corespunzătoare. (3) În scopul atingerii obiectivelor politicii de stat prevăzute la alin.(1), autoritățile/instituțiile publice și alte entități responsabile, producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația: a) începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, să asigure inițierea activităților de introducere a sistemelor de colectare separată conform alin. (1) lit. a); b) să realizeze activitățile de reutilizare și reciclare a deșeurilor în conformitate cu obiectivele specificate la alin. (1) lit. b) și c). (4) La fiecare trei ani, Ministerul Mediului, în colaborare cu celelalte autorități implicate în gestionarea deșeurilor, înaintează Guvernului rapoarte privind stadiul îndeplinirii obiectivelor, în conformitate cu art. 36. În cazul neîndeplinirii obiectivelor, acest raport include motivele eșecului respectiv și măsurile pe care autoritățile implicate le inițiază în vederea îndeplinirii obiectivelor. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile VI. REUTILIZAREA, RECONDIȚIONAREA PRODUSELOR TEXTILE ȘI A DEȘEURILOR TEXTILE 43.Pregătirea pentru reutilizare a produselor textile uzate și care au statut de deșeu se realizează în scopul extinderii ciclului de viață al acestora și diminuării cantităților de deșeuri generate, prin operațiuni de verificare, curățare, recondiționare și reparare, conform definițiilor prevăzute în prezentul Regulament. 44.În vederea realizării țintelor pentru reutilizare specificate în pct. 52 și anexa nr. 7 din prezentul Regulament, sistemele individuale sau colective pot colabora cu întreprinderi sociale, deținători de patente de întreprinzător și alți operatori care desfășoară activități de reparare, recondiționare, modernizare, refabricare sau alte procese similare care vizează prelungirea duratei de viață a produselor textile, respectând prevederile prezentului Regulament.	Compatibil	
--	---	--------------------------	--

(4) În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în conformitate cu alineatul (3) litera (b), în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele stabilite în anexa IVb, Comisia poate solicita unui stat membru să-și revizuiască planul. Statul membru respectiv prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării din partea Comisiei. (5) În cazul amânării termenului de îndeplinire a obiectivelor în conformitate cu alineatul (3), statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru ca rata de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale să crească după cum urmează: (a) la minimum 50 % până în 2025 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (c); (b) la minimum 55 % până în 2030 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (d); (c) la minimum 60 % până în 2035 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (e). (6) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări și a fracțiunilor acestora de materiale specifice, a deșeurilor textile, a deșeurilor comerciale, a deșeurilor industriale nepericuloase și a altor fluxuri de deșeuri, precum și posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare în ceea ce privește deșeurile municipale și a unor obiective privind reciclarea bio-deșeurilor municipale. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. (7) Până la 31 decembrie 2028, Comisia evaluează obiectivul prevăzut la alineatul (2) litera (e). În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Comisia evaluează tehnologiile de coprocesare care permit introducerea de minerale în procesul de incinerare a deșeurilor municipale. În cazul în care se găsește o metodologie fiabilă, Comisia analizează, în cadrul evaluării menționate, dacă mineralele în cauză pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor de reciclare.	45. Pentru atingerea țintei minime totale de pregătire pentru reutilizare a deșeurilor textile colectate separat prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament, producătorii, individual sau prin intermediul sistemelor colective, vor organiza și finanța activități de recondiționare, reparare sau modernizare a produselor textile, în vederea reintegrării acestora în circuitul economic. 46. În procesul de pregătire pentru reutilizare se acordă prioritate operațiunilor de recondiționare și reparare, astfel încât produsele textile să își recapete funcționalitatea inițială și să poată fi donate sau reintroduse pe piață, în conformitate cu standardele igienico-sanitare aplicabile. 47. Producătorii și sistemele colective asigură reutilizarea produselor textile purtate/uzate și care au statut de deșeu prin modernizare, recondiționare, refabricare sau reparare, în condițiile stabilite de prezentul Regulament. 48. Produsele textile nevândute, care nu pot fi plasate pe piață, dar nu prezintă riscuri pentru viața și sănătatea consumatorilor, nu pot fi distruse prin incinerare sau depozitare. Acestea vor fi redistribuite cu prioritate prin donație sau transferate către operatori autorizați pentru reciclare sau valorificare, cu indicarea explicită a operațiilor aplicabile, conform anexei nr. 2 la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. 49. Produsele textile recondiționate, reparate sau pregătite pentru reutilizare trebuie să fie etichetate corespunzător cu mențiunea „reutilizat”, „recondiționat” sau „reparat”, pentru a asigura transparență și informarea corectă a consumatorilor. 50. Operatorii implicați în recondiționare, reparare și reutilizare au obligația să respecte condițiile igienico-sanitare corespunzătoare, astfel încât produsele textile reutilizate să nu prezinte riscuri pentru sănătatea consumatorilor.		
---	--	--	--

Articolul 11a Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor (1) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3): (a) statele membre calculează greutatea deșeurilor municipale generate și pregătite pentru reutilizare sau reciclate într-un an calendaristic concret; (b) greutatea deșeurilor municipale pregătite pentru reutilizare se calculează ca greutatea produselor sau a componentelor produselor care au devenit deșeuri municipale și care au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, curățare sau reparare pentru a se permite reutilizarea lor fără nicio operațiune suplimentară de sortare sau pre-tratare; (c) greutatea deșeurilor municipale reciclate se calculează ca greutatea deșeurilor care, după ce au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, sortare și altor operațiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de prelucrarea ulterioară și pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunile de reciclare în care deșeurile sunt, de fapt, prelucrate în produse, materiale sau substanțe. (2) În sensul alineatului (1) litera (c), greutatea deșeurilor municipale reciclate se măsoară în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare. Prin derogare de la primul paragraf, cantitatea deșeurilor municipale reciclate pot fi cântărite la finalul unei operațiuni de sortare cu condiția ca: (a) deșeurile rezultate respective să fie reciclate ulterior; (b) greutatea materialelor sau a substanțelor care sunt eliminate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare, nefiind reciclate ulterior, să nu fie inclusă în greutatea deșeurilor raportate ca reciclate. (3) Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol și la alineatul (2) de la prezentul articol. Pentru a se garanta fiabilitatea și exactitatea datelor acumulate referitoare la deșeurile reciclate, sistemul poate consta în registre electronice înființate în temeiul articolului 35 alineatul (4), în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor sortate sau în ratele medii ale pierderii de deșeuri sortate pentru diferite tipuri de deșeuri și, respectiv,	Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile VII. ȚINTE DE COLECTARE, REUTILIZARE, REICLARE ȘI VALORIFICARE ENERGETICĂ 51.Începând cu data de 1 ianuarie 2028, producătorii de produse textile sunt obligați să realizeze țintele minime de colectare separată pentru reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică a deșeurilor textile prevăzute în tabelul din anexa nr. 7 din prezentul Regulament, calculate ca procent din media cantităților exprimate în kilograme de produse textile introduse pe piață în ultimii 3 ani calendaristici. 52.Țintele de reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică prevăzute în tabelul din anexa nr. 7 din prezentul Regulament sunt cumulative și permit flexibilitate în atingerea țăntelor minime totale, cu condiția respectării următoarelor cerințe: 1)producătorii sunt obligați să pregătească pentru reutilizare deșeurile textile colectate separat, prin activități precum reparația, recondiționarea sau modernizarea acestora, în scopul reintegrării în circuitul economic; 2)deșeurile textile care conțin minimum 85% bumbac sau alte fibre naturale similare vor fi orientate cu prioritate către reciclarea de tip fibră-la-fibră, acolo unde există capacitate națională sau regională disponibilă. În lipsa acestor capacități, deșeurile textile pot fi exportate în scopul reciclării, cu respectarea prevederilor art. 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 3)în cazul în care compoziția produsului textil nu face posibilă reciclarea conform anexei nr. 13 din prezentul Regulament, deșeurile textile pot fi valorificate energetic în corespundere cu prevederile Regulamentului privind incinerarea și co-incinerarea deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 205/2023. În lipsa acestor capacități, deșeurile textile pot fi exportate în scopul valorificării energetice, cu respectarea prevederilor art. 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 4)deșeurile textile încetează să mai fie considerate deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) și art. 6 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile în momentul în care: a) au trecut printr-o operațiune de valorificare prevăzută în anexa nr. 2 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; b)îndeplinesc criteriile stabilite de art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; c)îndeplinesc cerințele privind valorificarea sau reciclarea anumitor categorii de deșeuri menționate la art. 521 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, în scopul atingerii țăntelor de	Compatibil	
---	---	--------------------------	--

practicile de gestionare a deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor se utilizează numai în cazurile în care nu pot fi obținute date fiabile și se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (10) de la prezentul articol. (4) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeuri municipale biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, digestat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizat ca produs, material sau substanță reciclată. În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri, statele membre le pot considera ca fiind reciclate numai dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau ameliorării ecologice. Începând cu 1 ianuarie 2027, statele membre pot considera bio-deșeurile municipale care intră în tratare aerobă sau anaerobă ca fiind reciclate numai dacă au fost colectate separat sau au fost separate la sursă, conform articolului 22. (5) Pentru a se calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeuri care nu mai sunt considerate deșeuri în urma unei operațiuni de pregătire înainte de re prelucrare poate fi considerată reciclată cu condiția ca materialele în cauză să fie destinate re prelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, materialele care nu mai au statut de deșeu și care urmează să fie folosite drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei, sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeuri nu sunt luate în calcul la îndeplinirea obiectivelor de reciclare. (6) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor municipale, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate prevăzute în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (9) de la prezentul articol.	valorificare și reciclare prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament.		
--	---	--	--

(7) Deșeurile trimise către alt stat membru în scopul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării sau al rambleierii în respectul alt stat membru nu pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) decât de către statul membru în care au fost colectate deșeurile. (8) Deșeurile exportate din Uniune în scopul pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării sunt luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă de către statul membru în care au fost colectate deșeurile numai dacă sunt îndeplinite cerințele de la alineatul (3) din prezentul articol și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, exportatorul poate demonstra că transferurile de deșeuri respectă cerințele regulamentului menționat și că tratarea deșeurilor în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt în mare parte echivalente cu cerințele dreptului relevant al Uniunii privind protecția mediului. (9) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului articol, Comisia adoptă, până la 31 martie 2019, acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, în special în ceea ce privește: (a) o metodologie comună pentru calculul greutatei metalelor care au fost reciclate în conformitate cu alineatul (6), inclusiv criteriile de calitate pentru metalele reciclate; precum și (b) bio-deșeurile separate și reciclate la sursă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). (10) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 38a în vederea completării prezentei directive prin stabilirea unor norme pentru calculul, verificarea și raportarea greutatei materialelor sau a substanțelor care sunt extrase în urma unei operațiuni de sortare și care nu sunt reciclate ulterior, pe baza ratelor medii ale pierderilor pentru deșeurile sortate			
Articolul 11b Raportul de alertă timpurie (1) Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, elaborează rapoarte privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 9a alineatul (4), la articolul 11 alineatul (2) literele			Prevederile UE netranspuse

(c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3) cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut în dispozițiile respective. (2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele: (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru; (b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate; (c) exemple de bune practici utilizate în Uniune și care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.			
Articolul 12 Eliminare (1) Statele membre garantează că, în cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la articolul 10 alineatul (1), nu are loc, deșeurile sunt supuse unor operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele de la articolul 13 privind protecția sănătății populației și a mediului. (2) Până la 31 decembrie 2024, Comisia efectuează o evaluare a operațiunilor de eliminare enumerate în anexa I, în special în contextul articolului 13, și transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă, vizând să reglementeze operațiunile de eliminare, inclusiv prin aplicarea unor eventuale restricții, precum și să analizeze posibilitatea stabilirii unui obiectiv de reducere a deșeurilor eliminate, pentru a se asigura gestionarea deșeurilor într-un mod ce nu afectează mediul.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 15. Eliminarea deșeurilor (1) În cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la art. 13, nu are loc, toate deșeurile sunt supuse operațiunilor de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele de la art. 4 privind protecția mediului și sănătatea populației. (1¹) Operatorul poate desfășura activitatea de eliminare a deșeurilor doar în condițiile în care instalația: a) este situată pe un teren, cu sau fără construcții, atribuit în folosință în acest scop prin decizie a consiliului local sau raional ori prin hotărâre de Guvern, construit sau amenajat corespunzător, în baza actelor permissive emise conform prevederilor Codului urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023, precum și este supusă recepției finale; b) este autorizată pentru eliminarea deșeurilor, conform art. 25; și c) respectă condițiile tehnice de funcționare, care asigură protecția mediului și a sănătății populației. (2) Operatorii instalațiilor autorizate conform art.25 pentru activitatea de eliminare a deșeurilor au următoarele obligații: a) să asigure eliminarea, în totalitate, a deșeurilor care le sunt încredințate; b) să folosească cele mai bune tehnologii disponibile și care nu implică costuri excesive; c) să amplaseze și să amenajeze instalația de eliminare a deșeurilor într-un spațiu și în condiții corespunzătoare, cu acordul autorităților competente, conform art. 24; d) să introducă în instalația de eliminare numai deșeurile permise de autoritățile competente prevăzute la art. 24 și să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea. (3) Abandonarea și aruncarea deșeurilor este interzisă.	Compatibil	

	(4) Eliminarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop este interzisă. (5) Deșeurile municipale colectate separat, acceptabile pentru reutilizare sau reciclare, în special hârtia, materialele plastice, sticla, metalele, textilele și deșeurile biologice, nu pot fi predate spre eliminare, cu excepția deșeurilor generate în timpul prelucrării lor, a căror putere calorică în substanța uscată este mai mică de 6,5 MJ/kg, asigurându-se că eliminarea deșeurilor astfel generate va aduce cel mai bun rezultat din punctul de vedere al protecției mediului în conformitate cu ierarhia gestionării deșeurilor. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct.9 subpct. 5)să nu elimine prin incinerare sau depozitare, produsele textile noi nevândute, cu excepția cazurilor justificate tehnic, de sănătate publică sau de securitate, aprobate de autoritatea competentă;	Compatibil	
Articolul 13 Protecția sănătății populației și a mediului Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că gestionarea deșeurilor se face fără a pune în pericol sănătatea și fără a dăuna mediului, în special: (a) fără a crea riscuri pentru apă, aer, sol, faună sau floră; (b) fără a crea neplăceri din cauza zgomotului sau a mirosurilor; și (c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 4. Protecția mediului și a sănătății populației Gestionarea deșeurilor se realizează prin metode și procedee ce nu poluează mediul și nu pun în pericol sănătatea populației, iar autoritățile competente, conform prezentei legi, controlează activitățile de valorificare și eliminare a deșeurilor, urmărind ca acestea: a) să nu prezinte riscuri pentru apă, aer, sol, floră și faună; b) să nu producă poluare fonică sau miros neplăcut; c) să nu afecteze peisajele sau zonele protejate. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct.33. Utilizatorii finali de produse textile și generatorii de deșeuri textile, au următoarele responsabilități: 1)să nu arunce deșeurile textile în amestec cu restul deșeurilor municipale. 2)să nu le înhumeze, abandoneze pe sol sau în apele de suprafață; 3)să nu ardă deșeurile textile, prevenind astfel poluarea aerului și riscurile pentru sănătate;	Compatibil	
Articolul 14 Costurile (1) În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, costurile gestionării deșeurilor, inclusiv cele aferente infrastructurii necesare și exploatării acesteia, urmează să fie suportat de producătorul inițial de deșeuri, sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 29. Aspectele pecuniare (1) Costurile operaționale de gestionare a deșeurilor se acoperă: a) în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” – de către producătorul inițial de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor, care încredințează deșeurile unei unități	Compatibil	

(2) Fără a aduce atingere articolelor 8 și 8a, statele membre pot decide că respectivele costuri ale gestiunii deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau în parte de producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și că distribuitorii unui asemenea produs pot participa la aceste costuri.	specializate în colectare, transportare, depozitare, valorificare sau eliminare a acestora; b) în conformitate cu cerințele de responsabilitate extinsă a producătorului – de către producătorul de produse menționate la art.12 alin.(14), care sunt preluate de sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor care au devenit deșeuri. (2) Costurile prevăzute la alin. (1) sunt acoperite în baza unui contract încheiat cu unitățile specializate în gestionarea deșeurilor sau cu sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri. (3) Cheltuielile asociate cu analiza deșeurilor, monitorizarea tehnologică proprie și a factorilor de mediu, precum și cu verificarea datelor declarate, sunt suportate de către deținătorii actuali ai deșeurilor. (4) În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul inițial de deșeuri nu este identificat, cheltuielile asociate cu curățarea și refacerea mediului vor fi asumate de actualii deținători. (4¹) În cazul nerespectării mecanismelor de implementare a responsabilității extinse a producătorului, stabilite prin Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 212/2018, Regulamentul privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2020, Regulamentul privind gestionarea bateriilor și acumulatorilor și deșeurilor de baterii și acumulatori, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 586/2020, Regulamentul privind gestionarea anvelopelor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2022, Regulamentul privind gestionarea uleiurilor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2022, Regulamentul privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2023, producătorii identificați, suplimentar la sancțiunile contravenționale, suportă costurile operaționale de gestionare a deșeurilor după cum urmează: a) plata datorată de producătorii care plasează pe piață produsele menționate la art. 12 alin. (14) pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri corespunzătoare obligațiilor anuale de îndeplinire a obiectivelor de gestionare a produselor ce au devenit deșeuri, prevăzute în legislație, și cantitățile efectiv gestionate; b) plata datorată de către sistemele individuale și sistemele colective pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori, anvelope uzate, uleiuri, vehicule declarate ca fiind		
--	--	--	--

	gestionate și cantitățile de deșeuri constatate efectiv de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului; c) producătorii care nu se conformează proceduri de înregistrare suportă costurile operaționale de gestionare a deșeurilor asociate cu responsabilitatea extinsă a producătorului pentru produsele plasate pe piață de la intrarea în vigoare a actelor normative menționate în prezentul alineat, corespunzătoare obligațiilor anuale de atingere a Țintelor minime de colectare și valorificare. (5) Cheltuielile de valorificare a deșeurilor ai căror producători nu pot fi identificați sunt suportate din contul bugetelor unităților administrativ-teritoriale în a căror rază au fost depistate, precum și din alte surse legale. (6) Dacă producătorul/deținătorul de deșeuri este identificat, acesta este obligat să suporte cheltuielile de eliminare, inclusiv cele prevăzute la alin. (4), efectuate de către actualii deținători, și cele asociate cu acțiunile întreprinse pentru identificarea acestuia. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct. 6. Producătorilor de produse textile le revine obligația de a asigura gestionarea corespunzătoare a deșeurilor textile rezultate din produsele textile plasate pe piață, inclusiv prin contribuții financiare, în conformitate cu prevederile punctelor 79-88 și a cerințelor stabilite de prezentul Regulament, pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin în cadrul mecanismului de implementare a responsabilității extinse a producătorului în conformitate cu prevederile art.12, alin (21) și art. 29 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.	Compatibil	
CAPITOLUL III GESTIONAREA DEȘEURILOR Articolul 15 Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice producător inițial de deșeuri sau alt deținător de deșeuri efectuează el însuși operațiunea de tratare a deșeurilor sau transferă această operațiune unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui colector de deșeuri public sau privat în conformitate cu articolele 4 și 13. (2) Atunci când deșeurile sunt transferate de la producătorul sau deținătorul inițial către una dintre persoanele fizice sau juridice menționate la alineatul (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit, ca regulă generală, de responsabilitatea	Articolul 18. Obligații generale de gestionare a deșeurilor (1) Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor revine după cum urmează: a) producătorul inițial sau alt deținător de deșeuri are obligația să asigure efectuarea operațiunii de tratare a deșeurilor prin mijloace proprii sau prin transferul deșeurilor, direct sau prin intermediul unui transportator, către: – instalația autorizată pentru gestionarea tipului și categoriei date de deșeuri sau mijlocul de transport aparținând operatorului unei astfel de instalații, în condițiile prevăzute la art. 182; – comerciantul de deșeuri care este autorizat pentru tipul și categoria dată de deșeuri sau transportatorul de deșeuri desemnat de acest comerciant; sau – locația desemnată de autoritatea administrației publice locale în conformitate cu art. 11;	Compatibil	

pentru realizarea operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă. Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot preciza condițiile cu privire la responsabilitate și decide în ce cazuri producătorului inițial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau în care cazuri responsabilitatea producătorului și a deținătorului se poate împărți sau delega între actorii din lanțul procesului de tratare. (3) Statele membre pot decide, în conformitate cu articolul 8, ca responsabilitatea cu privire la organizarea activităților de gestionare a deșeurilor să revină parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeul respectiv și ca distribuitorii respectivului produs să împartă această responsabilitate. (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, pe teritoriul lor, unitățile sau întreprinderile specializate în colectarea sau transportul de deșeuri livrează deșeurile colectate și transportate la instalațiile corespunzătoare de tratare cu respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 13.	b) producătorii și deținătorii de deșeuri își organizează sistemul propriu de tratare/eliminare a deșeurilor dacă deșeurile nu pot fi preluate de operatori autorizați din sistemul organizat în acest scop, cu respectarea art. 4. Livrarea și primirea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, în vederea eliminării lor se fac numai în bază de contract. (11) În sensul alin. (1), deșeurile transferate de către producători pot fi acceptate de către: a) operatorul unei instalații autorizate pentru gestionarea tipului și categoriei date de deșeuri; b) comerciantul de deșeuri care este autorizat pentru tipul și categoria dată de deșeuri; c) autoritățile administrației publice locale, în condițiile prevăzute la art. 11. (2) Atunci când deșeurile sunt transferate de la producătorul sau deținătorul inițial către un operator autorizat menționat la alin.(1) lit.a) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit, de regulă, de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă. (3) Ținând cont de prevederile, procedurile și regimurile de control pentru transferul de deșeuri, în funcție de originea, destinația și itinerarul transferului, de tipul de deșeu transferat și de tipul de tratament care se aplică deșeului la destinație, în contractul menționat la alin. (1) se vor preciza condițiile cu privire la responsabilitate, îndeosebi în cazurile în care producătorului inițial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau în cazurile în care responsabilitatea producătorului și a deținătorului se poate împărți sau delega între actorii din lanțul procesului de tratare. (4) Prin actele normative aprobate de Guvern în vederea implementării prezentei legi se va stabili, în conformitate cu art. 14, dacă responsabilitatea cu privire la organizarea activităților de gestionare a anumitor deșeuri revine, parțial sau în totalitate, producătorului produsului din care derivă deșeul respectiv și dacă distribuitorii respectivului produs trebuie să împartă această responsabilitate. (5) Operatorii autorizați pentru colectarea sau transportul de deșeuri livrează deșeurile colectate la instalațiile de tratare, respectând prevederile art. 4 și ale cap. VI. (6) Persoanele juridice care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor, identificate în calitate de furnizori de servicii în conformitate cu Legea nr.48/2023 privind securitatea		
---	---	--	--

	cibernetică, sunt responsabile de îndeplinirea obligațiilor privind asigurarea securității cibernetice prevăzute de legea respectivă. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile 54.Deșeurile textile exportate în scopul reciclării și/sau valorificării energetice, cu respectarea prevederilor art. 63 și 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile sunt luate în considerare pentru atingerea Țintelor minime totale, prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament, doar în condițiile în care există o dovadă scrisă a operatorului autorizat pentru tratarea deșeurilor ce confirmă că reciclarea/valorificarea deșeurilor textile a avut loc, astfel cum este specificat în procedura de transfer a deșeurilor indicate la pct. 73 subpct. 3) și 5) din Regulamentul privind transferurile de deșeuri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 411/2022.	Compatibil	
Articolul 16 Principiile autonomiei și proximității (1) Statele membre iau măsurile necesare, în colaborare cu alte state membre, dacă este necesar sau oportun, în vederea stabilirii unei rețele integrate și corespunzătoare de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșeuri provenite de la alți producători, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile. Prin derogare de la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot limita, în vederea protejării propriei rețele, intrările transporturilor de deșeuri destinate incineratoarelor clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deșeurilor naționale sau ar presupune tratarea respectivelor deșeuri într-un mod care nu este consecvent cu planurile lor de gestionare a deșeurilor. Statele membre notifică orice astfel de decizie Comisiei. Statele membre pot, de asemenea, să limiteze ieșirile transporturilor de deșeuri din considerente de mediu, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1013/2006. (2) Rețeaua este concepută pentru a permite întregii Comunități să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor, precum și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) și pentru a permite statelor membre să acționeze individual în acest scop, ținând seama de	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 19. Principiile autonomiei și proximității (1) În scopul eliminării eficiente a deșeurilor în condiții ce nu pun în pericol sănătatea populației și calitatea mediului, prin Programul național pentru gestionarea deșeurilor se stabilește o rețea integrată și corespunzătoare de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte, colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și deșeurile provenite de la alți producători, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile. (2) În vederea protejării rețelei sunt limitate intrările și ieșirile transporturilor de deșeuri destinate și permise incinerării, clasificate ca valorificare în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar determina eliminarea deșeurilor naționale sau tratarea respectivelor deșeuri într-un mod care nu corespunde programelor de gestionare a deșeurilor. (3) Rețeaua trebuie concepută astfel încât să asigure eliminarea prin mijloace proprii a deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1), ținând seama de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri. (4) Rețeaua trebuie să permită eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1) în una dintre cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecție a mediului și sănătății populației.	Compatibil	

condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri. (3) Rețeaua permite eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) într-una din cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și sănătatea publică. (4) Principiile autonomiei și proximității nu înseamnă că fiecare stat membru trebuie să posede gama completă de instalații de valorificare finală pe teritoriul său.	Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile Anexa nr. 14 Criterii și cerințe pentru colectarea separată a deșeurilor textile Cerințe minime pentru punctele de colectare h) punctele de colectare trebuie amplasate în zone ușor accesibile populației, cu respectarea normelor urbanistice și de siguranță aplicabile; i) punctele de colectare vor prevedea, dacă este posibil, compartimentarea colectării pentru textilele reutilizabile și textilele nereutilizabile, pentru facilitarea sortării ulterioare. Criterii de dimensionare și accesibilitate teritorială (1) Rețeaua de puncte de colectare se dimensionează astfel încât să asigure un nivel adecvat de acces al populației, după cum urmează: a) densitate orientativă: 1 punct de colectare la 1.000 – 1.500 locuitori, utilizând containere cu volum orientativ de 1,5 – 2,5 m³; b) în zone urbane: distanță maximă de acces recomandată de 1 km până la cel mai apropiat punct de colectare; c) în zone cu densitate ridicată: distanță optimă recomandată de 500 – 800 m.	Compatibil	
Articolul 17 Controlul deșeurilor periculoase Statele membre adoptă măsurile necesare, astfel încât generarea, colectarea și transportul deșeurilor periculoase, precum și stocarea și tratarea acestora, să se realizeze în condiții de protecție pentru mediul înconjurător și pentru sănătatea umană, pentru a îndeplini cerințele de la articolul 13, inclusiv măsuri care să garanteze urmărirea și controlul deșeurilor periculoase, începând cu generarea acestora și până la destinația finală, în conformitate cu prevederile articolelor 35 și 36.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 20. Controlul deșeurilor periculoase Generarea, colectarea, transportarea, stocarea și tratarea deșeurilor periculoase se realizează în baza autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, emise conform Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale, cu respectarea condițiilor stabilite în autorizație și asigurarea evidenței și controlului deșeurilor periculoase, asigurând trasabilitatea, începând cu producerea acestora și până la destinația finală, în conformitate cu prevederile art. 30. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct. 9. Producătorii, în completarea măsurilor de prevenire prevăzute în anexa nr. 4 a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, au obligația: subpct. 2) să aplice principii de proiectare ecologică, astfel încât produsele textile să fie mai durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile, cu utilizarea pe cât posibil a materialelor sigure și cu conținut redus de substanțe periculoase, în conformitate cu prevederile legislației naționale și, după caz, cu standardele europene aplicabile;	Compatibil Compatibil	

	pct. 57. Procedura de organizare a transportului transfrontalier de deșeuri textile în scopul tratării se realizează în corespundere cu prevederile art. 622 și art. 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, respectând prevederile Convenției Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova este parte. pct. 66. Producătorii de produse textile individual sau colectiv furnizează utilizatorilor finali, în special prin campanii de informare, platforme digitale (website, aplicații mobile) și/sau la punctul de vânzare, informații despre: 1) substanțele periculoase sau potențial dăunătoare utilizate în procesul de fabricație a produselor textile (ex. vopsele, tratamente antimicrobiene, finisaje ignifuge), în special atunci când acestea pot afecta sănătatea umană sau pot polua mediul în timpul spălării sau eliminării;		
Articolul 18 Interzicerea amestecării deșeurilor periculoase (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deșeurile periculoase nu sunt amestecate nici cu alte categorii de deșeuri periculoase, nici cu alte deșeuri, substanțe sau materiale. Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase. (2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot autoriza amestecarea cu condiția ca: (a) operațiunea de amestecare să fie efectuată de o unitate sau întreprindere pe baza unei autorizații obținute conform dispozițiilor articolului 23; (b) condițiile prevăzute la articolul 13 să fie respectate, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului să nu fie agravate; și (c) operațiunea de amestecare să se realizeze în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile. (3) În cazul în care au fost amestecate în mod ilegal deșeuri periculoase, încălcându-se dispozițiile de la prezentul articol, statele membre garantează, fără a aduce atingere articolului 36, efectuarea separării dacă aceasta este fezabilă din punct de vedere tehnic și necesară pentru respectarea articolului 13. În cazul în care separarea nu este necesară în temeiul primului paragraf de la prezentul articol, statele membre garantează că deșeurile amestecate sunt tratate în cadrul unei instalații care dispune de o autorizație pentru tratarea unui astfel de amestec, în conformitate cu articolul 23.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 21. Interdicția de amestecare a deșeurilor periculoase (1) Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase, inclusiv comercianții și brokerii care pot intra fizic în posesia deșeurilor, au obligația să nu amestece deșeurile periculoase cu alte categorii de deșeuri periculoase sau cu alte deșeuri, substanțe sau materiale. Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase. (2) Prin derogare de la alin.(1), amestecarea se autorizează de către autoritățile competente specificate la art. 24, cu condiția că: a) operațiunea de amestecare este efectuată de către un operator autorizat conform art. 25; b) sunt respectate prevederile art.4, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra mediului și a sănătății populației să nu fie agravate; și c) operațiunea de amestecare este realizată în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile. (3) În cazul în care deșeurile periculoase au fost deja amestecate într-un mod diferit de cel prevăzut la alin. (2) al prezentului articol, separarea se efectuează numai în baza unor studii de fezabilitate pentru a asigura respectarea prevederilor art. 4. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct. 30.Operatorii autorizați de Agenția de Mediu pentru activitatea de colectare, pregătirea pentru reutilizare, transport, sortare, depozitare, recondiționare, reciclare, valorificare sau eliminare a deșeurilor textile, conform prevederilor prezentului Regulament, au următoarele responsabilități:	Compatibil	Compatibil

	subpct. 4) colaborează cu sistemele colective și individuale în bază de contract în vederea colectării separate a deșeurilor fără amestecarea cu alte tipuri de deșeuri, sortării, pretratării, utilizării și reciclării deșeurilor textile, conform cerințelor prevăzute în art.121 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; pct..39 Este interzisă amestecarea deșeurilor textile colectate separat cu alte tipuri de deșeuri, substanțe sau materiale, care ar împiedica reutilizarea și/sau reciclarea acestora precum și încredințarea, respectiv primirea, în vederea eliminării prin depozitare finală, conform art. 521, alin. (7) din Legea nr.209/2016 privind deșeurile.		
Articolul 19 Etichetarea deșeurilor periculoase (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în timpul colectării, al transportului și al stocării temporare, deșeurile periculoase sunt ambalate și etichetate în conformitate cu normele internaționale și comunitare în vigoare. (2) În cazul în care deșeurile periculoase sunt transferate pe teritoriul unui stat membru, acestea sunt însoțite de un document de identificare care poate fi în format electronic și care conține datele corespunzătoare menționate în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 22. Etichetarea deșeurilor periculoase Producătorii de deșeuri periculoase și întreprinderile care gestionează deșeurile periculoase asigură că, în timpul colectării, transportării și depozitării temporare, acestea sunt ambalate și etichetate în corespundere cu cerințele privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobate de Guvern, și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, indicând gradul de toxicitate, denumirea completă a deșeurilor, starea lor de agregare, culoarea, mirosul, proprietățile inflamabile și explozibile, tipul ambalajului, denumirea procesului tehnologic din care au rezultat, cerințele speciale de comportament în condiții normale și în situații excepționale, adresa întreprinderii sau organizației unde au fost produse. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct. 66.Producătorii de produse textile individual sau colectiv furnizează utilizatorilor finali, în special prin campanii de informare, platforme digitale (website, aplicații mobile) și/sau la punctul de vânzare, informații despre: subpct.1) substanțele periculoase sau potențial dăunătoare utilizate în procesul de fabricație a produselor textile (ex. vopsele, tratamente antimicrobiene, finisaje ignifuge), în special atunci când acestea pot afecta sănătatea umană sau pot polua mediul în timpul spălării sau eliminării;	Compatibil Compatibil	
Articolul 20 Deșeurile periculoase provenind din gospodării (1) Până la 1 ianuarie 2025, statele membre organizează colectarea separată a fracțiunilor de deșeuri periculoase care provin din gospodării, pentru a asigura tratarea acestora în	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 23. Deșeurile periculoase provenite din gospodării private (1) Prevederile art. 20–22 și 32 nu se aplică deșeurilor mixte provenite din gospodăriile private.	Compatibil	

conformitate cu articolele 4 și 13 și pentru a garanta că nu contaminează alte fluxuri de deșeuri municipale. (2) Articolele 17, 18, 19 și 35 nu se aplică deșeurilor mixte provenind din gospodării. (3) Articolele 19 și 35 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodării atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată în conformitate cu articolul 23 sau 26. (4) Până la 5 ianuarie 2020, Comisia elaborează orientări pentru a ajuta statele membre și a le facilita sarcina de colectare separată a deșeurilor periculoase provenind din gospodării.	(2) Prevederile art.22 și 32 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenite din gospodăriile private atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de un operator autorizat conform art. 25 ori de o unitate sau o întreprindere care a fost înregistrată în conformitate cu art. 28.		
Articolul 21 Uleiurile uzate (1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la articolele 18 și 19, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că: (a) uleiurile uzate sunt colectate separat în cazul în care colectarea separată nu este posibilă din punct de vedere tehnic, ținând cont de bunele practici; (b) uleiurile uzate sunt tratate, acordându-se prioritate regenerării sau, alternativ, altor operațiuni de reciclare care au un rezultat global echivalent sau mai bun asupra mediului decât regenerarea, în conformitate cu articolele 4 și 13; (c) uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe, dacă o astfel de amestecare împiedică regenerarea lor sau alte operațiuni de reciclare care ar genera rezultate echivalente sau mai bune, în ansamblu, asupra mediului decât regenerarea. (2) În scopul colectării separate a uleiurilor uzate și al tratării lor corespunzătoare, statele membre pot, conform condițiilor lor naționale, să aplice măsuri suplimentare, cum ar fi cerințe tehnice, responsabilitatea producătorilor, instrumente economice sau acorduri voluntare. (3) În cazul în care, conform legislației naționale, uleiurile uzate fac obiectul unor cerințe privind regenerarea, statele membre pot prevedea ca acestea să fie regenerate dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și atunci când se aplică articolele 11 sau 12 din Regulamentul (CE) nr.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 52. Uleiurile uzate (1) Gestionarea uleiurilor uzate se realizează fără a aduce atingere restricțiilor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol și obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la art. 21 și 22, astfel încât să se asigure că: a) uleiurile uzate sunt colectate separat, dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic; b) uleiurile uzate sunt tratate cu respectarea prevederilor art. 3 și 4; c) în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și viabil din punct de vedere economic, uleiurile uzate cu caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe, dacă o astfel de amestecare împiedică tratarea lor. (2) În procesul de gestionare a uleiurilor uzate se interzice: a) deversarea uleiurilor uzate în apele de suprafață, în apele subterane și în sistemele de canalizare; b) evacuarea pe sol sau stocarea în condiții necorespunzătoare a uleiurilor uzate, precum și abandonarea necontrolată a reziduurilor rezultate și incinerarea acestora; c) valorificarea și eliminarea uleiurilor uzate prin metode care generează poluare peste valorile-limită de emisie, stabilite prin actele normative aprobate de Guvern; d) amestecarea diferitor categorii de uleiuri uzate, cu una sau mai multe din proprietățile specificate în anexa nr. 3, și/sau cu alte tipuri de uleiuri conținând bifenili policlorurați sau alți compuși similari, și/sau cu alte tipuri de compuși periculoși; e) amestecarea cu alte substanțe care impurifică uleiurile;	Compatibil	

1013/2006, pot restricționa transportul transfrontalier de uleiuri uzate dinspre teritoriul lor către instalații de incinerare sau co-incinerare, pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate. (4) Până la 31 decembrie 2022, Comisia examinează date privind uleiurile uzate furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (4), în vederea analizării posibilității adoptării de măsuri pentru tratarea uleiurilor uzate, inclusiv obiective cantitative privind regenerarea uleiurilor uzate și orice măsuri suplimentare pentru a promova regenerarea uleiurilor uzate. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.	f) colectarea, stocarea și transportul în comun cu alte tipuri de deșeuri; g) gestionarea uleiurilor uzate de către persoane neautorizate; h) utilizarea uleiurilor uzate ca agent de impregnare a materialelor. (3) Uleiurile uzate care conțin bifenili policlorurați sau alți compuși similari în concentrații mai mari de 50 ppm se gestionează în conformitate cu art. 53 și cu Regulamentul privind bifenilii policlorurați, aprobat de Guvern. (4) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorului în conformitate cu prevederile art. 12 și a obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii și importatorii de uleiuri asigură crearea unor sisteme de colectare a uleiurilor uzate de la consumatori, precum și dezvoltarea sistemelor de regenerare a acestora, corespunzător cantităților și tipurilor de uleiuri puse la dispoziție pe piață. (5) În cazul în care regenerarea uleiurilor uzate este posibilă din punct de vedere tehnic și este sigură pentru mediu, transportul acestora de pe teritoriul național la instalațiile de incinerare sau co-incinerare de peste hotare se restricționează prin legislație. (6) Gestionarea uleiurilor uzate se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.		
Articolul 22 Bio-deșeurile (1) Statele membre se asigură că până la 31 decembrie 2023 și sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), biodeșeurile sunt fie separate și reciclate la sursă, fie colectate separat și nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri. Statele membre pot permite ca deșeurile cu proprietăți similare în materie de biodegradabilitate și compostabilitate care sunt conforme cu standardele europene relevante sau cu orice standarde naționale echivalente pentru ambalaje recuperabile prin compostare și biodegradare, să fie colectate împreună cu bio-deșeurile. (2) Statele membre iau măsuri în conformitate cu articolele 4 și 13, pentru a: (a) încuraja reciclarea, inclusiv compostarea și fermentarea bio-deșeurilor, într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului, rezultatele acestei reciclări respectând standarde relevante de înaltă calitate; (b) încuraja producerea de compost în gospodării; și (c) promova utilizarea unor materiale produse din bio-deșeuri.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 56. Biodeșeurile (1) Gestionarea biodeșeurilor definite la art.2 pct.2) se efectuează cu respectarea prevederilor art. 3 și 4, astfel încât să se asigure: a) colectarea separată a biodeșeurilor în vederea compostării și fermentării acestora; b) tratarea biodeșeurilor într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului; c) producerea din biodeșeuri a unor materiale fără riscuri pentru mediu. (2) Deșeurile biodegradabile provenite din parcuri și grădini vor fi colectate separat și transportate la stațiile de compostare sau pe platforme individuale de compostare. (3) În cazul în care biodeșeurile colectate separat conțin substanțe periculoase, se interzice tratarea acestora în stații de compostare.	Compatibil	

a numit o organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, organizația respectivă îndeplinește <i>mutatis mutandis</i> obligațiile prevăzute la prezentul articol, cu excepția cazului în care statul membru prevede altfel. (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a modifica anexa IVc la prezenta directivă în vederea alinierii codurilor din Nomenclatura combinată (NC) enumerate în anexa IVc la codurile NC enumerate în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului (¹⁶). (6) Statele membre definesc în mod clar rolurile și responsabilitățile actorilor relevanți implicați în punerea în aplicare, în monitorizarea și în verificarea schemei de răspundere extinsă a producătorilor menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, în conformitate cu articolul 8a alineatul (1) litera (a). (7) Statele membre se asigură, în conformitate cu articolul 8a alineatul (6), că actorii relevanți sunt implicați în punerea în aplicare a schemei de răspundere extinsă a producătorilor. Printre acești actori relevanți se numără cel puțin: (a) producătorii care pun produse la dispoziție pe piață; (b) organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor prin asigurarea îndeplinirii obligațiilor în numele producătorilor care pun produse la dispoziție pe piață; (c) operatorii privați sau publici de gestionare a deșeurilor; (d) autoritățile locale; (e) operatorii din sectorul reutilizării și al pregătirii pentru reutilizare; (f) entitățile din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderile sociale locale. (8) Statele membre se asigură că producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc acoperă costurile următoarelor: (a) colectarea produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, și gestionarea ulterioară a deșeurilor, care implică următoarele: (i) colectarea produselor uzate respective în vederea reutilizării și colectarea separată a deșeurilor în vederea pregătirii pentru reutilizare și a reciclării, în conformitate cu articolele 22c și 22d;	operatorilor economici implicați în comercializarea produselor textile plasate pe piață. (5) În vederea îndeplinirii cerințelor privind responsabilitatea extinsă a producătorului, prevăzute la art. 12, și a realizării obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii de produse textile asigură organizarea sistemelor sau a punctelor de colectare a deșeurilor textile în toate locațiile în care sunt comercializate produsele producătorilor, asigurând utilizatorilor finali posibilitatea de a preda, în mod gratuit, deșeurile textile reutilizabile și nereutilizabile. (6) Producătorii de produse textile asigură marcarea pe eticheta produsului cu un simbol vizibil, lizibil și durabil, care indică faptul că produsul trebuie colectat separat, la punctul de colectare destinat doar deșeurilor textile. (7) Se interzice amestecarea deșeurilor textile cu alte tipuri de deșeuri, substanțe sau materiale, precum și abandonarea acestora în locuri neautorizate, acțiuni ce împiedică reutilizarea și/sau reciclarea acestora. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct. 2. Prezentul Regulament se aplică categoriilor de produse textile indiferent de componența fibrelor textile utilizate (naturale, sintetice sau mixte), cu condiția că produsul se încadrează în categoriile enumerate în anexa nr. 1, nclisiv produselor realizate la nivel industrial și destinate utilizării profesionale în cadrul activităților comerciale, de serviciu, gospodărești sau altor tipuri de activități, întru prevenirea sau reducerea efectelor negative ale generării și gestionării acestor tipuri de deșeuri, precum și prin promovarea reutilizării, reciclării și a altor forme de valorificare, în vederea utilizării eficiente a resurselor. pct. 17. Producătorii care introduc pe piață produse textile prin vânzări la distanță, inclusiv online, sunt obligați să se înregistreze în Lista producătorilor prevăzută de prezentul Regulament și să respecte toate obligațiile aferente. În cazul în care producătorul nu este stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, acesta are obligația de a desemna un reprezentant autorizat pe teritoriul național, care să îndeplinească în numele său obligațiile prevăzute de prezentul Regulament. pct. 25. Subiecți ai mecanismului de responsabilitate extinsă a producătorului pentru produsele textile, cu obligații directe în temeiul prezentului Regulament, sunt exclusiv următoarele categorii: 1) producătorii care plasează pe piață produse textile, așa cum sunt definiți la pct.7, subpct.16);	Compatibil	
---	--	--------------------------	--

(ii) transportul produselor uzate și care au statutul de deșeu colectate menționate la punctul (i) pentru sortarea ulterioară în vederea reutilizării, a pregătirii pentru reutilizare și a operațiunilor de reciclare, în conformitate cu articolul 22d; (iii) sortarea, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și alte operațiuni de valorificare, precum și eliminarea produselor uzate și care au statutul de deșeu colectate menționate la punctul (i); (iv) colectarea, transportul și tratarea deșeurilor rezultate în urma efectuării operațiunilor menționate la punctele (i), (ii) și (iii) de către entități din sectorul economiei sociale și alți actori care fac parte din sistemul de colectare menționat la articolul 22c alineatul (8) și alineatul (11); (b) efectuarea unei anchete privind compoziția deșeurilor municipale mixte colectate, în conformitate cu articolul 22d alineatul (6); (c) furnizarea de informații, inclusiv prin intermediul unor campanii de informare adecvate, privind consumul durabil, prevenirea generării de deșuri, reutilizarea, pregătirea pentru reutilizare, inclusiv repararea, privind reciclarea, alte tipuri de valorificare și eliminarea produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte în conformitate cu articolul 22c alineatele (14), (15) și (18); (d) colectarea și raportarea datelor către autoritățile competente în conformitate cu articolul 37; (e) sprijin pentru cercetare și dezvoltare în vederea unei mai bune proiectări a produselor pentru aspectele legate de produse enumerate la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2024/1781, precum și pentru operațiunile de prevenire a generării de deșuri și de gestionare a acestora în concordanță cu ierarhia deșeurilor, în vederea extinderii reciclării de tip fibră la fibră, fără a aduce atingere normelor Uniunii privind ajutoarele de stat. (9) Statele membre pot decide ca producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc să acopere, parțial sau total, costurile menționate la alineatul (8) litera (a) de la prezentul articol pentru deșeurile de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc care ajung în deșeurile municipale mixte. (10) Statele membre se asigură că producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc acoperă costurile menționate la alineatul (8) de la prezentul articol în ceea ce privește produsele textile,	2) sistemele colective care acționează în numele producătorilor. pct. 26. La implementarea mecanismului de responsabilitate extinsă a producătorului pentru produsele textile participă, în limitele competențelor stabilite de legislația în vigoare, următoarele categorii de subiecți: 1)operatorii activității de gestionare a deșeurilor autorizați de Agenția de Mediu în corespundere cu prevederile art. 25 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și care desfășoară activități de colectare, sortare, reutilizare și valorificare; 2)producătorii care introduc pe piață produse textile prin vânzări la distanță, inclusiv online, conform pct.17 din prezentul Regulament; 3)autoritățile administrației publice locale responsabile pentru colectarea deșeurilor textile conform art.11 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 4)întreprinderi sociale, întreprinderi de stat sau deținători de patente de întreprinzător care desfășoară activități de reutilizare prin modernizare, recondiționare, refabricare, reparare a produselor textile purtate/uzate. 5)organizații neguvernamentale, instituții de caritate, fundații, comunități religioase, grupuri de inițiativă sau alte entități care desfășoară acțiuni de colectare și/sau donare de produse textile către categoriile defavorizate ale populației. 6)grupuri sau rețele de voluntari implicați în acțiuni de colectare, sortare, distribuire, reparație sau promovare a reutilizării și donării de produse textile. pct.27.Producătorii de produse textile care își onorează responsabilitatea extinsă a producătorului în mod individual au următoarele responsabilități: 1) să se înregistreze în lista producătorilor conform cerințelor prevăzute în pct. 10; 2) să asigure măsuri de prevenire a poluării cu deșuri textile prevăzute de prezentul Regulament; 3) să asigure colectarea separată a deșeurilor textile în conformitate cu prevederile prezentului Regulament, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare, reciclare și valorificarea acestora; 4) să asigure îndeplinirea ținutelor de colectare pentru reutilizare și/sau valorificare prevăzute în anexa nr. 7 a prezentului Regulament, si inclusiv stocarea corespunzătoare până la predare conform cerințelor stabilite de art. 123 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 5) să țină evidența privind tipul și cantitatea produselor textile plasate pe piață, a cantității deșeurilor textile colectate separat, inclusiv reutilizate și/sau predate pentru reciclare și/sau	
--	---	--

asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, care sunt depozitate la punctele de colectare înființate în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), în cazul în care aceste produse – inclusiv orice produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate eventual prin sisteme private de reprimire și apoi cumulate cu textilele colectate în conformitate cu articolul 22c alineatul (8) – au fost puse la dispoziție pe piață pentru prima dată începând cu 16 octombrie 2025 dacă, la data respectivă, în statul membru în cauză este deja instituită o schemă de răspundere extinsă a producătorilor pentru produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, în conformitate cu articolele 8 și 8a. (11) Statele membre se asigură că producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc acoperă costurile menționate la alineatul (8) de la prezentul articol în ceea ce privește produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, care sunt depozitate la punctele de colectare înființate în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), în cazul în care aceste produse – inclusiv orice produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate eventual prin sisteme private de reprimire și apoi cumulate cu textilele colectate în conformitate cu articolul 22c alineatul (8) – au fost puse la dispoziție pe piață pentru prima dată: (a) începând cu data la care statul membru respectiv a asigurat intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei (UE) 2025/1892 a Parlamentului European și a Consiliului (¹⁷), în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din directiva respectivă; sau (b) cel târziu începând cu 17 aprilie 2028, dacă în statul membru în cauză se instituie o schemă de răspundere extinsă a producătorilor pentru produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, începând cu 16 octombrie 2025. (12) Costurile care urmează să fie acoperite menționate la alineatul (8) nu depășesc costurile necesare prestării serviciilor menționate la alineatul respectiv într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și sunt convenite	valorificare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. d) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, inclusiv la punctele de colectare organizate; 6) să raporteze anual Agenției de Mediu datele privind cantitatea de deșeuri textile colectate și reciclare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. i) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, respectând prevederile pct. 72 din prezentul Regulament; 7) să nu aplice costuri utilizatorilor finali care predau deșeurilor textile la punctele de colectare create. pct. 30. Autoritățile administrației publice locale conform prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) și art.12 alin. (17) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, au următoarele responsabilități: 1) să colaboreze cu sistemele individuale și colective în bază de contract pentru a dezvolta un sistem complementar de colectare a deșeurilor textile, conform prevederilor stabilite în art.11, alin. (6) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile respectând cerințele din Anexa nr.14a prezentului Regulament. 2) să aloce spați necesare pentru colectarea separată și depozitarea temporară a deșeurilor textile și dotarea acestora cu containere specifice acestui tip de deșeu; 3) să informeze populația, în colaborare cu sistemele individuale și colective, despre amplasarea punctelor de colectare, tipurile de textile acceptate, condițiile de predare și beneficiile reutilizării și reciclării; să includă în planurile locale de gestionare a deșeurilor conform art. 35 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, măsuri și obiective specifice pentru colectarea, reutilizarea și valorificarea deșeurilor textile; 4) să colaboreze cu producătorii, sistemele colective, întreprinderile sociale, instituțiile de învățământ, ONG-urile și alte structuri relevante pentru promovarea și susținerea reparației, recondiționării și reutilizării textilelor, inclusiv prin acțiuni precum colectarea separată a textilelor uzate, târguri de schimb și donații sau ateliere de reparații și reutilizare creativă, în scopul creșterii gradului de implicare a comunității; 5) să faciliteze accesul categoriilor defavorizate ale populației la textile reutilizabile sau reparate, prin colaborare cu instituții de asistență socială, ONG-uri și rețele de voluntari; 6) să utilizeze platforme digitale locale care să ofere informații în timp real despre punctele de colectare, stocurile disponibile pentru donații și serviciile de reparații sau recondiționare. V. SISTEME DE COLECTARE pct. 34. Organizarea sistemelor de colectare separată a deșeurilor textile se va realiza de producători în mod individual sau prin intermediul sistemelor colective în strictă conformitate cu planul operațional aprobat de Agenția de Mediu și elaborat	
--	---	--

în mod transparent între actorii relevanți în conformitate cu alineatul (7). (13) În scopul respectării articolului 30 alineatul (1) literele (d) și (e) din Regulamentul (UE) 2022/2065, statele membre se asigură că furnizorii de platforme online care intră sub incidența capitolului III secțiunea 4 din regulamentul respectiv și care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producători care oferă consumatorilor aflați în Uniune produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc obțin de la producători, înainte de a le permite acestora să le folosească serviciile, următoarele informații: (a) informații privind înregistrarea în registrul producătorilor menționat la articolul 22b în statul membru în care este situat consumatorul și numărul de înregistrare sau numerele de înregistrare ale producătorului în registrul respectiv; (b) o autocertificare din partea producătorului prin care acesta se angajează să furnizeze numai produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc, cu privire la care cerințele privind răspunderea extinsă a producătorilor menționate la alineatele (1) și (8) de la prezentul articol și la articolul 22c alineatul (1) sunt respectate în statul membru în care este situat consumatorul. (14) Statele membre se asigură că schemele de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol sunt instituite până la 17 aprilie 2028 în conformitate cu articolele 8, 8a și 22a-22d. (15) Statele membre adoptă măsuri pentru a se asigura că producătorii care furnizează produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc către utilizatori finali situați în Uniune pun la dispoziția furnizorilor de servicii de logistică informațiile menționate la alineatul (13) la momentul încheierii contractului dintre furnizorul de servicii de logistică și producător, pentru oricare dintre serviciile menționate la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1020. (16) Statele membre se asigură că, la primirea informațiilor menționate la alineatul (15) și la momentul încheierii contractului dintre furnizorul de servicii de logistică și producător pentru oricare dintre serviciile menționate la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1020, furnizorul de servicii de logistică depune toate eforturile pentru a evalua dacă informațiile menționate la alineatul (15) de la prezentul articol sunt fiabile și complete,	după modelul din anexa nr. 4, ținând cont de cerințele pentru colectare separată din Anexa nr.14 a prezentului Regulament. pct. 35. Producătorii care aleg să își onoreze individual responsabilitatea conform pct.18 subpct.1) vor colectata deșeurile textile separat prin intermediul propriilor puncte de colectare. pct. 36. Punctele de colectare ale sistemelor individuale pot fi create în cooperare cu structurile cheie relevante implementării responsabilității extinse a producătorului conform pct. 26, în vederea extinderii rețelei punctelor de colectare a deșeurilor textile și a produselor textile purtate/uzate, în conformitate cu cerințele stabilite în Anexa nr.14 din prezentul Regulament. pct. 37. Sistemele colective, în cooperare cu subiecții prevăzuți la pct. 26 subpct 2) din prezentul Regulament, în scopul atingerii țintelor de colectare separată pentru reutilizare și/sau valorificare, au următoarele obligații: subpct. 1) să organizeze și să finanțeze colectarea separată a deșeurilor textile și a produselor textile uzate/purtate de la consumatori, inclusiv prin crearea de puncte de colectare dedicate și prin parteneriate cu magazine și alte puncte de vânzare, în scopul prevenirii eliminării necontrolate a acestora; programele pot include stimulente pentru predarea voluntară a produselor textile uzate/purtate;; subpct. 2) să asigure integrarea colectării separate a deșeurilor textile în fluxul de deșeuri municipale, în cooperare cu operatorii serviciului public de gestionare a deșeurilor municipale responsabili de activitățile de colectare și transport; subpct. 3) să implementeze măsuri specifice pentru promovarea reutilizării deșeurilor textile colectate și sortate, ca prioritate față de reciclare sau valorificare energetică, în conformitate cu ierarhia deșeurilor; subpct. 4) să asigure preluarea și direcționarea deșeurilor textile colectate separat către operațiuni de sortare, pregătire pentru reutilizare, reciclare fibră-la-fibră, precum și alte forme de valorificare materială sau energetică; pct. 38. În conformitate cu art. 12 alin. (18) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, colectarea deșeurilor textile se face doar prin punctele de colectare separată create de subiecții prevăzuți la art. 25 din prezentul Regulament. pct. 39. Este interzisă amestecarea deșeurilor textile colectate separat cu alte tipuri de deșeuri, substanțe sau materiale, care ar împiedica reutilizarea și/sau reciclarea acestora precum și încredințarea, respectiv primirea, în vederea eliminării prin depozitare finală, conform art. 521, alin. (7) din Legea nr.209/2016 privind deșeurile.	
---	--	--

prin utilizarea oricărei baze de date sau interfețe online oficiale accesibile în mod liber puse la dispoziție de un stat membru sau de Uniune sau prin solicitări adresate producătorului de a furniza documente justificative din surse fiabile. În sensul prezentei directive, producătorii sunt răspunzători pentru exactitatea informațiilor furnizate. Statele membre se asigură că: (a) în cazul în care furnizorul de servicii de logistică are motive să creadă despre orice informație menționată la alineatul (15) obținută de la producătorul în cauză că este inexactă, incompletă sau neactualizată, sau obține suficiente indicații în acest sens, furnizorul de servicii de logistică respectiv solicită producătorului în cauză să corecteze, să completeze sau să actualizeze informațiile respective, fără întârziere sau în termenul stabilit în dreptul Uniunii și în dreptul intern; și (b) în cazul în care producătorul nu corectează, nu completează sau nu actualizează informațiile respective, furnizorul de servicii de logistică suspendă rapid prestarea serviciului său către producătorul respectiv în ceea ce privește furnizarea de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc către utilizatorii finali situați în Uniune, până la respectarea integrală a solicitării; furnizorul de servicii de logistică informează producătorul cu privire la motivele suspendării. (17) Fără a aduce atingere articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului (¹⁸), în cazul în care un furnizor de servicii de logistică suspendă prestarea serviciului său în temeiul alineatului (16) de la prezentul articol, statele membre se asigură că producătorul în cauză are dreptul de a contesta suspendarea impusă de furnizorul de servicii de logistică în fața unei instanțe din unul dintre statele membre în care este stabilit furnizorul de servicii de logistică.	pct. 40. În cadrul sistemelor de colectare create, trebuie să fie stabilite fluxuri separate de colectare și sortare pentru deșeurile textile, care să permită identificarea produselor apte pentru reutilizare, pe baza unei evaluări vizuale și funcționale efectuate de către operatorii autorizați, conform criteriilor aprobate de autoritatea competentă, în vederea redirecționării acestora către reutilizare. pct. 41. Deșeurile textile colectate separat pot fi considerate produse textile uzate/purtate apte pentru reutilizare în condițiile în care: subpct. 1) sunt supuse unor operațiuni de curățare, reparare sau testare tehnică care să asigure că pot fi utilizate din nou fără prelucrare suplimentară; subpct. 2) sunt predate ulterior spre reutilizare cu respectarea prevederilor prezentului Regulament. pct. 42. Produsele textile returnate de către consumatori, care nu au devenit deșeuri și care corespund prevederilor pct. 7 subpct. 17), nu pot fi luate în considerare la calculul îndeplinirii Țintelor pentru reutilizare stabilite prin prezentul Regulament. VI. REUTILIZAREA, RECONDIȚIONAREA PRODUSELOR TEXTILE ȘI A DEȘEURILOR TEXTILE pct. 43. Pregătirea pentru reutilizare a produselor textile uzate și care au stat de deșeu se realizează în scopul extinderii ciclului de viață al acestora și diminuării cantităților de deșeuri generate, prin operațiuni de verificare, curățare, recondiționare și reparare, conform definițiilor prevăzute în prezentul Regulament. pct. 44. În vederea realizării Țintelor pentru reutilizare specificate în pct. 52 și anexa nr. 7 din prezentul Regulament, sistemele individuale sau colective pot colabora cu întreprinderi sociale, deținători de patente de întreprinzător și alți operatori care desfășoară activități de reparare, recondiționare, modernizare, refabricare sau alte procese similare care vizează prelungirea duratei de viață a produselor textile, respectând prevederile prezentului Regulament. pct. 45. Pentru atingerea Țintei minime totale de pregătire pentru reutilizare a deșeurilor textile colectate separat prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament, producătorii, individual sau prin intermediul sistemelor colective, vor organiza și finanța activități de recondiționare, reparare sau modernizare a produselor textile, în vederea reintegrării acestora în circuitul economic. pct. 46. În procesul de pregătire pentru reutilizare se acordă prioritate operațiunilor de recondiționare și reparare, astfel încât produsele textile să își recapete funcționalitatea inițială și să poată	
--	---	--

	fi donate sau reintroduse pe piață, în conformitate cu standardele igienico-sanitare aplicabile. pct. 47. Producătorii și sistemele colective asigură reutilizarea produselor textile purtate/uzate și care au statut de deșeu prin modernizare, recondiționare, refabricare sau reparare, în condițiile stabilite de prezentul Regulament. pct. 48. Produsele textile nevândute, care nu pot fi plasate pe piață, dar nu prezintă riscuri pentru viața și sănătatea consumatorilor, nu pot fi distruse prin incinerare sau depozitare. Acestea vor fi redistribuite cu prioritate prin donație sau transferate către operatori autorizați pentru reciclare sau valorificare, cu indicarea explicită a operațiilor aplicabile, conform anexei nr. 2 la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. pct. 49. Produsele textile recondiționate, reparate sau pregătite pentru reutilizare trebuie să fie etichetate corespunzător cu mențiunea „reutilizat”, „recondiționat” sau „reparat”, pentru a asigura transparență și informarea corectă a consumatorilor. pct. 50. Operatorii implicați în recondiționare, reparare și reutilizare au obligația să respecte condițiile igienico-sanitare corespunzătoare, astfel încât produsele textile reutilizate să nu prezinte riscuri pentru sănătatea consumatorilor.		
Articolul 22b Registrul producătorilor de produse textile, conexe sau de încălțăminte 1. Statele membre înființează un registru al producătorilor de produse textile, conexe sau de încălțăminte enumerați în anexa IVc („registru producătorilor”) pentru a monitoriza respectarea de către acești producători a articolului 22a și a articolului 22c alineatul (1). Comisia creează un site web cu linkuri către toate registrele naționale ale producătorilor pentru a facilita înregistrarea producătorilor din toate statele membre. Statele membre informează Comisia cu privire la linkul către registrele lor naționale ale producătorilor în termen de 30 de zile de la lansarea registrelor. Informațiile din fiecare registru al producătorilor trebuie să fie ușor accesibile, disponibile publicului și gratuite, să poată fi citite automat, sortate și căutate și să respecte standardele deschise pentru utilizarea de către terți. Furnizarea de informații în temeiul prezentului alineat nu aduce atingere păstrării confidențialității comerciale și industriale a informațiilor sensibile, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii și a legislației naționale.	Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile III. ÎNREGISTRAREA PRODUCĂTORILOR pct. 10. Pentru monitorizarea respectării cerințelor prezentului Regulament, Agenția de Mediu ține evidența producătorilor de produse textile și, în acest sens, întocmește și menține Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorilor (în continuare – Lista producătorilor), prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”, stabilit în Hotărârea Guvernului nr. 682/2018. pct. 11. Producătorii de produse textile existenți pe piață se înscriu în Lista producătorilor în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului Regulament, primind un număr de înregistrare care este comunicat de aceștia, în maximum 30 de zile lucrătoare de la atribuire, tuturor rețelelor comerciale de distribuție a produselor textile prin care sunt vândute produsele textile plasate pe piață. pct. 12. Producătorii de produse textile nou-înregistrați pe piață au obligația de a se înscrie în Lista producătorilor conform prevederilor pct. 11, în termen de 3 luni de la data înregistrării la	Compatibil	

2. Statele membre se asigură că producătorii sunt obligați să se înregistreze în registrul producătorilor. În acest scop, statele membre solicită producătorilor să depună o cerere de înregistrare în fiecare stat membru în care pun la dispoziție pe piață pentru prima dată produse textile, conexe sau încălțăminte enumerate în anexa IVc. 3. Statele membre permit producătorilor să pună la dispoziție pe piață pentru prima dată produsele textile, conexe produselor textile sau încălțăminte enumerate în anexa IVc numai în cazul în care aceștia sau, în cazul autorizăției, reprezentanții lor autorizați pentru răspunderea extinsă a producătorului sunt înregistrați în statul membru în cauză. 4. Cererea de înregistrare va include următoarele informații: (o) numele, marca comercială și denumirile comerciale, dacă sunt disponibile, sub care producătorul își desfășoară activitatea în statul membru în cauză și adresa producătorului, inclusiv codul poștal și localitatea, strada și numărul și țara, numărul de telefon, dacă există, adresa web și adresa de e-mail, precum și un punct unic de contact; (b) codul național de identificare al producătorului, inclusiv numărul său de înregistrare la registrul comerțului sau numărul oficial de înregistrare echivalent și numărul de identificare fiscală la nivel de Uniune sau național; (c) codurile NC ale produselor textile, ale produselor conexe și ale încălțăminte enumerate în anexa IVc pe care producătorul intenționează să le pună la dispoziție pe piață pentru prima dată; (d) denumirea, codul poștal, localitatea, strada și numărul, țara, numărul de telefon, dacă există, adresa web, adresa de e-mail și codul național de identificare ale organizației responsabile cu responsabilitatea producătorilor, numărul de înregistrare la registrul comerțului sau un număr oficial de înregistrare echivalent, codul de identificare fiscală la nivelul Uniunii sau la nivel național al organizației responsabile cu responsabilitatea producătorilor și mandatul producătorului reprezentat; (e) o declarație a producătorului sau, după caz, a reprezentantului autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorului sau a organizației de răspundere a producătorului, care să ateste că informațiile furnizate sunt adevărate. 5. Statele membre se asigură că obligațiile prevăzute în prezentul articol pot fi îndeplinite, în numele	Agenția Servicii Publice și până la inițierea activității de plasare pe piață a produselor textile. pct. 13. Obligația de înregistrare în Lista producătorilor se referă atât la agenții economici nou- înregistrați pe piață, cât și la producătorii existenți până la data intrării în vigoare a prezentului Regulament. pct. 14. Persoanele fizice care importă produse textile în cantități ocazionale și cu o valoare care nu depășește pragurile financiare și/sau limitele cantitative prevăzute în Codul vamal nr. 95/2021, destinate exclusiv uzului personal al destinatarului sau al familiei sale și care, prin natura sau cantitatea lor, nu sunt destinate activităților comerciale sau de producție, nu sunt considerate producători în sensul prezentului Regulament. pct. 15. Persoanele fizice care importă produse textile și care depășesc pragurile financiare și/sau limitele cantitative prevăzute în Codul vamal nr. 95/2021, sau care prin natura, frecvența ori cantitatea lor indică un caracter comercial, se consideră introduse pe piață și producători în sensul prezentului Regulament. pct. 16. Producătorii și/sau distribuitorii care distribuie, cumpără, primesc prin donație sau recepționează prin alte mijloace, în vederea vânzării sau pentru uz propriu, produse textile noi și/sau uzate, precum și entitățile publice și private care achiziționează, primesc prin donație sau recepționează prin alte mijloace, pentru uz propriu, produse textile noi și/sau uzate, pot solicita producătorilor/distribuitorilor de pe piață respectarea obligației de înregistrare în Lista producătorilor, prin prezentarea numărului de înregistrare, și pot refuza recepționarea produselor provenite de la producători/distribuitori neînregistrați. pct. 17. Producătorii care introduc pe piață produse textile prin vânzări la distanță, inclusiv online, sunt obligați să se înregistreze în Lista producătorilor prevăzută de prezentul Regulament și să respecte toate obligațiile aferente. În cazul în care producătorul nu este stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, acesta are obligația de a desemna un reprezentant autorizat pe teritoriul național, care să îndeplinească în numele său obligațiile prevăzute de prezentul Regulament. pct. 18. Cererea de înregistrare în Lista producătorilor se completează după modelul prezentat în anexa nr. 3 și se depune la Agenția de Mediu în format electronic, prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”, fiind însoțită de următoarele documente: 1) în cazul sistemului individual: a) planul operațional, după modelul din anexa nr. 4; b) informațiile generale, completate conform modelului prezentat în anexa nr. 5;		
---	--	--	--

producătorului, de către o organizație de răspundere a producătorilor, prin mandat scris. În cazul în care un producător a desemnat o organizație care își asumă responsabilitatea pentru producători, obligațiile prevăzute în prezentul articol sunt îndeplinite de organizația respectivă <i>mutatis mutandis</i>, cu excepția cazului în care statul membru specifică altfel. 6. Statele membre se asigură că autoritatea competentă: (o) primește cererile de înregistrare a producătorilor menționați la alineatul (2) prin intermediul unui sistem electronic de prelucrare a datelor, ale cărui detalii sunt puse la dispoziție pe site-ul web al autorității competente; (b) acordă înregistrări și furnizează un număr de înregistrare în termen de maximum 12 săptămâni de la data la care sunt furnizate informațiile prevăzute la alineatul (4); (c) este în măsură să stabilească modalități detaliate cu privire la cerințele și procesul de înregistrare fără a adăuga cerințe de fond suplimentare față de cele prevăzute la alineatul (4); (d) este în măsură să perceapă producătorilor taxe bazate pe costuri și proporționale pentru prelucrarea cererilor menționate la alineatul (2). 7. Autoritatea competentă poate refuza sau retrage înregistrarea producătorului în cazul în care informațiile prevăzute la alineatul (4) și documentele justificative aferente nu sunt furnizate sau sunt insuficiente sau în cazul în care producătorul nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (4) litera (d). 8. Statele membre solicită producătorului sau, după caz, reprezentantului autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorului sau organizației de răspundere a producătorilor să notifice autoritatea competentă fără întârzieri nejustificate cu privire la orice modificare a informațiilor conținute în înregistrare, în conformitate cu alineatul (4) litera (d), și cu privire la orice încetare definitivă a punerii la dispoziție pe piață pentru prima dată a produselor textile, conexe produselor textile sau a încălțămintei menționate în înregistrare. Un producător este exclus din registrul producătorilor dacă acesta a încetat să existe. 9. În cazul în care informațiile din registrul producătorilor nu sunt accesibile publicului, statele membre se asigură că furnizorii de platforme online care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii și furnizorii de servicii de îndeplinire a comenzilor care încheie contracte	c) contract cu operatori autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile; d) opțional pentru producătorii care asigură întreținerea, modernizarea, recondiționarea, refabricarea, repararea produselor/deșeurilor textile dovada acestor operațiuni sau contract cu prestatori de aceste servicii. 2) în cazul sistemului colectiv: a) dovada unui sistem colectiv, care include extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, statutul sistemului colectiv creat și lista fondatorilor; b) setul de documente pentru obținerea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, conform art. 25 alin. (4) și (6) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; c) planul operațional, după modelul din anexa nr. 4; 3) în cazul producătorilor membri ai sistemului colectiv: a) dovada calității de membru al unui sistem colectiv, conform art. 12 alin. (5) lit. e) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; b) informațiile generale, completate conform modelului prezentat în anexa nr. 5. pct. 19. Agenția de Mediu adoptă o decizie cu privire la aprobarea planului operațional în termen de 10 zile lucrătoare, termen în care poate solicita clarificări și informații necesare pentru a permite o evaluare substanțială a planului. pct. 20. Agenția de Mediu eliberează numărul de înregistrare pentru producătorii de produse textile în termen de 10 zile lucrătoare din ziua acceptării cererii. pct. 21. Înregistrarea producătorilor în Lista producătorilor este valabilă pe o perioadă de 5 ani. Cererea de reînnoire a înregistrării se depune cu 2 luni înainte de expirarea perioadei de valabilitate, după modelul de cerere prezentat în anexa nr. 3. pct. 22. Producătorii care renunță la plasarea pe piață a produselor textile, în termen de 30 de zile de la încetarea activității, notifică în scris acest fapt Agenției de Mediu, conform modelului din anexa nr. 6, cu scopul de a fi radiați din Lista producătorilor. pct. 23. Începând cu 1 ianuarie 2028, pot plasa pe piață produse textile noi și/sau uzate numai producătorii înregistrați în Lista producătorilor. pct. 24. Până la data de 20 noiembrie a fiecărui an, producătorii care intenționează să își îndeplinească responsabilitatea extinsă a producătorului prin sistem individual sau prin sistem colectiv notifică Agenției de Mediu intenția de a-și desfășura activitatea în anul următor, conform modelului de scrisoare prevăzut în anexa nr. 6.		
--	---	--	--

pentru oricare dintre serviciile menționate la articolul 3 punctul (11) din Regulamentul (UE) 2019/1020 cu producătorii care oferă utilizatorilor finali produse textile, conexe textile sau încălțăminte enumerate în anexa IVc au acces gratuit la registrul producătorilor. 10. Până la 17 aprilie 2027, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul armonizat pentru înregistrarea în registrul producătorilor, pe baza cerințelor de informare prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).			
Articolul 22c Organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor în domeniul textilelor (1) Statele membre se asigură că producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc încredințează unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor îndeplinirea în numele lor a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute la articolul 22a. (2) Statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și care intenționează să îndeplinească, în numele producătorilor, obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute la articolul 8a alineatul (3), la articolele 22a, 22b și 22d și la prezentul articol obligația de a obține o autorizație din partea unei autorități competente. (3) Statele membre stabilesc criterii privind calificările pe care organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor trebuie să le dețină pentru a li se încredința sarcina îndeplinirii obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor. În mod deosebit, statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să demonstreze că dețin expertiza necesară în materie de gestionare a deșeurilor și de sustenabilitate. (4) Statele membre pot obține o derogare de la obligația prevăzută la alineatul (3), cu condiția ca, înainte de 16 octombrie 2025, să fi stabilit deja criterii care să asigure că unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor i se poate încredința sarcina îndeplinirii obligațiilor în materie de răspundere extinsă	Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct. 27.Producătorii de produse textile care își onorează responsabilitatea extinsă a producătorului în mod individual au următoarele responsabilități: 1) să se înregistreze în lista producătorilor conform cerințelor prevăzute în pct. 10; 2) să asigure măsuri de prevenire a poluării cu deșeuri textile prevăzute de prezentul Regulament; 3) să asigure colectarea separată a deșeurilor textile în conformitate cu prevederile prezentului Regulament, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare, reciclare și valorificarea acestora; 4) să asigure îndeplinirea țințelor de colectare pentru reutilizare și/sau valorificare prevăzute în anexa nr. 7 a prezentului Regulament, si inclusiv stocarea corespunzătoare până la predare conform cerințelor stabilite de art. 123 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 5) să țină evidența privind tipul și cantitatea produselor textile plasate pe piață, a cantității deșeurilor textile colectate separat, inclusiv reutilizate și/sau predate pentru reciclare și/sau valorificare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. d) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, inclusiv la punctele de colectare organizate; 6) să raporteze anual Agenției de Mediu datele privind cantitatea de deșeuri textile colectate și reciclare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. i) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, respectînd prevederile pct. 72 din prezentul Regulament; 6)7) . să nu aplice costuri utilizatorilor finali care predau deșeurilor textile la punctele de colectare create. pct. 28.Sistemele colective care acționează în numele producătorilor de produse textile în conformitate cu prevederile	Compatibil	

a producătorilor în numele producătorilor numai în cazul în care aceasta demonstrează că deține expertiza necesară în domeniul gestionării deșeurilor, iar criteriile respective asigură faptul că organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor va gestiona deșeurile în mod sustenabil și va limita impactul gestionării deșeurilor asupra mediului. (5) Fără a aduce atingere articolului 8a alineatul (4), statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor obligația de a se asigura că sumele care le sunt plătite sub formă de contribuții financiare de către producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc: (a) se bazează pe greutatea și, după caz, pe cantitatea produselor în cauză și, în cazul produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, sunt modulate în funcție de cerințele de proiectare ecologică adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1781 care sunt cele mai relevante pentru prevenirea generării de deșeuri provenite din produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte și pentru tratarea acestora în concordanță cu ierarhia deșeurilor și de metodologiile de măsurare corespunzătoare pentru criteriile respective, adoptate în temeiul regulamentului respectiv sau pe baza altor acte legislative ale Uniunii care stabilesc criterii de sustenabilitate și metode de măsurare armonizate pentru produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte și care asigură îmbunătățirea sustenabilității din punctul de vedere al mediului și a circularității respectivelor produse; (b) țin seama de veniturile obținute de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor din reutilizare, din pregătirea pentru reutilizare sau din valoarea materiilor prime secundare obținute în urma reciclării deșeurilor textile; (c) asigură tratamentul egal al producătorilor, indiferent de originea sau dimensiunea lor, fără a impune o sarcină disproporționată producătorilor, inclusiv întreprinderilor mici și mijlocii, care produc cantități reduse de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc. (6) În situațiile în care este oportun să se abordeze practicile din domeniul modei de consum și al celei de consum ultrarapid și generarea aferentă de deșeuri excesive din produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte	art. 12 alin. (8) și art. 29 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, au următoarele responsabilități: 1) să dețină autorizația pentru gestionarea deșeurilor în cazul implementării responsabilității extinse a producătorului, conform prevederilor art. 24 alin. (3) și art. 25 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 2) să confirme calitatea de membri fondatori numai pentru producătorii care corespund noțiunii menționate la pct. 7 subpct. 16); 3) să accepte în rândul membrilor toți producătorii care solicită aderarea și corespund criteriilor prevăzute în statut, refuzul cererii de aderare este permis doar în baza unei justificări întemeiate și cu aprobarea Agenției de Mediu; 4) să asigure nediscriminarea și desfășurarea transparentă a activităților de gestionare a deșeurilor textile față de operatorii economici contractați; 5) să reinvestească eventualul profit exclusiv în activitățile destinate îndeplinirii responsabilităților ce le revin producătorilor pentru care au preluat responsabilitatea; 6) să asigure gestionarea corectă a resurselor financiare acumulate din plata tarifelor de preluare a responsabilității de către producători, pentru acoperirea costurilor aferente, conform pct. 80-89 din prezentul Regulament; 7) să afișeze pe pagina web oficială costul operațional de gestionare a deșeurilor textile în termen de 15 zile de la emiterea autorizației și să notifice producătorii afiliați, precum și să publice pe pagina web, cu cel puțin 15 zile înainte de aplicare, orice modificare a acestui cost; 8) să aplice, în stabilirea contribuțiilor financiare plătite de producători, principiul de modulare, pe produse individuale sau grupuri de produse similare, luând în considerare durabilitatea, potențialul de reparare, reutilizare și reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, în conformitate cu ciclul de viață al produsului conform prevederilor art.12, alin. (22) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 9) să asigure transparența utilizării contribuțiilor financiare prin constituirea organului de control, în conformitate cu art. 12 alin. (24) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. 10) să asigure, în numele producătorilor membri, atingerea țintelor de colectare pentru reutilizare, reciclare și /sau valorificare energetică a deșeurilor textile, stabilite în anexa nr.7 a prezentului Regulament , inclusiv stocarea corespunzătoare până la predare; 11) să informeze regulat producătorii despre îndeplinirea obligațiilor de raportare, cantitățile colectate separat și transmise	
--	--	--

enumerate în anexa IVc, statele membre pot solicita organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să moduleze contribuția financiară în funcție de practicile producătorilor în ceea ce privește produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, luând în calcul durata de viață a produsului care rezultă din astfel de practici, durata de viață utilă a produselor respective dincolo de primul utilizator și contribuția la circularitatea în buclă închisă a produselor respective, prin transformarea deșeurilor textile în materii prime pentru noi lanțuri de producție. (7) Atunci când este necesar pentru a se evita denaturarea pieței interne și a asigura corelarea cu cerințele în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul articolului 4 coroborat cu articolul 5 din Regulamentul (UE) 2024/1781, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a criteriilor de modulară a taxelor în vederea aplicării alineatului (5) litera (a) și a alineatului (6) de la prezentul articol. Respectivle acte de punere în aplicare, care nu vizează stabilirea precisă a nivelului contribuțiilor, se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2) din prezenta directivă. (8) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor instituie un sistem de colectare separată a produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, indiferent de natura, compoziția materialului, starea, numele, denumirea comercială, marca sau originea acestora, pe teritoriul statului membru pe a cărui piață sunt puse la dispoziție produsele respective pentru prima dată. Sistemul de colectare separată: (a) oferă actorilor menționați la alineatul (9) litera (a) colectarea unor astfel de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu și prevăd mecanismele practice necesare pentru colectarea și transportul respectivelor produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu, inclusiv punerea la dispoziție, cu titlu gratuit, a unor containere adecvate de colectare și de transport, la punctele de colectare care fac parte din sistemul de colectare al organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor;	spre reutilizare sau reciclare, precum și despre investițiile realizate pentru anul de raportare în sectorul de reutilizare/reciclare; 12)să raporteze anual Agenției de Mediu datele privind cantitățile și categoriile de produse textile și deșeuri textile colectate pentru reutilizare, reciclare și /sau valorificare energetică care respectă operațiunile stabilite de anexele nr. 1, nr. 2 și nr. 31 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și a cerințelor prezentului Regulament; 13)să asigure sisteme de colectare separată a deșeurilor textile în cooperare cu autoritățile administrației publice locale în conformitate cu prevederile art. 121 alin (4) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și cu respectarea prevederilor pct. 4 și a prezentului Regulament, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și valorificarea acestora; 14)să nu aplice costuri utilizatorilor finali care predau deșeurilor textile la punctele de colectare create;[GS1.1][Dpdgdsas1.2] 15)să organizeze campanii de informare în colaborare cu subiecții stabiliți la pct.26 privind importanța colectării separate a deșeurilor textile; 16)să dezvolte sau să susțină platforme digitale (website, aplicații mobile) care să ofere consumatorilor informații despre punctele de colectare, procedurile de predare, beneficiile reutilizării și opțiuni pentru schimb, donație sau recondiționare; 17) să faciliteze colaborarea cu întreprinderile sociale organizații de caritate, fundații sau grupuri de inițiativă care desfășoară acțiuni de reutilizare, donare a textilelor către categoriile defavorizate ale populației. 18)să adopte, la propria inițiativă, orice alte măsuri sau proiecte care pot contribui la creșterea gradului de colectare separată, reutilizare și reciclare a textilelor, cu respectarea obiectivelor prezentului Regulament. 19)să furnizeze, deșeurile textile colectate către operatorii autorizați care dețin instalații de reciclare fibră-la-fibră sau alte forme de valorificare materială și energetică, la cererea justificată a acestora, cu respectarea principiilor trasabilității, calității materialelor și în conformitate cu contractele de operare în vigoare. pct. 31.Autoritățile administrației publice locale conform prevedrilor art. 11 alin. (1) lit. b) și art.12 alin. (17) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, au următoarele responsabilități: 1) să colaboreze cu sistemele individuale și colective în bază de contract pentru a dezvolta un sistem complementar de colectare a deșeurilor textile, conform prevedrilor stabilite în art.11, alin.	
---	--	--

(b) asigură, cu titlu gratuit, colectarea unor astfel de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate prin punctele de colectare care fac parte din sistemul de colectare al organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, cu o frecvență adaptată la suprafața acoperită și la volumul unor astfel de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate în mod obișnuit prin intermediul punctelor de colectare respective; (c) asigură, cu titlu gratuit, colectarea deșeurilor pe care entitățile din sectorul economiei sociale și alți actori le generează pornind de la produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte colectate prin punctele de colectare care fac parte din sistemul de colectare al organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, prin coordonare între organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și entitățile din sectorul economiei sociale și alți actori. Eventuala coordonare între organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor respectă legislația Uniunii în domeniul concurenței. (9) Statele membre se asigură că sistemul de colectare menționat la alineatul (8): (a) constă în puncte de colectare înființate de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și de operatorii care se ocupă de gestionarea deșeurilor în numele acestora, în cooperare cu unul sau mai mulți dintre următorii actori: entități din sectorul economiei sociale, comercianți cu amănuntul, autorități publice sau părți terțe care efectuează în numele acestor autorități colectarea produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, precum și operatori de puncte de colectare voluntară; (b) acoperă întregul teritoriu al statului membru, ținând seama de dimensiunea și densitatea populației, de volumul preconizat al produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, de accesibilitatea și proximitatea utilizatorilor finali, fără a se limita la zonele în care colectarea și gestionarea ulterioară a produselor respective este profitabilă; (c) menține o creștere susținută, fezabilă din punct de vedere tehnic, a colectării separate și o scădere corelată a deșeurilor municipale mixte colectate rezultate din	(6) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile respectînd cerințele din Anexa nr.14a prezentului Regulament. 2) să aloce spați terenuri necesare pentru colectarea separată și depozitarea temporară a deșeurilor textile și dotarea acestora cu containere specifice acestui tip de deșeu[GS4.1][Dpdgadșas4.2]; 3) să informeze populația, în colaborare cu sistemele individuale și colective, despre amplasarea punctelor de colectare, tipurile de textile acceptate, condițiile de predare și beneficiile reutilizării și reciclării, să includă în planurile locale de gestionare a deșeurilor conform art. 35 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, măsuri și obiective specifice pentru colectarea, reutilizarea și valorificarea deșeurilor textile; 4) să colaboreze cu producătorii, sistemele colective, întreprinderile sociale, instituțiile de învățământ, ONG-urile și alte structuri relevante pentru promovarea și susținerea reparației, recondiționării și reutilizării textilelor, inclusiv prin acțiuni precum colectarea separată a textilelor uzate, târguri de schimb și donații sau ateliere de reparații și reutilizare creativă, în scopul creșterii gradului de implicare a comunității; 5) să faciliteze accesul categoriilor defavorizate ale populației la textile reutilizabile sau reparate, prin colaborare cu instituții de asistență socială, ONG-uri și rețele de voluntari; 6)să utilizeze platforme digitale locale care să ofere informații în timp real despre punctele de colectare, stocurile disponibile pentru donații și serviciile de reparații sau recondiționare. pct. 32. În scopul reducerii deșeurilor textile și reintroducerii lor în circuitul economic, întreprinderile sociale, care desfășoară activități de reutilizare prin modernizare, recondiționare, refabricare, reparare produse textile purtate/uzate conform art. 361, alin. (4) din Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenori și întreprinderi, au următoarele responsabilități: 1) să desfășoare activități de reparație, curățare, recondiționare și pregătire pentru reutilizare a produselor textile colectate, contribuind la prevenirea generării de deșeuri și extinderea duratei de viață a produselor; 2) să desfășoare activități de colectare și sortare a produselor textile uzate/purtate recepționate în cele reutilizabile si cele ca deșeu, respectiv cele cu statut de deșeu sa fie predate operatorilor și/sau sistemelor colective autorizate, 3) să angajeze și să sprijine profesional persoane din categoriile defavorizate ale populației, în vederea promovării incluziunii sociale prin activități legate de economia circulară în domeniul textilelor; 4) să colaboreze cu sistemele individuale și colective, inclusiv cu autoritățile administrației publice locale în campanii de informare		
---	---	--	--

produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, valorificând bunele practici existente. (10) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor nu sunt autorizate să refuze participarea autorităților publice locale, a entităților din sectorul economiei sociale sau a altor operatori din sectorul reutilizării la sistemul de colectare separată instituit în temeiul alineatului (8). (11) Fără a aduce atingere alineatului (8) literele (a) și (b) și alineatului (9) litera (a), statele membre se asigură că entitățile din sectorul economiei sociale sunt autorizate să mențină și să exploateze propriile puncte de colectare separată și că li se acordă un tratament egal sau preferențial în ceea ce privește amplasarea punctelor de colectare separată. Statele membre se asigură că entitățile din sectorul economiei sociale care fac parte din sistemul de colectare în conformitate cu alineatul (9) litera (a) nu sunt obligate să predea organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, pe care le-au colectat. (12) Statele membre se asigură că entitățile din sectorul economiei sociale care operează propriile puncte de colectare separată în conformitate cu alineatul (11) transmit autorității competente, cel puțin o dată pe an, informații referitoare la cantitatea, exprimată în greutate, de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, colectate separat, oferind detalii despre: (a) cantitatea, exprimată în greutate, evaluată ca fiind adecvată pentru reutilizare, indicând, acolo unde este posibil, cantitatea exportată, exprimată în greutate; (b) cantitatea, exprimată în greutate, destinată pregătirii pentru reutilizare și reciclării, indicând separat, în cazul în care această informație este disponibilă, reciclarea fibrelor în de tip fibră la fibră, precum și, dacă este posibil, cantitatea exportată, exprimată în greutate; și (c) cantitatea, exprimată în greutate, destinată altor operațiuni de valorificare sau eliminării. (13) Prin derogare de la alineatul (12), statele membre pot scuti, parțial sau total, entitățile din sectorul economiei sociale de obligația de a transmite informațiile prevăzute la alineatul (12), în cazul în care îndeplinirea acestor obligații	și educare a publicului privind beneficiile reutilizării textilelor și colectării separate a deșeurilor textile; 5) să raporteze periodic, către partenerii contractuali și Agenția de Mediu informații privind cantitățile de deșuri textile colectate, recondiționate, reutilizate sau transmise pentru reciclare, conform obligațiilor asumate prin contracte sau parteneriate; 6) să promoveze inovația socială și practici sustenabile în domeniul gestionării textilelor, în parteneriat cu ONG-uri, instituții de învățământ, mediul de afaceri și comunitățile locale. 7) să organizeze sau să participe la târguri de caritate, evenimente comunitare de schimb, donații sau acțiuni de colectare de textile, în colaborare cu ONG-uri, autorități locale, instituții de învățământ și alte organizații relevante, pentru a reintroduce produsele textile uzate în circuitul economic și social și pentru a sprijini persoanele aflate în dificultate. pct. 33. Utilizatorii finali de produse textile și generatorii de deșuri textile, au următoarele responsabilități: 4) să returneze deșeurile textile la punctele de colectare create de sistemele individuale sau colective, inclusiv cele create de alte structuri relevante menționate la pct. 26 din Regulament și cu care aceste sisteme colaborează; 5) să colecteze separat deșeurile textile în vederea asigurării unui grad înalt de valorificare conform prevederilor art.13, alin. 2) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile ținând cont de cerințele din Anexa nr.14 a prezentului Regulament. 6) să acorde prioritate donării, schimbului sau reparării produselor textile, înainte de a le preda ca deșeuri, pentru a extinde durata de viață a acestora; 7) să reducă consumul produselor textile de tip „fast fashion” și să opteze pentru produse durabile, reciclabile sau realizate din materiale sustenabile; 8) să notifice subiecții prevăzuți la pct. 26 despre punctele de colectare nefuncționale sau cazurile de abandon ilegal al textilelor, pentru îmbunătățirea sistemului. pct. 53. Agenția de Mediu stabilește dacă a fost atinsă ținta minimă totală pentru reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică pentru un an în baza datelor raportate de producătorii individuali sau sistemele colective care acționează în numele acestora și operatorii autorizați pentru colectarea și valorificarea deșeurilor textile. pct. 54. Deșeurile textile exportate în scopul reciclării și/sau valorificării energetice, cu respectarea prevederilor art. 63 și 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile sunt luate în considerare pentru atingerea țăintelor minime totale, prevăzute în anexa nr. 7	
---	--	--

de raportare ar conduce la o sarcină administrativă disproporționată pentru entitățile respective. (14) Statele membre se asigură că, pe lângă informațiile menționate la articolul 8a alineatul (2), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pun la dispoziția utilizatorilor finali următoarele informații privind consumul durabil, inclusiv opțiunile de vânzare ca produse de ocazie, reutilizarea și gestionarea la sfârșitul ciclului de viață a textilelor și încălțămintei în ceea ce privește produsele textile, asociate textilelor și de încălțămintă enumerate în anexa IVc pe care producătorii le pun la dispoziție pe piață pentru prima dată: (a) rolul utilizatorilor finali în a contribui la prevenirea generării de deșeuri, inclusiv orice bune practici, în special prin încurajarea modelelor durabile de consum și prin promovarea unei bune îngrijiri a produselor pe durata utilizării; (b) modalitățile de reutilizare și reparare disponibile pentru textile și încălțămintă; (c) amplasarea punctelor de colectare; (d) rolul utilizatorilor finali în contribuirea corectă la colectarea separată a produselor textile, asociate textilelor și de încălțămintă uzate și care au statutul de deșeu, inclusiv prin intermediul donării acestora; (e) impactul asupra mediului, a sănătății umane, precum și a drepturilor sociale și a drepturilor omului al producției de textile, în special al consumului și al practicilor modei de consum, al reciclării și al altor operațiuni de valorificare și eliminare, precum și al aruncării necorespunzătoare a produselor textile, asociate textilelor și de încălțămintă care au statutul de deșeu, cum ar fi aruncarea pe domeniul public sau împreună cu deșeurile municipale mixte, precum și măsurile luate pentru a atenua impactul asupra mediului și a sănătății umane. (15) Statele membre se asigură că organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor furnizează cu regularitate informațiile prevăzute la alineatul (14), precum și că informațiile sunt actualizate și furnizate prin intermediul: (a) unui site web sau al altor mijloace de comunicare electronică; (b) comunicării în spațiile publice și la punctul de colectare; (c) programelor educaționale, campaniilor de sensibilizare și activităților de implicare a comunității;	din prezentul Regulament, doar în condițiile în care există o dovadă scrisă a operatorului autorizat pentru tratarea deșeurilor ce confirmă că reciclarea/valorificarea deșeurilor textile a avut loc, astfel cum este specificat în procedura de transfer a deșeurilor indicate la pct. 73 subpct. 3) și 5) din Regulamentul privind transferurile de deșeuri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 4 XI. EVIDENȚA ȘI RAPORTAREA pct. 70. Agenția de Mediu ține evidența producătorilor de produse textile, inclusiv a celor care furnizează produse textile prin intermediul tehnicilor de comunicare la distanță, întocmește și menține Lista producătorilor prin intermediul Sistemului informatic automatizat „Managementul deșeurilor”, conform prevederilor stabilite de art. 33 alin. (3) și (4) și art. 12 alin. (5) lit. c) și alin. (6) lit. b) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. pct. 71. Sistemele individuale și colective raportează Agenției de Mediu anual, până la data de 30 aprilie a anului ce urmează, în format electronic datele privind: 1) cantitatea și tipul de deșeuri textile colectate separat, reutilizate, reciclate și/sau valorificate, după modelul din anexa nr. 10; 2) raportul narativ, în formă liberă, privind sinteza (descrierea) activităților desfășurate pentru realizarea responsabilității extinse a producătorului, conform planului operațional și în corespundere cu modalitatea de verificare a raportului narativ, după modelul din anexa nr.8. pct. 72. Sistemele colective comunica Agenției de Mediu modalitatea și frecvența de colectare a deșeurilor textile de la gospodăriile particulare, prin intermediul serviciului de salubritate, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului Regulament. Frecvența de colectare se stabilește prin decizia autorităților publice locale; pct. 73. Sistemele colective au obligația să transmită producătorilor individuali pentru care au preluat responsabilitatea, până la data de 1 aprilie a anului de gestiune, rezultatul implementării planului operațional pentru anul precedent, indicând cantitățile de produse textile colectate, valorificate și/sau reciclate. pct. 74. Agenția de Mediu verifică raportul narativ, având la bază informațiile din anexa nr.8 și anexa nr. 10 și comunică, în termen de 10 zile, producătorului individual sau sistemului colectiv obiecții sau lipsa acestora. pct. 75. În termen de 30 de zile de la data comunicării obiecțiilor de către Agenția de Mediu, sistemele individuale și sistemele colective au obligația de a remedia neregulile constatate și de a	
--	--	--

(d) semnalizării în una sau mai multe limbi care pot fi ușor de înțeles de către utilizatori și consumatori. (16) În cazul în care, într-un stat membru, mai multor organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor li se încredințează sarcina de a îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora din urmă, statele membre se asigură că aceste organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor acoperă întregul teritoriu al statului membru, în scopul asigurării unei calități uniforme a serviciului pe tot teritoriul, în ceea ce privește sistemul de colectare separată a produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au calitatea de deșeu enumerate în anexa IVc. Statele membre desemnează autoritatea competentă sau numesc o parte terță independentă care să supravegheze dacă organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor își îndeplinesc obligațiile în mod coordonat și în conformitate cu dreptul Uniunii în domeniul concurenței. Statele membre în care sarcina de a îndeplini obligațiile în materie de responsabilitate extinsă a producătorilor în numele acestora din urmă îi este încredințată unei singure organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pot desemna autoritatea competentă sau pot numi o parte terță independentă care să supravegheze dacă organizația respectivă își îndeplinește obligațiile în conformitate cu dreptul Uniunii în domeniul concurenței. (17) Statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să asigure confidențialitatea datelor aflate în posesia lor în ceea ce privește informațiile protejate sau informațiile care pot fi atribuite direct producătorilor individuali sau reprezentanților autorizați ai acestora. (18) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor publică pe site-urile lor web, pe lângă informațiile menționate la articolul 8a alineatul (3) litera (e): (a) cel puțin o dată pe an, sub rezerva confidențialității comerciale și industriale, informații privind: (i) cuantumul, inclusiv cantitatea exprimată în greutate, al produselor puse la dispoziție pe piață pentru prima dată; (ii) cantitatea, exprimată în greutate, de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa	remite raportul corectat, inclusiv informațiile solicitate pct. suplimentar. pct. 76. Producătorii care au transferat responsabilitatea privind realizarea ținutelor anuale de reutilizare și/sau reciclare și valorificare a deșeurilor textile transmit Agenției de Mediu datele de identificare a sistemului colectiv autorizat cu care a încheiat contractul de transfer al responsabilității până la data de 20 noiembrie a fiecărui an. pct. 77. Suplimentar datelor raportate conform pct. 71 din Regulament, producătorii de produse textile, care în procesul de producție generează mai mult de 100 kg deșeuri textile sunt obligați să țină evidența lunară și să raporteze anual datele privind gestionarea deșeurilor textile către Agenția de Mediu, în conformitate cu Instrucțiunea cu privire la ținerea evidenței și transmiterea datelor și informațiilor despre deșeuri și gestionarea acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 501/2018, prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”.11/2022. pct. 78. Prima raportare se va face în anul următor înregistrării. XII. FINANȚAREA pct. 79. Producătorii de produse textile, pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în vederea implementării responsabilității extinse a producătorului, asigură plata contribuțiilor financiare necesare pentru acoperirea costurilor reglementate la art. 12 alin. (21) din Legea nr 209/2016 privind deșeurile și de prezentul Regulament, ce decurg din colectarea și reutilizarea, valorificarea și/sau reciclarea deșeurilor textile care includ: 1)costuri de sortare pe categorii de fibre, de igienizare, de recondiționare, de logistică inversă ,etc; 2)colectarea separată a deșeurilor textile și a transportării lor ulterioare, precum și operațiilor de valorificare, inclusiv pentru îndeplinirea ținutelor de colectare astfel cum sunt prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament luându-se în considerare veniturile dobândite din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare obținute din reciclarea și valorificarea deșeurilor textile; 3)furnizarea accesului utilizatorilor finali la informații despre gestionarea deșeurilor textile, în conformitate cu pct. 66 și 69; 4)obligațiile de raportare în conformitate cu cerințele pct. 71. 5)dovada investițiilor executate și a costurilor suportate în raportul financiar anual, în baza documentelor financiare (documente primare care justifică producerea faptelor economice).		
--	--	--	--

IVc, uzate și care au statutul de deșeu, colectate separat, indicând separat produsele de acest tip nevândute; (iii) ratele reutilizării, ale pregătirii pentru reutilizare și ale reciclării obținute de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, specificând separat rata de reciclare de tip fibră la fibră; (iv) ratele altor operațiuni de valorificare și eliminare; și (v) ratele exporturilor de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și ale exporturilor de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc care au statutul de deșeu; (b) informații privind procedura de selecție folosită pentru operatorii care se ocupă de gestionarea deșeurilor selectați în conformitate cu alineatul (19). (19) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor organizează o procedură de selecție transparentă și nediscriminatorie pentru operatorii care se ocupă de gestionarea deșeurilor, bazată pe criterii de atribuire transparente și care nu impune nicio sarcină disproporționată întreprinderilor mici și mijlocii, pentru a achiziționa: (a) servicii de gestionare a deșeurilor de la operatorii care se ocupă de gestionare a deșeurilor menționați la alineatul (9) litera (a); și (b) operațiuni ulterioare de tratare a deșeurilor. (20) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pun anual la dispoziția autorităților competente informațiile menționate la alineatul (18) literele (a) și (b), inclusiv informațiile relevante menționate la alineatul (18) litera (a) solicitate anual producătorilor de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc care au fost puse la dispoziție pe piață pentru prima dată. Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor precizează cantitatea, exprimată în greutate, în legătură cu informațiile menționate la alineatul (18) litera (a) punctele (iii), (iv) și (v). Prin derogare de la primul paragraf al prezentului alineat, în ceea ce îi privește pe producătorii care sunt întreprinderi cu mai puțin de 10 angajați și a căror cifră de afaceri anuală și bilanț anual nu depășesc 2 milioane EUR, statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să solicite respectivelor	pct. 80. În cazul onorării obligațiilor aferente responsabilității extinse a producătorului în mod colectiv, contribuțiile financiare sunt modulate pe produse individuale sau grupuri de produse similare, luându-se în considerare durabilitatea acestora și potențialul lor de reparare, de reutilizare și de reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, ținându-se cont de ciclul de viață a produselor textile, în conformitate cu prevederile art. 12 alin (22) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și luând în considerare reciclabilitatea produselor textile pe tipurile de fibre și capacitatea de reciclare și valorificare energetică a acestora prevăzute de anexa nr. 13 la Regulament, permise doar în cadrul unităților autorizate pentru acest scop de către Agenția de Mediu. pct. 81. Producătorii autohtoni de produse textile, inclusiv cei care dețin eticheta ecologică pentru produse textile conform Hotărârii Guvernului nr. 204/2023 pentru aprobarea Regulamentului privind etichetarea ecologică, beneficiază de o reducere a contribuției financiare pentru implementarea responsabilității extinse a producătorului, aplicabilă proporțional cu cantitățile de produse certificate introduse pe piață. Procentul reducerii și metodologia de aplicare (care prevede intervalul procentual, condiții minime de eligibilitate, indicatori de performanță de mediu) se stabilesc prin ordin al autorității centrale de mediu. pct. 82. Sistemele colective în numele producătorilor vor asigura: 1) transparența în utilizarea contribuțiilor financiare, privind activitatea financiară a sistemului colectiv în conformitate cu prevederile prezentului Regulament. 2) contribuțiile financiare menționate la art. 12 alin. (23) din Legea nr 209/2016 privind deșeurile, nu depășesc costurile necesare pentru a furniza servicii de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Aceste costuri sunt stabilite între actorii implicați în sistemul colectiv, în mod transparent în baza unui audit financiar extern, cu raportare periodică privind activitatea financiară a sistemului colectiv, care se prezintă atât membrilor sistemului colectiv, cât și autorităților de control, la cerere. pct. 83. Criteriile pentru calcularea finanțării costului gestionării deșeurilor textile sunt stabilite în anexa nr. 15 a prezentului Regulament. pct. 84. În cazul sistemului colectiv, finanțarea costurilor menționate la pct. 79 se realizează proporțional cu cantitatea de produse textile plasate pe piață de membrii săi, calculată pe baza cantităților declarate de produse textile plasate pe piață pentru comercializare în perioada de raportare.	
--	--	--

întreprinderi să prezinte anual numai informațiile enumerate la alineatul (18) litera (a) punctul (i). Comisia modifică Deciziile de punere în aplicare (UE) 2019/1004 (¹⁹) și (UE) 2021/19 (²⁰) ale Comisiei pentru a include, în conformitate cu articolul 37 alineatul (7) din prezenta directivă, informațiile menționate la primul paragraf. Actele de punere în aplicare modificate includ: (a) informații privind calendarele de raportare; (b) specificații privind structura și formatul de raportare a datelor pentru a asigura uniformitate, consecvență și ușurința consolidării datelor pentru organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).	pct. 85. Producătorii suportă, suplimentar la sancțiunile contravenționale, costurile operaționale de gestionare, în cazul în care nu-și îndeplinesc țintele anuale prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament sau în cazul constatării de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului a unei diferențe dintre cantitățile de deșeuri declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri efectiv gestionate, și achită la bugetul de stat plata corespunzătoare, conform prevederilor art. 29 alin. (41) lit. a) și lit. c) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. pct. 86. Sistemele colective suportă costurile de colectare separată a deșeurilor textile colectate prin intermediul punctelor de colectare municipale. Costurile se stabilesc de comun acord cu autoritățile publice locale, dar nu trebuie să depășească costul efectiv stabilit pentru prestarea serviciului de salubritate pentru populație, în conformitate cu prevederile Legii nr. 178/2025 privind serviciul public de salubritate și în baza criteriilor pentru calcularea finanțării costului gestionării deșeurilor textile stabilite în anexa nr. 15 a prezentului Regulament. pct. 87. Pentru implementarea unor tehnologii noi de reciclare și îmbunătățire a performanței de mediu, sistemele individuale și colective sunt eligibile pentru a aplica la fonduri de finanțare în domeniul mediului, sau la programele de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 592/2019 cu privire la aprobarea Programului de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii. pct. 88. În vederea atingerii țintelor de reutilizare stabilite în anexa nr. 7 la prezentul Regulament, sistemele colective vor aloca un minim de 5% (cinci procente) din contribuțiile financiare reglementate la art. 12 alin. (23) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, achitate de producătorii membri, pentru promovarea reutilizării prin susținerea serviciilor de modernizare, recondiționare, refabricare și reparare a deșeurilor textile și a produselor uzate, fără a depăși costurile necesare furnizării serviciilor de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.		
Articolul 22d Gestionarea deșeurilor textile (1) Statele membre se asigură că infrastructura de colectare, încărcare și descărcare, transport și depozitare, precum și operațiunile care includ manipularea textilelor uzate și a deșeurilor textile și procesele ulterioare de sortare și tratare sunt protejate împotriva fenomenelor meteorologice adverse și a altor surse potențiale de contaminare, pentru a preveni deteriorarea și contaminarea	Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile Anexa nr. 14 Criterii și cerințe pentru colectarea separată a deșeurilor textile Prezenta anexă stabilește criteriile și cerințele minime obligatorii privind organizarea și operarea punctelor de colectare separată a deșeurilor textile în cadrul sistemelor individuale sau colective. Cerințele se aplică tuturor punctelor de colectare	Compatibil	

încrucișată a textilelor uzate și care au statutul de deșeu colectate. Textilele uzate și deșeurile textile colectate separat fac obiectul unei verificări profesioniste la punctul de colectare separată sau la instalația de sortare pentru a se identifica și îndepărta articolele sau materialele nevizate sau substanțele care reprezintă o potențială sursă de contaminare. (2) Statele membre se asigură că produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate separat, inclusiv în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), sunt considerate a fi deșeuri la momentul colectării. În ceea ce privește textilele care nu se regăsesc printre produsele enumerate în anexa IVc, precum și produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc nevândute și aruncate, statele membre se asigură că diferitele fracțiuni de materiale textile și articole textile sunt păstrate separat la punctul de generare a deșeurilor, în cazul în care o astfel de separare facilitează reutilizarea ulterioară, pregătirea pentru reutilizare sau reciclarea, inclusiv reciclarea de tip fibră la fibră în cazul în care progresul tehnologic permite acest lucru. Această separare se realizează într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, pentru a maximiza recuperarea resurselor și beneficiile pentru mediu. (3) Prin derogare de la alineatul (2), produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate care sunt predate direct de utilizatorii finali și care sunt considerate la punctul de colectare ca fiind adecvate pentru reutilizare, în urma unei evaluări profesioniste efectuate de către operatorul care le pregătește pentru reutilizare sau de către entitățile din sectorul economiei sociale, nu sunt considerate a fi deșeuri în momentul colectării. (4) Statele membre se asigură că produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate separat, inclusiv în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), fac obiectul unor operațiuni de sortare pentru a se asigura tratarea lor în conformitate cu ierarhia deșeurilor. (5) Statele membre se asigură că operațiunile de sortare a produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate separat, inclusiv în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), respectă următoarele cerințe:	operate direct sau prin intermediul operatorilor contractați/desemnați. Cerințe minime pentru punctele de colectare Punctele de colectare ale sistemelor individuale sau colective trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: a) deșeurile textile trebuie să fie depozitate astfel încât să nu afecteze sănătatea populației, mediul sau împrejurimile imediate; b) punctul de colectare trebuie să fie îngrădit și/sau securizat, pentru a preveni accesul persoanelor neautorizate; c) colectarea trebuie să fie garantată prin predarea deșeurilor textile colectate separat către operatori autorizați pentru sortare, reciclare și/sau valorificare, cu respectarea prevederilor Regulamentului; d) punctul de colectare trebuie să fie ușor de identificat, cu informații afișate clar pentru utilizatori, cel puțin privind: tipurile de textile acceptate, instrucțiuni de depunere, program/frecvență de colectare (după caz), datele de contact ale operatorului sau administratorului punctului de colectare; e) trebuie asigurată igienizarea periodică a spațiului/punctului de colectare, pentru prevenirea mirosurilor neplăcute și a infestațiilor cu dăunători; f) trebuie asigurate facilități de acces pentru toate categoriile de utilizatori, inclusiv pentru persoane cu mobilitate redusă, în măsura posibilului tehnic; g) trebuie asigurată monitorizarea și evidența cantităților colectate separat, printr-un sistem digital sau prin registre, astfel încât să fie posibilă raportarea către autorități și asigurarea trasabilității; h) punctele de colectare trebuie amplasate în zone ușor accesibile populației, cu respectarea normelor urbanistice și de siguranță aplicabile; i) punctele de colectare vor prevedea, dacă este posibil, compartimentarea colectării pentru textile reutilizabile și textile nereutilizabile, pentru facilitarea sortării ulterioare. Criterii de dimensionare și accesibilitate teritorială (1) Rețeaua de puncte de colectare se dimensionează astfel încât să asigure un nivel adecvat de acces al populației, după cum urmează: a) densitate orientativă: 1 punct de colectare la 1.000 – 1.500 locuitori, utilizând containere cu volum orientativ de 1,5 – 2,5 m³; b) în zone urbane: distanță maximă de acces recomandată de 1 km până la cel mai apropiat punct de colectare; c) în zone cu densitate ridicată: distanță optimă recomandată de 500 – 800 m. Categorii de colectare (după caz)		
--	--	--	--

(a) operațiunea de sortare este menită să genereze produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte în vederea reutilizării și a pregătirii pentru reutilizare, acordând prioritate sortării la nivel local, unde este cazul, și reutilizării la nivel local; (b) operațiunile de sortare în vederea reutilizării sortează produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte la un nivel corespunzător de granularitate, făcând posibilă sortarea fiecărui articol individual, astfel încât să se separe fracțiunile adecvate pentru reutilizare directă de cele care urmează să facă obiectul unor operațiuni suplimentare de pregătire pentru reutilizare, și vizează o piață specifică a reutilizării aplicând criterii de sortare actualizate relevante pentru piața destinatară; (c) articolele care sunt evaluate ca fiind neadecvate pentru reutilizare sunt sortate în vederea refabricării și a reciclării, inclusiv a reciclării în de tip fibră la fibră, în cazul în care progresul tehnologic permite acest lucru, pentru a se acorda prioritate refabricării în raport cu reciclarea; (d) articolele rezultate în urma operațiunilor de sortare și valorificare ulterioară în vederea reutilizării îndeplinesc criteriile pentru a nu mai fi considerate deșeuri, astfel cum se menționează la articolul 6. (6) Până la data de 1 ianuarie 2026 și, ulterior, o dată la cinci ani, statele membre efectuează o anchetă privind compoziția deșeurilor municipale mixte colectate pentru a determina ponderea produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte care au statutul de deșeu din acestea, după caz, în conformitate cu codurile NC menționate în anexa IVc. Statele membre se asigură că, pe baza informațiilor obținute, autoritățile competente pot solicita organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să ia măsuri corective pentru a-și extinde rețeaua de puncte de colectare și să desfășoare campanii de informare în conformitate cu articolul 22c alineatele (14) și (15). Statele membre se asigură că rezultatele acestor anchete sunt puse la dispoziția publicului. (7) Statele membre se asigură că, pentru a se face distincția între produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte care au statutul de deșeu, expedierile de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și suspectate a fi deșeuri pot fi inspectate de autoritățile competente ale	(1) În vederea creșterii calității fluxului colectat separat și a eficientizării sortării, punctele de colectare pot fi organizate, după caz, pe următoarele categorii: 1.îmbrăcăminte generală; 2.accesorii (curele, genți, pălării); 3.lenjerie de pat; 4.textile de bucătărie și baie; 5.alte textile de casă (fețe de masă, perdele); 6.jucării textile; 7.textile auto. (2) În cazul în care colectarea pe categorii nu este implementată la punctul de colectare, sortarea pe categorii se realizează ulterior, în cadrul operațiunilor efectuate de operatorii autorizați. IX. TEHNOLOGII NOI DE RECICLARE ȘI ÎMBUNĂTĂȚIRE A PERFORMANȚEI DE MEDIU pct.59. Producătorii de produse textile, individual sau prin intermediul sistemelor colective, împreună cu operatorii economici autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile, au obligația să promoveze utilizarea tehnologiilor și procedurilor care reduc impactul asupra mediului și sporesc gradul de valorificare materială a deșeurilor textile. pct.60. Operatorii economici autorizați pentru colectarea, sortarea și reciclarea deșeurilor textile aplică, în măsura posibilităților, cele mai bune tehnici disponibile (BAT) și metode de lucru care asigură eficiență în utilizarea resurselor, reducerea poluării și creșterea ratei de recuperare a materialelor textile. pct.61. Producătorii de produse textile aplică măsuri de prevenire, ținând cont de principiile și documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) pentru industria textilă, adaptate specificului și nivelului tehnologic al operatorului, aprobate la nivel național prin Ordin al Ministerului Mediului, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale. pct.62. Producătorii și sistemele colective pot sprijini, prin parteneriate voluntare, dezvoltarea de proiecte-pilot, ateliere de inovare sau colaborări cu întreprinderi sociale, universități și institute de cercetare, orientate spre reutilizarea și reciclarea avansată a textilelor. pct.63. Producătorii, sistemele colective și operatorii autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile pot accesa măsuri de sprijin financiar prin programele naționale de ecologizare, inclusiv Programul de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 592/2019, implementat prin intermediul Organizației pentru Dezvoltarea Antreprenorialului (ODA).	
---	---	--

statelor membre pentru a se verifica respectarea cerințelor minime stabilite la alineatele (8) și (9) pentru expedierile de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și monitorizate în consecință. (8) Statele membre se asigură că expedierile organizate cu titlu profesional de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare respectă cerințele minime în materie de păstrare a evidențelor prevăzute la alineatul (9) și sunt însoțite de cel puțin următoarele informații: (a) o copie a facturii și a contractului privind vânzarea sau transferul dreptului de proprietate asupra produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte, în care se precizează că acestea sunt destinate reutilizării directe și că sunt adecvate pentru reutilizare directă; (b) dovada unei operațiuni de sortare prealabile sau a unei evaluări profesionale directe din care rezultă că produsele sunt adecvate pentru reutilizare, efectuate în conformitate cu prezentul articol și, dacă sunt disponibile, criteriile adoptate în temeiul articolului 6 alineatul (2), sub forma unei copii a evidențelor referitoare la fiecare balot din cadrul transportului și a unui protocol care să conțină toate informațiile din evidențele prevăzute la alineatul (9) de la prezentul articol; (c) o declarație dată de persoana fizică sau juridică care deține produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și care organizează, cu titlu profesional, transportul produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare, conform căreia niciunul dintre materialele din cadrul transportului nu constituie deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1. Statele membre se asigură că expedierile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat beneficiază de protecție corespunzătoare împotriva deteriorării în timpul transportului, al încărcării și al descărcării, în special prin asigurarea ambalării suficiente și prin stivuirea corespunzătoare a încărcăturii, menținându-se astfel pe tot parcursul procesului de transport integritatea și calitatea textilelor destinate reutilizării. (9) Statele membre se asigură că expedierile de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate	pct.64. În conformitate cu Programul național pentru economie verde și circulară aprobat prin H.G. nr.495/2024, producătorii, sistemele colective și operatorii autorizați pot beneficia de instrumente de suport pentru investiții în tehnologii ecologice, design sustenabil, reciclare fibră-la-fibră, valorificarea deșeurilor și alte servicii cu impact pozitiv asupra mediului. pct.65. Ministerul Mediului, în colaborare cu alte autorități competente, facilitează integrarea sectorului textil în programele naționale și internaționale de finanțare pentru economia circulară, prin informarea periodică a producătorilor și sistemelor colective despre oportunitățile disponibile. VIII. TRANSPORTAREA pct. 55. Transportul deșeurilor textile la operatorii autorizați pentru activitate de gestionare se efectuează în conformitate cu art. 44 și 45 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. pct. 56. În timpul transportării pe teritoriul național, se asigură trasabilitatea deșeurilor textile transportate, prin completarea formularelor corespunzătoare, în conformitate cu Regulamentul privind transferurile de deșeuri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 411/2022. XIII. SISTEMUL DE IDENTIFICARE ȘI MARCAJ pct. 89. Pentru a facilita colectarea separată a deșeurilor textile, producătorii aplică direct pe articol sau pe etichetă sistemul de identificare și marcaj a produselor după modelul prevăzut în anexa nr. 12, suplimentar informațiilor care indică compoziția produsului sau a materialelor folosite conform prevederilor Reglementării tehnice privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.11/2024. pct. 90. Formatul sistemului de identificare și marcaj se poate aplica după modelul prevăzut în anexa nr. 12, sau după modelul elaborat de către producători de comun acord cu sistemele colective. 9 pct. 1. Marcajul trebuie să fie vizibil, lizibil și durabil. pct. 99. Inspectoratul pentru Protecția Mediului exercită funcția de supraveghere și control privind respectarea prevederilor prezentului Regulament, în baza Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, a Legii nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, a Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile.	
--	--	--

ca fiind adecvate pentru reutilizare respectă următoarele cerințe minime de păstrare a evidențelor: (a) documentul care atestă operațiunile de sortare, de evaluare profesionistă directă din care rezultă că produsele sunt adecvate pentru reutilizare sau de pregătire pentru reutilizare este fixat solid, dar nu permanent, pe ambalaj; (b) documentul respectiv conține următoarele informații: (i) o descriere a articolului sau a articolelor prezent(e) în balot, care să conțină cu cea mai mare granularitate posibilă informații privind operațiunile de sortare la care au fost supuse articolele textile în timpul operațiunilor de sortare sau de pregătire pentru reutilizare, cum ar fi tipul articolelor de îmbrăcăminte, mărimea, culoarea, dacă sunt femeiești sau bărbătești, compoziția materialului și oricare alte caracteristici relevante ce ar putea contribui la eficacitatea reutilizării; (ii) denumirea și adresa societății responsabile pentru sortarea finală sau pregătirea pentru reutilizare. (10) Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritățile competente sau autoritățile implicate în inspecții stabilesc că există suspiciunea că o expediție preconizată de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare constă în deșeuri, costurile aferente analizelor, inspecțiilor și depozitării corespunzătoare a produselor textile, asociate textilelor sau de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare suspectate a fi deșeuri pot fi imputate producătorilor produselor textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc, terților care acționează în numele acestora sau altor persoane care organizează expediția.			
CAPITOLUL IV PERMISE ȘI ÎNREGISTRARE Articolul 23 Eliberarea autorizației (1) Statele membre impun tuturor unităților sau întreprinderilor care intenționează să desfășoare activități de tratare a deșeurilor să obțină o autorizație din partea autorității competente. În autorizație se precizează cel puțin următoarele: (a) tipurile și cantitățile de deșeuri care pot fi tratate; (b) pentru fiecare tip de operațiune permisă, cerințele tehnice și de orice altă natură aplicabile amplasamentului în cauză;	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 25. Procedura de autorizare în domeniul de gestionare a deșeurilor (1) Operatorul instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor depune, personal sau prin reprezentantul său legal, în formă electronică, prin intermediul portalului guvernamental unic al serviciilor publice sau la ghișeul unic al Agenției de Mediu, cererea de eliberare a autorizației pentru gestionarea deșeurilor, a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu pentru: a) instalații și/sau activități de gestionare a deșeurilor, definite în anexa nr. 3¹ tabelul 1 (autorizația integrată de mediu sau	Compatibil	

(c) măsurile de siguranță și de prevenire care trebuie luate; (d) metoda care trebuie aplicată pentru fiecare tip de operațiune; (e) monitorizarea și controlul operațiunilor, după caz; (f) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz. (2) Autorizațiile se pot elibera pentru o perioadă determinată și se pot reînnoi. (3) În cazul în care autoritatea competentă consideră că metoda de tratare propusă nu este acceptabilă din punctul de vedere al protecției mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu articolul 13, aceasta refuză eliberarea autorizației. (4) Toate autorizațiile eliberate pentru operațiuni de incinerare sau co-incinerare cu valorificarea energiei trebuie să respecte condiția ca valorificarea energiei să aibă un randament energetic ridicat. (5) Sub rezerva respectării cerințelor prezentului articol, autorizațiile emise în baza altei legislații naționale sau comunitare se pot combina cu permisele necesare în temeiul alineatului (1) pentru a forma o singură autorizație în cazul în care un astfel de format înlătură dublarea inutilă de informații și repetarea muncii de către operator sau autoritatea competentă. .	autorizația de mediu, emise conform Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale); b) instalații mici de tratare a deșeurilor specificate în anexa nr. 3¹ tabelul 3 (autorizația integrată de mediu sau autorizația de mediu, emise conform Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale); c) comercializarea deșeurilor (autorizația pentru gestionarea deșeurilor, eliberată conform prevederilor prezentei legi); d) implementarea responsabilității extinse a producătorului (autorizația pentru gestionarea deșeurilor, eliberată conform prevederilor prezentei legi). (2) Condițiile tehnice de funcționare a instalației pentru colectare, stocare, valorificare sau eliminare sunt parte integrantă a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu și sunt stabilite ținând cont de concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) și, după caz, de documentele de referință BAT. (3) Setul de documente pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, emise conform Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale, pentru instalații și/sau activități de gestionare a deșeurilor, definite în anexa nr. 3¹ tabelul 1, conține: a) cererea de eliberare a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, completată cu informațiile stabilite la art. 15 din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale; b) denumirea sau denumirea comercială, forma juridică de organizare, numărul de identificare de stat (IDNO) ale persoanei juridice; c) numărul de identificare (IDNP) al solicitantului; d) denumirea și adresa instalației de gestionare a deșeurilor la care se referă cererea, inclusiv dovada relației juridice a solicitantului cu operatorul instalației în cauză, și/sau coordonatele în sistemul unic de coordonate MOLDREF 99; în cazul unei instalații mobile se indică și adresa sediului solicitantului; e) definirea instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor conform anexei nr. 3¹ tabelul 1; f) descrierea tehnică a instalației, inclusiv descrierea instalațiilor aferente și a procesului tehnologic de gestionare a deșeurilor în instalație; g) lista de deșeuri după tip și categorie, conform Listei deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2018, care intră și ies din instalație; în cazul în care din instalație rezultă produse, se prezintă descrierea acestor produse, cu indicarea certificatelor de conformitate;		
---	---	--	--

	h) descrierea căilor de acces la instalație în raport cu fiecare mod de transport al deșeurilor la instalație, cu excepția cazului echipamentelor mobile; i) capacitățile instalației, aferente modalității de funcționare a acesteia, conform anexei nr. 3¹ tabelul 2; j) metoda de tratare a deșeurilor rezultate din instalație; k) programul de monitorizare a impactului asupra mediului și sănătății populației cauzat de funcționarea instalației, asociat tipului și categoriei deșeurilor; l) planul de formare profesională pentru personalul instalației; m) informații referitoare la deținerea unui acord de mediu pentru activitatea planificată sau a unui aviz al expertizei ecologice de stat pentru documentația de proiect ce justifică exploatarea instalației existente, obținut până la intrarea în vigoare a Legii nr. 226/2022 privind modificarea unor acte normative, cu anexarea copiilor de pe actele permissive; în cazul în care funcționarea instalației s-a desfășurat în lipsa acestor acte, operatorul instalației va prezenta un raport de conformitate cu privire la activitatea de gestionare a deșeurilor, elaborat conform alin. (19); n) condițiile și jurnalul de funcționare a instalației; o) măsurile de închidere și metoda de securizare a instalației pentru a se asigura că instalația nu pune în pericol mediul și sănătatea populației după închidere. (4) Pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, eliberate pentru activitățile menționate la lit. a) și b) din prezentul alineat, solicitantul, în mod obligatoriu, suplimentar la documentele prevăzute la alin. (3), prezintă: a) contractul de predare către o instalație autorizată pentru tratarea deșeurilor – pentru activitățile de colectare a deșeurilor de metale feroase și neferoase, a deșeurilor municipale și a deșeurilor periculoase; b) contractul cu sistemele individuale sau colective, conform prevederilor art. 12 – pentru activitățile de tratare a deșeurilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului. (5) Pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, eliberate pentru instalațiile mici de tratare a deșeurilor specificate în anexa nr. 3¹ tabelul 3, se depune setul de documente conform alin. (3), cu excepția documentelor menționate la lit. h), k) și l). (6) Dacă oricare dintre cerințele privind obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, eliberate pentru una dintre instalațiile menționate la alin. (3)–(5), este cuprinsă în condițiile de funcționare a instalației, la depunerea setului de documente conform alin. (3) se vor face referințe la dispozițiile		
--	--	--	--

	relevante din condițiile de funcționare a instalației. În cazuri justificate, în special din motive tehnice și economice, este suficient să se furnizeze hărți, imagini și date grafice care fac parte din condițiile de funcționare a instalației, conform alin. (3) lit. n), exclusiv pe suport de hârtie. (7) Pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, eliberate pentru exploatarea depozitului de deșeuri, suplimentar la documentele prevăzute la alin. (3), se anexează următoarele: a) studiul hidrogeologic, prospecțiunile geologice și condițiile geotehnice ale depozitului de deșeuri; b) documentația de proiect; și c) proiectul planului pentru închiderea depozitului de deșeuri și întreținerea ulterioară a acestuia pe durata perioadei de post închidere; d) informații privind securitatea financiară preconizată pentru aceste activități (dovada unei garanții financiare pentru a asigura că obligațiile ce decurg din autorizație sunt îndeplinite și că procedurile de închidere a depozitului sunt respectate). Amplasarea deșeurilor în sectoarele subsolului în scopul depozitării acestora se efectuează conform prevederilor Codului subsolului. (8) În cazul depozitelor de deșeuri existente, exploatate de către autoritățile administrației publice locale, setul de documente pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu conține informațiile menționate la alin. (3) lit. a)–j), planul pentru închiderea depozitelor de deșeuri și confirmarea aderării la sistemul de management integrat al deșeurilor la nivel regional. Condițiile și termenele de sistare a activității depozitelor de deșeuri vor fi prevăzute în autorizațiile respective. (9) Pentru obținerea autorizației pentru gestionarea deșeurilor, eliberată pentru comercializarea deșeurilor, solicitantul va prezenta: a) cererea de eliberare a autorizației pentru gestionarea deșeurilor în numele solicitantului sau al reprezentantului împuternicit; b) denumirea sau denumirea comercială, forma juridică de organizare, numărul de identificare de stat (IDNO) ale persoanei juridice, numele și prenumele solicitantului dacă este persoană fizică (IDNP); c) numărul de identificare (IDNP) al solicitantului, în cazul persoanelor juridice; d) lista cu tipurile și categoriile de deșeuri care urmează să fie acoperite de autorizație. (10) În caz de solicitare a autorizației pentru gestionarea deșeurilor pentru implementarea responsabilității extinse a		
--	--	--	--

	producătorului prin sisteme colective, pentru produsele menționate la art. 12 alin. (14), solicitantul va anexa la cererea de eliberare a autorizației următoarele documente: 1) actul constitutiv al persoanei juridice și lista membrilor sistemului colectiv; 2) planul de operare pentru perioada preconizată de valabilitate a autorizației, care va conține cel puțin următoarele: a) cantitățile de produse ce urmează a fi gestionate, pe tipuri și surse de proveniență; b) descrierea modalității de implementare a obligațiilor în vederea atingerii Țintelor stabilite; c) prezentarea modului de acoperire a întregului teritoriu al Republicii Moldova; d) planul financiar de implementare a regimului de responsabilitate extinsă a producătorului; 3) pentru prelungirea valabilității autorizației – raportul de audit privind activitatea sistemului colectiv pentru perioada de valabilitate a autorizației precedente. (11) Agenția de Mediu verifică dacă setul de documente pentru obținerea autorizației pentru gestionarea deșeurilor este complet și informațiile prezentate sunt conforme cerințelor stabilite prin prezenta lege. În cazul în care se constată că setul de documente este incomplet sau informațiile sunt neconforme, Agenția de Mediu suspendă curgerea termenului stabilit pentru eliberarea autorizației și notifică solicitantul despre suspendare, îl informează despre cerințele care nu sunt îndeplinite și indică ce trebuie să prezinte și/sau să efectueze solicitantul pentru ca cererea să poată fi examinată. Suspendarea termenului încetează din ziua în care solicitantul a prezentat documentele sau informația necesară. (12) În procesul de examinare a cererii, Agenția de Mediu transmite setul de documente, prin intermediul ghișeului unic, Inspectoratului pentru Protecția Mediului și solicită examinare la fața locului pentru verificarea aspectelor care stabilesc respectarea normelor de protecție a mediului și întrunirea condițiilor necesare pentru eliberarea autorizației solicitate. (15) Autorizațiile integrate de mediu și autorizațiile de mediu emise pentru operațiuni de valorificare prin incinerare sau coincinerare cu valorificarea energiei respectă condițiile prevăzute la art. 17 alin. (9) și în anexa nr. 2. (19) Raportul de conformitate cu privire la activitatea de gestionare a deșeurilor, prezentat conform alin. (3) lit. m) la depunerea cererii de eliberare a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, emise pentru activitățile de gestionare a deșeurilor, conține:		
--	--	--	--

	a) evaluarea situației curente privind funcționarea instalației de gestionare a deșeurilor, cu indicarea actelor permissive deținute, inclusiv a nivelurilor de emisie pentru poluanții care pot fi emiși în aer și apă, precum și managementul deșeurilor; b) evaluarea prevederilor individuale ale condițiilor tehnice de funcționare a instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor; c) concluzia privind conformarea instalației cu prevederile prezentei legi, ale legislației din domeniul protecției mediului referitoare la respectarea limitelor privind calitatea aerului, managementul apei, managementul deșeurilor etc. aferente instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor. (21) Retragera autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu, emise pentru instalațiile și/sau activitățile de gestionare a deșeurilor menționate la alin. (1) lit. a) și b), precum și retragera autorizației pentru gestionarea deșeurilor, eliberată pentru activitățile menționate la alin. (1) lit. d), se efectuează prin decizia Agenției de Mediu, în una dintre următoarele situații: a) apariția pericolului poluării mediului în proporții ce depășesc limitele admisibile; b) nerespectarea cerințelor de exploatare a instalației; c) defectarea mecanismelor sau a construcțiilor ce împiedică exploatarea normală a instalației; d) lipsa ținerii evidenței, conform art. 18² alin. (5), a datelor privind deșeurile și a persoanelor juridice și fizice care le predau; e) titularul autorizației încalcă în mod repetat obligațiile prevăzute de prezenta lege sau nu îndeplinește în mod repetat condițiile stabilite în autorizație, inclusiv nu atinge țintele anuale de colectare și/sau tratare obligatorii pentru producători conform art. 12; f) titularul autorizației încalcă interdicția prevăzută la art. 18⁴ alin. (4) de acceptare a deșeurilor de la persoane fizice care nu desfășoară activități comerciale; sau g) titularul autorizației asigură plata pentru deșeurile achiziționate într-un alt mod decât cel prevăzut la art. 18⁴ alin. (5). (22) Retragera autorizației pentru gestionarea deșeurilor, eliberată pentru comercializarea deșeurilor, se efectuează prin decizia Agenției de Mediu, în una dintre următoarele situații: <i>[Art.25 al.(22), lit.a) abrogată prin LP317 din 29.12.25, MO646-650/30.12.25 art.787; în vigoare 31.12.25]</i> b) comerciantul de deșeuri nu a asigurat condițiile de protecție a mediului și a sănătății populației;		
--	--	--	--

	c) comerciantul de deșeuri încalcă în mod repetat obligațiile prevăzute de prezenta lege sau nu îndeplinește în mod repetat condițiile stabilite în autorizație; sau d) în timpul controalelor privind respectarea obligațiilor prevăzute, conform art. 30 și 31, comerciantul de deșeuri încalcă în mod repetat obligațiile unei persoane fizice sau ale unei persoane cu funcție de răspundere. (23) Retragera autorizației pentru gestionarea deșeurilor, a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, emise pentru activitățile de gestionare a deșeurilor, în situațiile stipulate la alin. (21) și (22) se efectuează conform procedurilor prevăzute în Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. (24) Rectificarea și reperfectarea autorizației pentru gestionarea deșeurilor se efectuează în următoarele situații: a) schimbarea substanțială și extinderea instalațiilor, precum și modificarea tehnologiei de valorificare sau de eliminare a deșeurilor; b) constatarea, în cadrul acțiunilor de inspecție și control, a unor aspecte noi, neprecizate de documentația depusă pentru obținerea autorizației, sau a unor modificări operate ulterior emiterii autorizației; c) emiterea unor noi reglementări legale. (25) Pentru activitățile care implică utilizarea, producerea sau emisia de substanțe periculoase cu risc de contaminare a aerului, apelor și a solului și utilizarea resurselor de apă de suprafață și subterană, a florei și faunei, a solului și a subsolului, a ecosistemelor și a resurselor naturale, a bunurilor materiale și a patrimoniului cultural pe amplasamentul instalației, operatorul elaborează și prezintă, suplimentar, Agenției de Mediu Raportul privind situația de referință până la solicitarea primei autorizații integrate de mediu sau a primei autorizații de mediu, conform art. 14 alin. (1) din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale. În cazul în care Agenția de Mediu acordă un termen de tranziție pentru alinierea la prevederile Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale, la cerințele și condițiile din proiectul autorizației integrate de mediu sau al autorizației de mediu, operatorul elaborează planul de aliniere conform art. 18 din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale.		
Articolul 24 Derogări de la obligația de autorizare	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 27. Derogări de la obligația de autorizare	Compatibil	

Statele membre pot acorda unităților sau întreprinderilor derogări de la obligația prevăzută la articolul 23 alineatul (1) pentru următoarele operațiuni: (a) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție; sau (b) valorificarea deșeurilor.	(1) Se acordă derogare de la îndeplinirea cerințelor de autorizare, prevăzute la art. 25, unităților și întreprinderilor care: a) elimină propriile deșeuri nepericuloase la locurile de producere, fără să afecteze calitatea mediului și sănătatea populației; b) valorifică în instalații deșeurile specificate în tabelul 4 din anexa nr. 3¹; c) implementează responsabilitatea extinsă a producătorului în sistem individual.		
Articolul 25 Condiții pentru derogări (1) În cazul în care un stat membru dorește să acorde derogări în conformitate cu articolul 24, acesta stabilește, pentru fiecare tip de activitate, reguli generale care să prevadă tipurile și cantitățile de deșeuri care pot face obiectul unei derogări, precum și metoda de tratare care trebuie aplicată. Aceste norme se stabilesc astfel încât să se asigure că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 13. În cazul operațiunilor de eliminare menționate la articolul 24 litera (a), aceste norme ar trebui să ia în considerare cele mai bune tehnici existente. (2) Pe lângă normele generale prevăzute la alineatul (1), statele membre stabilesc condiții speciale pentru derogările acordate în cazul deșeurilor periculoase, inclusiv pe tipuri de activități, precum și alte eventuale cerințe necesare pentru efectuarea diferitelor forme de valorificare și, unde este cazul, valori limită pentru conținutul de substanțe periculoase al deșeurilor și valori limită de emisie. (3) Statele membre informează Comisia în legătură cu normele generale stabilite în temeiul alineatelor (1) și (2).	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 27. Derogări de la obligația de autorizare (2) Derogarea menționată la alin. (1) lit. a) și b) se aplică doar în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) unitățile și întreprinderile au obținut, pentru un anumit gen de activitate altul decât valorificarea sau eliminarea deșeurilor, autorizația de mediu, în conformitate cu prevederile legislației în domeniul protecției mediului, și în aceasta se specifică tipurile și cantitățile de deșeuri, precum și condițiile impuse în vederea desfășurării activităților legate de deșeurile respective; b) tipurile și cantitățile de deșeuri, precum și metodele de valorificare sau de eliminare a acestora respectă prevederile art. 4; în cazul valorificării deșeurilor, aceasta are loc în instalații de valorificare a deșeurilor specificate în tabelul 4 din anexa nr. 3¹; c) operațiunile de eliminare menționate la alin. (1) lit. a) se efectuează în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile. (3) Operatorul instalației solicită Agenției de Mediu acordul pentru exploatarea instalațiilor de valorificare a deșeurilor specificate în tabelul 4 din anexa nr. 3¹, indicând conformitatea activității cu criteriile de aplicare a derogărilor specificate la alin. (2).	Compatibil	
Articolul 26 Înregistrarea În cazul în care următoarele nu fac obiectul cerințelor privind autorizarea, statele membre se asigură că autoritatea competentă menține un registru cu: (a) unitățile și întreprinderile care colectează și transportă deșeuri în sistem profesional; (b) agenți sau brokeri; și (c) unitățile sau întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare conform articolului 24. Acolo unde este posibil, se folosesc documentele existente deținute de autoritatea locală pentru a obține informații	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 28. Înregistrarea (1) Unitățile și întreprinderile care nu cad sub incidența cerințelor de autorizare a gestionării deșeurilor conform art. 25 sunt obligate să se înregistreze în Lista unităților și întreprinderilor ce nu fac obiectul cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor, care este parte componentă a SIA MD și conține: a) unitățile și întreprinderile care colectează și transportă deșeuri în sistem profesional, acesta fiind genul principal de activitate, cu excepția deșeurilor municipale, precum și a celor periculoase; b) brokerii care intermediază valorificarea sau eliminarea deșeurilor pentru terți;	Compatibil	

relevante pentru acest proces de înregistrare în vederea reducerii sarcinii administrative.	c) unitățile sau întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare, conform art. 27 alin. (1); d) importatorii și exportatorii de deșeuri; e) producătorii de deșeuri care stochează deșeuri periculoase mai mult de 9 luni și deșeuri nepericuloase mai mult de un an. (2) Unitățile și întreprinderile menționate la alin. (1) transmit, în format electronic, Agenției de Mediu informații referitoare la operațiunile efectuate și țin o evidență cronologică privind: a) cantitatea, natura și originea deșeurilor respective, precum și cantitatea produselor și a materialelor care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare; b) destinația, frecvența colectării, mijlocul de transport și metoda de tratare a deșeurilor.		
Articolul 27 Standarde minime (1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare, inclusiv pentru sortarea și reciclarea deșeurilor, care necesită o autorizație în temeiul articolului 23 în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului. (2) Intră sub incidența acestor standarde minime numai acele activități de tratare a deșeurilor care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE sau nu pot intra sub incidența acesteia. (3) Aceste standarde minime: (a) se concentrează pe principalele efecte asupra mediului rezultate din activitatea de tratare a deșeurilor; (b) asigură că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 13; (c) iau în considerare cele mai bune tehnici disponibile; și (d) după caz, includ elemente referitoare la calitatea tratării și cerințele de procesare. (4) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standardele minime pentru activitățile care necesită înregistrarea în temeiul articolului 26 literele (a) și (b) în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului sau evitarea perturbării pieței interne.		Prevederi UE netranspuse	

CAPITOLUL V PLANURI ȘI PROGRAME Articolul 28 Planurile de gestionare a deșeurilor (1) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente stabilesc, în conformitate cu dispozițiile articolelor 1, 4, 13 și 16, unul sau mai multe planuri de gestionare a deșeurilor. Planurile, considerate individual sau în combinație, acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză. (2) Planurile de gestionare a deșeurilor cuprind o analiză a situației actuale a gestionării deșeurilor pe teritoriul geografic în cauză, precum și măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, în cazul reciclării, valorificării și eliminării deșeurilor precum și o evaluare a modului în care planul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei directive. (3) Planurile de gestionare a deșeurilor conțin, după caz și luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, cel puțin următoarele: (a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate pe teritoriu, deșeurile care ar putea fi expediate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției viitoare a fluxurilor de deșeuri; (b) principalele instalații de eliminare și valorificare existente, inclusiv orice dispoziții speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase, deșeurile care conțin cantități semnificative de materii prime critice sau fluxurile de deșeuri care fac obiectul legislației specifice a Uniunii; (c) o evaluare a necesarului de închidere a instalațiilor de deșeuri existente și de infrastructură suplimentară pentru instalațiile de deșeuri în conformitate cu articolul 16. Statele membre se asigură că se efectuează o evaluare a investițiilor și a altor mijloace financiare, inclusiv pentru autoritățile locale, necesare pentru a face față nevoilor respective. Această evaluare este inclusă în planurile relevante de gestionare a deșeurilor sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză; (ca) informații privind măsurile pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 5 alineatul (3a) din Directiva 1999/31/CE sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză;	Articolul 34. Programul național pentru gestionarea deșeurilor (1) În conformitate cu prevederile art.1, 3, 4 și 19, Ministerul Mediului elaborează Programul național pentru gestionarea deșeurilor, care acoperă întregul teritoriu al Republicii Moldova. (2) Programul național pentru gestionarea deșeurilor cuprinde o analiză a situației actuale a gestionării deșeurilor pe teritoriul țării, măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării, valorificării și eliminării deșeurilor, precum și o evaluare a modului în care programul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei legi. (3) Programul național pentru gestionarea deșeurilor va conține, luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, următoarele: a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate în limitele teritoriului, deșeurile care pot fi transportate pe sau de pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției fluxurilor de deșeuri; b) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de valorificare și eliminare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile utilizate, deșeurile periculoase sau alte fluxuri de deșeuri formate; c) evaluarea necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalațiilor de deșeuri existente, infrastructura suplimentară pentru instalațiile de deșeuri, în conformitate cu art. 19, și, după caz, investițiile legate de acestea; d) informațiile despre criteriile de identificare a amplasamentelor și informațiile despre capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, după caz; e) politicile generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologiile și metodele planificate de gestionare a deșeurilor, sau politicile privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare a acestora; f) aspectele organizatorice legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv distribuirea responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor; g) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne; h) desfășurarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor grupuri țintă de public; i) amplasamentele contaminate istoric prin operațiuni de eliminare a deșeurilor și măsurile de reabilitare a acestora;	Parțial compatibil	
--	--	--------------------------------------	--

(cb) o evaluare a schemelor existente de colectare a deșeurilor, inclusiv a acoperirii materiale și teritoriale a colectării separate, precum și măsuri de îmbunătățire a funcționării sale, a tuturor derogărilor acordate în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), precum și a necesarului de noi scheme de colectare; (d) informații suficiente cu privire la criteriile de identificare a amplasamentului și la capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este cazul; (e) politici generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologii și metode planificate de gestionare a deșeurilor sau politici privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare; (f) măsuri de combatere și de prevenire a tuturor formelor de aruncare a gunoaielor și de curățare a tuturor tipurilor de gunoaie; (g) indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri generate și tratarea acestora și deșeurile municipale care sunt eliminate sau supuse valorificării energetice. (4) Planul de gestionare a deșeurilor poate conține, luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, următoarele: (a) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor; (b) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne; (c) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori; (d) siturile contaminate istoric de eliminare a deșeurilor și măsuri pentru reabilitarea acestora. (5) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele în materie de planificare a deșeurilor prevăzute la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă și cerințele stabilite la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE și, în scopul prevenirii aruncării de gunoaie, cerințele stabilite la articolul 13 din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului	j) capitolul specific privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje.		
--	---	--	--

(1) Statele membre evaluează și își adaptează programele de prevenire a generării de deșeuri alimentare în vederea atingerii obiectivelor prevăzute la articolul 9a alineatul (4). Programele respective conțin cel puțin măsurile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) și la articolul 9a alineatul (1) și, după caz, măsurile enumerate în anexele IV și IVa și sunt comunicate Comisiei până la 17 octombrie 2027. (2) Fiecare stat membru desemnează autoritățile competente responsabile cu coordonarea măsurilor de prevenire a generării de deșeuri alimentare menționate la articolul 9a alineatul (1) puse în aplicare în vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 9a alineatul (4) și informează Comisia în acest sens până la 17 ianuarie 2026. Comisia publică ulterior informațiile respective pe site-ul relevant.	Operatorii din domeniul alimentar întreprind următoarele măsuri de prevenire a pierderii și risipei de alimente și suportă cheltuielile necesare aferente: a) vânzării promoționale sau la preț redus a alimentelor potrivit prevederilor Legii nr.231/2010 cu privire la comerțul interior; sau b) transferului alimentelor prin donație către organizațiile beneficiare sau direct consumatorilor finali ca alimente pentru consum uman sau ca hrană pentru animale, cu respectarea termenelor prevăzute la art.12 alin. (1) și alin. (1¹).		
Articolul 30 Evaluarea și revizuirea planurilor și a programelor (1) Statele membre se asigură că planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor sunt evaluate cel puțin o dată la șase ani și revizuite după caz și, acolo unde se aplică, în conformitate cu articolele 9 și 11. (2) Agenția Europeană de Mediu publică o dată la doi ani un raport care conține un bilanț al progreselor realizate în completarea și punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor, inclusiv o evaluare a evoluției în domeniul prevenirii generării deșeurilor pentru fiecare stat membru și pentru Uniune în ansamblul ei și în ceea ce privește decuplarea generării deșeurilor de creșterea economică și tranziția la o economie circulară.	Legea 209/2016 privind deșeurile Articolul 37. Evaluarea, revizuirea și aprobarea programelor (1) Programul național pentru gestionarea deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor se evaluează de către Ministerul Mediului o dată la 2 ani și se revizuiesc o dată la 5 ani sau la necesitate, în conformitate cu art. 34. (2) Programul național de gestionare a deșeurilor va include Programul de prevenire a generării deșeurilor la nivel național, aprobat de Guvern. (3) Programele locale de gestionare a deșeurilor, inclusiv programele de prevenire a generării deșeurilor, se elaborează, se evaluează, se revizuiesc și se aprobă de către autoritățile administrației publice locale sau de către asociațiile de dezvoltare intercomunitară din care acestea fac parte, în termen de un an de la data aprobării Programului național pentru gestionarea deșeurilor. (4) În procesul de elaborare, proiectele Programului național și programelor locale de gestionare a deșeurilor, precum și proiectele programelor de prevenire a generării deșeurilor se supun procedurii de evaluare strategică de mediu în conformitate cu Legea nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu	Compatibil	
Articolul 31 Participarea publicului Statele membre asigură că părțile interesate și autoritățile relevante, precum și publicul larg au posibilitatea de a participa la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și de a avea acces la acestea odată elaborate, în conformitate cu	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 38. Participarea publicului (1) Agenția de Mediu și autoritățile administrației publice locale iau măsurile necesare pentru ca părțile interesate, inclusiv autoritățile relevante și cetățenii, să poată participa la elaborarea programelor locale de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și să aibă acces la ele în	Compatibil	

Directiva 2003/35/CE sau, dacă este relevant, cu Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (²³). Acestea plasează planurile și programele pe o pagină de internet accesibilă publicului.	conformitate cu legislația privind accesul publicului la informația de mediu și, dacă este relevant, cu legislația privind evaluarea efectelor anumitor programe asupra mediului. Acestea plasează proiectele programelor, conform legislației privind transparența în procesul decizional, pe o pagină de internet accesibilă publicului. (2) În procesul de elaborare a legislației și a documentelor de politici privind gestionarea deșeurilor, care se va desfășura în deplină transparență și va respecta reglementările naționale în vigoare referitoare la consultarea și participarea părților interesate, se va asigura accesul publicului la informația de mediu, participarea la luarea deciziilor și accesul la justiție în problemele de mediu, conform Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, justiție și participarea publicului la adoptarea deciziilor în domeniul mediului, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr.346-XIV din 7 aprilie 1999, cu luarea în considerare a principiilor generale ale protecției mediului, precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor naturale, precum și a impactului global asupra mediului, sănătății umane, economiei și societății		
Articolul 32 Cooperarea Statele membre cooperează, dacă este cazul, cu alte state membre interesate și cu Comisia la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor în conformitate cu articolele 28 și 29.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 39. Cooperarea internațională la elaborarea programelor Republica Moldova cooperează cu alte state interesate și organisme internaționale la elaborarea, în conformitate cu art. 34 și 36, a Programului național pentru gestionarea deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor.	Compatibil	
Articolul 33 Informații care trebuie prezentate Comisiei (1) Statele membre informează Comisia cu privire la planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor menționate la articolele 28 și 29 în momentul în care au fost adoptate și în cazul în care au survenit modificări importante în cadrul planurilor și programelor. (2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul de notificare a informațiilor privind adoptarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor privind prevenirea deșeurilor și privind revizuirile substanțiale care le-au fost aduse. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).		Prevederi UE netranspuse	
CAPITOLUL VI INSPECȚII ȘI ÎNREGISTRĂRI	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 30. Controalele	Compatibil	

Articolul 34 Controalele (1) Unitățile sau întreprinderile care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, unitățile și întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deșuri, agenții, brokerii și producătorii de deșuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autoritățile competente. (2) Controalele referitoare la operațiunile de colectare și de transport au în vedere originea, natura, cantitatea și destinația deșeurilor colectate și transportate. (3) Statele membre pot ține seama de înregistrările efectuate în baza Schemei comunitare de management de mediu și audit (EMAS), în special în ceea ce privește frecvența și intensitatea controalelor.	(1) Unitățile și întreprinderile care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, unitățile și întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deșuri, brokerii și producătorii de deșuri periculoase fac obiectul controlului de stat efectuat de autoritățile competente conform prezentei legi și în condițiile Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și ale Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat. (2) Inspectarea operațiunilor de colectare, preluare (în cazul deșeurilor generate de nave și al reziduurilor de marfă) și transport al deșeurilor se va referi la originea, natura, cantitatea și destinația deșeurilor colectate sau transportate. (3) Unitățile și întreprinderile menționate la alin. (1) sunt obligate să asigure accesul organelor de supraveghere și control la obiectivele aflate în administrare, să prezinte, la solicitarea organelor respective, documentația tehnică și de exploatare, alte documente necesare pentru efectuarea inspectării privind respectarea cerințelor prevăzute de lege. Articolul 31. Competențele privind activitățile de control în domeniul gestionării deșeurilor (1) Autoritățile teritoriale de mediu inspectează și iau măsuri pentru respectarea de către cei implicați în gestionarea deșeurilor a legislației de mediu și a condițiilor de autorizare stabilite conform legii. (2) Autoritățile teritoriale pentru sănătate publică exercită monitorizarea departamentală a cerințelor de gestionare a deșeurilor rezultate din activitățile medicale. (3) - abrogat. (4) Autoritățile vamale și reprezentanții Inspectoratului pentru Protecția Mediului și ai subdiviziunilor teritoriale ale acestuia controlează încărcăturile și iau măsuri pentru asigurarea conformității cu documentele însoțitoare și pentru respectarea prevederilor legale referitoare la îndeplinirea condițiilor de export, import și tranzit ale deșeurilor. (5) Supravegherea și controlul de stat al respectării de către persoanele juridice care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor a obligațiilor menționate la art.18 alin.(6) din prezenta lege sunt exercitate de către autoritatea competentă la nivel național în domeniul securității cibernetice potrivit Legii nr.48/2023 privind securitatea cibernetică.	Compatibil	
Articolul 35 Păstrarea evidenței	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 32. Evidența deșeurilor	Compatibil	

(1) Unitățile și întreprinderile menționate la articolul 23 alineatul (1), producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri periculoase cu titlu profesional sau acționează în calitate de comercianți și de brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a: (a) cantității, a naturii și a originii deșeurilor respective, precum și a cantității de produse și materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare; și (b) atunci când este relevant, a destinației, a frecvenței colectării, a modului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeuri. Unitățile, întreprinderile și producătorii în cauză pun aceste informații la dispoziția autorităților competente prin intermediul registrului electronic sau al registrelor care trebuie instituite în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol. (2) În cazul deșeurilor periculoase, evidența se păstrează timp de cel puțin trei ani, cu excepția unităților și întreprinderilor de transport de deșeuri periculoase, care trebuie să țină o evidență timp de cel puțin 12 luni. La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior, sunt furnizate documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate. (3) Statele membre pot solicita producătorilor de deșeuri nepericuloase să respecte alineatele (1) și (2). (4) Statele membre instituie un registru electronic sau registre coordonate pentru a înregistra datele privind deșeurile periculoase menționate la alineatul (1) care acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză. Statele membre pot institui astfel de registre pentru alte fluxuri de deșeuri, în special pentru fluxurile de deșeuri în privința cărora sunt stabilite obiective în actele legislative ale Uniunii. Statele membre utilizează datele privind deșeurile raportate de operatorii industriali în cadrul Registrului European al Poluanților Emiși și Transferați, înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (²⁴). (5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili condițiile minime privind funcționarea registrelor respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).	(1) Unitățile și întreprinderile ce sunt antrenate în activitățile de gestionare a deșeurilor, operatorii de gestionare a deșeurilor municipale, producătorii de deșeuri, inclusiv de cele periculoase, precum și unitățile și întreprinderile specializate în colectarea și transportul de deșeuri periculoase sau care acționează în calitate de brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a datelor privind cantitatea, natura și originea deșeurilor, precum și privind destinația, frecvența colectării, mijlocul de transport și metoda de tratare a deșeurilor. (2) Sistemele individuale și colective de colectare și stațiile de tratare a deșeurilor de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse a producătorului conform art.12 țin evidența deșeurilor primite și tratate conform categoriilor de produse stabilite prin actele normative pentru gestionarea acestor produse aprobate de Guvern. (3) Ținerea evidenței și transmiterea informației menționate la alin. (1) și (2) se efectuează conform cerințelor stabilite de Guvern. (4) Informația privind deșeurile periculoase se păstrează cel puțin 3 ani, cu excepția unităților și întreprinderilor de transport de deșeuri periculoase, care trebuie să o păstreze timp de cel puțin 12 luni. (5) La cererea Agenției de Mediu sunt furnizate documentele justificative, în baza cărora au fost efectuate operațiunile de gestionare a deșeurilor. (6) Agenția de Mediu asigură ca datele privind transferul deșeurilor periculoase, ținute în evidență conform alin. (1), să fie raportate de operatori în cadrul Registrului național al emisiilor și al transferului de poluanți. Articolul 33. Sistemul informațional automatizat „Managementul deșeurilor” (1) Unitățile și întreprinderile ce sunt antrenate în activitățile de gestionare a deșeurilor, inclusiv producătorii de deșeuri, participă la procesul de raportare a datelor și informațiilor despre deșeuri și gestionarea acestora conform cerințelor stipulate în prezenta lege și prevederilor conceptului Sistemului Informațional Automatizat „Managementul Deșeurilor” (SIA MD), aprobat de Guvern. (2) SIA MD reprezintă totalitatea produselor de program și a echipamentelor tehnice destinate colectării, stocării și procesării informației, formând resursa informațională Registrul „Managementul deșeurilor”, care va include evenimentele legate de circuitul economic al acestora, documentele care însoțesc acest circuit, inclusiv exportul și importul de deșeuri,	Compatibil	
---	--	--------------------------	--

	producătorii de deșeuri și agenții economici autorizați pentru a activa în acest domeniu, precum și automatizarea business-proceselor subiecților circuitului deșeurilor și furnizarea informațiilor privind circuitul deșeurilor către autoritățile publice, persoanele fizice și juridice prin intermediul portalului departamental. (3) Informația privind realizarea măsurilor ce țin de aplicarea responsabilității extinse a producătorului pentru produsele menționate la art.12 și datele privind cantitatea de produse puse la dispoziție pe piață, specificată în tone și număr de unități, precum și informația privind cantitatea, numărul și categoriile deșeurilor colectate și tratate fac parte din SIA MD. (4) În cadrul SIA MD se regăsesc cel puțin următoarele: a) evidenta deșeurilor, care conține date privind generarea, colectarea, transportarea și tratarea deșeurilor, inclusiv a celor periculoase, raportate în conformitate cu prevederile art. 32; b) evidenta actelor permissive, emise în corespundere cu prevederile art. 25; c) evidenta notificărilor pentru transferul deșeurilor, eliberate în corespundere cu art. 64; d) Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, conform prevederilor art. 12; e) lista unităților și întreprinderilor scutite de îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor, conform art. 27. (5) Posesorul Registrului „Managementul deșeurilor” este Ministerul Mediului. (6) Crearea, funcționarea și exploatarea SIA MD se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în domeniul comunicațiilor electronice și tehnologiei informației, precum și cu standardele și reglementările tehnice specifice. (7) Aspectele legate de spațiul funcțional al SIA MD, de conținutul resursei informaționale, precum și de procedura colectării, păstrării, procesării, actualizării și recepționării informației din SIA MD, se stabilesc în conceptul tehnic și în Regulamentul cu privire la modalitatea de ținere a Registrului „Managementul deșeurilor”, aprobate de Guvern.		
Articolul 36 Punere în aplicare și sancțiuni (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, a aruncării sau a gestionării necontrolate a deșeurilor, inclusiv a aruncării de gunoaie.	Legea 209/2016 privind deșeurile Articolul 15. Eliminarea deșeurilor (3) Abandonarea și aruncarea deșeurilor este interzisă. Articolul 29. Aspectele pecuniare (1) Costurile operaționale de gestionare a deșeurilor se acoperă:	Compatibil	

(2) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.	a) în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” – de către producătorul inițial de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor, care încredințează deșeurile unei unități specializate în colectare, transportare, depozitare, valorificare sau eliminare a acestora; b) în conformitate cu cerințele de responsabilitate extinsă a producătorului – de către producătorul de produse menționate la art.12 alin.(14), care sunt preluate de sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor care au devenit deșeuri. (2) Costurile prevăzute la alin. (1) sunt acoperite în baza unui contract încheiat cu unitățile specializate în gestionarea deșeurilor sau cu sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri. (3) Cheltuielile asociate cu analiza deșeurilor, monitorizarea tehnologică proprie și a factorilor de mediu, precum și cu verificarea datelor declarate, sunt suportate de către deținătorii actuali ai deșeurilor. (4) În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul inițial de deșeuri nu este identificat, cheltuielile asociate cu curățarea și refacerea mediului vor fi asumate de actualii deținători. (4¹) În cazul nerespectării mecanismelor de implementare a responsabilității extinse a producătorului, stabilite prin Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 212/2018, Regulamentul privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2020, Regulamentul privind gestionarea bateriilor și acumulatorilor și deșeurilor de baterii și acumulatori, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 586/2020, Regulamentul privind gestionarea anvelopelor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2022, Regulamentul privind gestionarea uleiurilor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2022, Regulamentul privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2023, producătorii identificați, suplimentar la sancțiunile contravenționale, suportă costurile operaționale de gestionare a deșeurilor după cum urmează: a) plata datorată de producătorii care plasează pe piață produsele menționate la art. 12 alin. (14) pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri corespunzătoare obligațiilor anuale de îndeplinire a obiectivelor de gestionare a produselor ce au devenit deșeuri, prevăzute în legislație, și cantitățile efectiv gestionate;		
--	--	--	--

	b) plata datorată de către sistemele individuale și sistemele colective pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori, anvelope uzate, uleiuri, vehicule declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri constatate efectiv de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului; c) producătorii care nu se conformează procedurii de înregistrare suportă costurile operaționale de gestionare a deșeurilor asociate cu responsabilitatea extinsă a producătorului pentru produsele plasate pe piață de la intrarea în vigoare a actelor normative menționate în prezentul alineat, corespunzătoare obligațiilor anuale de atingere a ȋintelor minime de colectare și valorificare. (5) Cheltuielile de valorificare a deșeurilor ai căror producători nu pot fi identificați sunt suportate din contul bugetelor unităților administrativ-teritoriale în a căror rază au fost depistate, precum și din alte surse legale. (6) Dacă producătorul/deținătorul de deșeuri este identificat, acesta este obligat să suporte cheltuielile de eliminare, inclusiv cele prevăzute la alin. (4), efectuate de către actualii deținători, și cele asociate cu acțiunile întreprinse pentru identificarea acestuia. Articolul 65. Răspunderea pentru încălcarea legislației privind deșeurile Nerespectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative aprobate în temeiul prezentei legi atrage, după caz, răspunderea contravențională, civilă sau penală, conform legii. Articolul 66. Răspunderea pentru prejudiciul cauzat mediului și sănătății populației Prejudiciul cauzat sănătății populației ca urmare a poluării mediului cu deșeuri va fi reparat în conformitate cu prevederile Codului civil al Republicii Moldova. Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile 85. Producătorii suportă, suplimentar la sancțiunile contravenționale, costurile operaționale de gestionare, în cazul în care nu-și îndeplinesc ȋintele anuale prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament sau în cazul constatării de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului a unei diferențe dintre cantitățile de deșeuri declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri efectiv gestionate, și achită la bugetul de stat plata corespunzătoare, conform prevederilor art. 29 alin. (4) lit. a) și lit. c) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.	Compatibil	
--	---	------------	--

aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol. (4) Statele membre raportează Comisiei datele pentru fiecare an calendaristic privind uleiurile minerale sau lubrifiantii sintetici sau uleiurile industriale introduse pe piață și uleiurile uzate colectate și tratate separat. Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Datele se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7). Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7). (5) Datele raportate de statul membru în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității și de un raport privind măsurile adoptate în temeiul articolului 11a alineatele (3) și (8), care includ informații detaliate cu privire la ratele medii ale pierderilor, dacă este cazul. Respectivetele informații se raportează în formatul de raportare stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol. (5a) Statele membre pun la dispoziția publicului rapoartele privind verificarea calității prevăzute la articolul 9a alineatul (2), după ce evaluează dacă publicarea acestora ar pune în pericol protejarea informațiilor comerciale confidențiale. (6) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani. (7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor menționate la alineatele (1), (3), (4) și (5) de la prezentul articol. În scopul raportării privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a) și (b), statele membre utilizează formatul stabilit în Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 18 aprilie 2012 privind stabilirea unui chestionar pentru rapoartele statelor membre privind punerea în aplicare	datelor privind cantitatea, natura și originea deșeurilor, precum și privind destinația, frecvența colectării, mijlocul de transport și metoda de tratare a deșeurilor. Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Agenției de Mediu, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 549 din 13.06.2018 9. Agenția are următoarele atribuții principale: 8) alte atribuții ce reies din funcțiile de bază: i) elaborează rapoartele în formatele stabilite de către Agenția Europeană de Mediu, EUROSTAT, de către secretariatele convențiilor și protocoalelor în domeniul protecției mediului la care Republica Moldova este parte, și le prezintă Ministerului; Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile 70. Agenția de Mediu ține evidența producătorilor de produse textile, inclusiv a celor care furnizează produse textile prin intermediul tehnicilor de comunicare la distanță, întocmește și menține Lista producătorilor prin intermediul Sistemului informatic automatizat „Managementul deșeurilor”, conform prevederilor stabilite de art. 12 alin. (5) lit. c) și alin. (6) lit. b) și 33 alin. (3) și (4) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. 71. Sistemele individuale și colective raportează Agenției de Mediu anual, până la data de 30 aprilie a anului ce urmează, în format electronic datele privind: 1) cantitatea și tipul de deșeuri textile colectate separat, reutilizate, reciclate și/sau valorificate, după modelul din anexa nr. 10; 2) raportul narativ, în formă liberă, privind sinteza (descrierea) activităților desfășurate pentru realizarea responsabilității extinse a producătorului, conform planului operațional și în corespundere cu modalitatea de verificare a raportului narativ, după modelul din anexa nr.8. 72. Sistemele colective comunica Agenției de Mediu modalitatea și frecvența de colectare a deșeurilor textile de la gospodăriile particulare, prin intermediul serviciului de salubritate, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului Regulament. Frecvența de colectare se stabilește prin decizia autorităților publice locale; 73. Sistemele colective au obligația să transmită producătorilor individuali pentru care au preluat responsabilitatea, până la data de 1 aprilie a anului de gestiune, rezultatul implementării planului operațional pentru anul precedent, indicând cantitățile de produse textile colectate, valorificate și/sau reciclate.	Compatibil	Compatibil
---	--	--------------------------	--------------------------

a Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile. În scopul raportării privind deșeurile alimentare, la elaborarea formatului de raportare se ia în considerare metodologia elaborată în conformitate cu articolul 9a alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2) din prezenta directivă.			
Articolul 38 Schimbul de informații și de bune practici, interpretarea și adaptarea la progresul tehnic (1) Comisia organizează un schimb periodic de informații și de bune practici între statele membre, inclusiv, acolo unde este cazul, cu autoritățile locale și regionale, privind punerea în aplicare și aplicarea practică a cerințelor prezentei directive, inclusiv privind: (a) aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a și dezvoltarea măsurilor și sistemelor de urmărire a fluxurilor de deșeuri municipale de la sortare până la reciclare; (b) guvernarea adecvată, asigurarea respectării, cooperarea transfrontalieră; (c) inovarea în domeniul gestionării deșeurilor; (d) criteriile privind subprodusele naționale și privind încetarea statutului de deșeu, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (3) și articolul 6 alineatele (3) și (4), facilitate de un registru electronic la nivelul Uniunii, care urmează să fie înființat de Comisie; (e) instrumentele economice și alte măsuri utilizate în conformitate cu articolul 4 alineatul (3), pentru a stimula realizarea obiectivelor prevăzute la respectivul articol; (f) măsurile prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2); (g) prevenirea și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reutilizare și prelungirea duratei de viață; (h) punerea în aplicare a obligațiilor legate de colectarea separată; (i) instrumentele și stimulentele pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e). Comisia face publice rezultatele schimbului de informații și de bune practici. (2) Comisia poate elabora orientări privind interpretarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv cu privire la definiția următoarelor noțiuni: „deșeuri”, „prevenire”, „reutilizare”, „pregătire pentru reutilizare”, „valorificare”,	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Articolul 9. Atribuțiile Ministerului Mediului l) asigură colaborarea administrativă și schimbul de informații cu alte state și organizații internaționale în domeniul gestionării deșeurilor, precum și raportarea în cadrul tratatelor internaționale de mediu cu privire la gestionarea deșeurilor la care Republica Moldova este parte conform procedurilor de raportare și comunicații stabilite în cadrul acestora; Articolul 62². Cerințe generale privind transferul de deșeuri (5) În aplicarea reglementărilor de transfer al deșeurilor, Agenția de Mediu asigură: b) realizarea schimbului de informații cu Serviciul Vamal în privința transferurilor de deșeuri planificate și realizate; Anexa nr.2 - Operațiuni de valorificare R1 Întrebuințarea	Parțial compatibil	

„reciclare”, „eliminare”, și pentru aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a. Comisia elaborează orientări privind definițiile noțiunilor de „deșeuri municipale” și „rambleiere”. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a modifica prezenta directivă în scopul de a specifica aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare menționate la punctul R1 din anexa II. Condițiile climaterice locale, cum ar fi intensitatea frigului și nevoia de încălzire, pot fi luate în considerare în măsura în care acestea influențează cantitățile de energie care pot fi utilizate sau produse din punct de vedere tehnic sub formă de electricitate, căldură, vapori de răcire sau de tratare. Condițiile locale ale regiunilor ultraperiferice astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 al treilea alineat din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și ale teritoriilor menționate la articolul 25 din Actul de aderare din 1985 pot fi, de asemenea, luate în considerare. (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 38a, pentru a modifica anexele IV și V în funcție de progresele științifice și tehnice.			
Articolul 38a Exercitarea delegării de competențe (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol. (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9a alineatul (3), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2018. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 22a alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 17 aprilie 2027. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade. (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9a alineatul (3), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 22a alineatul (5), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European		Prevederile UE neaplicabile	

sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽²⁵⁾. (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului. (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (1), al articolului 9a alineatul (3), al articolului 11a alineatul (10), al articolului 22a alineatul (5), al articolului 27 alineatele (1) și (4) și al articolului 38 alineatele (2) și (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.			
Articolul 43 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre. ANEXA I Operațiunile de eliminare D 1 Depozitarea în sau pe sol (de ex.: depozite de deșeuri etc.) D 2 Tratarea solului (de ex.: biodegradarea deșeurilor lichide sau nămolose în sol etc.) D 3 Injectarea în adâncime (de ex.: injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale etc.) D 4 Acumulare la suprafață (de ex.: depunerea de deșeuri lichide sau nămolose în bazine, iazuri sau lagune etc.) D 5 Depozite special construite (de ex.: depunerea în compartimente separate etanșe care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător etc.) D 6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor	Anexa nr. 1 Operațiuni de eliminare D1 Depozitarea în sau pe sol (de exemplu, depozite de deșeuri etc.). D2 Tratarea solului (de exemplu, biodegradarea deșeurilor lichide sau nămolose în sol etc.). D3 Injectarea în adâncime (de exemplu, injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale etc.). D4 Acumularea la suprafață (de exemplu, depunerea de deșeuri lichide sau nămolose în bazine, iazuri sau lagune etc.). D5 Depozitele special construite (de exemplu, depunerea în compartimente separate etanșe, care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediu etc.). D6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor. D7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin. D8 Tratarea biologică nementionată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele enumerate de la D1 la D12.	Compatibil	

D 7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin D 8 Tratarea biologică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12 D 9 Tratarea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12 (de ex.: evaporare, uscare, calcinare etc.) D 10 Incinerarea pe sol D 11 Incinerarea pe mare (*5) D 12 Stocarea permanentă (de ex.: plasarea de recipiente într-o mină etc.) D 13 Amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 12 (*6) D 14 Reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 13 D 15 Stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D1 la D14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor) (*7)	D9 Tratarea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele enumerate de la D1 la D12 (de exemplu, evaporarea, uscarea, calcinarea etc.). D10 Incinerarea pe sol. Realizarea acestei operațiuni se restricționează prin prezenta lege și actele normative aprobate de către Guvern în temeiul acesteia. D11 Incinerarea pe mare. Această operațiune este interzisă de actele și convențiile internaționale. D12 Stocarea permanentă (de exemplu, plasarea de recipiente într-o mină etc.). D13 Amestecarea anterioară oricărei operațiuni enumerate de la D1 la D12. În cazul în care nu există niciun alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile enumerate de la D1 la D12. D14 Reambalarea anterioară oricărei operațiuni enumerate de la D1 la D13. D15 Stocarea înaintea oricărei operațiuni enumerate de la D1 la D14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor. Stocare temporară înseamnă stocare preliminară.).		
ANEXA II Operațiuni de valorificare R 1 Întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie (*8) R 2 Valorificarea/regenerarea solvenților R 3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică) (*9) R4 Reciclarea/recuperarea metalelor și compușilor metalici (*10) R5 Reciclarea/recuperarea altor materiale anorganice (*11) R 6 Regenerarea acizilor sau a bazelor R 7 Valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării R 8 Valorificarea componentelor catalizatorilor R 9 Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului R 10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie	Anexa nr. 2 Operațiuni de valorificare R1 Întrebuințarea, în principal, drept combustibil sau drept altă sursă de energie. Aceasta implică instalații de incinerare destinate, în principal, tratării deșeurilor municipale solide numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât 0,60, folosindu-se următoarea formulă: $\text{Eficiența energetică} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f)), \text{ unde:}$ E_p reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1; E_f reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an); E_w reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an); E_i reprezintă energia anuală importată, exclusiv E_w și E_f (GJ/an);	Compatibil	

R 11 Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10 R 12 Schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11 (*12) R 13 Stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeul) (*13)	0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii. Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici disponibile pentru incinerarea deșeurilor. Formula eficienței energetice este înmulțită cu un factor de corecție climaterică (<i>FCC</i>) după cum se indică mai jos: 1. <i>FCC</i> pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația Uniunii Europene aplicabilă înainte de 1 septembrie 2015: $FCC = 1 \text{ dacă } HDD \geq 3350;$ $FCC = 1,25 \text{ dacă } HDD \leq 2150;$ $FCC = - (0,25/1200) \times HDD + 1,698 \text{ dacă } 2150 < HDD < 3350.$ 2. <i>FCC</i> pentru instalațiile autorizate după 31 august 2015 și pentru instalațiile de la pct. 1 după 31 decembrie 2029: $FCC = 1 \text{ dacă } HDD \geq 3350;$ $FCC = 1,12 \text{ dacă } HDD \leq 2150;$ $FCC = - (0,12/1200) \times HDD + 1,335 \text{ dacă } 2150 < HDD < 3350.$ (Valoarea rezultată a <i>FCC</i> va fi rotunjită la trei zecimale.) Valoarea <i>HDD</i> (<i>Heating Degree Days</i> – grade zile pentru încălzire) ar trebui să fie considerată ca fiind egală cu media valorilor <i>HDD</i> pentru locul unde este situată instalația de incinerare, calculată pentru o perioadă de 20 de ani consecutivi anteriori anului pentru care se calculează <i>FCC</i>. Pentru calcularea valorii <i>HDD</i> ar trebui aplicată următoarea metodă stabilită de Eurostat: valoarea <i>HDD</i> este egală cu $(18^{\circ}\text{C} - T_m) \times d$, dacă T_m este mai mic de sau egal cu 15°C (pragul de încălzire), și egală cu 0, dacă T_m este mai mare de 15°C; T_m reprezintă media temperaturii exterioare $(T_{min} + T_{max}/2)$ dintr-o perioadă de d zile. Calculele trebuie efectuate zilnic ($d = 1$) și adunate pentru un an. R2 Recuperarea/regenerarea solvenților. R3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică). Aceasta include și gazificarea, și piroliza, care folosesc componentele ca produse chimice. R4 Reciclarea/recuperarea metalelor și compușilor metalici. R5 Reciclarea/recuperarea altor materiale anorganice. Aceasta include și tehnologiile de curățare a solului care au ca rezultat operațiuni de valorificare a solului și de reciclare a materialelor de construcție anorganice. R6 Regenerarea acizilor sau a bazelor. R7 Valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării.		
---	--	--	--

	R8 Valorificarea componentelor catalizatorilor. R9 Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului. R10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie. R11 Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile enumerate de la R2 la R10. R12 Schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile enumerate de la R2 la R11. În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, acesta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile enumerate de la R2 la R11. R13 Stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni enumerate de la R2 la R12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeul). Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu art. 2 pct. 5).				
ANEXA III PROPRIETĂȚI ALE DEȘEURILOR CARE FAC CA ACESTEA SĂ FIE PERICULOASE „Explozive”: deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză încât să producă pagube în mediul ambiant. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 1. Tabelul 1 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 1	Anexa nr. 3 Proprietățile deșeurilor care fac ca acestea să fie periculoase HP1 „Explozive”: deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză, încât să producă pagube pentru mediu. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive. În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP1. Tabelul 1 Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP1 <table><tr><td>Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol</td><td>Codul (codurile) fraze</td></tr></table>	Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) fraze	Compatibil	
Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) fraze				

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	
Org. Perox. B	
	H 241

	lor de pericol
Unst. Expl.	H200
Expl. 1.1	H201
Expl. 1.2	H202
Expl. 1.3	H203
Expl. 1.4	H204
Self-react. A	H240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H241
Org. Perox. B	

HP2 „Oxidante”: deșeuri care, în general, prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta.

În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP2 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este oxidant, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP2.

Tabelul 2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Ox. Gas 1	H270
Ox. Liq. 1	H271
Ox. Sol. 1	
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP3 „Inflamabile”:

- deșeuri lichide inflamabile: deșeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60°C sau deșeuri de păcură, motorină și uleiuri care se încălzesc rapid cu un punct de aprindere $> 55^{\circ}\text{C}$ și $\leq 75^{\circ}\text{C}$;
- deșeuri lichide și solide inflamabile de materiale piroforice: deșeuri solide sau lichide care, chiar în cantități mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul;
- deșeuri solide inflamabile: deșeuri solide care sunt ușor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întrețină un incendiu;
- deșeuri gazoase inflamabile: deșeuri gazoase care sunt inflamabile în aer la o temperatură de 20°C și la o presiune normală de 101,3 kPa;
- deșeuri care reacționează cu apa: deșeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantități periculoase;
- alte deșeuri inflamabile: aerosoli inflamabili, deșeuri capabile de autoîncălzire și inflamabile, peroxizi organici inflamabili și deșeuri autoreactive inflamabile.

În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP3 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este inflamabil, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP3.

Tabelul 3

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile)

frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării

ca deșeu periculos de tip HP3

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq. 2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	

Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat. 1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2	H261
Water-react. 3	

HP4 „Iritante – iritarea pielii și leziuni oculare”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace iritarea pielii sau leziuni oculare.

În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație sunt egale sau depășite, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) și Eye irrit. 2 (H319) este de 1%.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin corr. 1A (H314) este egală cu 1% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Eye dam. 1 (H318) este egală cu 10% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin irrit. 2 (H315) și Eye irrit. 2 (H319) este egală cu 20% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4.

Trebuie menționat faptul că deșeurile care conțin substanțe clasificate ca H314 (Skin corr. 1A, 1B sau 1C) în cantități egale cu 5% sau mai mari sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP8. Codul HP4 nu se aplică în cazul în care deșeurile sunt clasificate ca deșeuri de tip HP8.

HP5 „Toxicitate asupra unui organ-țintă specific (STOT)/toxicitate prin aspirare”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace toxicitate asupra unui organ țintă specific în urma unei expuneri unice sau repetate sau care produc efecte toxice acute în urma aspirării.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol

prezentate în tabelul 4 și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 4 sunt depășite sau egale, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP5.

În cazul în care un deșeu conține substanțe clasificate ca STOT, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP5 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație sau mai mare. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Asp. Tox. 1 și dacă suma concentrației substanțelor respective este egală cu limita de concentrație sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP5 numai atunci când vâscozitatea cinematică generală (la 40°C) nu depășește 20,5 mm²/s. Vâscozitatea cinematică se determină numai în cazul fluidelor.

Tabelul 4

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP5

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație, în %
STOT SE 1	H370	1
STOT SE 2	H371	10
STOT SE 3	H335	20
STOT RE 1	H372	1
STOT RE 2	H373	10
Asp. Tox. 1	H304	10

HP6 „Toxicitate acută”: deșeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor care sunt prezente într-un deșeu și cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este egală cu limita indicată în tabel sau mai mare, deșeul este clasificat ca

deșeu periculos de tip HP6. Dacă un deșeu conține cel puțin două substanțe clasificate ca substanțe cu toxicitate acută, suma concentrațiilor este necesară numai pentru substanțele din aceeași categorie de pericol.

În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită:

– pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331) – 0,1%;

– pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332) – 1%.

Tabelul 5

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP6

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație, în %
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55
Acute Tox 1 (Inhal)	H330	0,1
Acute Tox.2 (Inhal)	H330	0,5
Acute Tox. 3 (Inhal)	H331	3,5
Acute Tox. 4 (Inhal)	H332	22,5

HP7 „Cancerigene”: deșeuri care cauzează cancer sau care măresc incidența cancerului.

Dacă un deșeu conține o substanță careia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 6 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP7. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe cancerigene, deșeul respectiv este clasificat ca deșeu periculos de tip HP7 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație sau mai mare.

Tabelul 6

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP7

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație, în %
Carc. 1A	H350	0,1
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0

HP8 „Corozive”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace corodarea pielii.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Skin corr. 1A, 1B sau 1C (H314) și dacă suma concentrațiilor acestora este egală cu 5% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP8.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0%.

HP9 „Infecțioase”: deșeuri cu un conținut de microorganisme viabile sau de toxine ale acestora despre care se știe sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii.

Clasificarea unui deșeu ca deșeu periculos de tip HP9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu actele normative naționale sau cu prevederile legislației europene.

HP10 „Toxice pentru reproducere”: deșeuri care produc efecte adverse asupra funcției sexuale și a fertilității la bărbați și femeile adulți, precum și toxicitate evolutivă la descendenți.

Dacă un deșeu conține o substanță careia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 7 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 7 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP10. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe toxice pentru reproducere, deșeul respectiv este clasificat ca deșeu periculos de tip HP10 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 7

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile)

frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP10

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație, în %
Repr. 1A	H360	0,3
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0

HP11 „Mutagene”: deșeuri care pot să provoace o mutație, adică o modificare permanentă a cantității sau a structurii materialului genetic dintr-o celulă.

Dacă un deșeu conține o substanță careia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 8 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 8 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP11. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe mutagene, deșeul respectiv este clasificat ca deșeu

periculos de tip HP11 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 8

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile)

frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP11

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație, în %
Muta. 1A	H340	0,1
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0

HP12 „Degajarea unui gaz cu toxicitate acută”: deșeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3).

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre pericolele suplimentare EUH029, EUH031 și EUH032, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP12 în baza unor metode de testare sau a unor orientări.

HP13 „Sensibilizante”: deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe despre care se știe că produc efecte sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii.

Dacă un deșeu conține o substanță care este clasificată ca substanță sensibilizantă și căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație de 10% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP13.

HP14 „Ecotoxice”: deșeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

Deșeurile care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP14:

– deșeuri care conțin o substanță clasificată ca substanță care diminuează stratul de ozon, căreia îi corespunde codul de pericol

	H420 și concentrația acestei substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 0,1%: $[c(H420) \geq 0,1 \text{ \%}]$; – deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic acut”, cărora le corespunde codul de pericol H400 și suma concentrațiilor acestor substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Unor astfel de substanțe li se aplică o valoare-limită de 0,1%: $[\Sigma c (H400) \geq 25 \text{ \%}]$; – deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2 sau 3, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411 sau H412, iar suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 1” (H410), multiplicată cu 100, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 2” (H411), multiplicată cu 10, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 3” (H412), este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1% și substanțelor clasificate ca H411 sau H412 li se aplică o valoare-limită de 1%: $[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \text{ \%}]$; – deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2, 3 sau 4, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411, H412 sau H413 și suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic” este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1% și substanțelor clasificate ca H411, H412 sau H413 li se aplică o valoare-limită de 1%: $[\Sigma c H410 + \Sigma c H411 + \Sigma c H412 + \Sigma c H413 \geq 25 \text{ \%}]$, unde Σ – suma și c – concentrațiile substanțelor. HP15 „Deșeuri capabile să dezvolte una dintre proprietățile periculoase menționate mai sus, pe care deșeul inițial nu o prezintă în mod direct” Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP15, cu excepția cazului în care deșeul există într-o formă care nu prezintă în nicio situație proprietăți explozive sau potențial explozive. Tabelul 9 Frazele de pericol și pericolele suplimentare pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP15		
--	--	--	--

	<table><tr><th colspan="2">Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)</th></tr><tr><td>Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu</td><td>H205</td></tr><tr><td>Exploziv în stare uscată</td><td>EUH001</td></tr><tr><td>Poate forma peroxizi explozivi</td><td>EUH019</td></tr><tr><td>Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis</td><td>EUH044</td></tr></table> Un deșeu poate fi clasificat ca deșeu periculos de tip HP15 și în baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului. Note: 1. Proprietatea periculoasă HP14 se atribuie în baza criteriilor prevăzute în Regulamentul privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobat de Guvern. 2. Metodele de testare aplicabile sunt descrise în Regulamentul privind stabilirea metodelor de testare, aprobat de Guvern, sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.	Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)		Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H205	Exploziv în stare uscată	EUH001	Poate forma peroxizi explozivi	EUH019	Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044		
Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)													
Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H205												
Exploziv în stare uscată	EUH001												
Poate forma peroxizi explozivi	EUH019												
Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044												
ANEXA III PROPRIETĂȚI ALE DEȘEURILOR CARE FAC CA ACESTEA SĂ FIE PERICULOASE „Explozive”: deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză încât să producă pagube în mediul ambiant. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 1.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Anexa nr. 3 Proprietățile deșeurilor care fac ca acestea să fie periculoase HP1 „Explozive”: deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză, încât să producă pagube pentru mediu. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive. În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP1. Tabelul 1 Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile)	Compatibil											

Tabelul 1 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 1

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

„Oxidante:”

deșeuri care, în general prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 2 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este oxidant, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 2.

Tabelul 2 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 2

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	Cod(uri) al(elor) frazei de pericol
Gaz Oxigen 1	H270

frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării

ca deșeu periculos de tip HP1

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Unst. Expl.	H200
Expl. 1.1	H201
Expl. 1.2	H202
Expl. 1.3	H203
Expl. 1.4	H204
Self-react. A	H240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H241
Org. Perox. B	

HP2 „Oxidante”: deșeuri care, în general, prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta.

În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP2 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este oxidant, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP2.

Tabelul 2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Ox. Gas 1	H270
Ox. Liq. 1	H271
Ox. Sol. 1	
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP3 „Inflamabile”:

– deșeuri lichide inflamabile: deșeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60°C sau deșeuri de păcură, motorină și uleiuri care se încălzesc rapid cu un punct de aprindere > 55°C și ≤ 75°C;
– deșeuri lichide și solide inflamabile de materiale piroforice: deșeuri solide sau lichide care, chiar în cantități mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul;

Ox. Liq. 1	H271	– deșeuri solide inflamabile: deșeuri solide care sunt ușor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întrețină un incendiu; – deșeuri gazoase inflamabile: deșeuri gazoase care sunt inflamabile în aer la o temperatură de 20°C și la o presiune normală de 101,3 kPa; – deșeuri care reacționează cu apa: deșeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantități periculoase; – alte deșeuri inflamabile: aerosoli inflamabili, deșeuri capabile de autoîncălzire și inflamabile, peroxizi organici inflamabili și deșeuri autoreactive inflamabile. În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP3 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este inflamabil, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP3. Tabelul 3 Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP3 <table><tr><th>Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol</th><th>Codul (codurile) frazelor de pericol</th></tr><tr><td>Flam. Gas 1</td><td>H220</td></tr><tr><td>Flam. Gas 2</td><td>H221</td></tr><tr><td>Aerosol 1</td><td>H222</td></tr><tr><td>Aerosol 2</td><td>H223</td></tr><tr><td>Flam. Liq. 1</td><td>H224</td></tr><tr><td>Flam. Liq. 2</td><td>H225</td></tr><tr><td>Flam. Liq. 3</td><td>H226</td></tr><tr><td>Flam. Sol. 1</td><td rowspan="2">H228</td></tr><tr><td>Flam. Sol. 2</td></tr><tr><td>Self-react. CD</td><td rowspan="4">H242</td></tr><tr><td>Self-react. EF</td></tr><tr><td>Org. Perox. CD</td></tr><tr><td>Org. Perox. EF</td></tr><tr><td>Pyr. Liq. 1</td><td rowspan="2">H250</td></tr><tr><td>Pyr. Sol. 1</td></tr><tr><td>Self-heat.1</td><td>H251</td></tr></table>	Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Flam. Gas 1	H220	Flam. Gas 2	H221	Aerosol 1	H222	Aerosol 2	H223	Flam. Liq. 1	H224	Flam. Liq. 2	H225	Flam. Liq. 3	H226	Flam. Sol. 1	H228	Flam. Sol. 2	Self-react. CD	H242	Self-react. EF	Org. Perox. CD	Org. Perox. EF	Pyr. Liq. 1	H250	Pyr. Sol. 1	Self-heat.1	H251	
Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol																															
Flam. Gas 1	H220																															
Flam. Gas 2	H221																															
Aerosol 1	H222																															
Aerosol 2	H223																															
Flam. Liq. 1	H224																															
Flam. Liq. 2	H225																															
Flam. Liq. 3	H226																															
Flam. Sol. 1	H228																															
Flam. Sol. 2																																
Self-react. CD	H242																															
Self-react. EF																																
Org. Perox. CD																																
Org. Perox. EF																																
Pyr. Liq. 1	H250																															
Pyr. Sol. 1																																
Self-heat.1	H251																															
Ox. Sol. 1																																
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H272																															
Sol. Ox. 2, Sol. Ox. 3																																
Inflamabile: —deșeuri lichide inflamabile:deșeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60 °C sau deșeuri de păcură, motorină și uleiuri ușoare de încălzire cu un punct de aprindere > 55 °C și ≤ 75 °C; —deșeuri lichide și solide inflamabile de materiale piroforice:deșeuri solide sau lichide care, chiar în cantități mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul; —deșeuri solide inflamabile:deșeuri solide care sunt ușor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întrețină un incendiu; —deșeuri gazoase inflamabile:deșeuri gazoase care sunt inflamabile în aer la o temperatură de 20 °C și la o presiune normală de 101,3 kPa; —deșeuri care reacționează cu apa:deșeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantități periculoase; —alte deșeuri inflamabile:aerosoli inflamabili, deșeuri capabile de autoîncălzire și inflamabile, peroxizi organici inflamabili și deșeuri autoreactive inflamabile. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este inflamabil, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 3. Tabelul 3 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 3																																

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	Cod(uri) al(elor) frazei de pericol	Self-heat. 2	H252
		Water-react. 1	H260
		Water-react. 2	H261
		Water-react. 3	
Gaz Flamă 1	H220		
Flamă Gaz 2	H221		
Aerosol 1	H222		
Aerosol 2	H223		
Lichid de flacără 1	H224		
Lichid de flacără 2	H225		
Lichid flacără 3	H226		
Flam. Sol. 1	H228		
Flam. Sol. 2			
Auto-reacție. CD	H242		
Auto-reacție. EF			
CD cu peroxid organic			
Org. Perox. EF			
Pyr. Liq. 1	H250		
Sol. Pir. 1			
Autoîncălzire.1	H251		
Autoîncălzire. 2	H252		
Reacție la apă. 1	H260		
Reacție la apă. 2	H261		
Reacție la apă. 3			
„Irita deșeuri care, la aplicare, pot să provoace nte —iritarea pielii sau leziuni oculare. iritare Dacă un deșeu conține, în concentrații a pielii peste valoarea-limită, una sau mai multe și substanțe cărora le corespunde unul leziuni dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale		HP4 „Iritante – iritarea pielii și leziuni oculare”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace iritarea pielii sau leziuni oculare. În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație sunt egale sau depășite, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4. Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Skin irit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) și Eye irit. 2 (H319) este de 1%. Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin corr. 1A (H314) este egală cu 1% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4. Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Eye dam. 1 (H318) este egală cu 10% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4. Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin irit. 2 (H315) și Eye irit. 2 (H319) este egală cu 20% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4. Trebuie menționat faptul că deșeurile care conțin substanțe clasificate ca H314 (Skin corr. 1A, 1B sau 1C) în cantități egale cu 5% sau mai mari sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP8. Codul HP4 nu se aplică în cazul în care deșeurile sunt clasificate ca deșeuri de tip HP8. HP5 „Toxicitate asupra unui organ-țintă specific (STOT)/toxicitate prin aspirare”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace toxicitate asupra unui organ țintă specific în urma unei expuneri unice sau repetate sau care produc efecte toxice acute în urma aspirării. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 4 și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 4 sunt depășite sau egale, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP5. În cazul în care un deșeu conține substanțe clasificate ca STOT, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP5 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație sau mai mare. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Asp.	

ocular frazelor de pericol și dacă una sau mai e”: multe dintre următoarele limite de concentrație sunt depășite sau egale, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Skin irit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) și Eye irit. 2 (H319) este de 1 %.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin corr. 1A (H314) este mai mare sau egală cu 1 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H318 este mai mare sau egală cu 10 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H315 și H319 este mai mare sau egală cu 20 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Trebuie menționat faptul că deșeurile care conțin substanțe clasificate ca H314 (Skin corr. 1A, 1B sau 1C) în cantități mai mari sau egale cu 5 % sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP 8. HP 4 nu se aplică în cazul în care deșeurile sunt clasificate ca deșeuri de tip HP 8.

„Toxicitate deșeuri care pot să provoace asupra unui toxicitate asupra unui organ țintă specific unice sau repetate sau care produce (STOT)/toxi efecte toxice acute în urma citate prin aspirării.

aspirare”: Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol prezentate în tabelul 4 și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 4

Tox. 1 și dacă suma concentrației substanțelor respective este egală cu limita de concentrație sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP5 numai atunci când vâscozitatea cinematică generală (la 40°C) nu depășește 20,5 mm²/s. Vâscozitatea cinematică se determină numai în cazul fluidelor.

Tabelul 4

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP5

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație, în %
STOT SE 1	H370	1
STOT SE 2	H371	10
STOT SE 3	H335	20
STOT RE 1	H372	1
STOT RE 2	H373	10
Asp. Tox. 1	H304	10

HP6 „Toxicitate acută”: deșeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor care sunt prezente într-un deșeu și cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este egală cu limita indicată în tabel sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP6. Dacă un deșeu conține cel puțin două substanțe clasificate ca substanțe cu toxicitate acută, suma concentrațiilor este necesară numai pentru substanțele din aceeași categorie de pericol.

În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită:

– pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331) – 0,1%;

– pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332) – 1%.

sunt depășite sau egale, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5. Dacă un deșeu conține substanțe clasificate ca STOT, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Asp. Tox. 1 și dacă suma substanțelor respective este mai mare sau egală cu limita de concentrație, deșeul poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când vâscozitatea cinematică generală (la 40 °C) nu depășește 20,5 mm²/s. (²⁷)

Tabelul 4 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 5

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	Cod(uri) al(elor) frazei de pericol	Limită de concentrație
STOT SE 1	H370	1%
STOT SE 2	H371	10%
STOT SE 3	H335	20%
STOT RE 1	H372	1%
STOT RE 2	H373	10%
Asp. Tox. 1	H304	10%

Toxicitate acută:

Tabelul 5

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP6

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație, în %
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55
Acute Tox 1 (Inhal)	H330	0,1
Acute Tox.2 (Inhal)	H330	0,5
Acute Tox. 3 (Inhal)	H331	3,5
Acute Tox. 4 (Inhal)	H332	22,5

HP7 „Cancerigene”: deșeuri care cauzează cancer sau care măresc incidența cancerului.

Dacă un deșeu conține o substanță careia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 6 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP7. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe cancerigene, deșeul respectiv este clasificat ca deșeu periculos de tip HP7

deșeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor care sunt prezente într-un deșeu și cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este mai mare sau egală cu limita indicată în tabel, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 6. Dacă un deșeu conține cel puțin două substanțe clasificate ca substanțe cu toxicitate acută, suma concentrațiilor este necesară numai pentru substanțele din aceeași categorie de pericol.

În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită:

— pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %;

— pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabelul 5 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 6

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	Cod(uri) al(elor) frazei de pericol	Limită de concentrație
Toxicitate acută 1 (orală)	H300	0,1%
Toxicitate acută 2 (orală)	H300	0,25%
	H301	5%
	H302	25%
	H310	0,25%

numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație sau mai mare.

Tabelul 6

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP7

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație, în %
Carc. 1A	H350	0,1
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0

HP8 „Corozive”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace corodarea pielii.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Skin corr. 1A, 1B sau 1C (H314) și dacă suma concentrațiilor acestora este egală cu 5% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP8.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0%.

HP9 „Infecțioase”: deșeuri cu un conținut de microorganisme viabile sau de toxine ale acestora despre care se știe sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii.

Clasificarea unui deșeu ca deșeu periculos de tip HP9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu actele normative naționale sau cu prevederile legislației europene.

HP10 „Toxice pentru reproducere”: deșeuri care produc efecte adverse asupra funcției sexuale și a fertilității la bărbații și femeile adulți, precum și toxicitate evolutivă la descendenți.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 7 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 7 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP10. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe toxice pentru reproducere, deșeul respectiv este

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	Cod(uri) al(elor) frazei de pericol	Limită de concentrație
Carc. 1A	H350	0,1%
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0%

„Cor deșeuri care, la aplicare, pot să provoace corodarea ozive pielii.”:

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Skin corr.1A, 1B sau 1C (H314) și dacă suma concentrațiilor acestora este mai mare sau egală cu 5 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 8.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0 %.

„Infec deșeuri cu un conținut de microorganisme viabile țioase sau de toxine ale acestora despre care se știe sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii.”:

Clasificarea unui deșeu ca deșeu periculos de tip HP 9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu normele stabilite în documentele de referință sau în legislația statelor membre.

„Toxice pentru reproducere”:

deșeuri care produc efecte adverse asupra funcției sexuale și a fertilității la bărbații și femeile adulte, precum și toxicitate evolutivă la descendenți.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 7, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe toxice pentru reproducere, deșeul

Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0

HP12 „Degajarea unui gaz cu toxicitate acută”: deșeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3).

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre pericolele suplimentare EUH029, EUH031 și EUH032, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP12 în baza unor metode de testare sau a unor orientări.

HP13 „Sensibilizante”: deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe despre care se știe că produc efecte sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii.

Dacă un deșeu conține o substanță care este clasificată ca substanță sensibilizantă și căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație de 10% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP13.

HP14 „Ecotoxice”: deșeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

Deșeurile care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP14:

- deșeuri care conțin o substanță clasificată ca substanță care diminuează stratul de ozon, căreia îi corespunde codul de pericol H420 și concentrația acestei substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 0,1%:
[c(H420) ≥ 0,1 %];
- deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic acut”, căroră le corespunde codul de pericol H400 și suma concentrațiilor acestor substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Unor astfel de substanțe li se aplică o valoare-limită de 0,1%:
[Σc (H400) ≥ 25 %];
- deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2 sau 3, căroră le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411 sau H412, iar suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 1” (H410), multiplicată cu 100, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 2” (H411), multiplicată cu 10, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 3” (H412), este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Substanțelor clasificate ca H410 li se

respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 7 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip H10

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	Cod(uri) al(elor) frazei de pericol	Limită de concentrație
Reprezentanță 1A	H360	0,3%
Reprezentanță 1B		
Reprezentare 2	H361	3,0%

„**Mutagene**”:deșeuri care pot să provoace o mutație, adică o modificare permanentă a cantității sau a structurii materialului genetic dintr-o celulă.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 8, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe mutagene, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11 numai atunci când

aplică o valoare-limită de 0,1% și substanțelor clasificate ca H411 sau H412 li se aplică o valoare-limită de 1%:

$$[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \%];$$

– deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2, 3 sau 4, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411, H412 sau H413 și suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic” este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1% și substanțelor clasificate ca H411, H412 sau H413 li se aplică o valoare-limită de 1%:

$$[\Sigma c H410 + \Sigma c H411 + \Sigma c H412 + \Sigma c H413 \geq 25 \%],$$

unde Σ – suma și c – concentrațiile substanțelor.

HP15 „Deșeuri capabile să dezvolte una dintre proprietățile periculoase menționate mai sus, pe care deșeul inițial nu o prezintă în mod direct”

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP15, cu excepția cazului în care deșeul există într-o formă care nu prezintă în nicio situație proprietăți explozive sau potențial explozive.

Tabelul 9

Frazele de pericol și pericolele suplimentare pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP15

Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)	
Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H205
Exploziv în stare uscată	EUH001
Poate forma peroxizi explozivi	EUH019
Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044

Un deșeu poate fi clasificat ca deșeu periculos de tip HP15 și în baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului.

Note:

1. Proprietatea periculoasă HP14 se atribuie în baza criteriilor prevăzute în Regulamentul privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobat de Guvern.

una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 8 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 11

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	Cod(uri) al(elor) frazei de pericol	Limită de concentrație
Mutația 1A,	H340	0,1%
Mutația 1B		
Mutație 2	H341	1,0%

„Degajarea unui gaz cu toxicitate acută”: deșeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3).

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele pericole suplimentare EUH029, EUH031 și EUH032, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 12 pe baza unor metode de testare sau a unor orientări.

„Sensibilizante”: deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe despre care se știe că produc efecte sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii.

Dacă un deșeu conține o substanță care este clasificată ca substanță sensibilizantă și căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare

2. Metodele de testare aplicabile sunt descrise în Regulamentul privind stabilirea metodelor de testare, aprobat de Guvern, sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.

sau egală cu limita de concentrație de 10 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 13. „Ecotoxice”: deșeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător. Deșeurile care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP 14: — deșeuri care conțin o substanță clasificată ca substanță care diminuează stratul de ozon, căreia îi corespunde codul de pericol H420 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (28), și concentrația acestei substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 0,1 %. $[c(H420) \geq 0,1 \text{ \%}]$ — deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic acut”, căroră le corespunde codul de pericol H400 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, și suma concentrațiilor acestor substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Unor astfel de substanțe li se aplică o valoare-limită de 0,1 %. $[\Sigma c (H400) \geq 25 \text{ \%}]$ — deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2 sau 3, căroră le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411 sau H412 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, iar suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 1” (H410), multiplicată cu 100, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 2” (H411), multiplicată cu 10, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 3” (H412), este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411 sau H412 li se aplică o valoare-limită de 1 %. $[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \text{ \%}]$			
--	--	--	--

— deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2, 3 sau 4, cărora le corespund codurile de pericol H410, H411, H412 sau H413 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, și suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic” este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411, H412 sau H413 li se aplică o valoare-limită de 1 %.

$$[\Sigma c \text{ H410} + \Sigma c \text{ H411} + \Sigma c \text{ H412} + \Sigma c \text{ H413} \geq 25 \text{ \%}]$$

unde: Σ = suma și c = concentrațiile substanțelor.

„Deșeuri capabile să dezvolte una dintre proprietățile periculoase menționate mai sus pe care deșeul inițial nu o prezintă în mod direct”

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 15, cu excepția cazului în care deșeul există într-o formă care nu prezintă în nicio situație proprietăți explozive sau potențial explozive.

Tabelul 9 — Frazele de pericol și pericolele suplimentare pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 15

Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)	
Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H205
Exploziv în stare uscată	EUH001
Poate forma peroxizi explozivi	EUH019
Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044

În plus, statele membre pot să clasifice un deșeu ca deșeu periculos de tip HP 15 pe baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului. Metode de testare Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei (²⁹) și în alte norme relevante ale CEN sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.			
ANEXA IV EXEMPLE DE MĂSURI DE PREVENIRE A GENERĂRII DEȘEURILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 29 <i>Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri</i> 1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor. 2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării. 3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar prin acțiuni ale autorităților locale până la nivel național. <i>Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție</i> 4. Promovarea eco-design-ului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață). 5. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie. 6. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei directive și al Directivei 96/61/CE.	Legea nr. 209/2016 privind deșeurile Anexa nr. 4 Măsuri de prevenire a generării deșeurilor, menționate la articolul 36 <i>Măsurile care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri</i> 1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor. 2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice, precum și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării. 3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri în scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar, prin acțiuni ale autorităților locale, până la nivel național. <i>Măsurile care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție</i> 4. Promovarea ecodesignului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață). 5. Furnizarea informațiilor privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor, pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în industrie. 6. Organizarea cursurilor de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor de prevenire a generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei legi.	Compatibil	

7. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE. Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri. 8. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare, în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite. 9. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor, sau să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri. 10. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001. <i>Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare</i> 11. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit. 12. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori. 13. Promovarea de eco-etichete recunoscute și de încredere. 14. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului. 15. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004. 16. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre	7. Aplicarea măsurilor de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența legislației privind prevenirea și controlul integrat al poluării. Astfel de măsuri pot include, după caz, evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri. 8. Organizarea campaniilor de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite. 9. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor ori să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri. 10. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001. <i>Măsurile care pot afecta faza de consum și de utilizare</i> 11. Instrumentele economice, cum ar fi stimulentele pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii pentru un anumit articol sau un ambalaj, achitată de consumatori, care ar fi în mod normal furnizat gratuit. 12. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori. 13. Promovarea de ecoetichete certificate. 14. Acordurile cu întreprinderile industriale, cum ar fi utilizarea unor grupuri de produse ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor, sau acordurile cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului. 15. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau de altă natură, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației.		
--	--	--	--

și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației.			
ANEXA IVa EXEMPLE DE INSTRUMENTE ECONOMICE ȘI ALTE MĂSURI ÎN SCOPUL DE A OFERI STIMULENTE PENTRU APLICAREA IERARHIEI DEȘEURILOR, ASTFEL CUM SE PREVEDE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (3) ⁽³⁰⁾ 1. Taxe și restricții privind eliminarea prin depozitare și incinerarea deșeurilor care stimulează prevenirea producerii de deșeuri și reciclarea, menținând, în același timp, eliminarea prin depozitare drept cea mai puțin preferabilă opțiune de gestionare a deșeurilor. 2. Scheme de plată în funcție de cantitatea de deșeuri generată care taxează producătorii de deșeuri pe baza cantității efective de deșeuri generate și oferă stimulente pentru separarea la sursă a deșeurilor reciclabile și reducerea deșeurilor mixte. 3. Stimulente fiscale pentru donațiile de produse, în special alimentare. 4. Scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru diferite tipuri de deșeuri și măsuri de creștere a eficacității, a eficienței din punctul de vedere al costurilor și a guvernantei acestora. 5. Scheme de restituire a garanției și alte măsuri pentru a încuraja colectarea eficientă a produselor și materialelor uzate. 6. Buna planificare a investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, inclusiv prin intermediul fondurilor Uniunii. 7. Achiziții publice sustenabile pentru a încuraja o mai bună gestionare a deșeurilor și utilizarea produselor și materialelor reciclate. 8. Măsuri de eliminare treptată a subvențiilor care nu sunt coerente cu ierarhia deșeurilor. 9. Utilizarea de măsuri fiscale sau alte mijloace de promovare a adoptării produselor și materialelor care sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclate. 10. Sprijinul pentru cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor de reciclare avansate și al refabricării. 11. Utilizarea celor mai bune tehnici disponibile pentru tratarea deșeurilor.	Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile Pct. 9 9. Producătorii, în completarea măsurilor de prevenire prevăzute în anexa nr. 4 a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, au obligația: 2) să aplice principii de proiectare ecologică, astfel încât produsele textile să fie mai durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile, cu utilizarea pe cât posibil a materialelor sigure și cu conținut redus de substanțe periculoase, în conformitate cu prevederile legislației naționale și, după caz, cu standardele europene aplicabile; 5) să nu elimine prin incinerare sau depozitare, produsele textile noi nevândute, cu excepția cazurilor justificate tehnic, de sănătate publică sau de securitate, aprobate de autoritatea competentă; 9) să sprijine, individual sau prin intermediul sistemelor colective de responsabilitate extinsă a producătorului, desfășurarea campaniilor de informare cu privire la metode aplicabile pentru prevenirea generării deșeurilor textile și modalități de reutilizare disponibile; 10) să colaboreze cu instituții de învățământ și ONG-uri pentru inițierea de proiecte demonstrative, ateliere sau campanii dedicate reutilizării textilelor purtate/uzate., stimulând inovația socială și implicarea comunității; 37. Sistemele colective, în cooperare cu subiecții prevăzuți la pct. 26 subpct 2) din prezentul Regulament, în scopul atingerii țintelor de colectare separată pentru reutilizare și/sau valorificare, au următoarele obligații: 1) să organizeze și să finanțeze colectarea separată a deșeurilor textile și a produselor textile uzate/purtate de la consumatori, inclusiv prin crearea de puncte de colectare dedicate și prin parteneriate cu magazine și alte puncte de vânzare, în scopul prevenirii eliminării necontrolate a acestora; programele pot include stimulente pentru predarea voluntară a produselor textile uzate/purtate; 87. Pentru implementarea unor tehnologii noi de reciclare și îmbunătățire a performanței de mediu, sistemele individuale și colective sunt eligibile pentru a aplica la fonduri de finanțare în domeniul mediului, sau la programele de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii, conform prevederilor Hotărârii	Prevederi UE netranspuse	

12. Stimulente economice pentru autoritățile locale și regionale, în special pentru promovarea prevenirii deșeurilor și intensificarea schemelor de colectare separată, evitând, în același timp, sprijinirea eliminării prin depozitare și a incinerării deșeurilor. 13. Campanii de sensibilizare a opiniei publice, în special cu privire la colectarea separată, prevenirea generării de deșeuri și reducerea aruncării de gunoaie, și integrarea acestor aspecte în educație și formare. 14. Sisteme de coordonare, inclusiv prin mijloace digitale, între toate autoritățile publice competente implicate în gestionarea deșeurilor. 15. Promovarea dialogului permanent și a cooperării între toate părțile interesate în gestionarea deșeurilor și încurajarea acordurilor voluntare și a raportării întreprinderilor privind deșeurile.	Guvernului nr. 592/2019 cu privire la aprobarea Programului de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii. 61. Producătorii de produse textile aplică măsuri de prevenire, ținând cont de principiile și documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) pentru industria textilă, adaptate specificului și nivelului tehnologic al operatorului, aprobate la nivel național prin Ordin al Ministerului Mediului, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale. 62. Producătorii și sistemele colective pot sprijini, prin parteneriate voluntare, dezvoltarea de proiecte-pilot, ateliere de inovare sau colaborări cu întreprinderi sociale, universități și institute de cercetare, orientate spre reutilizarea și reciclarea avansată a textilelor.		
ANEXA IVb PLANUL DE PUNERE ÎN APLICARE CARE TREBUIE PREZENTAT ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 11 ALINEATUL (3) Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 11 alineatul (3) conține următoarele: 1. evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare a deșeurilor și alte operațiuni de tratare a deșeurilor municipale și a fluxurilor din care sunt compuse; 2. evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a deșeurilor, instituite în temeiul articolelor 28 și 29; 3. motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la articolul 11 alineatul (2) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv; 4. măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 11 alineatele (2) și (5), care sunt aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) și în anexa IVa;		Prevederi UE netranspuse	

5. un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la punctul 4, stabilirea organismului competent pentru punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului; 6. informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”; 7. măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.																													
ANEXA IVc PRODUSE CARE FAC OBIECTUL RĂSPUNDERII EXTINSE A PRODUCĂTORILOR PENTRU ANUMITE PRODUSE TEXTILE, ASOCIATE TEXTILELOR ȘI DE ÎNCĂLȚĂMINTE Partea I Produse textile și articole textile de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte pentru uz casnic sau pentru alte utilizări, în cazul în care aceste produse sunt similare ca natură și compoziție cu cele pentru uz casnic, care fac obiectul articolului 22a	Anexa nr. 1 LISTA Produse textile conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor 1. Produse textile și îmbrăcăminte și accesorii pentru uz casnic sau de altă natură, atunci când aceste produse au o natură și o compoziție similară cu cele pentru uz casnic, care intră sub incidența regimului de răspun dere extinsă.	Parțial compatibil																											
<table><tr><th>Codul NC</th><th>Descriere</th></tr><tr><td>61 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului</td><td>Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, tricotate sau croșetate</td></tr><tr><td>62 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului</td><td>Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, altele decât cele tricotate sau croșetate</td></tr><tr><td>6301</td><td>Pături și pleduri (cu excepția 6301 10 00)</td></tr><tr><td>6302</td><td>Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sau de bucătărie</td></tr><tr><td>6303</td><td>Transperante, perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat</td></tr></table>	Codul NC	Descriere	61 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, tricotate sau croșetate	62 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, altele decât cele tricotate sau croșetate	6301	Pături și pleduri (cu excepția 6301 10 00)	6302	Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sau de bucătărie	6303	Transperante, perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat	<table><tr><th>Codul poziției tarifare</th><th>Denumire</th></tr><tr><td>61 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului</td><td>Articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte</td></tr><tr><td>62 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului</td><td>Articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte</td></tr><tr><td>6301</td><td>Pături și pleduri (cu excepția 6301 10 00)</td></tr><tr><td>6302</td><td>Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sau de bucătărie</td></tr><tr><td>6303</td><td>Transperante, perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat</td></tr><tr><td>6309</td><td>Îmbrăcăminte purtată sau uzată șialte articole</td></tr></table>	Codul poziției tarifare	Denumire	61 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte	62 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte	6301	Pături și pleduri (cu excepția 6301 10 00)	6302	Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sau de bucătărie	6303	Transperante, perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat	6309	Îmbrăcăminte purtată sau uzată șialte articole		
Codul NC	Descriere																												
61 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, tricotate sau croșetate																												
62 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, altele decât cele tricotate sau croșetate																												
6301	Pături și pleduri (cu excepția 6301 10 00)																												
6302	Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sau de bucătărie																												
6303	Transperante, perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat																												
Codul poziției tarifare	Denumire																												
61 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte																												
62 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte																												
6301	Pături și pleduri (cu excepția 6301 10 00)																												
6302	Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sau de bucătărie																												
6303	Transperante, perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat																												
6309	Îmbrăcăminte purtată sau uzată șialte articole																												

6304	Alte stofe de mobilă, cu excepția celor de la poziția 9404
6309	Îmbrăcăminte purtată sau uzată și alte articole purtate sau uzate
6504	Pălării și alte articole pentru acoperit capul, împletite sau confecționate prin îmbinarea benzilor din orice material, fie că sunt sau nu căptușite ori împodobite
6505	Pălării și alte articole pentru acoperit capul, tricotate sau croșetate, confecționate din dantelă, pâslă sau alte produse textile, sub formă de una sau mai multe bucăți (dar nu din benzi), fie că sunt sau nu căptușite ori împodobite; plase și fileuri pentru păr din orice material, fie că sunt sau nu căptușite ori împodobite

Partea II

Încălțăminte și articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte pentru uz casnic sau pentru alte utilizări, în cazul în care aceste produse sunt similare ca natură și compoziție cu cele pentru uz casnic, a căror compoziție nu constă în principal din fibre textile, care fac obiectul articolului 22a

Codul NC	Descriere
4203	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte din piele naturală sau reconstituită (cu excepția încălțăminte și a acoperitoarelor de cap și a părților lor și a articolelor de la capitolul 95, de exemplu apărătorile de picior, măștile de scrimă)

	purtate sau uzate			
6504	Pălării și alte articole de acoperit capul, împletite sau confecționate prin îmbinarea benzilor din orice material, chiar căptușite sau împodobite			
6505	Pălării și alte articole de acoperit capul, tricotate sau croșetate, confecționate din dantelă, pâslă sau alte materiale textile, în formă de una sau mai multe bucăți (dar nu din benzi), chiar căptușite sau împodobite; plase (fileuri) pentru păr din orice material, chiar căptușite sau împodobite			
6506	Alte pălării sau articole de acoperit capul, chiar căptușite sau împodobite			
2. Îmbrăcăminte și accesorii pentru uz casnic sau de altă natură, atunci când aceste produse au o natură și o compoziție similară cu cele pentru uz casnic, a căror compoziție principală nu este textilă, care intră sub incidența regimului de răspundere extinsă.				
Codul poziției tarifare	Denumire			
4203	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, din piele naturală sau reconstituită			
Notă: În tabel sunt indicate produse textile și articole textile de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte de uz casnic sau alte utilizări, în cazul în care astfel de produse sunt similare ca natură și compoziție cu cele pentru utilizate de uz casnic.				

6401	Încălțăminte etanșă cu tălpi exterioare și fețe din cauciuc sau din material plastic, a cărei față nu a fost nici fixată de talpa exterioară prin coasere sau prin nituri, cuie, șuruburi, știfturi sau dispozitive similare, nici formată din diferite părți asamblate prin procedee similare			
6402	Altă încălțăminte cu tălpi exterioare și fețe din cauciuc sau din material plastic			
6403	Încălțăminte cu tălpi exterioare din cauciuc, material plastic, piele naturală sau reconstituită și cu fețe din piele naturală			
6404	Încălțăminte cu tălpi exterioare din cauciuc, material plastic, piele naturală sau reconstituită și cu fețe din materiale textile			
6405	Altă încălțăminte			

TABEL DE CONCORDANȚĂ
la proiectul Hotărârii de Guvern pentru aprobarea
Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile
(număr unic /MM/2026)

1	Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr. CELEX Anexa VII din Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (CELEX 32024R1781R)			
2	Titlul proiectului de act normativ național Proiectul Hotărârii de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile			
3	Gradul general de compatibilitate: Parțial compatibil			
4	Autoritatea/persoana responsabilă Ministerul Mediului			
5	Data întocmirii/actualizării:			
6 Actul Uniunii Europene		7 Proiectul de act normativ național	8 Gradul de compatibilitate	9 Observații
ANEXA IV Controlul intern al producției (Modulul A) 1. Controlul intern al producției este procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2, 3 și 4 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă că produsul îndeplinește cerințele actului delegat adoptat în temeiul articolului 4. 2. Documentație tehnică Producătorul întocmește documentația tehnică. Documentația trebuie să permită evaluarea conformității produsului cu cerințele actului delegat adoptat în temeiul articolului 4. Documentația tehnică specifică cerințele aplicabile și acoperă, în măsura în care este relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și funcționarea produsului. Documentația tehnică trebuie să conțină, acolo unde este cazul, cel puțin următoarele elemente: — o descriere generală a produsului și a utilizării sale preconizate, — desene și scheme de proiectare conceptuală și de fabricație ale componentelor, subansamblurilor, circuitelor etc.		Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile pct. 9 subpct. 8) să eticheteze corect produsele textile, oferind informații despre compoziția fibroasă, metode de întreținere și alte aspecte relevante pentru a prelungi durata de viață a produsului; pct. 9 subpct. 11) să integreze, în măsura posibilităților, criterii de trasabilitate digitală (ex. cod QR, etichetă inteligentă sau pașaport digital pentru produs) pentru a facilita monitorizarea ciclului de viață și a destinației textilelor; aceste cerințe se vor aplica gradual, conform planului național de implementare. Pct. 66. Producătorii de produse textile individual sau colectiv furnizează utilizatorilor finali, în special prin campanii de informare, platforme digitale (website, aplicații mobile) și/sau la punctul de vânzare, informații despre:	parțial compatibil	

— descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea acelor desene și scheme și a funcționării produsului, — o listă a standardelor armonizate, a specificațiilor comune sau a altor specificații tehnice relevante ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene , aplicate integral sau parțial, și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru a îndeplini cerințele în cazul în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate. În cazul standardelor armonizate aplicate parțial, documentația tehnică specifică părțile care au fost aplicate; — rezultatele calculelor de proiectare efectuate, ale examinărilor efectuate etc. — rezultatele măsurărilor efectuate în legătură cu cerințele de proiectare ecologică, inclusiv detalii privind conformitatea acestor măsurători în comparație cu cerințele de proiectare ecologică stabilite în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4, — rapoarte de testare și — o copie a informațiilor furnizate în conformitate cu cerințele privind informațiile prevăzute la articolul 7. 3.Fabricație Producătorul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație și monitorizarea acestuia să asigure conformitatea produsului cu documentația tehnică menționată la punctul 2 și cu cerințele actului delegat adoptat în temeiul articolului 4. 4.Marcajul CE și declarația UE de conformitate Producătorul aplică marajul de conformitate necesar pe fiecare produs individual care îndeplinește cerințele actului delegat adoptat în temeiul articolului 4. Producătorul întocmește o declarație de conformitate scrisă pentru fiecare model de produs în conformitate cu articolul 44 și o păstrează, împreună cu documentația tehnică, la dispoziția autorităților naționale competente timp de zece ani de la introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produsului. Declarația de conformitate identifică produsul pentru care a fost întocmită. O copie a declarației de conformitate se pune la dispoziția autorităților competente, la cerere. 5.Reprezentant autorizat	1) substanțele periculoase sau potențial dăunătoare utilizate în procesul de fabricație a produselor textile (ex. vopsele, tratamente antimicrobiene, finisaje ignifuge), în special atunci când acestea pot afecta sănătatea umană sau pot polua mediul în timpul spălării sau eliminării; 2) locația punctelor de colectare a deșeurilor textile, actualizată și accesibilă online (pe site-ul producătorului sau al sistemului colectiv), indicând locațiile fizice unde consumatorii pot preda produse textile uzate, inclusiv informații despre programul de funcționare și tipurile de textile acceptate; 3) eticheta sau mesaje pe ambalaj care indică faptul că produsul nu trebuie aruncat în amestec cu deșeurile municipale și oferă îndrumări privind predarea către centre de colectare/reutilizare; 4) posibilitățile de reparație, precum: ateliere locale, servicii parteneriate pentru reparare, sau reduceri oferite în cadrul programelor „Repara și poartă din nou”; pct. 95. La momentul importului, importatorii sunt obligați să prezinte următoarele documente justificative: 2)un raport de evaluare a conformității, care să ateste că produsele textile sunt curate, necontaminate și în stare corespunzătoare pentru reutilizare directă;		
---	---	--	--

Obligațiile producătorilor prevăzute la punctul 4 pot fi îndeplinite de către reprezentantul lor autorizat, în numele și pe responsabilitatea lor, cu condiția ca obligațiile să fie specificate în mandat.			
---	--	--	--

MD 2004, mun. Chișinău, bd Ștefan cel Mare și Sfânt, 162, tel. 022 20 45 87, e-mail: cancelaria@mediu.gov.md

Nr. 07-05/643 din 04.03.2026

La nr. F/N din _____

Cancelaria de Stat

CERERE
privind înregistrarea de către Cancelaria de Stat
a proiectelor de acte ale Guvernului

Nr. crt.	Criterii de înregistrare	Nota autorului
1	Categoria și denumirea proiectului	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile
2	Autoritatea care a elaborat proiectul	Ministerul Mediului
3	Justificarea depunerii cererii	Elaborarea proiectului Hotărârii de Guvern reiese din necesitatea transpunerii la nivel național a prevederilor Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive(text cu relevanță pentru SEE))
4	Referința la documentul de planificare care prevede elaborarea proiectului (<i>PNA, PND, PNR, alte documente de planificare sectoriale</i>)	Necesitatea elaborării proiectului hotărârii de Guvern este stipulată în pct. 96, Cluster 4, anexa A, Cap. 27, Managementul deșeurilor din PNA AA RM-UE 2025-2029, HG nr. 306/2025
5	Lista autorităților și instituțiilor a căror avizare este necesară	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare Ministerul Finanțelor Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale Ministerul Sănătății Ministerul Energiei Ministerul Muncii și Protecției Sociale; Congresul Autorităților Locale din Moldova Centrul de Armonizare a Legislației
6	Termenul-limită pentru depunerea avizelor/expertizelor	10 zile
7	Persoana responsabilă de promovarea proiectului	Ina Corețchii, consultantă principală, Direcția politici de gestionare a deșeurilor și a siturilor

ex: Ina Corețchii

tel: 022 204 577

e-mail: ina.coretechii@mediu.gov.md

		contaminate, Ministerul Mediului, Tel: + 373(22)204 577 E-mail: ina.coretchii@mediu.gov.md
8	Anexe	• Proiectul Hotărârii de Guvern -36 filă; • Nota de fundamentare – 23 file; • Tabel de concordanță – 110 file; • Tabel de concordanță – 3 file.
9	Data și ora depunerii cererii	04.03.2026
10	Semnătura	

Secretar de Stat

Grigore STRATULAT